

Як21657

ОБРАЗЦЫ НАРОДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ЯКУТОВЪ

ИЗДАВАЕМЫЕ ПОДЪ РЕДАКЦІЕЙ

Э. К. Пекарского

II Тексты

ОБРАЗЦЫ НАРОДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ЯКУТОВЪ

СОБРАННЫЕ

И. А. Худяковымъ.

Выпускъ 1.

Сказкп: 1) Чаркыі іккі Барыллыа [іккі]; 2) Котёр кыннатах; 3) Йчүгай йүүжүп; 4) Бійс-ынахтах-Байбәрікәп-ймәхсін; 5) Уранықан озовјор; 6) Бэр-Хара; 7) Обонјордых ѡмәхсін; 8) Хап-Царгыстаі; 9) Чарчаҳан; 10) Чычак іккі Маңыс іккі; 11) Оно-юстон-Чуокап іккі Олон-Долон [іккі].

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

ТИПОГРАФІЯ ИМПЕРАТОРОКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.

Вас. Остр., 9 лин., № 12.

1913.

92477

САХА ОЛОҢХОЛОРО¹⁾.

1) Чаркыл іккі Барылзыа [іккі].

Съ 10-го листа настоящаго (II) тома въ редактированіи якутскихъ текстовъ приинимаетъ ближайшее участіе В. М. Іоновъ (VI.).

Отдѣль, которому принадлежитъ рукопись И. А. Худякова, выражая свое полное согласіе на издание якутскаго текста «Верхоянского Сборника» въжившемъ Императорской Академіи Наукъ, причемъ акад. В. В. Радловъ, завѣдующій настоящимъ изданіемъ, предложилъ включить этотъ текстъ въ составъ издаваемыхъ подъ мою редакцію «Образцовъ народной литературы якутовъ». Русскій текстъ «Верхоянского Сборника» также имѣть быть изданъ въ исправленномъ видѣ, такъ какъ иркутское изданіе не можетъ быть признано удовлетворительнымъ (см. въ «Изв. Вост.-Сиб. Отд.» 1895 г., т. XXVI, №№ 4—5, мою «Замѣтку по поводу редакціи «Верхоянского Сборника» И. А. Худякова»). Э. П.

2) Въ подл.: таламбарац. У Худ. Gerund. 1 чаще всего пишется сплошнѣ съ бацан, оканчиваясь на ам или м, что недопустимо по правиламъ якутской фонетики вообще и, въ частности, нерѣдко нарушаетъ законы гармоніи гласныхъ, напр.: кбромбарац. 3) Въ подл.: ытыэх.

92477

САХА ОЛОЦХОЛОРО¹⁾.

1) Чаркыл іккі Барыллыа [іккі].

Собурү даідига көтөрдөр осуустумалан улахан мунцах оцор-
буттар:

— «Сірбіт-даідигыт сајышыгар ітітә, күжаса барт, ута суюх
буолап халар, тбрүр [ұрап] сымышыт барыға сыйылан өлпі
халар! Бісігі тоюмутуп талан бараң²⁾ ытыабың³⁾ хоту дікі сір-
даіды көрдтö!» — діан.

1) Первая 11 сказокъ настоящаго тома записаны покойнымъ И. А. Худяковымъ во время его пребывания въ Верхоянскомъ округѣ въ концѣ 60-хъ и первой половинѣ 70-хъ гг. мии. ст. Русский переводъ ихъ помещенъ въ изданиемъ Восточно-Сибирскимъ Отдѣломъ Императорскаго Русскаго Географическаго Общества «Верхоянскому Сборнику» (Ирк. 1890), якутскій же текстъ какъ сказокъ, такъ и другихъ произведеній якутскаго народнаго творчества, составляющихъ содержаніе «Сборника», не былъ изданъ Отдѣломъ по недостатку средствъ. Нынѣ Отдѣль, которому принадлежитъ рукопись И. А. Худякова, выразилъ свое полное согласіе на изданіе якутскаго текста «Верхоянского Сборника» изданіемъ Императорской Академіи Наукъ, причемъ акад. В. В. Радловъ, завѣдующий настоящимъ изданіемъ, предложилъ включить этотъ текстъ въ составъ издаваемыхъ подъ мою редакціею «Образцовъ народной литературы якутовъ». Русскій текстъ «Верхоянского Сборника» также拟定ъ быть изданъ въ исправленномъ видѣ, такъ какъ прокут-ское изданіе не можетъ быть признано удовлетворительнымъ (см. въ «Изв. Вост.-Сиб. Отд.» 1895 г., т. XXVI, №№ 4—5, мою «Замѣтку по поводу редакціи «Верхоянского Сборника» И. А. Худякова»). Э. И.

2) Въ подл.: таламбаран. У Худ. Gérund. 1 чаще всего пишется слитно съ баран, оканчиваясь на ам или м, что недопустимо по правиламъ якутской фонетики вообще и, въ частности, нерѣдко нарушаетъ законы гармонии гласныхъ, напр.: кöröмбаран. 3) Въ подл.: ытыэх.

Үмүүрүсән мунјустан Барыллыны талбыттар:

— «Күрәнхха ўта да суюх даідыга түсәр көтөр буоллаңыц, сұрап дә атахтабысан¹⁾ көтөрүнәп [дә] асылыктаныах кісі буоллаңыц, улахаңцышан дағаны, кәрсіаңын дағаны барыбытынә-бар ордук буоллаңыц, — ән бардаңыц!» — діатіләр.

Барыллына — хатынын, оболорун қытта бирастыласан-бырастыласан баран — көтөн барыбыт.

Барыллына-тоюн бартын кәнжә Чаркыл діан аттах, ұбында суюх аччығын, барт әрә діан үчугай куоресуннәх түләх кус, Барыллына-хатыныгар інжігәр-кәнжігәр түсүтәләбіт. Араі маны хатын бәлійті көрөн сарыбыт үсү. Чаркыл сорукка сыйылаңын сусал байжәләх кісі буолбут, сырбытыгар сыйдам²⁾ әрә діан байжәләх кісі буолбут. Оитон хатын атас-доңор туттан³⁾ араі тантан кәбіспіт, араі көреүләсән кәбіспіт. Чаркылға — ңол: сыл тохору хатын әрә буолан олор!

Тігүрүк сыл буолан баран Барыллына-тоюн көтөн барыјан тіjән кәл. Бу кәлбітігәр көтөр қыннаттах аттах үон бары мусту-буттар:

— «Алатыка, толоннәх тојоммут хаја әрә маігымлах тылы-бесү ағалла? хаја әрә маігымлах сіргә сырбытта? — істә тардымаш-пүйт атә!» — ді-ді. — «Цә, тојоммуг, хайтах тую маігымлах сіргә-даідыга баран кәллиң?» — діабіттар.

— «Ачікіж, сыйбыс сымыјапан бара сыйыбышыни: маска олорор көтөр олоруодун бір мас суюх даідыта ібіт, ўға устар көтөр бір устуох даідыта — үоропо, күйә суюх. Ән туманынан, тыалынан-халырығынан өрө тутан әргішіт сір ібіт!» — діабіт Барыллына.

— «Тәі, ноко, кіар бар! Әрім кәлтә!» — діабіт Барыллына-хатын Чаркылға көтөн тарыпшајан кәлбітігәр.

1) Въ подл.: атагынан. 2) Въ подл.: сыйдам'. 3) Въ подл.: тутан.

— «Хата ол ісін мін кällім бу: «ханна бартаі?» — діән міжігін осустумаңа кім дә ыбытыла суюба. Хата бырастыласан, кәріас-хомуруос тантасарбығын тантасан арахсыах!» — діәп Чаркыі Барыллыа улахан байлах ујатыгар тахсан хатынын кытта угурасасылласа тантаса сышыт.

Арай Барыллыа-тоjon көтөн төннөн ісәрін көр.

— «Тыі, ханна барыамыі-кісташамі? Көттөхпүнә — көрүй-бү!» — діә Чаркыі.

— «Ыл, іті ужа ашынақы мутукка олор; білігін хараца, — харалдан көтөр көрүб суюба» — діәбіг Барыллыа-хатын.

Чаркыі мутукка іңиа тұсан олор.

Барыллыа-тоjon көтөн кälән џахтарыгар аппіт:

— «Чәі, добор, оболоруң атағын оңор-тәрі! Ол хоту дікі сір туох-та әтыттан үтүб сір ібіг: сірүнә дә сөччо, маса да сөччо, хоржоуохха таса дағаны сөччо, сүрәр атахтаңа, булла-булұта дағаны сөччо».

— «Төсө ңоп баран әрәлләр?» — діә Барыллыа-хатын.

— «Суох!.. Мін кініләргә: «кусаған байлах, туох-та тулуују суюх тымыбытынаи, тыалынаи әргібіт сір» діабітім. Мін кініләргә тою¹⁾ әтіамі? Бісігі баябіт баран тоjon хатын буолан көңүллүк ўйсүхпүт буоллаңа діән» — дір Барыллыа-тоjon саңата.

Інде гынаң баран тыаса џахтар угурур таптыр майғылах. (Сыл туххары көрсүбатых кісі хаялаңа?). Маны істән баран Чаркыі күнүллүк саңабыт. (Сыл туххары џахтар гыммыт кісі ѡміа буруја суюх). Күнүллүк саңан чус гына ысытән баран көтөн тірт гынаң хал. Мантап Барыллыа-тоjon сосујан:

— «Сүі!» — діән өрө көтө түспүтүгәр ујата самаша сүгунан түспүт. — «Іті туох саңатаі?» — діән ыбытар џахтарыттан.

— «Гуох саңатаі?» дір дү? Мутук тостон түспүтүн тыаса буолбат дө?» — діән саңарар џахтар.

— «Оншук ібітә дү?» — дір Барыллыа-тоjon.

1) Въ подл.: тогда.

Сасыарда мунжах буолбутугар Чаркыл тіjан кәпсіабіг:

- «Сұбу курдук үтүө сір үсү хоту дікі бар».
- «Оның туодунаң billäjірі?» — діабіттәр.
- «Мін Барыллыа-тојон ужатын анынгар — «шахтарынгар, бәjә, туғ кәпір ібіг» діан — кірәп олордохпұна кәпсіабітә. Джекс үжатса саман түспүтә — онон бәlätтін біліц!» — діабіт Чаркыл.
- «Кірцігің буоллағыша — араі атын мәши көтөрү талап ытылахын буоллаға араі. Бачча тәрілләп баран халларыннан сатаммат».

Барыллыа-тојон араі хаман налыјан кәлбіт.

- «Хайтах туох қониуң, кырғаңас?» — діан ыјыпшылтар барылара.

— «Ужам саман түстә» — діабіт Барыллыа-тојон.

Онуоха:

— «Чаркыл кірцік аппіт буоллаға!» — діап імнәшсан кәбісан баран мунжах қоп тыл әшпіттәр: — «Цә, іті, тојоммут Барыллыа-кырғаңас, туох дағаны тулујан олоруо суюх даідыта діан калләжің. Бісігі маны ўорл істібатібіг: санағытынгар хайтах дағаны ол оппо үчугәі сір буолуох түстәх атә. Аң төсб дә үтүпү бардастың ініjігәр, бағардағына, таба көппөтүң буоллаға. Бу сөрүн салғыш кәlәр сіріп дікі бардаххада хайтах дағаны үчугәі сір бар буолуоға. Бісігі атын маны көтөрү ытылахын санағын; ініj гышиағына — ән тојонуң солотуттан усуулларғын атағастана істіаң дуо? Ылжак очко буоллаға дін» — дәсіспіттар.

— «Хайтах атағастаныамын? Атағастаныахха сір суюх» — діабіт Барыллыа.

Онуоха бары көтөр аттах, түләх кынаттых ғон Туруја дікі аргіjан баран әшпіттәр:

— «Аң буоллағың, Туруја-тојон, ытық кырғаңас, бісігіттәп үтуобут: көтөрүң дағаны үчугәі, құсқыңғын дағаны бәркін; бәjәң курәнах дағаны сіргә түсәр көтөр буоллағың, ўону көjүрү дағаны сігін. Оптоң ү буоллағына — атағың туххары кәсә сылjan әміә асыаң. Иніj гышиағына — бісігі әjігін талабыт тојонунаң дағаны, бу сірі-да баран көрөн калләрга.

— «Ак, учүгәй, бардабым; талбыккытыгар маҳтанабыш» — ділбіт Туруя.

Іншә гынаан баран муніжахтаң тураг қон ортотугар кірбіт. Оччою Лахатта ділп аттак кус бара үсү — кусаңаи, күччугуі, кылғас бодго. Ол кус тураи ёшті:

— «Алатыка! Осустумалан туран, сұмәідән таллахтарын көтөр сәмаі толкута суюбув!.. Іті кыл атаңа ёрә усунунаи, кіәсә сассыарда ысыға ёрә мәнігінән, улахашынаи, мәйін ёрә куохайбытынаи сүбсү дін. Іті кыл ісігәр мәжітігәр туох өі-санә бар буоуоға діл салығыт?.. Мін санабар, іті кыл, бір ханиңк ѡмә алақаттах тымыттах күөлтә тіјән баран, онно асан куолахтац-куолахтаң баран кәлиәбә!»

Малы істә түсан баран Туруя туран сапта түс Лахатта үрдүгәр. Сапта түсан — тәсітіәбә дә? — турбат гына табыталын атабыш тостурута кырбан тынын бысары гыммытыгар қон бысан ыл. Лахатта, тәна ёрә халан баран, саңара сыппыт:

— «Алатыка, абытаібын-халахайбын! алатыка, муңмун-сорбун!.. Осустума ортотугар кім дағаны хаја да тылы ётәрә көңүлә, буруудах тылы тылласпыта қонунаи тағыстаңша бурујугар туруоға ділән машы ётәлләрә іні? Көрүң іті талбыт кісігіт кәрсілтін, көхсө кіәпін! Алатыка, өлөрдөбө абатын!»

— «Кірпік дағаны сымыјапаш іті курдук цүлләтің, тојоммуот: сін буруја тахсыах атә буллаға дін... Бісігі джексө ажігін тасарап кабісіәхпіт [атә], атын аңа суюх!» — дәсініттәр.

Онуоха Лахатта часкыја сыппыт:

— «Алатыка, абаларын! Кім дағаны аңа суюх дилләра бар аба! Көрбеккүт дә — ол олорор аттын бағастыш тојон — Тојон обургуни? Кім кіні курдук ырағы корүсү? Кім кіні курдук үрдүктүк котүсү? Кім кіні курдук кәрсіа кіәң саналаш бары? Сорох ісігі аңарда түмсугут да усунугар сөрөнө сыйымахкыт».

— «Кірпік дағаны, іті бар аба! төрүт-үс үтүобүт-маныбыт, кәрсіабіт-күстәхпіт! Кірпік дағаны¹⁾, кіні сыйыбатын кім си-

1) Въ подл.: тяганы.

Іұыаңай? Кірпік дағаны¹⁾, кімі көрбөтөбүн-тојонваботобуң кім тојониуоңай?.. Кішіні таллахшыт, кініні көрдөстөхнүт!» — дасісан сұгунасан Тојону талаш бішшіттар.

Тојон көтбі қыскыјаң кәләш, бу сірдәрі көрөн баран, төннөн тіjәп кәңсіләйт:

— «Сұманың үтүү, бір да обо ölyö суюх, бір да сымбіт сытиңыза суюх сірә» — діән.

Цә, араі барылара кәләрі сұгунаспыттарыгар Лахатта діән көтөр:

— «Мін манина соғотобуң хәллахныңа — ölyöm суюға до?» — діән буол.

Ону барылара мунжахтан туран ұсаібыттар:

— «Лахатта діән көтөрү онно дағаны барагыгар, онтоң дағаны манина кәләпірәп Туруја көксүгәр олордо сырыйтын: буруідәх, іштің атағын тосуппут кіші бәр!» — діән.

Туруја манина аңя кәлбәт буолта онтоң. Барылмая ол тохорууттан кістәнән ојурға саса сылжар. Онтоң Лахатта ата бөборғано аны; кіні манина кәлбәт.

Цә, іті ітіпәп буттәһ.

1) Въ подл.: тяганы.

2) Кötör кыпаттах.

(Känci).

Кötör кыпаттах Бүстах бајајамга ўбскäбигтär усу. Цä, кысын källä: титріабіттэр, олору гымыгтар. Ўтю тојониорун вýбардастыттар. Сорохторо аиншттар:

— «Туруја тојон буллун!» — діан.

Ону бөборжоно-кус аппіт:

— «Еісігі хас ысығатаңың ајы бара сырыйттахнына — олұсубұт дағаны!»

Турпән-кус турал дәлбі тайсан кäспіт бөборжоно-кусу:

— «Сырай-харах қондојон тојон буолуо суюх кісі дү?..»

Куба-кötör тојону булбут, бастаң вýбардата:

— «Сырай-харах ынырыктыјан тојон үсүнінәх кісі буолбат дү?»

Сöбуламміттэр, тојон гына вýбардан кäспіттәрә: күн апыштыгтар дылы тојош буолан сыјар.

Турпән-кус бөборжонону ўс сыл тоххору сүгә сыјар гына үшләбіт тојон.

— «Мін хамайдабыттан асылыгым кімі?» — діан вýбардаппіт.

Онуоха туллугу білірбіттэр:

— «Kälä-бара асылык гып!» — діан.

Цä, бу чаркың-кусу сір көрдётө бішніттар. Чаркың турал көрдү¹⁾ сатан бараң булбатах.

Хаханы біппіттар сір көрдётб. Бу хахан сыјап бараң кәлбіт.

— «Хантан дағаны булбатым» — діабіт.

1) Въ подл.: кёрде.

Өлөрү гыммыттар.

Хахан үахтарын кытари сышыт. Бу хахан үіләх¹⁾ усү. Чаркыл-кус сасан сышыт, ісілі²⁾ сышыт. Хахан әппіт үахтарыгар:

— «Дөйор!» — діәбіт. — Цә, утүб даідыга баран кәлім! Итітә діан барт, тоцмот бајаңалы буллум — ўғұгай да даіды буолар әбіт! Итітә діан, күжаса діан, кысына суюх буолар әбіт! — діан кәпсіабіт.

Маны істән баран чаркы:

— «Час!» — діан котон тахсыбыт. — «Маның үтүб сір бар» — діан барыларыгар кәпсіабіт.

Маны істән баран көтөр кышаттах цион барыта көшнүттар, іті даідышы былжасыттар.

Хахан әппіт:

— «Амәхсіп, кіән-кіәбаби³⁾ кытат, кіән-кіәбаби³⁾ (сотовун тұтуын) кытат!»

Кіпіні бу даідыга кыстыр гына озоров кәспіттар ыппакка кістілбітін ініжар.

1) Въ подл.: жесляхтаръ. 2) Въ подл.: исплз. 3) Въ подл.: кенъ-кеблбииш.

3) Үчүгәі Үңүјән¹⁾.

Үчүгәі Үңүјән бар усу, Кусаған Хоңугур іштә бар усу — иккәйәхтәр усу. Иш-бі іккі хоммуттар. Үчүгәі Үңүјән турбут.

— «Хараца түн іјатігәр харәрбытым буолуоға» — діән хараца дақаі үтупан хасты аңыыммыт. — «Күөх түп іјатігәр көбөртүм буолуоға» — діән күөх дақаі үтупан көңү аңыыммыт, сүммут.

Асабыт-сілбіт. Тың хатығын сағана тысы кыллабы барбыт, үбүйл-цүйбүйл сағана үөжас кыллабы барбыт, тақара сарбытын сағана тајах кыллабы барбыт. Бұру муниннан сіятә барбыт, асапі²⁾ табағайттан сіятә барбыт, тајағы таңбыттан сіятә барбыт, бөрнө бөртөлөбүттәп сіятә барбыт. Баран халбыт.

Кусаған Хоңугур тахсан қіятін тасын күрға турбут. Үсә халлап діәккі көрбүт: сатта қыталық кәлән аргијән араллар.

— «Ноюн, Кусаған Хоңугур! Үчүгәі Үңүјән убајың барбыта дү, бар дү? Бісігі түсамміт оңиуохпүтүп, күлөхпүтүп!»

— «Әңілдәр, әңілдәр! Тусуң, тусуң! Оңиуохпүтүп, күлөхпүтүп! Үчүгәі Үңүјән убајым барбыта, барбыта!»

Түсән тіjән кәлтәр. Оңибүттар: Үчүгәі Үңүјән уоттағытын тиаға тасарбыттар, тыатадытын уокка killәрбіттәр. Оңибүттар, үңкүләбіттәр. Имәрә сутүөх буолбут. Үйләсінән көтөн тахсан бартар. Кусаған Хоңугур уотуң үрә сыныпты холұмтансыгар.

Үчүгәі Үңүјән көтөн түсінүт. Бір да үләтін үләләбатых мәжіттән: ынахтара маграсыптынан тураллар, даға сылығынан кістіспітінан тураллар, масын мастабатах, оібоңу алларбатах, қіятін тасын күриштәх, үтуң баспатах, қіятә хабыс хараца.

1) Въ подл. вездѣ: Юджиянь и только одинъ разъ: Юджюль.

2) Въ подл.: эбени, въ русскомъ же текстѣ стоять: медвѣдя.

— «Туохха *yläläbatïç*, поjon?»

— «Утујан хালбышын, утујан халбышын!»

Кätäjïn асыттан сыса тардан ылан тасыбыт.

— «Артыбыш, убай!» — діабіт.

Бран кабісініт.

— «Туохха *yläläbatïç?*»

— «Утујан халбышын, утујан халбышын!»

Сылғылары ынахтары асаппыттар. Bäjälärä асабыттар-сіабіттәр. Утуібуттар.

Сасыарда турбуттар. Щүргай Щүйәп бултұ-асты баран халбыт. Кусаңан Хоңугур күрәбін тајахтаған баран сәргәні öро көрбін турбут. Бәгасәңқі саттә кытальға әргіжән-әргіжән äрэлләр — көрдбүйнә:

— «Кусаңан Хоңугур поjon! Щүргай Щүйәп убајың бултұ-асты барбыта ду, қілтігір бар дү?»

Кусаңан Хоңугур:

— «Убајым барбыта, барбыта! Түсүң, түсүң! Оиңуюхпутун, күлудиүтүя бағасаң курдук!»

Түсан тіjан калтәр. Уоттәбыйтын тыаңа тасарттар, тыатәбымтын уокка килләртәр, уңкүләбіттәр, бінбуттар. Імиәрә сұтған барбыт.

— «Ноjon! Убаігар атәjәjин! Күншатта калан дінүр буолуохпут!» — діабіттәр.

— «Әfiidär! атіам суюң!» — діабіт.

Щöласінән көтөн бартар. Уотун үра сиппүт. Убаја көтөн түспүт.

— «Күнү күншатта хайдах буолаңын *yläläbäkkiv?*» — діабіт.

— «Утујан халбышын, убай!» — діабіт.

Кätäjïn асыттан сыса тардан ылбыт, іәпін тарпыт.

— «Артықабыш, убай!» — діабіт.

Щäтін бәjатта *yläläbit*. Асабыттар-сіабіттәр. Утуібуттар.

Сасыарда турбуттар.

— «Щäбін *ylälämna* аміә сынір әрә!» — діабіт. — «Сä-рән!» — діабіт.

Тахсыбыт кісі буолбут. Былахы буолан сыстап турбут үід аныгар. Кусаған Хоңугур тахсан сәргәні ѡрб көрби турбут. Сәттә кыталыға кәлән әргіжән әрәлләр.

— «Аңійдәр, аңійдәр! түсүң, түсүң! Оінуохшутун, күлүөхшүтүн!»

— «Үчүгай Үңүјаш убајың бәр дү, суюх дү?»

— «Бултұ-асты барбыта, барбыта!» — діабіт.

— «Шің таса туохха күлуктәбай? Шің-үотуң туохха барыар-быкка тыльытайдай?»

— «Барбыта, барбыта!» — діабіт.

Андағатан-андағатан бараниар түснүттәр. Оінбуттар. Ортолұ үңқүлән істахтарінә — Үчүгай Үңүјаш көрөн турал бір басғыцинарын үрдүгәр түснүт. Алтата үйлесішан көтөн тахсан бартар. Тұтүн үргән ылбыт — үчүгай џахтар буолбут. Білірі тұтүн тіккә ылжан кәсшіт. Цахтар оқостон олорбут.

Бір сасыарда бултұ-асты баран халбыт.

— «Нојон!» — діабіт (білігі џахтара). — «Мін түбүн көрө-жүн дуо?» — діабіт.

— «Саңас, көрөбүн!» — діабіт.

— «Төсө манжада ылан біаріәх атің?» — діабіт.

— Саңас, алчактән, хомурдуостаң, ўюннан, чіарбалан¹⁾), ү кыстап кулу!» — діабіт.

Бір тұктұя жохкору сыйстан азалбыт. Үол тұтүн ілжә кәлбіт (білірі Кусаған Хоңугур), білігі саңасыгар тұтүн азалан біарбіт. Білірі тұтүп аијышан баран көтөн тахсан барбыт халлаңца.

Кусаған Хоңугур білігі ўёнүн үід мұңдан кутан кәспіт. Алчак көтүөләтәжін²⁾ айы:

— «О, бөтөкөс, у-у бабат!!..» — ді-ді өмбөбут. — Алжата, үчүгайин!» — діабіт.

Убаја кәлән көтөн түснүт.

— «Нојон! Бу туохкунуі?» — діабіт.

— «Убаі!» — діабіт; — «саңасым сыйстан біартай!»

— «Туохха сыйстан біартай?» — діабіт.

1) Въ подл.: червлянь. 2) Въ подл.: кётөлятаянъ.

— «Тұтұн булан біартім!» — діабіт. — «Ол манжабар сістән біартә. Убаі!» — діабіт: — «бу күн анығар маниңкү үчүгәі да бар буолуоңа ді санағапын. Ән дағаны көрдөхкүнә — үчүгәјә суюх дү?» — діабіт.

— «Саңасың ханна бартай?» — діабіт.

— «Тұтұн анъянан-анъянан баран халлаңца көтөн тахсан баран халта!»

Кусаған Хонугуру тасыбыт. Тәнниш әрә ордорбут.

Алла-булла күтуруктах араңас атын міңдан баран көтөн тахсыбыт үсә дайдыга. Сатыбылыкка тағыста. Сін сірдәх-даідымлах, үіләх-үоттәх бу дайдыга. Бір тууорбажаңа сыйғы чычаба бір бісіктәх оғону биләп әрәр [әбіт]. Үчүгәі Үңүжан көтөн түспүт. Білірі сыйғы чычаба:

— «Чіңіп!» — діә түспүт сосујан. Білігі чычах тыллах буолбут: — «Үчүгәі Үңүжан! Цахтарғын батысан кәлің дү?» — діабіт. — «Ан барғын биләбішін — туох [да] ішігәр калиа суюға!» — діабіт. — «Кырыңақ¹⁾ буол!» — діабіт чычах. — «Озотун бісігәр кір. Озотун тасітә қытактә: ою оло-оло ытысаға. Онуоха сүрахтах кісі кәлиәжә дағаны» — діабіт.

Білірі аппетін курдук кырыңақ буолбут. Озотун бісігәр кірбіт, озотун тасітә қытактәбыт, сунтурута ытырыбыт. Ою ба-бәрә-бәбәрә²⁾ ытабыт. Саттә қыталык тіjән кәлтәр. Білігі қаштар түсәп кәлбіт, озотун бісігіттән ылбыт.

— «Одом хайтах буолан ытатағай?» — діабіт.

Амінән амнәрә олорбут. Үчүгәі Үңүжан үрдүгәр түспүт (biligі ұштарығар). Тұтұн үргүйн-үргүйн ылбыт, уоттән кәспіт. Цазтара хабырыттан-хабырыттан баран өлон халбыт.

Цә, бу кісіләх іәдән буолбут. Үсәбі дайдыга көтүппүт. Үргәл-тоjoң тоjән кәлбіт. Үргәл-тоjон кісіса Үргүк-удаған абыс атахтах алған араңас үрдүгәр үрүң көмүс тоjосоғо абыс былас алай солку асын әріjә кәбісән олорон қысым көмүс тарәбінан тарәна олорор [әбіт].

1) Въ подл.: кыранас. 2) Въ подл.: бебяря-бебияр.

— «Үрпäl-тоjon кыса, Үргүк-удаџан, ажигин ыла källim! Симäхкин-тацааскын, аңjæбин-сатигин оностон олор!» — [дiän] талах кымијы тоботгунан тантан аспыт. Ыli-тоjoцо аспыт.

Ыli-тоjoцо тiјан kälбit. Ыli-тоjon кыса абыс атахтах араң араңас үрдүгär үрүц кöмүс тобосою абыс былас алai солку асыш ариja кабисан олорон кысыл кöмүс тараðышан тарана олорор [äbit].

— «Ыli-тоjon кыса, Ыйыңалах-удаџан, ажигин ыла källim! Симäхкин-тацааскын, аңjæбин-сатигин баламнан олор! Төннорубун ызыам!» — [dien] талах кымијы тоботгунан тантан аспыт. Күн-тоjoцо аспыт.

Күн-тоjoцо тiјан kälбit. Күн-тоjon кыса Kүögäl-удаџан абыс атахтах араңас үрдүгär үрүц кöмүс тобосою абыс былас алai солку асыш ариja кабисан олорон кысыл кöмүс тараðышан тарана олорор [äbit].

— «Күн-тоjon кыса, Kүögäl-удаџан, ажигин ыла källim!»

Кöрүх бätäрäбi öttüñä, ätäп баран тарилитах бätäрäбi öttüñä сотору оностубуттар барбыры. Тураппаш барбыттар. Абыс уон атыр ўбра сымгыларын ўранишар, тобус уон хотон ынахтарын ўран барбыттар. Ыli-тоjon кысыгар тiјан kälтär. Сүбсүләpi, ўптарi, астары барытын iлjä барбыттар. Бары барбыттар. Үрпäl-тоjon кысыгар kälбittär. ўптарi, астары, сүбсүләpi барытын iлjä барбыттар, көсби барбыттар. ўс үахтарын кытта аянишан iсниттär.

Сысбىларыгар кирәп тiјан kälтär.

— «Сасыл ажалабым» — дiän баран куота сүрдәп халбыт.

Мады өлбүт үахтарын судбу тардан ылабыт. Иjä käläп аяи суюлу ортотугар байтai тацаасын тацыниарбыт, таллажин талгани кабиспiт, ыңбирин сыйтык каспiт, үахтарын сыйтыарбыт, суюрђанишан сабан кабиспiт. Атын байлан кабиспiт тиккä. Сасан халбыт.

Цахталлар аянишан куобатан тiјан kälтär.

— «Гыi, доjор!» — дäсесниттär, сыралы сыраидарын утарыта кörсүбүттэр. — «Арбiт өлб сыйтар» — дäсесниттär, ытаспыттар.

Күн-тоjon кыса Kүögäl-удаџан ыжыталабыт:

— «Үргәл-тојон кыса, Үргүк-удаған! Өлбүтә хас сыл буолбут кісіні тіріәрәр буолаңын?»

— «Өлбүтә ус сыл буолбут кісінің сібілігін үзен сытар кісіңүнүгәр тылы оқорорум» — діабіт.

Іші-тојон кісіситтан ыјыпшыт:

— «Өлбүтә хас сыл буолбут кісіні тіріәрәр буолаңын?» — діабіт.

— «Өлбүтә ус сыл буолбут кісінің сібілігін утујан сыйгар кісіңүнүгәр тылы оқорорум!»

Күн-тојон кыса әмпіт:

— «Өлбүтә ус сыл буолбут кісінің сотору тұрбутұнан-көпнүтүнан барад буолар tillan — ол курлук [оқорорум]!»

Үргәл-тојон кыса ўстә үрдүнан көпнүт: узаңдың кісіңүнүгәр тылы буолбут. Іші-тојон кыса ўстә үрдүнан көпнүт: утујаның кісіңүнүгәр тылы буолбут. Күн-тојон кыса үрдүнан ўста көпнүт:

— «Утуібутум дү, уңмутум дү? Үчүгајін!» — діан барад тураң кәлбіт.

Цахтамлар «әрбіт буоллаңа» діабіттәрә — цахтар буолан халбыт. Сосуібуттар дағаны, күттаммыттар дағаны, сапшыттар дағаны. Үсәй даідига көтөн халтар. Үи дағаны, ас дағаны, бай дағаны, чыста барыта орто даідига халбыт.

Үргәл-тојон кыса:

— «Харыап, байбыт халлаңын да¹⁾! Топшүобүн!» — діабіт.

Күн-тојон кыса:

— «Туох дағаны інжігәр топшүом суюға²⁾! Мін ағам сүйсүтүн бір сымлады уруга арап! Оныха топшүом суюға²⁾!»

Үсәй даідига көпнүттәр.

Үчүгәл Үңүжәи білігі кыргыттар байдарын ылан, цахтарын тіріәрән, халах обетуиң ыңбырдан, ішін оттүгәр үрүләнән, калын

1) Первоначально было: хаалагын да, затъмъ переиравлено на: хаалагын до. 2) Въ подл.: суюх.

öttүгәр сатылған, ојоғос öttүгәр ырдыманан, хонноғун¹⁾ ісірәп қаштардаған, ҳалах оболоноп ән даідыштығар, бар қонугар, іәрімә үілтігәр тіжән калғойт.

Күн бугуңдуктүгөр дылы бајан-тотон олороллор үсү.

Сычах.

1) Въ подл.: хоншугун (переировано изъ хоннюн).

4) Біәс-ынахтах-Бәібәрікән-әмәхсін.

Еір сасыарда туран Біәс-ынахтах-Бәібәрікән-әмәхсін алас сысыға ынабын сылгымы барбыт үсү. Алас сысыттан біәс салалах бәрігас оту түбән ылбыт. Сицили да жабатын да алжатыни хәбішугар уқтубут. Ажалан үәйтігәр сурбашигар сұлабыт, сыйтыгар үран кәбесіт.

Ол кәңіја тахсан ынабын бі олорбут. І олорон істібіт: хобо-чуораш лыққынабыт, қыптың тыласа қыңқыр гына түспүт. Онуха әмәхсін үтүш төбө брахшыт, үәйтігәр сүраи кірбіт, көрбүт: ото отупан сыйтар. Әміә тахсан ынабын бі олорбут. «Әміә хобо-чуораш тыасатада!» — діан — «әнчі қыптың қылым гына түспүт!» — әміә үтүш төбө брахшыт, көтөн түспүт.

Көрдөбүнә — үәйтін хаңас бттүгәр ханытам тас хараҳтах, укулат тас уостаҳ, сирдық тас сираідах, іккі хара кіс атахтасан сыйнытыш курдук хастаҳ, таңас бүтәі атә көстүбүт, ат бүтәі бүттәс көстүбүт, бүттәс бүгәі сілітә көстүбүг, уртүс¹⁾ курдук бөр таңиары қалқыньяқ олорор, тұктарі бајалях үчүгәі кіс ою буолан олорор. Білігі бәрігас ото манишык кіс буолан хәлбыт.

Бу кәңіјә Ҳајағамсық-Харах-хан-тоjon²⁾ уола хара кіс са-цылахтах Ҳарқыт-бәргән хара тыатыгар булату барбыт. Біәс-ынахтах-Бәібәрікән-әмәхсін бу тасыгар чағаллах тігігәр сіәрәт тің олорор. Білігін мания булан ығыздаға, хара сасыардаттан ытар, бірдә да тапшат. Күш кіріға буолла — оноғосо ўйләс үтүн устун түсәв халла.

— «Амәхсіән! Оноғосун ылан кулу!» — ді сатан кәбесіт.

Мұншун хана бұралабыт³⁾, ің хана ірімтібіт, сүсүн хана сүрүктәбіт, оюғос өттүттән уордах саната кірбіт, кәтәх өттүт-тән кісіргәс саната кірбіт: көтөн түспүт.

1) Въ подл.: уртус, ниже: юргут. 2) Ниже онъ называется и Ҳајағамсық-Хан-Харах-хан-тоjon. 3) Въ подл.: бұралабыт.

Кötön түстәбінә дү — бу кысы көрбүт, көрөн баран уңмут; бу кәнжінә тиллібіт, бағарбыт. Тахсан сүрбүт, атын үрдүгәр äли-јап олоро түспүт. Сүрпүт, үләтігәр кötön түспүт:

— «Абам!» — діабіт: — «Іжам!» — діабіт. — «Біас-ынах-тәх-Баібарікән-амäхсін манинк үчүгәі кыстәх! Бу кысы ылан кулуц!»

Манинха төбус аттәх кісіні атәрбыт [абата]. Бу үоп сүр-пүттәр, бу Біас-ынахтәх-Баібарікән-амäхсіңә кötön түсүттәр. Бу кыс үчүгәйттән барылара тараға уңмуттар. Бу кәнжінә тах-сыбыттар¹⁾. Бір кісі бәрдә халбыт:

— «Амäхсіан, Баібарікән! Хајаһамсык-Харах-хан-тојон уолугар бу кыскын біаріаң ўсү!»

Опуюха:

— «Біаріам» — діабіт.

Кыстан ыјыпшыттар:

— «Барыам!» — діабіт.

— «Алас сысыны туолуоуп тохкору сымғыны ынағы толору үран абалан кулуц» — діабіт — «сулұгун! Маны істән баран чыңчылыјыах батарәй өттүнә, äгән баран тәгілітәх батарәй өттүнә түргәннік үран түрүйән абалан кулуц, кысы ылан барың!» — діабіт (амäхсін).

Они сүбсүнү түргәннік аппітін курдук абаллылар.

Кысы сіл курдук сіміятіләр, тап курдук таңыннардылар, тыллах-бетөх чбчугур²⁾ чуодуз [маған] аты абаланнар байдылар: көмүс ыңбырынан ыңбырдабыттар, көмүс үнүнән үннабіттәр, көмүс сұларынан сұлардабыттар, көмүс кычымынан кычымнабыттар, көмүс чапрағынан чапрақтабыттар, көмүс кымијиңиан³⁾ кымијиңлабыттар.

Іжатін оюбосуттан кымијітінан сіәппіт ара, сіәтәп таһар-быт, атығар міннәрбіт, илә барбыт.

Ајанинан іспіттәр. Бу ісән:

1) Въ подл.: тахсан тахсыбыттар. 2) Въ подл.: чучугур.

3) Въ подл. здесь: кымининан.

— «Хара тыаңа сасыл ажата бар, манна бардым. Ай мапал бу сүол устун бара тур! Сүолуң іккі аңы арахсылаң; ішін дікітігәр ўс-кіс тірітін ыјабыт бар буолуоға, арға діаккі барад сүол тыстах баттахтах моямрдых атыр ёсі тірітін ыјабыт буолуохтара. Бу діаккі барыма. Бу ўс-кіс тірітін ыјабыт сүол устун бар!» — [діән] ыбыт.

Ыјан баран баран халбыт.

Бу џахтар баран іспіт, бу ыјыллыбыт сүол арахсытыгар кәлбіт. Бу кәлән умнан кәбіспіт, бајаттә ёсі тірітін ыјабыт сүол ділкікі бара турбут, туруору тімір балаңдаңца тіјан кәлбіт.

Шіа ісіттән тахсан кәлбіт тамығыш үрдүвән тімір лаппачы таңастах, самағын туорајыгар соччоқотох арілләғас атахтах, түбесүн тылыгар соютох арілләғас ішіләх, сүсүн хаба ортотугар соютох үчча кісі сулұда түнүгүн курдук кіләбір-халабыр харахтах буолбут ўсу; сәттә былас тімір чыңчырға¹⁾ тылын түбесүгар түсәрбіт; џахтары атыттан сұлларан түсәрбіт, сырајыш тірітін үшілеби тардан ылбыт, сырајыгар саба кәсімміт, сімәйин-таңасын бајатігәр сімәмміт-таңызыбыт; абасы кыса атын мімміт; білігі аты мінjan баран барбыт ўсу.

Бу Хаяжамсық-Хан-Харах-хан-тоjon үшітін тасынгар кәлбіт; арға сіопіт. Тәсін тутуохнұт діән тоғус үолан кісі тахсан тіјан кәлбіттәр сәргә төрдүгәр, абыс кыс џахтар — тәсін тутуохнуг діән — сәргә төрдүгәр мустубуттар. Бу кініт сімахсін-амахсін күйгәйір күбх аріпп обусун бајар төртүттән түңарі үйкә атын баібыт ўсу. Бу кініт-џахтар тәсін тутаңчылара харыс халбыттар, судын түспұттар — хомоібуттар.

Тырк гына сыңтабыт сірігәр хоруоқка тохтон түсүбіә діән — манылаха сап хаттыбыттар: тырк гына сыңтатабына — хоруоқка ысылан түсүбіә діән. Хәмшыт даідытыттан кіс кыл сұрбутунан барылаң діәп — бу тусугар оноюс оңостубуттар үолан үоп. Бу абасы кыса, бу кініттәр, сыңтабыт: күбх абы-

1) Въ подл.: чёбчярыгя [?].

рыа тохтубут — сіргамміттар. Хампыт сіріттәп сур кырынас сұрбүтүшін барбыт — хомоібуттар, сіргамміттар.

Сарға төрдүттәп үіләй тылы күйк оту тәлгәппіттар үсү. Кініті күйк от устуң сіяттәп кілләрбіттар үсү. [Кініт] үс тітірік тоббетүшін уот оттон кірбіт үсү. Тордох ісігәр кістіабіттар үсү. Асабыттар-сілабіттар үсү; өлібуттар, күлбүттар, олорбуттар.

Урү үраібыт; олорбуттар үсү.

Біас-ынахтах-Байбәрікәп-Амаксін алас сысбытыгар ынағыны сылғыны кірбіт: мағытәбар ордук біас салалаш барғігас от үммүт. [Ону] түбірән ылбыт, ажалбыт үілтігар, сыйтыгар сұлабыт. Үнағыны ылбыт. Хобо-чуоран тыласа, қыштей тыласа қылым-гына түспүт. Шіләй көтөн түспүт: мағытәбар ордук үчүгәі кыс олорпор үсү.

— «Ілә!» — діабіт. — «Арім ілә барбыта. Бу барап ісән¹⁾ — «бултуом» дійн барбыта бу арім. «Үс тірітін ылжыбыт суюл діәккі барар, ас а тірітін ылжыбыт суюл діәккі барыма!» діабітә. Ону умшан кәбістім — ас а тірітін діәккі бардым. Манылаха турорбах тімір үіләй кәлім. Абасы кыса сырајым тірітін ылжыбыт тардан ылан бајатін сырајыгар саба кәбісіннә; сімакпін - таңасын қастан ылан бајатә сіманий-таңынна; аппын бајатә бу абасы кыса мінjan баран барда. Уцуохпун тірібін брап кәбіспітә; тыңалаш сұрәхпін күйтір ыттыран сыйлан брап кәбіспітә алас сысбыга — бәрігігас от буолан үнап тахсыбытым. Букатын өлөргө ылажым-оңорұм суюх ібіт — ыччат кісіні тәнітәргә ылажатайым буолуоңа, ыччат сүйсүпү ғтарға оңорулајым буолуоңа. Бу оңоруши-ылажыпшыл aljatan абасы кыса әрбін әр гыммыт! Атә-хана быртахтанна, абасы атә-хана іңна бу әрбәр... Бу әрбін хаян көрүбомүі?...»

Хаябамсык-Хан-Харах-хан-тоjon сысбытыгар кірбіт үсү. Тыллах-өстөх чочугур²⁾ чуобур мақап ат іччітә тіллібітія білә —

1) Въ подл.: истягния. 2) Въ подл.: чучугур.

кісілі тыллах буолма. Бу Харах-хан-тоjoцо тыллах-өстөх буолан ўғтā:

— «Бу мін іччібін абасы кыса өлөрөн кәбісін бараң, сырајын тірітін віјылбы тардан ылан — бајатін сырајын саба кәбісін, сімәйн-тақасын хастан ылан — бајатә сімәнан-таңап бу Хан-Харах-хан-тоjon кінітә буолан кірән олорор бу абасы кыса. Бу мін іччім тіллән олорор. Бу ажы кыса¹⁾ кішкіктін ылбат буоллахкытына — хара көмүс халбасалах, кысыл көмүс кызымахтах, урұқ көмүс долгуннайх, урумаддібат үт күйләх, үт тас олбох-төх Урұқ-ажы-тоjoцо үңүом! Шілдепі-үоттары үіаганітім, сүбүн²⁾ олордуом суюға! Абасы кысын ажы ылыах туса суюх. Бу абасы кыса¹⁾ кішкіктін хаңыл ат атағар баян кәбісің. Бу уолгутун ыі отут хонугун тоххору сұрүктәх үга обустарың — үйн-көжүр атін-ханын быртабын-былаңдаңын амніп. Бу үттан хостой тасаран салғыннайр үрдүк маска ыі отут хонугун тоххору салғылатың: хотутттан соғурғұттан каләр көі салғын сұрағін-быарын тобуау обустун, быртах атә-хана [ы]раставаның, [ы]раставан бараң ұахтарын баран ыллын артән!»

Бу обонјор бу ат ашпітін істібіт. Истән бараң іккі харабын үтүп іккі аңы³⁾ ілгән кәспіт үсү, [ол гәпнә] үіатіғар сұрдан тахсыбыт — көтөн түспүт. Маны көрбін баран кініт діјүсүн⁴⁾ кубулуібут.

— «Ноко!» — діабіт [обонјор] — «хантан кімтән ұахтар ылан кәлбітіңі?»

— «Біас-ынахтах-Байбәрікән-амахсің кысын ылан кәлбітім» — [діабіт уол].

— «Ханың үсүсүннайх⁵⁾ аты аттанан кәлбітіңі? Хантан үіяхтах төрүттәх ұахтары ылан кәлбітіңі? Ұахтарың төрдүн біләжін дө?» — [діабіт обонјор].

1) Въ подл.: кысын (переправлено изъ кыса). 2) = сүгүп; въ подл.: сёбюнь (переправлено изъ сибюнь); ниже: сюбюнь. 3) Въ подл.: ағны, ниже: аңы. 4) Въ подл.: дюгюня. 5) Переправлено изъ дюгюннях.

Маныаха уол ёпшіт:

— «Үсәбі дайыга, үс халлән үрдүгәр үг тас олбохтөх Үрүц-
ајбы-тоjon інітә кытыаны кытарар, мөбүрүону¹⁾ мөрүөрдәр Шәл-
лиқ-Цасағай-тоjon кыргыттара сәттә кыс, орто дайыга сәттә
кыталык буоланиар, көрүлләр. Бу аләс сысыға түспүгтәр,
үңкүлләйттәр. Үсә дайыттан ішіт Іајәхсіг-хатын түспүт. Бу
түсан сәттә кыталыктаи бастың кыталығы туиптүт: «Кісі буолар
кәскін, саха буолар салалғаң бар бу орто дайыга; «быргах
буордах дайы» діаңқін сіргәнімә! Бу Хајағамсық-Харах-хан-
тоjon уолугар абыс кіс саңыжахтах Харыдан-барғанқа — ма-
ныаха ыјақтағың. Мантан кісі буолуоң, оғо төрөтүөң, сұбсұ
шіләң! — діан баран кынатын тоботүн сарбыјан кәбістә. Кыс
ытатта. «Бәрцигәс от буолан кубулуван үп!» — діаттә: — «маны
Біәс-ынахтах-Бәйбәрікан-әмәхсін булан ылан, кыс гынан, Хаја-
ғамсық²⁾-хан-Харах-хан-тоjoңдо біәріәх тустах». Ол оқорутуаны-
ыјағынан баран ылбытым; атыны, муданы тугу дағаны білтүм
буолуоңа діабәншін.

— «Мін істан көрөн кәлім. Тылләх-өстөх [чоңугур] чуобур
[мадан] ат үңар міаха: цахтарғыш араан ісіккін. «Суолуң іккі
ацы [барыңа] — ілін діәккі суолгар үс тірітә ыјанан турар буо-
луоңа» діабіккін. «Арбә діәккі суолғуан асә тірітә ыјанан турар
буолуоңа» діабіккін. «Асә тіріләх суолупан барыма!» діабіккін;
«үс тірітә ыјаммыт суолупан бар!» діабіккін. Маны умнан кә-
біспіт — асә тірітә ыјаммыт суолун устуң бара турбут. Тімір
шіләң тілбіт — абасы кыса тахса сүрбүт утары, атыттан сұллары
тардан түсәрбіт, сырајын тірітіп шылбы тардан ылан байжатіп
сырајыгар саба кәбісімміт, сімәғін-тақасын таңыбыт-сімәмміт.
Бу абасы кыса кініт буолан кәлбіт. Бу ініжар атын ілән самнах
үйкә байбыт ібіт — бәліятә манан билләр. «Абасы кысын, бу
кініккітін, хәзың ат атағар бајың» діаттә. «Уолгутун ый отут хо-
нугун мәлі жүркіттә үга обустарың» діаттә. «Быргах атін-ханын
үйн-көзжүр амнін діан — сұруктәх үга обустарың. Үлі отут хо-

1) Въ подл. описка: мёрёшю. 2) Въ подл.: Харагамсык.

шугун тоххору салғылар мас үрдүгәр тағарал¹⁾ кабісің — хотуттан соғурұттан кәләр көі салғын сұрағін-быарын тобулу обустун!» діәп атар бу ат. Цахтарғын баразын, артаңын, ылышаң үсү. Кіәр гын бу цахтарғын, көрдбүрмә! Кісіні-сұбсұнү — бары сіләй! «Маны арарбат буоллахына — Үрүң-ајы-тоjoңдо үңүбүм!» дір бу ат».

Маны істән баран барқа діән сапыпты, күттаммыт. Сарыјар-Сарык-Болзорук уоллара, кісі хамшаччыт уоллара, тордох ісігәр олорор кініті атабылттан сыса тардан ылан тасарап ҳаңыл ат атағар байбыт. Бу абасы кібіса кілті [ат] ілжі табан ғөрбүт, аға-хана сірга үон-којур буолан ҳалбыт — күн бүгүңцүтүгәр тызы үоп-којур буолан сыйаллар. Уолу сұрүктәх үга [обустарбыттар, салғылар үрдүк маска] салғылапыттар — хотуттан соғурұттан [кәләр] көі салғын тобулу обустун діәп. Быртах атін-ханын [ы]растабыттар. Ціятігәр тиңин ара абалбыттар — үңуох-тірі буолан ҳалбыт.

Урукку сулутунашар [ордук әлбәй] үрән-түрүән абалбыг. Цахтардах үәтігәр сәргәтігәр кәлән түснүт.

Біәс-ынахтах-Бәібарікән-әмәхсін ўраң-котоң тахса көпнүт: білүта тіллібін курдуң, сұппұта көстүбүтуң курдуң салабыт. Сәргә төрдүттән үәбә тылы күбіх оту тәлғанит; тыстах баттахтах маған сылғы тірітін бастиң оронугар тәлғанит; усаңауды умсарбыт, түбстәді түңвәрбіт — урұлабыт.

Бу кібіс ерін аттығар ытыбы-ытыбы тіјән кәлбіт:

— «Міәхә туюхха кәллің?» — діабіт. — «Хара хаммын [тасардың], халың тірібін хаяғыттардың» — діабіт. — «Ікка-куска сіләттардің» — діабіт. — «Абыс атахтах ақараі кісығар сіаппітің» — діабіт. — «Ол кәпіншә манна ханиник «цахтарым бар буолуоға» діән кәллің? Кібіс оғо кікішшаідәш әлбәх, цахтар џарбаташар албәх!... Сурағім күттана, біум хамната... Барыам суюх!» — діабіт.

1) Наже и тасаран.

— «Мин әјігін «өллүң!» ділімін ағыс атахтәхха аябатаңым — булту-аесті барбытым» — діабіт — «суолгун ылан біаран баран. Өлөр сіміәрді билә-билә ыппагағым; билә-билә, көрө-көрө «сіміәрді көрүс!» дійбатәбім. Ішіт Ыйахсіт-хатын, абыт Аյысыт-хатын міәхә ыбыт оңорулах буолаңын тіллан олордоңуң» — діабіт. — «Хаятада дағаны буоллар — ўтуонан дағаны, кусағашынаң дағаны — ақчі ылымам буоллаңа!» — діабіт.

Біас-ышахтах-Байбірікән-әмәхсін іккі харағын ўтуң іккі аңы¹⁾ ілған кәспіт, іккі оботуш іккі ардыгар олоро түспүт:

— «Өлөн баран тіллібіккітігәр, сұтән баран көстүбүккүтүгәр ўюран-көтөн көрсөйт болулаңыт!.. Хаябаңыт дағаны мін тызыбыттан, сапағыттан тахсымай!»

Кыс «әк» абаң діәп тылыв үә біардәй. Уол ўюран-көтөп тұра ақкіріан күса түсән угурдабытынав-сылабытынан бардаға іті. Оізу булатын әнібуттар, күлү бөбөтүн күлбүттар, кәспіті била-тын кәнеппіттәр.

Тыллах-бетәх өфчугур чуодур маған аттарын үіә [тасыгар] тасаран байыттар, көмүс ыңбырынан ыңбырдабыттар, көмүс үпүнән үпнәбіттәр, көмүс суларынан сулардан кәспіттәр, көмүс чапырағынан чапрактән, көмүс кычымынан кычымнан, көмүс арабадајнан арабадаідән кәбіспіттәр усү, көмүс кымијынан²⁾ кымијлан кәбіспіттәр усү. Кысы сіміәбіттәр-таңынарбыттар.

Шіятігар илә барбыт усү. Аяшиап халбыттар. Кысыны қырыатынап, сајыны самбырынап, күсүнү үксүйнән биләп аяни-нан істәхтәр.

Хаябаңык-Харах-хәп-тоjon тоғус үіә доғусуола, ағыс үіә арьялжита, сәттә үіә ұғсісілжітә тоғус турұја төрүобутүп кур-дук тоғус тоjon уолаттар:

— «Кініт кәлән хана-ханаң хамтаңына — кіс кыл сүрбүтү-пән барыаңа» — діабіттәр.

Оноңос оңостолоругар арбахтарә хастарыбыт, харахтара қыңбылларыгар кылар буолбут.

1) Въ подл.: аны. 2) Переправлено изъ кынинан.

Сәттә қығалык ўордусын төрүобүтүн курдук сәттә қыс ңаҳтар саи ҳагалларыгар тобуктара ىјылбырыбыт:

— «Кініг кірдәбішіә, тырк гына сәңгітатаңына — күндү абырғыра тохтуоға» — діапиәр.

Уоллах кініг тіјан кәлбіттәр. Сәргә төрдүгәр іккі қыс обоз тәсін туппұттар, көтөбөн түсәрбіттәр. [Кініг] тырк гына сәңгітабыт — күндү абырғыра тохтубуғунан барбыт; [ону] сотору сапка тіспітінән барбыттар. Ҳанаар-ханаар хәмпіт даідыштынан кіс кылзар сирсыбытынан барбыттар — мапы шыталы уолаттар хара тылаға сирсан ҳалбыттар. Сәргә төрдүгән үідәбә тызы күүх оту талған кәбісіттәр. Үс тітірік төбөгүнән¹⁾ [кініг] уот оттоң кірбіт. Тордохxo сасыарбыттар.

Төбүс төбөйдөх саләні тірбіттәр, төбүс уон чуодур мағаш кулупиарын чуодупнұттар. Җіаләрін уңа діәккі өттүгәр төбүс бағабы аспыттар; төбүс маған атбыры бәйбыттар; төбүс айы ојунуң сатылаппыштар; ысыах ыспыттар. Җіаләрін хаңас өттүгәр абыс бағабы аспыттар, абыс ўор обусун байбыттар үсү; абыс айы удағанын сатылаппыштар, сураттынан мәжыматтарбыттар²⁾; ысыах буолбут, урұ буолбут. Кініг кірбіт атыгар — тәғас тіастібіт, бөбөс мустубут, кулан тобуоруібут, курғун тіліібіт³⁾. Үсәні даідыштаян төбүс бісін үса тобуоруібут, орто даіды уон ордуга іккі бісін үса муніжестубут үсү, алларға даіды абыс адәрійар бісін үса муніжестубут үсү.

Хардаас қымжайләхтар хап гына біарә-біарә хаңарах-хаңарах сиалләрбіттәр, мутук қымпіләх[тар] бот гына біарә-біарә боторох-боторох сиалләрбіттәр. Тімір ісақаләх[тар] тіастібіттәр, алтан ісәңжайләх[тар] аігыстыбыттар — омук омуктаң, улус улустаң бары муніжестубуттар.

Сәттә күнүстәх түнү мәлжі асабыттар-сіабіттәр, біеобщуттар, күлбүттәр, көрүләбіттәр: ырыасыт манна буолбуг, үңқұсұт манна буолбут, олоңхосут манна буолбут, тустәччы манна буолбут,

1) Въ подл.: тёбётюнь. 2) Въ подл.: малаттарбыттар. 3) Ниже: курғун тіліібіт.

кылбасыт маппа буолбут, ыстаңасыт¹⁾ манна буолбут — тіләхтәх тіастібіт, атахтәх айғыстыбыт.

Сәттә қунұстай тұнү мәліж өнеп күлән баран үсә сірдәх үсә қоппұт, аллара џабынай алларә тімірбіг, орто даідыга сірдәх-даідылай үон орто даідыга тарғасан халбылтар. Іліркәйдәрә алларә күңға тылы ілбасыт, алжаммыттара бугүңгүгә тылы холбоспут, төрбөр оболоро ужаламыт, ітәр сүбсүләрә күрүәміт. Күн бүгүңқүгүгәр діәрі тобохторо-ыгчаттара олороллор үсу.

1) Въ подл.: ыстаңаласыт.

т. II, ч. 1.

5) Уранықан¹⁾-оңоңјор.

Үс кыстах Уранықан-оңоңјор бар үсу.

Бір сасыарда туос тытып тардан кәспіт, балыкты үрәххә кірбіт. Бастиң арытығар тахсыбыт — тұктарі үтүө бәjäläх kisi турар [абіт].

— «Уранықан-оңоңјор! улахан кылсын ыла кәllim!» — діабіт.

— «Мін обом сыйтыған балық асылыктых, цүкә куобах асылыктых — туох аңа ңұсуннай²⁾ буолуоңай?» — [дір оңоңјор].

— «Тасарбатарғын ёрә атахқыттан ылан үга браңыам!» — [діабіт bili kisi].

Тбыларығар мәгастібіттар; кірап устан кылбаташ іспіттәр. Үрәх ортотугар кірбіттар — халман хара сапаса³⁾ түснүт, туос тының түңіріп тасыјан кәспіт: bilіrі kisi борулұ-борулұ тімірап халойыт, Уранықан-оңоңјор мұцнанан-мұцнанан⁴⁾ тахсан кәлбіт үштігір. Үс кысын бастарыттан холбен олорон үстүтә үңуочтарын тоххору тасыбыт:

— «Кубадай мағанипар, іcіrі [кубаңайтығар] күмсугурда⁵⁾ сыйлаңыцыт... ңылабан мағанипар, мағаңызығар бағарда сыйлаңыцыт — көстөр айы обото даға таса буолла!» — [ді-ді].

Bilіrі kisi түсан іспіт, түсан іспіт — үктанай түснүт. Kältärәi күннай, kältärәi ыңдах, собо мінін курдуқ солону ңұсуннай, балық мінін курдуқ бады-бұду ңұсуннай даіды[га] суюл үстүн сұрап істә. Туруорбах үрүң көмүс ңіләй тілә — көтөн түстә.

1) Въ подлиннике: здесь и ниже: Ураныкан. 2) Въ подл.: джю-
гюниях, ниже: джюсюниях. 3) Въ подл.: сапаса (переисправлено изъ
сапага). 4) Въ подл.: мунганан-мунпанан. 5) Ниже: күмсугута (стр.
28, 30).

Кätäkäri ороцю таңас бутәі ётә көстүбүт, ёт бүгәі бүтәсә көстүбүт, бүттәс бутәі силтә уртүт¹⁾) курдук ѡрб-таңнары џалкыңыја олорор; хараны асабыта хабарбатын төрдүгәр хара-чаччык курдук хамиабытынан олорор, урүңү асабыта үрүмәтчік курдук күбәмәйин төрдүгәр ѡрукуібутүнән олорор; Хамчаккыттан күлбіт хара кіс атахтаса сышытын курдук үшүк өлбүргаллах хас-тах буолбут. Ханчытал тас харахтах, сырдық тас сыраідах, уру көмүс уостаҳ, таңас бутәі тапталашаң ётә көстөр, сыялжа бутәі сыванаңаң ётә көстөр [буолбут].

Хаңас дійккі көрдөбүнә — халыбыт хасалах, хар маған баттахтах, хабаїақан ёттах хатын џахтар налајан олорор [әбіт].

Білігі џахтар күлүм гына күлбүтүнән туран доруобаласын; Білігі кісіәхә халық хасапы, суоп салы, арабас арбыны, кой-ијорулах кымысы тардан біәрбіт.

Асабыттар-сіабіттар. Кіәсә утужаллара буолбут.

— «Хонособутун ханаң утутар буолабыт?» — [діабіт білі кісі].

— «Сіргәммәтәргін — бајабін кытари сый! Сіргәннәрпін — бајаң ханаң да сый!»

Сыңыңахстанан²⁾ баран көтөн түсән сышыт; біргәстәрә: «ән әр кісігін» діабаттах, біргәстәрә: «ән џахтарғын» діабаттах.

Сасыарда турбуттар. Аміә асабыттар-сіабіттар. Бу кыс буор күрүң³⁾ обусун көлүммүт; абыс атахтах нәрта сываңбатыгар бұстах бурбајытын [ілбіт], џаңхаллах аралын кätäрпіт⁴⁾:

— «Ілә!» — діабіт. — «Оту-масы кәлгіјәр отұбун ылан кулу!» — діабіт. — «Оту-масы кырчаја бінүр хоржојушинах [үнтәх] бысаҳ-нын ылан кулу!» — діабіт. — «Оту-масы кәрдә бінүр сүгабін ылан кулу!» — діабіт.

Амәхсін ылан біәрдә.

— «Олороццуи дағапы тугу гыныабыций? Барыах біргә!»

Мәгастән бардылар (бу кысы кытари). Осохтөх хан ѡрб

1) Въ подл.: юртут; выше (стр. 16): ўртус. 2) Въ подл.: сынгып-ниятаман. 3) Въ подл. вездѣ: кюрюнь. 4) Въ подл.: пльбить (ср. ниже: стр. 31).

оргуя турар хән бајаңалыгар тіjән källiläp. Муораттан мұңтабыт мұчукталах, Таттаттан тајаңыт ләбыкталах, Әүігәнтән сіппіт сібіктәләх тікка тіjән кәлбіттәр. Оғыстарыттан түспүттәр.

Ар кісімі iiltittän хабан ылбыт, ус ўостах тімір өргөншүйән тіккә хам кәлгібіт. Оро быса-быса сіән ижолбоппүт, таңары быса-быса сіән ңылжарыппүт. [Кісітә] олон хәлбыт. Үңукун iibisinnärбітінән бајаңалға iijән бран қаспіт. Ціятігәр тәнибен кәлбіт.

Уранықан-обонјор туос тытын тордөн-тордөн баран бір са-сыарда үраңар қылбатаи кірән барбыт. Ортоқу арытыгар тахсан тіjән кәлбіт. Мәйитаңар усулуучу ордук кісі kälän турар [әбіт].

— «Уранықан-обонјор! орто кыскын ыла källim!» — [діабіт].

— «[Min оболорум] сыйыған балық асызыктых, үкә куобах асызыктых барахсаттар туюх әнja ңүсүншәх буолуохтара!» — [лір обонјор].

Онуоха:

— «Біләр да буолларғын, біләrbät да буолларғын ыныам!» — діабіт. — «Тасарбатарғып әрә атахқыттан ылан ѫға қабісіам!»

Тыларыгар мәғастан баран қылбатаи кірбіттәр; үрах ортолу-гар тібіттәр. Халман хара сашаса¹⁾ таңары сатылабыт — тінші түңілір тасыјан қаспіт: білігі кісі борулұ-борулұ тімірән хәлбыт. Уранықан-обонјор мұңданан-мұңданан²⁾ ціятігәр тахсан кәлбіт:

— «Асігі кубаңайтыгар күмсугута³⁾, ңылабаңытыгар ым-сырда, маңаңытыгар баңарда сыйаңыцыт көстөр аյбы оболоро далаі таса буолдулар» — діап үсөбинәрін бастарыттан холбон олорон үстүтә уңуохтарын тоххору тасыбыт.

Bilirі кісі түсан іспіт, түсан іспіт — уллуцаға билібат ү буолбут, түгәба billібат ўәдән іса буолбут... Баран тура түспүт. Kälтägäi күннәх, kälтägäi ыідах даідыға тіjән кәлбіт. Сүран іспіт, сұраи іспіт. Бір турорбах көмүс балаңаңца тіjән кәлбіт — көтөп түспүт.

1) Въ подл.: җашага (ср. стр. 26 и 30). 2) Въ подл.: мұңданан-мұңданан. 3) Выше: күмсугурда.

Кätäbärин ороцю таңас бүтәй ётә көстүбүт, ат бутаі буттаса көстүбүт, буттас бүтәй силтә [көстүбүт], уртут¹⁾ курдук ёр-таңнары џалкылъыја олорор; хараны асабыта хабаржатын тордүгәр хараңаччык курдук хамнабытышан олорор, урүцү асабыгга урұмаччік курдук брукубуттунан олорор; Хамчаккыттан кälбіт хара кіс атахтаса сыныптын курдук үшүк öлбүргалăх хастах буолбут. Ханчытәл тас хараңтых, сырдык тас сыраідах, урү көмүс уостах, таңас бутаі танталаңнах ётә көстөр, сыалыа бутаі сыналах ётә көстөр [буолбут].

Хаңас діаккі көрдөбүнә — халыбыт хасалах, хәр мадан баттахтах, хабараікан²⁾ ёттых хатын џахтар на мајан олорор [абіт].

Bilirі џахтар күлүм гына күлбүгүнән туран доруобаласын, bilirі кісіаха халың хасаны, суюн салы, арағас арыны, койнё-рүләх кымысы тардан біәрбіт.

Асабыттар-сіәбіттар. Кіасә утујаллара буолбут.

— «Ховособутув ханаң утутар буолабыт?» — [діабіт білі кісі].

— «Сіргаммәтәргін — бајәбін қытары сыйт. Сіргәниәргін — бајаң ханаң да сыйт!» — [діабіт џахтар].

Сыңыштаңтанан³⁾ баран көтөн түсән сыныпты. Біргастарә: «ән әр кісігін» діабатых, біргастарә: «ән џахтарғын» діабатых.

Сасыарда турбугтар. Амә асабыттар-сіәбіттар. Бу кыс буор күрүц обүсүн көлүммүт, аյыс атахтых вәрта сыаржатыгар бүстах бурғалытын⁴⁾ [ілбіт], џаңхалах аралын кätäрпіт⁵⁾.

— «Ії!» — діабіт. — «Оту-масы кälгіjär отүбүн ылан кулу!» — діабіт. — «Оту-масы қырчаја бінүр хорбоjуннайх [үштых] бысахнын ылан кулу!» — діабіт. — «Оту-масы кәрдә бінүр сүтәбін ылан кулу!» — діабіт.

Амәхсин ылан біәрдә.

— «Олоронциун дағаны тугу гышылајыций? Барыах біргә!»

1) Въ подл.: юртут; выше (стр. 16): уртус. 2) Въ подл. перевлено изъ кубагайкан. 3) Въ подл.: сыңыннажтатан. 4) Въ подл.: булғалитын. 5) Въ подл.: пальбить (ср. ниже: стр. 31).

Мәгәстән бардылар (бу кысы кытари). Осөхтох хән ёрө оргуя турар хән бајағалыгар тіјән кәлліләр. Муораттан мұңтабыт мүчукталәх, Таттаттан тајабыт ләбыкталәх, Әліғантан сіппіт сібіктәләх тіккә тіјән кәлбітгәр. Оғустарыттан түспұттар.

Ар кісіні шілтіттән хабан ылбыт, үс үбстәх тімір ёргиупән тіккә хам кәлгібіт. Өрб быса-быса сіән ијолбопиут, таңары быса-быса сіән ијыләрышыт. [Кісітә] өлөш халбыт. Үңуодун ілбісіннәрбітінан бајағалға ілjan бән кәспіт.

Уранықан-обонжор тытын тордонон-тордонон бір сасыарда үрәжәр кірбіт; аччығың арытыгар тахсыбыт. Мәңдер діән бар буолуоға¹⁾ дуо? — усулуччу ордук кісі калан турар [әбіт].

— «Уранықан-обонжор! аччығың кыскын ыла кәллім!» — діәбіт. — «Біәрдәргін дағапы, біәrbätärgіn дағапы ызыым; та-сәrbатарғын әрә атахқыттан ыламмын ўға брағылам!» — [діәбіт].

Тыларыгар мәгәстән баран кірап бардылар. Ырәх ортотугар тіділәр. Халлан сәнпаса²⁾ таңары сатыләбыт — тыны түңіәрі тасыјан кәспіт. Кісі борузұ-борузұ тімірән халбыт. Уранықан-обонжор мұңнапан-мұңнанап³⁾ ціятігәр тахсан кәлбіт. Қыргыттарын әміә тасыібыт.

— «Асігі кубадаігытыгар күмсугута, цылабаңытыгар ымсырда, маңаңытыгар бағарда сылжаңыт көстөр аյы оболородалаі таса буоллулар» — діән үсөннәрін бастарыттан холбон олорон үстүтә үңуохтарын тоххору тасыібыт.

Bilirі кісі түсән іспіт, түсән іспіт — кәltägäi ыңдах, калтагәі күшінәх даідыга түсән тіјән кәлбіт. Балық мінін курдук бадыбуду даідыга, собо мінін курдук солону⁴⁾ даідыга тіјән кәлбіт. Сүол үстүн сұрән іспіт, сұрән іспіт. Туруорбаж көмүс балағаңца тіјән кәлбіт — көтөн түспүт.

Цахтар доруобаласа тіјән кәлбіт; [ону] батан ынныт — доруобаласпатах. Атах ороцло олорбут. Халың хасалы, суон салы,

1) Въ подл.: буоллага (переправлено изъ буоллога). 2) Въ подл.: саниса (переправлено изъ саниага; ср. стр. 26 и 28). 3) Въ подл.: мунганан-мунганан. 4) Въ подл.: солонгу.

арафас арбыны, көйжөрүләх кымысына оствуол тардан бәрбіт. Білігіні бу кісі тобо табан ышыт. Кіәса буолбут.

— «Хоносоңутун ханна утутар буолабыт?» — діабіт.

— «Сіргәммәтәргіш — бәйжін кытари сыйт. Сіргәммәтәргіш — ханна дағаны сыйт!»

Мас кыстыкка баран түсән сымпыйт.

Сасыарда турбуттар. Бәлгәсә кіәсәңді курдук күөстән абалан туруорап бәрбіт. Білігіні тобо табан ышыт.

Буор күрүц обусун абыс атахтах нарта сыарбатыгар көлүйт, бустах бурғалжытын іібіт, плаңхалах аралын кәтарпіт. [Ол гәнжә:]

— «Іјә!» — діабіт. — «Оту-масы кәлгіjәр отұбун ылан кулу!» — діабіт. — «Оту-масы кырчала оішур хорғолжыннәх [ұптатых] бысақ-пын ылан кулу!» — діабіт. — «Огу-масы кәрдә оішур сүгләбін ылан кулу, іјә!» — діабіт.

Маныаха бу ѡмәхсін іккі харабын үгүн іккі ацы ілған кәспіт:

— «Улұ күтүр, бодго хәрахан¹⁾, күтүр өстөх! Албапар айы обозорун сымара тас куртакхар сыйгыттың әбайт! Саты-кәнчәтә тібайт буолар іойт! Орто даідыга мін Баі Бајанаі-тоjon џахтара буолан олордоңуна — ысыах мусуптум; тоғус айы ојунун сатылаптыым, абыс айы удағанын сатылаптыым — ысыах ыстарбытым. Үс обобуи ініjәр уктан баран тахсан үіам тасыгар хәма сиралгытым. Уллуңаңым оројуттан харбаш ылбытың. Іјә оңостон кубулунан олородуи, айы кібеса буолап кубулунан олородуи. Үс обобуттан іккі улаханын сіятің, ачынгын обобуи ордор: сыйтак-кәнчәләх буолуоңа!»

Білігі кілс:

— «Олородуун дағаны тугу гыныаңызың? Мәғастән ба-рыах!» — діабіт.

Барбуттар. Өсөхтөх хәп брә брүкүйә турара уостан җалбыт. Маңы тітә хам хатап җалбыт. Маныаха бу џахтар әппіт:

— «Өсөхтөх ханышан брә оргуя турар бајаңалым, туюхха

1) Въ подл.: хараган (шеренг. изъ харахан).

уосунуң? Міжігін түідәйің дұ? Каібалжібат кәтіт утүгән үвүб-бүтән ыла¹⁾ үммүт, іжіләттәр іја буолбут масым — туохxa әрілә хаттың?.. Мін сарғым самныах бајатта буоллаға, мін қолум тостуох бајатта буоллаға!..»

Тіjән кәлбіттәр, түспүттәр. Әр кісіні іштіттән хабап ыбыт — тоң масы тардар курдук кытанах буолбут, барбатах. Bilirі abасы кысын үс ўостаx тімір өргөнүнән хороччу калтібіт. Өрө быса-быса кәнінән ілгән іспіт, таңпary быса-быса:

— «Ішарлайх буолар ібіт дұ, ыарбита суюх буолар ібіт дұ? Иккі убајым үңдоғун булан кулу!» — діабіт.

Сүйрән түсәрбіт. Bilirі хам хата сыйтар бајағалыттан бұлат-тән біләрбіт (бу abасы кыса). Бу abасы кысын төбөтүнән хаја тардан бараң бајағалығар бран кәспіт. [Онтуката] төттөрү хатырыктак, таңпary қантаних, уолугунаң ажахтах іккіölү алы-сар балық буолан olү бајағалығар түсән халтар.

Bilirі kісі іккі убаідарын үңдоғун сүтән кәлбіт (bilirі abасы қиәтігәр). Іштә апіт:

— «Бу үіә арбатығар бір толбоннөх курбусахтах күөх бороң ат, іккі санныттан саба қафыллайх, сісіләр хатыс курдук орохтох, іккі бүтүн тасығар амәгіттәх²⁾ сур ат бар буолуоңа — көс туоралах, күниүк үсталах күндәл ат. Бу ат үңу күлгәдәр өлбөт мөңү ута бар буолуоңа. Маны ылаңын убаідарғын тіріартай!»

Бу бараң бу аттары ыла, бу атын үңу күлгәдүйттан хасан-хасан öлбөт мөңү үтүн ыла; bilirі убаідарын үңдоғун ақынах-тата: аттарін оннугар ат үнан källä, тіріләрін оннугар тірі үнан källä — еіbilirін уда сыйтар кісі үсөнүнгәр тылы буоллуар. Ажахтарығар кутан біләрдә:

— «Үңмүннүт дұ, утуібүннүт дұ? Үчүгәjин бағасын!» — [діаң] күбутүнәп, бінобутунаң турал källilär tillänär.

Ijäläriin мәгасташшар бу үс уол үсә дайдыга көтүппүттәр,

1) Въ подл.: юпнягиттән кытта. 2) Въ подл.: эмиграттыхъ, въ русскомъ же текстѣ: «съ эмигратъи».

ортого даідыга тахсан кѣлтэр, ии ісіттән тахсар кәріятін тахсан тіјан кѣлбіттар.

Ураныкән-обонјор улахан кѣсын улахан уол ылбыт, орто кѣсын орто уол ылбыт, аччыгыі кѣсын аччыгыі уол ылбыт. Даідыларыгар ајаннабыттар.

Кѣсынын кырыатынан бїләв, сајынын самбырынан бїләв, күсунун әксүйнүнан бїләв кѣлбіттар җіаләрігәр.

Күн бүгүңгүгә тылы олороллор ўс уол буоланиар, ўс ыал буоланиар. Сычча.

6) Бар¹⁾-Хара.

Бар¹⁾-Хара аттак Бүөрсүн-бөбө — кісіттән кіріс устата ордук, ўса дайыттан үлгәр көрдесөр, алларә дайыттан аңархай көрдесөр, орто даідиттан айдан көрдесөр — ўс күпшүк дайыттан күлүмүрдүйн көстөр үшіләх буолбут: бәі тіт бағаналәх, үрдүк мас үсүйләх, үтүй мас үрүттәх, албах мас ёркінвәх, тоғус уон куруцах мас холлодостөх, абыс уон аїдақ түнүктәх, тоғус уон гуолун кыл үөлуга кілбая²⁾ көтөн ісарін курдук көхөлөх буолбут, сосолох уцуо діаккіләх, бічкіттәх билліріктәх³⁾, кәңсәтә турар катабариннәх, хаңарбастаннәх хапахчылах хаңас ділліләх, үгәргі турар үгахтәх, хосуя турар холоруктәх, муостах ўс бәргәсәтін сағаччі катан баран, ўс саңылауын нальбігірді кәбісінни баран хатын џахтар арға ділеккі хајысаи турбутун курдук маңағар көмүс осохтөх буолбут. Кыладаңнан кәләр кытылајах⁴⁾ буолбуттар, дәдоңшын кәләр үоронибүх буолбуттар, дадаңнан кәләр матирчахтах буолбуттар, хаман кәләр хантасыннах буолбуттар, сұрапнан кәләр сұғаләх буолбуттар.

Үлуобаттах суорбанинах буолбуттар, саҳымматтах тällәхтәх буолбуттар, сылырбастаннәх сыйтыктәх буолбуттар, ојуләх ороннөх буолбуттар. Сарытган тыжысын таңыбыттар, түвәттән түнүктәбүн таңыбыттар, кістән кіргілләбүн таңыбыттар, ўстән өлбүргәлләбүн таңыбыттар, бөрөттөн бөртөлөбүн таңыбыттар, кысыл сасыл кылапашауын таңыбыттар; ўта суюх көмүсүнан сімәмімітәр. Саттә кыс џахтар саттә тісіх аса тірітінән саттә күнүстәх түн тоххору тәіпсан-тәисан, тіәжән-тіәжән тікпіт⁵⁾ lip-хан үшіләх буолбуттар. Тоғустах соноюс атыр тулујан турбат цу-

1) Въ подл.: Берь. 2) Въ подл.: кипъбелинь. 3) Въ подл.: билліріктәх. 4) Въ подл.: кытылах. 5) Въ подл.: тикпітарь.

лусханиах цулуор көмүс тусасаларын іс ёттүгәр — ўс улүс куулбата: «ол ырахтағы ыјаға манык», «бу ырахтағы сокуона манык» діан баран, тыл тылларыттан, саңа саңаларыттан успуордасан баран ўс аңы тәісә хама турбуттарын курлук — ўс тоjon сәргәләх буолбуттар. Бастықылара кысыл көмүстәх буолбут, ортукулара хара көмүстәх буолбут, кәңжікіләрә ўруц көмүс сәргә буолбут. Ўтүөнү санабыттарыгар ўс күинүк дајбіттан: «үс кісі ўјатә ўјалых буолуң!» діан бу сәргәләр алғымлар, кусағаны санабыттарыгар тоғус күшнүк дајбіттан: «куруңаҳ масы күспутупан курулұ-харылаң туруң!» діан кырбыллар. Манык іччіләх сәргәләр [әйт].

Бу кашіпә сәттә пачатінай іні хаспіт, сәттә тәргән тіті дәлбі мастан бу даідига уот оттубут; ўсағі даідига, кутуругар хоболох мабан кырт обото буолан, көтөн тахсыбыт; бу уокка тобötүн оројунаң түспүт — уота сырыйбы-сырылбы угулан халбыт.

— «Алатыгар, абаккам, оболор!» — діабіт. — «Сатан бардағына — міjігін уот сіәбат!» — діабіт.

Усуктах кылыш сәргә саібыт, усугун барытын турору гына, ўсағі даідиттан баярышан кәлән умса түспүт. Білігі бі бысақтар, батыја төбөлөрө чыста барыта усуга сынтарылан халла, бітә іjілчіріjан халла.

— «Алатыгар, міш буолтум ініjірәп усуктах кыл усуга сынтарылан біарда, біләх кыл бітә іjілчіріjан біарда!» — [діабіт].

Мантан аба заман іккі атағар [іккі] күрбә тасы бания, іккі ілтігәр іккі күрбә тасы бания, іккі куалғағар іккі күрбә тасы бания — бајағалға тобötүн оројунаң түстә. Туос курлук дагдаа-көббі сырыйта — тіміrbат. Такса көттө.

— «Міjігін дірің далаі ылбата!» — діатә.

Сатын кірсін сүбрән ылан монцион харчығынабыттынаң барда — быса ыстанан түстә.

— «Өлбөккө офоруләх-ыjажтах кісібін ібіт!» — діатә.

Шілтігәр тахсан кällа.

Бір сасыарда турбуттар. «Күбх түн іjабітігәр көббрүпүт буолуңа» діан күбх далаі үтунаң көңү аңыммыттар, «хараңа

түн іжабітігәр харәрбыныт буодуоға» діан ҳара дақаі үтупан хасты аңылымыттар. Көмүрүө уңуоғунаи тістәріш сәйбыттар, көнійорғылах қымысышан күомаідарін оцорбуттар, арағас арбышан ажахтарын сајағабыттар; ҳалыц хасашан ҳарчы кәспіттәр, сүон салышан тоноғос кәспіттәр.

Сысытыгар үрүң ҳара сұрғұн көрө кірән барбыт. Үрүжан-түрүjән асата-сіятә турбут. Ҳаллан түört муннугуттаи түörtтүрдах атің ашиғіт. Ҳаллан қабыта суюх тыалырыбыт. Бу тыалтан бу кісі шәсілә үіятігәр тахсан тіжән кәлбіт. Атын баյлах күс біәрбаталах — тасініттән күрүө тоғсогуттар ішінде кәспіт, баярышан сыйлан кірбіт үіятігәр. Җаҳтара:

— «Харысаи, дөбочукам! Хайтах буоллаңы?» — діан көтөбөн ылбыт, олох маска олорпұт.

— «Ұсағі дайдыттан үлгүгәр көрдесөрүм, алларағы дайдыттан алғархай көрдесөрүм, орто дайдыттан үлгүгәр көрдесөрүм саты-кәнчәтә ттідә. Өллөхпұпә — төбус курдулах Хоңоро-тумусахпар уңуохшун тутар! Арђа діәккі оттубун алтаниар, күн оттубун көмүстәр, соңуру оттубун ојулар, ішін оттубун ірім-ірім¹⁾ ојулар, хоту оттубун хоржолуинар, چардашшын сандарлар, уңуохшун уварытар, кіріаспін кілбаттар! Ол түн сото ортолунаи ҳар түсүббә; ону харды кәләр уңуохпар! Иккі бүлгүнүм үрдүттән іккі бәрғіғас от үнән тахсыбыт буолуоға. Салатыя тосутумаңбыи, сілісін дағаны алжатымаңбыи сіан кәбісәр: кісі буолларғыш — онтоң кісі буолуоқ, өллөргүн — онтоң дұйың!»

Олон ҳалбыт. Ашиғітін курдук уңуоғун тутан кәспіт.

Уңуоғуп харды кірбіт. Иккі бәрғіғас от үнән турар уңуоғун үрдүгәр. Маны түбән ылан сіан кәспіт.

Бір хонон бір ыңдах, іккі хонон іккі ыңдах, үс хонон үс ыңдах, түört хонон түört ыңдах, біас хонон біас ыңдах [буолбут]. Бәсіс ыңыгар бігінән білбіт, алтыс ыңыгар адбыланан білбіт, сәттіс ыңыгар сірәлійібіт, ахсыс ыңыгар ахтыбыт, тохсус ыңыгар

1) Въ подл.: прямъ-дзерпмъ.

тобосою кірбіт, онус ыјыгар озорбут — іккі ігіріә уол обону төрөпнүт.

Бір хонон бірдәх, іккі хонон іккіләх, үс хонон үстәх, түйрт хонон түйртәх, біас хонон біастәх, алта хонон азталах, сәттә хонон сәттәләх, ағыс хонон абыстәх, тобус хонон тобустәх буолбуттар, уон хонон уоннәх буолбуттар. Ононостох санаң бінүр буолбуттар. Сылжыбыттар. Халтағай хаяғысарынан сыйжаллар бу обозор.

— «Атажкыт аныгар мініәр аналлах атта булацыт мініә сыйың!» — дір іjäläpä.

Машыаха буолбаттар.

Үбі тыаны ўлту үктүбін, хара тыаны хамны үктүбін сыйжаллар. Улахап уол ата — Бас-арбытын-курдук-бакір-сіәр-аттах-Баріят-бәргән, аччыгын уол ата — Сәттә-сыллабы-чыңырықан-суюлун-ірдіәчі-Царбах-бәргән.

— «Орто даідыга бісігішшәбәр ордук кісі бар буолуоң дуо?» — діән санааллар.

Убаја:

— «Хотугу халзән улағатыгар барт булұ бар үсү — барыах!» — діәбіт.

Бу кісі іштә:

— «Ісіттәм істібаттам!» — діәбіт.

Халтағай хаяғысардарын кәшиштәр, батастах саларын курдаммыттар, сүгаләх салырдарын әминахшіттәр — бара турбуттар. Бу булұләх даідыга тіјәннәр булту озорбуттар.

Бу іjäläpä арін уцуоңар тіјән кәлбіт. Аміә мәйіттітән бәрци-тәс от үнәп тура. Білігіні бу џахтар түйрән ылан сіән кәбіспіт. Буюс буолан мотоңибут, хат буолан ханаңшәбыт. Бір хонон бір ыңдаммыт, іккі хонон іккі ыңдаммыт, үс хонон үс ыңдаммыт, түбірт хонон түбірт ыңдаммыт, біас хонон біас ыңдаммыт, алта хонон алта ыңдаммыт, сәттә хонон сәттә ыңдаммыт, ағыс хонон ағыс ыңдаммыт, тобус хонон тобус ыңдаммыт, уон хонон уон ыңдаммыт. Үчүгай қыс обону төрөпнүт. Бу қысын үс-кіс тірітігәр сұлжан сыйдан іштіт. Уон хонон уоннәх қыс буолбут.

Бір сасыарда тахсар күнпәрә тахсыбатах, сырдабир халләни-нара сырдабатах; сіләхтә¹⁾ кісі сіләбіт сілә сіргә тібатых; бідоң халырык турбут; джір-дір джір-дір ағиң әшпіт, дабдыр-дабдыр самыр түспүт.

Аյыс атахтах тімір нарта сыарбалях таңиары көлүібут күб-гәйәр күйіх әріан обусун — сұсун хаба ортотугар софотох әріл-лағас мустақ, сұсун хаба ортотугар софотох уоттах өзбон саға хараҳтах. Бу абасы самағын туораяғар собуч-чөботовох арілләғас атахтах, түбсүн тылығар собуч-чөботовох арілләғас ішіләх буолбут; сұсун ортотугар үчча сулуда түншүгүн курдук софотох хараҳтах буолбут; сатабат үс арбыатын саға онно-манна тістәх буолбут; улұ үрәх ірәтін курдук онно-манна әбінә-тәбінә баттахтах буолбут. Сыр быстыбытын курдук хараҳтах, ойлон мәсіботун курдук долбурутгаса уостаҳ; тамығын үрдүнан тімір лаппачы таңастаҳ, тобугун үрдүнан дуодан курайкалах; хонноғун аныктан оттүгүн басығар тылы хамләш тімір лысыбай²⁾ күшәгышан курдаммыт; біастан алталаш оғо мәйінх мәйтін саға онно-манна тімір хамысыал тімәхтәрдәх; сәттә уон бүттәх сәләнә³⁾ бағрасаләх, біастан уон бүттәх баражаткіләх буолбут, тоғус уон бүттәх монтолуоннайх буолбут, аյыс уон бүттәх ысташиах буолбут.

Кәлән көмүс үіл көрөтгүйбүн⁴⁾ тоххору, алған үіл ағырына-бын тоххору, әмәх үіл амтәріләғәр тылы, буор үіл бытары-жынағар тылы тоғеуібут. Түргән-Чозуі уоллара тахса көншүт.

— «Хатыңдар ітәғілләх ілжіт, тусаниах суорумију буол!» — діабіт. — «Кысын біәрәр да буоллар, біәрбат да буоллар ыльям!» — діабіт.

Уол көтөн түсан кәңсіабіт.

— «Кыс оғо атбыллах-сулулах буолар!» — діабіт [іжатә].

— «Анығы ың кытаратар кысыл туолтуугар түцүрданан хо-

1) Въ подл.: шляхтя. 2) Въ подл.: лысабай; иже: лысыбай.

3) Въ подл.: шляша. 4) Въ подл.: көртегюнь.

доюйданон кѣламъ!» — діабіт. — «Соботох-атахтах-Суодал ба¹⁾-бухатыр діан буолар атымъ.»

Маны істап баран іжәләрә амәхсін — іккі ала тоюн оботун ітәлләрә²⁾ — уолаттарыгар ыппыт:

— «Барыц хоту дікі, аналлах іңчиләргітін, тусаниах добот-торгутун булуң!» — діан.

Тус хоту діаккі котб турбуттар. Көрөн баран чычышылы-ялах батарәбі өттүна, атап баран тәктәрітіах батарәбі өттүна тібіттәр — тоғус куруцах масы холбу тардан олорбуттар. Ула-хан уол оноюстөх сатын сунту тардан ылбыт — ытәры гым-мыт. Аччыгын уол тоқолојуттан тардан кәсніт:

— «Мағы бісігі ітәр тоюммут оболоро кәлбіттәр — туох ѿрә муда бар буоллаға!» — [діабіт].

Манылах тыллах буолбуттар:

— «Устата билібат уігу бујаңиахкыт, кәтітә билібат кәтіт кәсілахкіт — онтугутттан кәбаліjан сырыйтахкыт! Кәлин өттү-гүтүгәр абыс атахтах ашараи-бобо цоңцуун сіәрі гынина — бүрсүјә тардахкыт усү!»

Аччыгын уол:

— «Бачча тоххору бултабыт булинутун кәспапшын!» — [діабіт].

Улахан уол «ісіттәм істібаттәм» діан барбыт. Көрөн баран чычышылыялах батарә өттүна тібіт. Абасыга түңүрданан ходо-буюйданон кәлән олорор. Бу кісі абасыга тідә ціятігәр кірімнә ѿрә.

— «Абасы абасыга аналлах буолар, аյбы айыга үүрәллах буолар!» — [діан баран] усун дұрда батасын сұлбу тардан ылан бу абасыны кырбабытынан барбыт.

Олбесүбутунан бардылар³⁾. Айны өттүгәр міниәрән брах-ныт, түбсүттән міңіл түснүт. Цабиниах бысауынан түбсүн ласы-граччи⁴⁾ бышыт, сырәяигар быса брахныт. Сурәжін тіәрә олујан тасәрбыт. Манылах бу айбы әпніт:

1) Въ подл. здѣсь: Суодарба (перепр. изъ Суодарба), ниже: Суодалба. 2) Въ подл.: птицяльярь. 3) Въ подл.: барда. 4) Въ подл.: ласыграччи.

— «Сәттә-сыллабы-чыңырықан-суюн-ірдіаччи - Царбах-бәрган інім! Олбұт буолларғын — өлбүккүп білләр, тиіншіл буолларғын — тиінвайхқын білләр!»

Ханаң-ханаң калбітә буолла — абасыны кітәбін асыттан сыса тарда барда. Өлөрсүбутунан бардылар. Абасыны әттүгәр міннәрән брахпыт аյбы уола. Хорбөлжанаш уштах бысағын сулбу тардан ылаң даңбі кырбән — күн ың ысындаға гынаң ысан қаспіт. Тыллах сыңаға сүтән халбыт.

Оғолор шілләрігәр таҳсан калбіттар. Шілләрігәр таҳсан калан олорбуттар. Улахан уол:

— «Ләрімә үіл іччітінан ітәйастапнім» — діабіт. — «Ал уот аналах атасынан атағастанным!» — діабіт.

Машылах іјатá:

— «Көмүс-Бөкөнүкән-обонјор кыса бар буолуоға — баран ыл!» — діабіт. — «Аччығы кысын аччығын уол ызылах ыјаҳтәх». Улахан үдл «ісіттіәм істібаттіәм» діабіт; атын ың отут хопугун мәлжі бәйбыт; ағыс сыл тоххору барбыт әхта байтасын біатін өлөрбүт; тымыра суюнан сөйле бысан ылбыт, ҳана суюнан хасты быса баттән ылбыт. Сахсыяң-сахсылан бір салыр ҳата оңорбут, атын күлгәбар іңәрән қаспіт. Аңыз ісіт хајаңын аіман-сайман арбылабыт, астабыт; баттән-баттән ыјөкөйди-ыјөкөйди сімірчакан обото гынаң баран атын күлгәбар іңәрән қаспіт. Тус созуру бара турбут. Баран іспіт, баран іспіт.

Орubbат отбінідх, харабат қажалләх даідыға тіјан калбіт. Сысы ілін кырбытығар арылыас күс сымбтын курдуң ўрұқ көмүс шілдә сүрдән тіјан калбіт — үс мас олбуюрун үрдүнан көтүтән кірбіт. Бастьң сәргаттігәр түспүт. Сіе туттан баран хамыталан сыйыбыт. Сімахсін-әмәхсін бастилләх сыйын котөбөн баран таҳсыбыт. Үбесүн тартараң өрб ақкірі түспүт. Бастилләх сыйын төббәтүн оројунаң брахпыт. Иккі харағын іріңітін іккі аңы ілгән қаспіттә — іккі харкырылар хабын буолан хара тыатылгар бабар-бітінан¹⁾) барбыттар. Тарбағын обсынан қарапчыланан қыңна-

1) Въ подл.: безбарбитинян.

Іјијан көрбүт, қып қысылышан кытарыччы көрбүт, џаба курдугунаң џабаччы көрбүт Батадаі алышыгар охтон өлбүгт убаса түүсүнән туттап вյолбох-ијолбох туттунаң кәспіт. Цәс ытарбата іәдәсін ібіли тасыбыт. Ціа анышан кіріах ўбк біарбаттах — ыт кірәп кулларәнышан кірбіт, іәнип атін бірдә ијылбы тіјәп кірбіт. Осох хоротуттаян тардыстабын дәп, қыраіканы көтүрү тардан, ағыс ылағастах сүбәгі тоғо тардан түсәрбіт.

— «Ачікіја!» — діабіт. — «Көрүбхтән атыны көрдүм, істіахтән атыны ісіттім. Хаја даіды туңууип үрдүгәр томтоjo толоруібутай? Хаја даіды [кымысын] қырцаңас сөңбүлүгәр кынтажа қырбаібытай? Халбаш асаччы Халыгыс-батыр, хаздаңцын асан біәр! Ціал талажәччи Талабис-батыр, ціалғин талажән біәр! Хамыяжапар хәрда, урчахпар ўта!» — уцан тартас гына түсшүт.

Ынах сағып күршір күршійнәп ортотунаң быса аңан кәстәр. Калин бысаңаса толугурдах торбос буолан тоңкурчахтабытышан барда, иліп бысаңаса күөрт ыт буолан кірә-такса сургульјуїда.

Бу кісіні тоғус өттүттән дурдалан, ағыс өттүттән арыаллан сәттә кісі сіятәннәр кілләрбіттәр.

Үтүлуктах бәргәсәтін ыjәры гыммыта — көхөлөрө ыллан түснүт, өjү тутап кәспіт. Сыңасаларыгар олорбут — сыңасалара наңайібітінәп түсән барбыт, сотовун бөтөбүгүнәп өjү тутап олорбут. Катәбәріңци ороццо көрдөбүнә — «тобус өргөстөх толомон маңан күнүм туллан түсән туарар дұ?» діабітә қахтар кісі туназ-жаппаш иjүра буолбут.

Бір аттах кісі сысбига сүрдан кірбіт, бір аттырдах сылғышы ўран тасарбыт, далага хайбыт. Бір байтасын біәпі обурдаччы Обутикакы-уол обурдан ылбыт, сулардаччы Сулур-батыр сулардабыт, ўес тардәччы Ыёбагай-обургу үес тарпыт, сүләччі Сурлурбас¹⁾-Сабдарбас сүлбут, аттіаңчі Кыбырбас-Хабырбас²⁾ аттіабіт, бусараччы Бусухан-обургу бусарбыт, сыя сыналаччы

1) Въ подл.: Сурдуругас. 2) Въ подл.: Кыбыргас Хабыргас (въ русскомъ текстѣ: Хабыграс).

Ырбаібан-Мылахсын сына сымалбыт, хотороччу Холоібон-обурғу хоторбут, тұтаттәчі Үрәібә-Сараіба түгаппіт. Хоносолоругар бір сымғы тірітігәр хотороп ағалан тардан біартар, бысағасыгар тыны арылах кымысы — түөрг құлугудаҳ сірі ісіттәх кымысы — түборт уолан кісі ағалан туруоран біәрділәр. Бастың кісі хаңас дікі тіјә ғілгінә, кәңіжікі кісі соствуок тұмсугар тіјә ғілгівә:

— «Остуолгутун тардың!» — діабіт.

Әріjä ҳаýысан көрбүттәр: маңы үjæjү кур үңуовун тібірап каспіт; кымысын буолзабына — төсөбө дағаны ас кіrbаташ ісітін курдук гына, кур ісіт үүсүнүгәр тылы гына кубарыңчы салап кәспіт. Сімáхсін-Амáхсін сық-сық ытабыт:

— «Алатыгар¹⁾, оболор!» — діабіт. — «Туох сақтан тубура-быт²⁾ кісіні? Ҳаја сақтан ҳашыт кісіні? Бу мін бүбакам үігу быјаңын, усун кәсітін ү курдук оборуох, хар курдук сімáлітіах ғомук кісі қаллаjинә — «асыам-сіам» ді санабытым, «бесх ҳан сіам» ді санабытым, «ісіт-хомуос пілчайғаjін салыам» ді санабытым. Соңун саңыағын іккі ардынан түсартайбітә буолуоға — ылыш, көрүң! Оронүн бісынан толорт³⁾ сытара буолуоға — көрүң!»

Ціалдах қыс ашпіт:

— «Ачай, күтүр ёстбү саңардымац, оболор!»

Сарыјаччи сарық Боллорук уоллара атағыттан сыса тардан тасарбыт, сыңайын біlіріттән үсә тіт мутугар ыjан кәспіт.

Кіасі үтууллара буолбут. Қыс орунци оқостон бараи сым-пыт. Үол сыңынжахтанан⁴⁾ баран хбінугар кбтён түсән сымыт қысы кытари.

Бу даідига ціаланбау олорбут — әр цахтар іккі буолан.

Бір сасыарда — сасыл суюлугар ая тарниға бара — онтүн көрб барбыт. Сасыл қалан аспіт — біlірітін суюллан багысан барбыт. Баран (сасыл) хоронцо түспүт. Батысшытынан кытта кірбіт:

1) Въ подл.: улатыгар. 2) Въ подл.: тобурабыт (переуправлено изъ тубарабыт). 3) Въ подл.: толорто (переуправлено изъ толоро). 4) Въ подл.: сымынжахтанан.

түстэр — түсэн іспіт, түстэр — түсэн іспіт, муцуруп булбатах. Бу түсэн істәвій — сыңах тыаса хап гына халбыт. Хабыс хараңафа кірән халбыт.

Мәғы іjäläх ішітә түн түсүн түлләрінән білбітэр, күпүсүн бүттәнән бүттәрінән білбітэр, öltүн биллиләр. Уол буоллауына — атын үрдүгәр олоро түстә, үітігәр тәрыја сүрдәп табыста. Іжатә:

— «Ханпа бардың, ічігам?» — діатә.

— «Тоjon убајым öлбүт» — діатә. — «Онтубуң ірді бардым» — діатә. — «Кубай хатыш іjам, брасты!» — діабіт¹⁾.

Тус соғурұ діаккі котуттан істә. Сірә баранаң сіс буолла, даідыта баранаң тәс буолла. Атыттан түстә, қаңжин хајысан турда.

— «Ахталытан төрөппүт ар тоjon ағам уңуоңа, брасты!» — діатә. — «Күбсәлітан төрөппүт кубай хатыш іjам, брасты! буол!» — діатә. — «Ағыс іләх-сағаләх ан іjә даідым, брасты! буол²⁾!» — діатә. — «Үс күниүк даідиттан күләмүрдүй көстөр көңді көмүс үіам, брасты! буол!» — діатә. — «Оттон олорор ал уотум іччітә, брасты! буол! Хан Царылық атбырым, брасты! буол! Күн Köлбөрб біләм, брасты! буол!» — діатә. — «Тоjon Дбдоңсо обусум, брасты! буол!» — діатә. — «Ыи Ыәниңкысыт³⁾ ынаңым, брасты! буол!» — діатә.

Іккі хараңын үтүн іккі аңы iлән кәбістә — іккі көлүjә күөl буолан тәгіріjә түсэн халла, түört арылъяс кус сұна тасыграптынып⁴⁾ бардылар.

Тоң масы тосту тәптарбітә — тоjon үчча буолан дороболу турап халбыт⁵⁾, хапыт масы хаја тәптарбітә — хатыш џахгар буолан хасбира турап халбыт, кыринасын масы быса тәптарбітә — көс џахтар буолан кыланан турап халбыт, көңді төңүргәсі булгу тәптарбітә — бөрбіү улујан халбыт⁶⁾, иjамыкта талаңы

1) Переиздано изъ детя. 2) Въ подл.: буоллун. 3) Въ подл.: Ыәниңкысыт. 4) Въ подл.: тагыбраенштынап. 5) Въ подл.: хааллылар. 6) Въ подл.: халбыттар.

тәрүібыта — сасыллы чаксыја халбыт. Бір баятта білс уон кісі бәсиялжатып аянақбыт, соғотох баятта түборт уон кісі көрүдүйесің көрудүйестінан¹⁾ аянақбыт.

Мағы саңасын қіттігәр тіжән калбіт. Тоңсуја турда. Саңаса таҳсан тіжән калла.

— «Кубағаң маған, кубағаігар күмсугурда²⁾ сыйлаңын!.. Нұылабап маған, вұылабаңдар ымсебірда сыйлаңын!.. Кырсың қыргајан, субаң туртајан, басың аңара маңжајан бағарда сыйлаңын!.. Убаібын хајатың? Абалан туруор, көрдөр! Төбөйүн түборт гыныам, үрдүгүи ўс гыныам, [бүйәпін білс гыныам], ортоғуш отут гыныам, анығыны алта гыныам, амандашыам. Ціаләпі-үоттары қіттінітім!» — ді турбут.

Саңаса сыйк-сыйк ытбы турбут.

— «Туюхха бағас саңаң құслай-уоғай?» — діабіт. — «Міңгін «өлөрөн қаспітә буоллаңа» діатабің дұ? Бајам ытән-соңон, асылан, санарған-саныңа олоробун. Оның құстах тылғышан көбүләң-қіп³⁾ ытаттағың? «Үйрән олороро буолуоға» діатабің дұ? Хара хаммын тасарынах буоллағың, халың тірібін хајытынах буоллағың? «Сасылға ажаләхпүни» діән көрө баран халта. Тынвәйшан дағаны сыйярлын білбашшін, өлөн дағаны сүппүтүн білбаппіп. Күн тұра-турға ытбергә олоробун!»

Бу даідыға хонон, брүён, сынданап барав суолун суолланаң барда. Сасылын ажатыгар тідә. Сасылын астарын батысан барбыт суолун батысан барда. Суоллара хорбәңде кірбіт — көтөн түстә. Түсәв істә, түсән істә. Түсән ісәп көрдө: брёжүтүгәр сүбурған⁴⁾ атахтах халлан Мәк-түгуі кыла көтүбрәхті сыйтар.

— «Тојон әсәм дұ, хатын әбам дұ буоллағың — дұ? Мін убајым суола маңылахада ділі калла — хајатың?» — діабіт.

Абасы әшиіт:

— «Мін сіәбітім! Өстөхүн сіяттәбім!» — діабіт. — «Аңгін

1) Въ подл.: көрюсілә көрюёстяпан. 2) Въ подл.: күмсубурда.
3) Въ подл.: көбетлигін. 4) Въ подл.: сугурған.

дашаны сіәм!» — діәбіт. — «Өстөбүң мін буоллағым: Сөбітох-атахтах-Суодалба-бухатыр; ол тыллах сыңаңа сұппута!»

— «Ол кубудунаң сытабыш¹⁾! буомчара даідыга сытабыш¹⁾!»

Ісін хаја тарта: убаја үркүрүр үрүң тыша, сыркырбы²⁾ сырдық дүшата тахса 'лік — тыннах сыйтар. Бу даідыга сәттә пәчәтінай іші хасныт, сәттә тәргән тіті дәлбі мастабыт, уот оттубут. Маныжаха абасытын браған баран сәттә күпүстәх түп тохкору уот убашыт. Уңуоюн сыйстан тасарбыт, іккі суоруна³⁾ тәс іккі ардыгар дәлбі мәліібіт, бајаңалға көтөбөн кілләрбіт⁴⁾, күннүт, cilipläxtäх тіті кәтүрү тардан ылаш дәлбі ытыјан кәспіт. Күн бүгүңцүтүгәр тылы ўоп-көжүр буолаш сыйжаллар.

Убајынап мәгәстібіттәр. Шіаләріпәр кәлтәр. Бу цахтар үорәпі үөрбүт. Бу даідыга сұппүттәрә көстүбүтүн курдуқ санаңшар, өлбүттәрә tillibitін курдуқ санаңшар олорбүттәр. Iniläpä аппіт:

— «Ан даідығытыгар, аімах қоңцутугар, күбәл хатын іjәғітігар, уігу бујаңытыгар, кәтіт кәсігітігәр барыахкытыгар үчүрәй. Қыс төрбүтүгәр олорор қоло суюх буолар!» — діәбіт.

Тұраңшар, оңостон тәрінәшшәр туох імірір тыласыр сұбсуләрін-кісіләрін iljä барбыттар даідышларынгар.

Өр дә, өтөр дә аяниәбыйттарын білбәтәхтәр, тіјән кәлбіттәр. Iniläpä білігі цахтар қіятіттән арахсан баран халта.

Kälän сәргә төрдүгәр түстүләр. Иккі қыс обо ат іккі уостуғаныттан іккі көмүс құлусқані байбыттар, онтон тутан түсәртәр, көтөбөн түсәртәр. Сәргә төрдүттан қіәжі тылы қүөх оту тәлғаппіттәр. Үс тобус ыјырдаммыт, үс тобуста үңпүт. Иккі тітірік төбөтүн ғіә аныгар туора тутан біәртәр іккі қыс обо: түбесүнән тосто апjan кірбіт, үс тітірік төбөтүнән отгон кірбіт. Тордохxo сасыарбыттар. Уңу діәккі уланы охторбүттар, billirikka⁵⁾ älämäci охторбүттар, кәтәбәрін⁶⁾ кәрә сылғыны охторбүттар, уот

1) Переправлено изъ сыттагынг. 2) Въ подл.: сыркылыр. 3) Въ подл.: ўорунаң. 4) Въ подл.: килярбель. 5) Въ подл.: билірикка. 6) Въ подл. затъев: китягилин (переправлено изъ китягиринъ), но иже вездѣ китягиринъ.

іңілгәр күрәң (сымғыны) охторбуттар, хаңас діәккі хара (сымғыны) охторбуттар, сөзлә аныгар сур сыяғыны охторбуттар. Урұлабыттар, асабыттар-сіабіттәр. Олороллор.

Ца, маңы кісі баран істә, — ініләр баран істә, баран істә. «Хара ыарба» діәбітә хара сүрүк буолан барда, «үрүң ыарба» діәбітә урүң сүрүк буолан барда. Сысыл ішін мажітгәр, арылыас күс сымбытын курдук, урүң көмүс қіа көсүніә. Бу қіа арбатыгар ағыс атахтәх тімір араңас үрдүгәр тособос от бысаңасын саға абасы атамана, көстүбат құстайға-құтурә кәләү күтүöttән сығар.

Ону көрд бу кісі. Урү буолбут діан — атахтәх аігыстыбыт, тіләхтәх тіастібіт, кісі кісінің білсібат буолбут. Атын тәсінін тардан турда, санарған турда; көрө цулаіда, көрө біркісіттә, күттаппа. Атын Араңас-сулус гына тәбән кәбістә, үпүи Үргалға туттарда, ыңбырың Қындыска туттарда, сұларын Чолбоңқо туттарда. Байтә кәдәргі барбыт ішіләх, дәдәң курдук істәх, ыға үктуйбут ачах ҳарабын курдук былчаја сыйыбыт ҳарахтәх, әріан торбос тірітә соншох, баттаңа барғасаләх, ішін тыса утуýктәх, кәлиш тыса әтәрбастәх, кутуругунаң курдаммыт, мөшөңүгүн тірітә ҳаппардах, тірірік салах, әріан сабаса кірістәх, әріан талах ононостох обо буолан кубулуммут, қіа тасыгар кәлбіт, ачах құлғар көмүлә синиыт.

Сымғыларын ы тахсыбыттар. Ҳаңаластардағы Ҳаххан уола, Җоюн¹⁾ Mäxäilä²⁾ курдук кісі тахсыбыт. Ол кәнілгән байдылардағы Mändäl Miträi курдук кісі тахсыбыт. Ол кәнілгән боронуқтәбы Атарбас курдук кісі тахсыбыт. Ол кәнілгән сәтта сімәхтәх-таңастәх қыс џаҳтар тахсан кәлбіттәр. Ол кәніләрпіттән³⁾ әңделардағы Қустүр Саба улахан уола⁴⁾ Дәдо курдук кісі тахсыбыт. Тіәргәннәрітәр кәлбіттәр, сымғыларын сымғылан тасарбыттар. Бір да сымғы тіәрганнәр тохтоботохтор — усұтаса-усұтаса⁵⁾ сырса турбуттар. Ачаңтарын ісігәр күлләрә өро бур-

1) Въ подл.: Җоюн (переправлено изъ Чогоюн). 2) Въ подл.: Мекял (переправлено изъ Мехалля). 3) Въ подл.: кянниттәнь. 4) Въ подл.: уолун (переправлено изъ уолан). 5) Въ подл.: обұтаса-өсұтаса.

бая сытар. Билігі уолаттар күлү булкујап көрбуттар: туохтаң [да] атын кусаңан джүсүпшәх¹⁾ обону атабыттан сысан тасартар.

— «Öчүб, абасыбыт дұ?» — діәйттәр. — «Öчүб, былыт ылама дұ?» — діәйттәр.

Чіндіға басын дәлбі охсөру гыммыттар. Манылаха бу үіләх көс:

— «Хая [ämä] брәптан быста сылжар, хаја [ämä] оронтон ойдо сылжар барахсан буолаңа! Олөрүмаң!» — [діабіт].

Ат кымыжытын курдук үрүц көмүс пагайкалах, бу кыс бір кісіні басын-атабын тыйрыта-хајыта кырбан сылжан үшан сүттарбыт бу обону, үіләх кілләртәрбіт — мас кыстыкка кірән олорбут. Бір сылгышы өлөрөннөр түгәттән асабыттар. Ыр бардА Алиқ-турғаш-кісі түгәппіт; бу уолға хара былчынын туттаран кәспіттә²⁾ — тісін бірдә көтүрү тардан ылбыт, ытбі олорбут.

— «Ама мін буолтум інігәр бірämä харын кырасынын біәрбәг буоллахтара: хара былчынын біәрәннәр отут хоруюңа тісіттән матардахара... Бу түгәтәччині аңар хараңын тәсә түстүп!» — діән баран брахныт.

Хараңын тәсә түспүт.

— «Абытаі!» — діәбіт.

Онуоха бу көс әпніт:

— «Аләтігар, барахсаны!» — діәбіт. — «Аյалың баттах!»

Аттыгар олоршут, хорбојуншәх уитах бысаңын біәрбіг, үлүттән үран асаншыт.

Кіасі үгујаллара буолбуг. Билігі уол мас кыстыкка сышыптыт — тітіріәбіт-тітіріәбіт. Иті кісіні «сытыарың!» діән артасшыт, бу кісіні «сытыарың!» діән артаспыт: iiläх охсубуттар, атахтах тәпшіттәр. Кыс ыгыраң ылан сыйтыарбыт — атабар туора түсән сипшыт. Цахтар түпнүп түктәрі утю кісіні «күса сыйтыш» діән түсүббүт; усуктан кällәбінә — соғотоузун сыйтар абіт!

Сасыарда турбуттар. Абасымарыгар бір сылгышы бусаран iijän біәртәр. Уол кытта батысан тібіт.

1) Въ подл.: дюгюниях. 2) Въ подл.: кіспяттарь.

— «Тојон-тојон юсам! Күтүйт-күтүйт! Бәріс-бәріс!» — діабіт.

— «Абатын!» — діабіт. — «Мағаікән астан тылана турдаға!» — діабіт.

Абыс таллак алан-чалан кымшібтынаң тоботуң сігін устун біәрбіт, сіргі тімірдә охсон кәспіт. Кымшібтын тоботуттән ту-тусиутунаң тахсан кәлбіт.

— «Тојон-тојон юсам!» — діабіт. — «Аріан талах оноғос халымтағай, халбарымтағай, харымтағай буолар!» — діән баранытан кәспіт.

Хаңас хараба аргаллах ёбіт — аргаллах харабын тәсә ыппыт. Өлөп ўса бу буолбут. Өлөп халбыт. Даңбі қырбастән-қырбастән, бу даңды үбнүп-көзжүрүн асылыға гынаң ысан кәбісніт.

Бу уол уруккутуң курдук буолбут, бу кубулұна¹⁾ сыйлан. Атын Араңас-сулус гыммытын ылбыт, үнүн Үргілтән ылбыт, ыңбырын Қындыстаң ылбыт, сұларыш Чолбонтон ылбыт. Бу ңоңдо тіјән кәлбіт. Халдан асачы Ҳалығыс-батыр халдашын арыјап біәрбіт, үшіл талайяччі²⁾ Talabis-батыр үшілін талайән біәрбіт. Үорәпі уәрбуттар.

— «Оңбут абыс атахтах анила буолуоға діәбіштіт. Аյб обото кәлән абасыттан арәрдаға, бысатада!» — діабіттар.

Кейстарын біәрбіттәр бу кісіаха. Насілә хоммуттар әрә. Құйс туораллах, күндүк усталах аттабыттар, сіміәбіттәр-таңыншарбыттар, байдарын үс гыммыт бірдарін біәрбіттар; сүйсүнән аміә әңжәләбіттәр, кісінән аміә әңжәләбіттәр. Қосояң ңірілән-ңікірлән³⁾ ајаннаң кәлбіттәр.

Іжәләрігәр убаідарығар кәлән кірбіттәр. Кініт кірләрін курдук кірбіт. Бу уол әншіт:

— «Айб буолан баран өлон халара діән бар ду? Абабын тіріәріам!» — діабіт.

1) Въ подл.: кулубуна. 2) Въ подл.: жіле асаччи; ср. стр. 41.

3) Въ подл.: ниркилянь.

Атын мімміт, ўсā даідыга көтүшпүт.

Үргäl-тоjoцо тіjан kälбіt. Үргäl-тоjoн kыса aбыs атахтах алтан араңас үрдүгär олорор.

— «Miaxä kaliaq дү, хатыаі?» — diäbít.

— «Барыам!» — diäbít.

— «Tönnörböb ылыам!» — diäbít.

Ыlі-тоjoцо kälбіt. Ыlі-тоjoн kыса aбыs атахтах алтан араңас үрдүгär олорор.

— «Miaxä käliaq дү?» — diäbít.

— «Барыам!» — diäbít.

— «Tönnörböb ылыам!» — diäbít.

Күн-тоjoцо kälбіt. Күн-тоjoцо kälän түснүт, уңa-сүктä олорбут.

— «Кейкын міахä кулу!» — diäbít.

— «Біәrәbiн!» — diäbít.

— «Tүн хоншорума, күн брötümä: тiätajäbiн!»

Син курдук сіміяннэр, тан курдук таңышпараннар тасара аңjan бiärtär. Тыллах-бетðх чуобур атын мімміт. Ыlі-тоjoцо тіjан kälтär — Ыlі-тоjoн kысын ылан бартар. Үргäl-тоjoцо тіjан kälтär — Үргäl-тоjoн kысын ылан бартар.

— «Сімах сіміах атібіт, таңас таңышпарыах атібіт, аңja аңjäliaх атібіт!» — di сатан каstær.

— «Байам да байдах кісібін!» — dijan батан käспіт. — «Гуохха да кысаммашын!» — diäbít.

Орто даідыга түсәи kälтär.

— «Бузту бардым!» — diäbít.

Куота сұрдәи xалбыт. Маңы aбытын хостон тасарбыт, бәjätin таңасынан таңышпарбыт, бәjätin tallaşin tallıan biärobіt, бәjätin суоржанынан сабан biärbіt. Бәjатта сасан xалбыт.

Цахталлар тіjан kälтär. Күн-тоjoн kыса Kyörgäl-удаџан апніт:

— «Үргäl-тоjoн kыса Үргүк-удаџан! Тосо удаџанин атің?» — diäbít.

— «Өлбүтә төбүс сым буолбут кісінің сібілігін өлө сытар кісі үсүсүнүгәр¹⁾ тылы гынарым».

— «Ыли-тоjon кыса Ыңалы-удағаш! Төсө удағашнан атің?» — діабіт.

— «Өлбүтә төбүс сым буолбут кісінің үзан сытар кісі үсүсүнүгәр¹⁾ тылы оңорорум».

— «Чайң! Аргітів тіріәрің!» — діабіт.

Үргәл-тоjon кыса үстә үрдүйан көппүт: сібілігін өлбүт кісі үсүсүнүгәр тылы буолбут. Ыли-тоjon кыса үрдүйан үстә көппүт: үзан сытар кісі үсүсүнүгәр тылы буолбут. Күн-тоjon кыса үрдүйан үстә көппүт:

— «Үңмутум дү, утуібутум дү? Үңгүгәйін бағасын!» — діан баран туран кәлбіт.

Бу үс удағаш көрдөхтөрүнә — чыка атын кісі! Үсүби сосујаппар үсәй даідыра — көтөн халтар — даідыларыгар-сірдәрігәр көтөн халбыгтар.

Ол кәшінә уол ојуртан ажатыгар сұрап кәлбіт. Ажатышан қілапірігәр тахсан тіжан кәлбіттәр.

Өлбүттәрә тілләи, уолаттар џахтар ылшашар, іккі уол іккі азың үшін буоланнап олорбуттар — үс тәң ыал буоланнап олорбуттар.

Сыңчах!

1) Въ под.: джююниюгърь.

7) Оюонјордөх ёмাহсein.

Оюонјор ёмাহсein иккі баллар¹⁾ үсү. Күңцә-көстүбат-Күн-Туналыца²⁾ буолбут кыстах буолбуттар үсү.

Үс күннүк сиртән күлүмурдуён көстөр көндөй көмүс балағаннах буолбуттар үсү: ус хат көмүс сыйбахтах, ўрдук мас үсүйләх, бәй тіг бағаналах, утүб мас ўрүттәх, албәх мас аркіниах, тоғус уон куруңаҳ мас холлоғосттых, тоғус уон холүп көтөн ісарин курдук тоғус уон көкхөлөх буолбут, абыс уон аїдаң түшпүктатах буолбут, сосолбх уңуо діәккіләх, бічіктәх билліріктәх³⁾ буолбут, кан-сайтә турар кәтәбәріннәх буолбут; [хаңаржастах ханахчыләх хаңас діәккіләх, угәрге турар үтактых], хосоңнөх холоруктатах буолбуттар. Хатын џактар үс саңыјаъын нәлбігірдіән иәмсігіндіән баран арђа діәккі ҳәҗысан турарын курдук осохтбх буолбуттар: сәйтә курәннах мас уәләсін үтүн устун уган кабісгахтарінә — сәйтә күпүстәх түй тоххору күлүбүрү ҳалығ[ы]рбы үбаја турбут үсү. Біластах түйрттах оғус басын атағын бысынта сынja кабіспіттін курдук состоюктах буолбуттар үсү. Сәйтә тісах әсә тірітінан сәйтә күпүстәх түй тапсән тіәjәn тікпіт⁴⁾ lip-хан ҳазжанинах буолбуттар үсү.

Шіälәрін тас бттүгәр тоғустах соноюс атәр сымғы тудујан уктаммёт үзүүсеханинах үзүүор көмүс тусасалах буолбуттар үсү. Бу тусасаларын іс бттүгәр тоғус тојон сәргәләх буолбуттар: бастықыта бар кыллах [буолбут], ортоқута тојон кыллах буолбут, кәлијікітә кәйә кыллах буолбут. Абыс масынан арђара кәспіт даллах буолбуттар, сәйтә масынан тіса кәспіт кәрчімәрдәх буолбуттар үсү.

1) Въ подл.: бар. 2) Въ подл. вездѣ Туналыца. 3) Въ подл.: бирнликтихъ. 4) Въ подл.: тикниттигирь.

Аңыс Ыләх-сағалах аң іjä даіды арағас кiнiғар аңыс салалах ар күдralах мастах буолбуттар: хара көмүс хатырыктых, ўрүц көмүс тұмайджиләх¹⁾, кысыы көмүс бастах буолбут, тоғус томтор-жоłох қорон аjах курдук туорахтардах буолбут, кытбылыр сылғы тірітін курдук сабірдахтах буолбут. Ўрүц-аjы-тојон ўрүц сұлғаjа өрө үllä турар, Ўрүц-аjы-тојон арағас сұлғаjа аігыста турар: асныт ассыр, сыржатабыт сылара турар, торботобут торожуя турар, ырбыт уоja турар— манылк мастах буолбуттар.

Бу кәнжiна тодус қiä дозусуоллахтар, аңыс қiä арнаjыттахтар, сатта қiä қасалjиттахтар.

Бу кәнжiна бу қыстарын үс хат ўрүц көмүс чулан ісiғар сасыаран сыйтыараллар: «хараҳтах көрбötүн» дiән, «кулғахтах істiбатiн» дiән, «тыллах ашпятiн» дiән хайан сыйтыарбыттар. Хоммуттар.

Бiр сасыарда турбуттар, сұммуттар, тараммыттар. Халың хасанан²⁾ харчы қаспiттар, суон салынаи тоноюс қаспiттар, көмүрүө уцуодунаи тiстарiн саibыттар, арағас арбiнаи ажахтарын саjағабыттар. Асаbыттар-сiәбiттар.

Тус арбi дiәkkitтән тыстах баттахтах атыр асса тірітін курдук даң хара былыттар өрө үрүттабiттар, сiләхта кiсi сiлiабiт сiлә сiргә түспәт сiлiә-болжуо буолбут ўсү, улү оjун туойбут тојуга тохтобот туман күдүö буолбут, халлан хара сәнаса таңшары сатылабыт, халлан түört мүнишүттак түört уордах атiç ашпiт, дабдыр-дабдыр самбiр түспүт, Болюңпур-оjун мөйинб басын саға бүс толон түспүт. Бу атiç атai баран халлан түört мүнишүгар сәллан халбыт. Цыбардағы аиjы тыасын курдук чыбығыры-чыбығыры сiallаран калбiт — көмүс қiä көрöttүөбүн³⁾ тоххору, алтан қiä аiгырыағын тоххору, буор қiä бытарыяағын тоххору, мас қiä барчаланағын тоххору, аммах қiä ѡмтарijijin тоххору кiсi калан тоңсуiда.

1) Иже: тұмайджиләх. 2) Въ подл. исправлено на хасанан — форма, встречающаяся въ языке народа съ хасанан. 3) Въ подл.: көрöttегионь.

Түрган-Чоюй уоллара тахса копиүт. Бу тахсан көрбүт: бу көрдөбүнә — ёрёйтүгәр ўс субуржан атахтах буолбут халләни Мäк-тугуі кыла аттак буолбут, бу кәвјинә тамыгыш үрдүнән лаппачы таңастах, тобугун үрдүнән дуодан соңнөх, біастах алталах оғо мәйинең саңа тімір хамысына тімәхтах буолбут, халләни тімір лысыбаі күшагынан өттүгүн бысаңасыттан хон-ноңкуи¹⁾ аныгар тылы қурданап қабіспіт, сәттә уон бүттак silānā²⁾ бағрағаллах, біас уон бүттак пәрчатқиллах буолбут, тоғус уон бүттак тімір шондоғуоннах, абыс уон бүттак тімір сыйалалах, онно-манна арбыя саңа тістах буолбут, сыр быстыбытын курдук сыйазарынтаңас сирдаңах буолбут, хаја хайдыбытын курдук харахтах [буолбут]. Ымах-ымах ырцах-ырцах күлбүг, атыттан түса әккіріәбіт.

— «Ітағаллах ілжіт, тускүмијуллах суюрумију, сатабыллах са-рык буол хатыңцар-тојондор!» — діәбіт. — «Күңә көрдөрбөт қыстарын біәрдіпшар міахә!» — діәбіт. — «Біәрәр да буоллаллар, біәрбәт да буозлаллар, утүнән³⁾ дағаны, кусағанынан дағаны, хајата да буоллар, әкчі ылым!» — діәбіт.

Маны істәп баран уол үілтігәр көтөп түспүт тојонун-хатынын інжігәр.

— «Күңә-көстүбат-Күн-Тұнальыңса оғобутун абасы калан көрдөн әрәр: «біәрдәлләр дағаны, біәрбаттәлләр дағаны, утүнән дағаны, кусағанынан дағаны, хајата да буоллар, әкчі ылым!» дәнән әрәр. Біәрәр біәрбәт тылгытын атіәхкіт усү!» — діәбіт.

Оңоңжор әмәхсін [іккі] ытабыттар.

— «Кініхә біәрбаттахшітінә — кіміхә біәріәхшіті?» — діә-біттәр.

Уол тахса коппүт:

— «Біәрпәлләр!» — діәбіт.

Абасы әпніт:

— «Аныгы ыі қытарар қысым туодутугар калам!» — діә-

1) Въ подл.: хонногор. 2) Въ подл.: ёляна. 3) Въ подл.: ютён-нинь (ср. стр. 52, виш. 2).

біт. — «Атым-сулум: Тобус-хоро-чопчу-ісәпіліх-Хоро-Дыбыр-дан-бухатыр буолабын!» — діабіт.

Барбыт.

Бу кыстарыгар маны кәпсәбаттахтар. Кыстара маны білбіт, іті сімініәс¹⁾ буолан сірі сунту түспүт, амшары ортотунаң күп-раібіт, көмүс сулардах быаны ылбыт, тахсыбыт. Сысытыгар кірбіт, ағыс салалах ар күдрада²⁾ масыгар кірән ојонон турбут.

— «Ағыс атахтах анала буоллум!.. Ойлорбұн — көңсүм буолдун!» — діабіт. Бу көмүс сулардах быатынаң: — «Үігү быщацмар³⁾, кәтіт кәсібәр⁴⁾ аналлағым тұбас!» — ініә діан баран брахныт.

Табылах убасаңа кәтәрдә түспүт. Тутан ылбыт.

— «Ама мін буолтум інжігәр манинкү үсүнніах кусаң тұбастай!» — діабіт.

Чаңаллах маска кәлгібіт. Бу кәніә ціятігәр тахсыбыт, үс хат үрүң көмүс чұланыгар кірән утуібут. Сасыарда турбут, сүммут, тарәммүт, асабыт-сіәбіт. Иті сімініәс буолбут, сунту түспүт, амшар ортотунаң күбрайібіт, сімәмміт-таңыбыт, сысытыгар сүрән кірбіт. Бәгасәңі чаңаллах мастах атыгар кәлбіт: масын көтүрү тардан ылбыт сілістәрі бу убасата, сұра сылжар. Бу кыс тутан ылбыт, хоржојунах унтах бысаңын ылаш бу убасатын өлөрору гүиммит.

— «Ама мін буолтум інжігәр, сото үібат сордойум інжігәр манинкү үсүнніах сүбесу тұбастай!» — діәбіт.

Манылаха бу убасата тыллах:

— «Бу кыс озочоңдо ат буолуом суюға дү? Мәйніма! Ман-тан тус іліп дәлкі ілжә бар: үс кырылах амшар бар буолуоға — мания ілжәңкін уган кәбіс!»

Ілжә барбыт. Төп төгүрүк хонұ обото: бу ортотугар үс кырылах амшар турар — мания ілжән уган кәбістә, амшарын үрдүгәр тахсан утуіда. Усугунина, түсә қкіріттә, амшары аста: көрдө-

1) Въ подл. здесь: симилес. 2) Въ подл.: кудра. 3) Въ подл.: бышыгар. 4) Въ подл.: кәситигирь.

бүйн — бајаттән ўммүт көмүс ыңғардах, бајаттән ўммүт көмүс сулардах, көмүс ўннәх, көмүс кычымнәх, көмүс чанрактах, көмүс әрабайдайдах — маник ат буолан турар. Атын көнтөсүттән сіятан тасарбыт. Бу ата тыллах:

— «Аналлах іччім! Абасыттан тәскіліах, күрәніах! Аյбытојон аны абрыйаң дағаны» — діабіт. — «Уон күндүк тоххору сұрдайн — сұрдайн тоххору уоңа харабат Угајылан-улан ашын атым!» — діабіт. Ичтігін: — «Мін!» — діабіт.

Мімміт. Сұриут, сіялларбіт, үоруолаппыт, ҳамтарбыт, Харчы-Сото Хаңқыра-Хонно¹⁾ Салібір-Бытық Сәркән-Сасан Хан-Цал-лыксыт-тојоңдо тіжан кәлбіт.

— «Айыс атахтах ағарай џаҳтар ылла міжігін. Тыммын тәскіләттән кәлім: абрә-быса, кіәңіп кістіә, кыараңаскар сасыар, быттықкар-хоннохкор хорбют!»

Сулбу тардан ылбыт, қысыл көмүс білісах қына кубулунпут, ҳаңас діәккі ылғын чікіјатігар кәтән кәспіт.

Обоңјор әмәхсін іккі ылдара қытарар қысыл туолута буозбут. Мағы абасы күтуöttәрә — тоғус түңүрдәх, абыс хотобой-дөх — сулутун ўран-сіятан-түрүјән кәлбіт. Сысы арђа қытыйты-гар түснүттәр. Балтын үлпіпти. Кәлбіт, ғіалларіп үңдо өттүгәр кәләв турал:

— «Обоңјор, әмәхсін! Күтуоккүт кала: урұгутун урұласыах-кыт үсү, қысқытын біаріажкіт үсү, сулугутун ыныақкыт үсү!»

Манылаха бу обоңјор:

— «Қыспын үсә дағаны көпшүтүн білібінә олоробун, аллара дағаны тімірбітін білібінә олоробун, орто даіды²⁾ устун³⁾ барбытын дағаны білібінә олоробун. Қубуджаттар, бајаңіт уоран ыл-быккыт буолуоңа — ону мін біләбін дү?» — [діән] хаңарбастан тороскотун сулбу тардан ылан басын-атағын тирыта-хајытга қырбабыт: ус күлүк кісі буолан сыйса обустарбыт.

1) Въ подл.: Ханиах; ниже: Харах. 2) Въ подл.: даідыга.
3) Въ подл.: юстюпъ, но ниже переиравлено на устун.

— «Үрдүк атым, ўрүң солом» — діабіт: — «Даба-Барғаса
Ніжалан-тусахта Сары¹⁾-таңалаі Кәлбістәі-куога²⁾ Tilläx-Кал-
зя[?]-Талбістәі-куо» — діабіт.

Арђа халлан ұлағатыгар уотунаи усурал ҳалбыт, убајыгар
тіжан кәлбіт.

— «Әңікіә, убајым! Көмүс бајаләһін көстө көтүтән кәспіт-
тәр, сұтарбіттәр, мәліппіттәр» — діабіт.

Бу Хоро-Дыбырдән-бухатыр өрө әккірі түснүт, іккі өттүгүн
тасыммыйт, өрбөтүгәр үс субуржан³⁾ атахтах халлан Мәк-тугуі
атын мімміт.

Кышығар кәлбіт, кәлән түснүт. Ціятін үңдо өттүн көтүрү
тарпыйт, қанжін ділкі асайн кәспіт, отут кісі олорор оқочотун
саға куорал ытысын холбоюйду тосуібут:

— «Көмүс байläх џахтарбын⁴⁾ сіп курдаук сіміаціїн, тап
курдук таңыннараңын ытыспар олордон кулу!»

Онуоха обонјор әпшіт:

— «Хавна дағаны бартын-кәлтін білібінә олоробун! Оғом
асытын асыжаммын ытбы-санарғы олоробун. Әжігіттән күттана-
рым әміә ұлахан. Бајајіт уоран талан ылдыккыт буолуоға.
Тылғын ісітіннәрімә, харахиар көстүмә, күлгәхнар ісілімә!» —
[діаң] хаңдарастақ торбекотун хабан ылбыт, басын-атаңын ты-
рыта-хајыга кырбабыт: үс күләк кісі буолан сыйса обустаран
халбыт.

Бу абасы ўәй дайыға, халланца, былыт буолан көниүт, хал-
лан түйорт мүннугуттан түйорт уордах атің буолан өрө әтәв, хал-
лан ороуугар әтән ытыллан тахсыбыт. Бу тахсан ңіләрі-уот-
тары, сірдәрі-дайылары, сұосыләрі — ынахтары-сылғылары

1) Въ подл. ошибочно сâры съ переводомъ: сарное (небо), что дало поводъ редактору «Верхоянского Сборника» предположить, что слово «сарный» происходит отъ слова сâры, т.-е. выдѣланный конская кожа съ крестца, идущая на обувь (предисловіе); въ другомъ мѣстѣ у Худ. данъ переводъ: ровдужное небо, т.-е. сары таңалаі. 2) Въ подл.: күогүн; въ russk. текстѣ: Куога. 3) Въ подл.: собурга, во ср. выше стр. 53. 4) Въ подл.: жахтарым.

йатың калан даңбі түсін кәбіспіт; туюх даңданы туюх-та суюх буолан халбыттар: імірір тыасыр суюх буолбут, даңбі түсін кәбіспіт — олон халбыттар чиста бары.

Бу абасы түспүт, тыллах сыңағын көтүрү тардан ылбыт:

— «Соңурұ діәккі барта буоллағына — олоро түс!» — түорхтабіт.

Умса түспүт.

— «Арђа діәккі барта буоллағына — олоро түс!» — түорхтабіт.

Умса түспүт.

— «Хоту діәккі барта буоллағына — олоро түс!» — діән¹⁾ түорхтабіт.

Умса түспүт.

— «Нін діәккі барта буоллағына — іттана түс!» — діән түорхтабіт.

Іттана түспүт.

Сулбу тардан ылбыт, тус іліп діәккі барбыт (бу абасы). Сәркән-Сәсән Хәңкыра-Харах²⁾ Хән-Цаллықсыт-обонјорго тіјан калбіт.

— «Сәркән-Сәсән-обонјор! Цахтарбын — ажіәх дылы суола калбіт, барбыт суолуп булбатым — ан кістіәбіккін, ан са-сыарбыккін! Кулу баттах! Біәрбатарғін арә — сіән кәбісіәм, обонјор!»

— «Маңайқан аллах тылын кысын, сацатын сататып! Міжігіттән џахтар былжан ылбыт кісі даттәрәпі туралын абаң! Бу бар џахтарың: бу бар — кысыл көмүс білісәх гынаң кәтән туралын!» — діәбіт.

Бу абасыны аттары баяләрі үс убстах тімір өргөнүнәп лүк маска ылан калғіжан кәспіт. Цахтарбын ылбыт, атын ылбыт, атыгар үтән біәрбіт, атарбыт:

— «Бу суол устун бара тур! Кісітіәхкінә — мантан кісі-тіјіәц, өллөхкүнә — мантан өлүөц. Бара тур: туюхха ѿмай тіәр-діәбү!» — діәбіт.

1) Въ подл.: діебить. 2) Выше (стр. 55): Ханиах.

Бу кыс бара турбут.

Бу баран ісән ата бідбін кälləбівә — іччітә сутаң халбыт. Бу ат ыжылбы түснүт, төттөрү сұрбұт суюлуң устун: іччітә бәр-гәсәтін тутаң атын суюлуң суюллан ісәр; ата сыйтан біәрбіт — аттаммыт. Аттанан баран бара турбут суюлуң устун. Баран іспіт.

— «Ол курдук отү көстөр» — бу ата тыллах: — «ол отұлах кісі көмүс күшінәх бысаңа бар буолуоға, [ону] уоран бар!» — діабіт.

Бу қаштар тіјән кәлбіт. Тоғус тајаңы үбібүт, тоғус тајаңы бусарбыт. Көмүс күшінәх бысаңын уоран барбыт. Ата барыаңынан ајаниабыт.

Бу отұлах кісі атын сылғылап кәлбіт. Бу көрдөбүнә — бәрт діәп баяллах суюллах аттах кісі кәлбіт, күшінәх бысаңын уоран барбыт. Күбсүн сіргә тоғон кәспіт, атын сылжа хәман ісән ыңғардаммыт, соңнөх саңыяңын сылжа хәман ісән кәппіт, атын міміт, білігі кісі суюлуң суюллан батыспыт: кысынын кырыатынан білән ајаниабыт, сәскىтын салғынынан білән ајаниабыт, саңыңдытын самбірынан білән ајаниабыт, күсүңцүтүн үкесүпшінан білән ајаниабыт, сітән тіјән кәлбіт.

Тұктарі үңғай қаштар ісәр, күшінәх бысаңын ыңғарып мүншугар ілән ісәр.

— «Туохха уоран кällин?» — діабіт.

— «Абза курдук ағаттан төрүбүттүм, іші курдук іжеттән төрүбүттүм! Абыс атахтах абасы кәлән суорумылабыта. Күттапаммын-хорбоммуш, ат атағар биләрән, хана дағаны өлбрум сіп діәммін, суюлу батысан сылжабын: өлбеккө оңоруләбім-ыңжактабым буоллаңына — үрүң тәйммар... бір юма кісі үрүң тәйммын брусујүбә діәммін атахпар биләрән сылжабын».

Бу әр кісі атыттан көтөбөн ылбыт, сымлабыт, угурабыт, тантабыт. Бу даідыга олорбуттар. Бұлтән-астан асы олорбуттар.

Хас юма хонон баран бу әр кісі:

— «Аи даідыләбым, іәрімә¹⁾ қіләләбім, байдабым-тоттобум: барыах!» — діабіт.

1) Въ подл.: эримияй.

Тураппар бир сасыарда барбыттар.

— «Атым» — діабіт: — «Тоғосо-тобётүгәр-тура-түспүт-
Цуруо-бөйө діан кісібін».

Цахтара әппіт:

— «Күңдә-көстүбәт-Күп-Тушалыңса діан қахтарбыш» —
діабіт.

Бараң іспіттәр. Кәңжиләріттән аттах кісі тыаса сіялләпән
тіјән кәлбіт. Кәңжін хајысан көрбүт: лұқ маска¹⁾ кәлгіләх абасы
тіјән кәлбіт.

— «Хая Ут-тас-байjaläx-тоюн оболоро ісағіт? Мін букур
муңвәх, тақыр таңиах, усун араідәх, хара сордох кісі каллім ән
үтүү әккар, ўрүң союзор: бу сорбуттан бысә арап! Туохпунан
төлүймүй? Күбескүтүн күбестән күбокалжіян біәріам, аскытын астап
алчарыңын біәріам, ороңкутун оцорон уодарациән біәріам, әтәр-
бәсқітін күрдан біәріам, атахкытын сығышжахтән біәріам! Мас-
тән біәріам, оттөн біәріам! Сылғығытын сылғылән біәріам,
ынахкытын ынахтаң біәріам, ўләжітін ўлалән біәріам, илін кәлін²⁾
сүрән біәріам. Мін кісі әрдіндәхпінл — діаләгәігә³⁾ діалітіам дү,
булағайга булжатыам дү?» — діабіт, әртасын-көрдөспүт.

Бу әр кісі:

— «Әйтыхашыт дү?» — қахтарыттап ыјышпыйт.

Онуоха қахтар әппіт:

— «Міжіргін былжасар абасы іті әбіт! Ону бітәры гынағың
дү?» — діабіт.

Істібаттах, бітап кабісініт лұқ масынтаң. Щеүп аяниән іспіт-
тәр. Бу ісан илін өттүяң бысыта сүрпүт бу абасы. Машыжа
қахтар әппіт:

— «Күттаниым, доюор!» — діабіт. — «Бу абасы тугу әрә
оңоруоңа!» — діабіт.

Абасы іккі айы [іккі] блөрсүбүттәр қахталарын былжасаппар.

Бу Угалыжалан-улән ат ўсәйі дайдыны ўстә әргіжан түспүт,
алларәң дайдыны ўстә әргіжан тахсыбыт, орто дайдышы ўстә

1) Въ подл.: мас. 2) Въ подл.: кянинъ. 3) Въ подл.: дялядлягя.

äргіjан kälbit, iççitigär aбыс атахтах алтан арацас буолан біарбіт. Бу ўрдүгәр олорбут, үрүң көмүс тоғосою абыс былас алай солку асын äриjан кабісан олорон тарапа олорбут.

Бу қон öлөрсö тураннар öідбөи көрдөхтөрүвә — цахтардара ханна дағаны суох буолан халбыт.

— «Туохпутун былжасаммыт öлөрсөбүт?» — діабіттар.

Бу цахталларын суолун суолмәннар, бу ханан сыйыбытын барытын äргіtä батысац, абасы бастан тіjан kälbit. Бу лабаска тардыстан тахсан ардаjинä — абы (кіcі) сітән тіjан kälbit. Ölörсүбүттар.

Угаjылан-улан ат буола түспүт, iççitin міншарбіт, бара турбут тус ilin діаккі. Усäбі дайдыны саттатä äргібіт, алларәү дайдыны саттатä äргібіт, орто дайдыны саттатä äргібіт, äргіjан kälbit суолун төрдүгәр, үсäттән дағаны сітімä суох, аллараттан дағаны тутаға суох, арлыяс кус сымбытын саға, туохтабар дағаны сырдык тас iсігär олордон кабісшіт. Бу ат біарәцалі турбут.

Бу аյыллак абасы öіdöпöи kallaхтаринä — цахтардара ханна дағаны суох буолбут.

— «Тугу дағаны öлөрсөр шоммутуj?» — діабіттар.

Цахталларын суолун äргіtä батыспыттар. Абасы бастан¹⁾ kälbit. Цахтара үсäттән сітімä суох, аллараттан дағаны тутаға суох сырдык тас iсіgär олорор. Тута сатан кабісшіт, мұлтү тутан iсäp, хаян дағаны табан түппат; уордајан бөлөх-бөлөх кылана турбут. Мәйы абы тіjан kälbit. Ölörсүбүтүнан барбыттар.

Угаjылан-улан ат iççitin олорнүт, үсä дайдыны тоғуста äргібіт, алларәү дайдыны тоғуста äргібіт, орто дайдыны тоғуста äргіjап kälbit. Сылгыта сылгы ўрдүнан барбыт, ышаға ышаш ўрдүнан барбыт дайдытыгар тіjан kälbit. Сысы ilin діаккі öттүгәр үс күннүк сіртән күлмурдуғи көстөр көндөi көмүс балаған көстүбүт. Ат барыағынан барбыт. Сүрдән тіiбіт, үс мас ўт бағаналлак олбуорун ўрдүнан көтүтәп кірбіт, лабас атағар атын

1) Въ подл.: бастынг.

тасынгъял пା брахныг, бајыах ўох бାрбатାх, цାଙ୍ଗ କେତୋନ ତୁସ୍ପୁତ, уоту харыја охсубут: уота чох буола¹⁾ сିରାଲିଜା ସ୍ଯତାର.

— «Сାତା ତୋଗୁରୁକ ସିଲ ତୋଖରୁ ଉମୁଲ୍ଲାମା!» — ଦିଅ ଓଟାନ ବାରବ୍ୟତ.

Уотା ଶିଖିତ:

— «ତୋହୁସ ତୋଗୁରୁକ ବୁଲ୍ଲୁଚ; ଅର୍ଯ୍ୟଚା ଉତ୍ତା ସ୍ୟେତ୍ସମ!».

ବିର ଦା କିସି ଚୁଥ. ୯ାଳଜାନ — ଯର୍ଦ୍ସତ୍ସବ୍ୟତିନାନ, ତାଲାରାନ — ତାତାତାବ୍ୟତିନାନ, ଯିଚ୍ଛକ୍ତାନ ଅବିତାଇଦାବ୍ୟତିନାନ ବାରବ୍ୟତ. ଅର୍ଯ୍ୟ କୁପୁଷ୍ଟାଖ ତୁମ ତୋଖରୁ ମୁଣମ୍ମାତ, ଫ୍ରେଇଦାମମିତ. ଉଗାଳ୍ୟାଳି-ଉଲାନ ଅତ ଯତ୍ୟିକ ଚିଲିନ କୁତୁରୁଗୁନ କ୍ୟନାତାନାନ, ଯୁଦ୍ଧୀ ଦାଇ୍ୟିଗା ଆଜ୍ୟସିତ-ହାତିନାନ ତିଜାନ କାଳିତ.

— «ଆଇଗ ଆଜ୍ୟସିତ-ହାତିନ! ମିନ ଅନାଲାଖ ଇଚ୍ଚିବିନ²⁾ ତୋହୁସ-ଚୌଚୁ-ଇଚାଲାଖ-ଖରୋ-ଦ୍ୟବ୍ୟରାନ-ବୁଖାତିର ଚୁରୁମିଜୁଲାବ୍ୟତା; ଓଟାନ କୁତାନାନ ଅତାଜାର ବିଲାର୍ଟା. ତୋହୁସ-ତୋବେତୁଗର-ତୁରା-ତୁସ୍ପୁତ-ଚୁରୁୟ-ବେବ୍ବ କୋରସାନ ବିଲାବ୍ୟତା. ବୁ ଅବାସୀ ବୁ କ୍ବିଚ ଇଜାତିନ-ଅବାସୀ, ଅତିଚ ବୁଲାନ, ଦାଳି ତୁସ୍ପୁତା. ବୁ ଅବାସୀ ଚାରକାନ-ଚାସାନ-ଓଜିନ୍ୟର୍ଗ ତିଜାନ କାଲିତ, [ଔନ୍] ଯେ ଯୁଟାଖ ତିମିର ଓର୍ଗୁଣିନ ଲୁକ ମାସକ ଖରୋଚୁ କାଲିଜାନ କାବୀପିତା. ବୁ ଅର ଚାହରାର ଇକ୍କି ଆଜାନିନ ଇଚାଲାଖିନା — ସିନ୍ପିତା, ଅବ୍ୟାନିନ ଚୁୟରାନ କାବୀପିତା. ଚାହରାରାନ ବ୍ୟାଜାଶାନ ଓର୍ପେଚୀ ଇଚିତିରା. ମିନ ଇଚ୍ଚିବିନ ମୁଦାବ୍ୟନାନ କୁବୁଲାପିନାନ କୁତାରାନ ଇଚିତିମ. ବୁ ଅରି ଚାତିଗର କାଲା, ତାଲାବ୍ୟତିନାନ ବରଦା, ଅର୍ଯ୍ୟ କୁପୁଷ୍ଟାଖ ତୁମ୍ଭୁ ମାଲି ଫ୍ରେଇଦାନା. ମାନ୍ୟ, ବରାଚ୍ୟନ, ଇଜା ବୁଲ, ଓର୍ଚୁଇ!» — ଦିଅତା.

ବୁ ଆଜ୍ୟସିତ ଓର୍ତ୍ତ ଦାଇ୍ୟିଗା ବୁତ ବ୍ୟାକ କୁତୁରୁକାଖ, ଚାତା ବ୍ୟାକ ନାଲିମ କୋମୁସ ଚିଲାଖ, ଯେ ବ୍ୟାକ ବ୍ୟାବେଗ କୋମୁଲାଖ ବୁଲବୁତ, ଓର୍ବେଗ³⁾ କୁଲାଖାଖ ବୁଲବୁତ, ଯୋଲାସ ତାନିଲାଖ ବୁଲବୁତ, ଯେ ହାତ କୋଣଦୋଇ⁴⁾ କୋମୁସ ତିଲାଖ ବୁଲବୁତ; ତାରାଖ ତ୍ୟାରାଖାଖ, ଅବିରାଖ ହାରାଖାଖ, ନାଲ୍ୟଗ୍ଯର ଚାଯନ ଚାନାଲାଖ, ବିନ ସ୍ୟାଳାଖ ବୁଲାନ, କୁବୁଲାନ ଯତ୍ୟିକ ଚିଲିନ କୁତୁରୁଗୁନ କ୍ୟନାତାନ ତୁସ୍ପୁତ. ବିର ଚାତାଗର କାଲିତ; ତୋକୁନ୍ୟା ତୁସ୍ପୁତ, ହାତନ ଚାହରାର ବୁଲବୁତ, କିରାନ ତିଜାନ କାଲିତ.

ବୁ ଚାହରାର କିସିନ ବିଲାବ୍ୟତ ବୁଲବୁତ. ମାନ୍ୟ ଇଲିବିତ, କେତୋଖପୁତ;

1) Въ подл.: буолла. 2) Въ подл.: иччимъ. 3) Въ подл.: ёрьбё.
4) Въ подл.: мёдёй [?].

түктәрі учугаі уол обо төрүбүт. Ўс кіс тіртігәр сұламшар шиіттар. Бу Айысыт ўс хоммут, ўсай көнпүт.

— «Канадасин ўјатін тоххору ўс хонон баран [џахтар] отутған сұнан туар буоллун!» — діән оқорон кабіспіт.

Күн бүгүңцәл діәрі оннук ўс хонон баран туар майғы бар.

Бір хонон бірдәх, іккі хонон іккіләх, ўс хонон үстәх, туәрт хонон туәртәх буолбут, біләс хонон біләстәх, алта хонон алталах буолбут, сәттә хонон сәттәләх буолбут, абыс хонон абыстәх буолбут, тоғус хонон тоғустәх буолбут, уон хонон уоннах буолбут; ар кіәбігәр кірбіт, мастих-оттөх даідыга башшат буолбут. Басымылап-бухатыр діән аттабыттар. Бу іштін атын, Угалилап-удән атын, анаан ат гыммымт.

Бір сасыарда сысебітігар кірбіт. Сылгытын ышаңын көрө істә аға кірбіт. Тоюон Дәдоңсо оғуса суюх буолан халбыт, Хан Царылық атыра суюх буолан халбыт. Сысы кіәбівән көрдү сабыт — булбатах. Іштін діәккі сүрдән тахсыбыт. Иштігәр уордаібыт; асабатах дағаны, сіәбаттах дағаны. Иштә:

— «Туохтан уордаідың?» — діәбіт, ыјыта сатан кабісіт.

Мажітін сұламмымт, билірік¹⁾ мүннүгар түспүт, утуібут.

Сасыарда турбут: сүмматах дағаны, асабатах дағаны, үтүлүктәх бәргәсатін харбабытышан тахса көшиүт. Атын мімміт, сысебітын арға оттүгәр сүрдән кірбіт. Хан-Царылық атырын ўс салаләх ўбтаса аябигттан тащары ўолбут, Тоюон Дәдоңсо оғусун²⁾ — амасатін ўтүн устун; бу обо көрдөбүпә — босхому түмүл быстыбытын саба абасы атамана Хоңолоі-хорсұна олорор; аліж бысан сі-сі олорор. Бу абасы көрбүт, ымах қына күлбут.

— «Мағайқан аллах абатын! Сүрәхнін хајитары кәлән турабыш дуо?» — діәбіт абасы.

Онуоха обо ашшіт:

— «Хая тоюон асабіпін дү? Хая тоюон азабынын дү? Сіңхчітім буолаӡын дү? Хантан кәлбіт кабәл уолунаӡыны? Бастың

1) Въ подл.: билирикъ. 2) Въ подл.: оғосун.

үбрүм атбырын¹⁾, бастың үбрүм обусуп²⁾ уорачыны талашыны сі олордоңуц! Төбөйүн туборт гынышам, урдүгүп ус гына ўшаріам, бајајин біас гына мәсінжіктіам, анынғын алта гына алжатышам, хәңғыш хән үрәх гына ҳајыгыратат тобуом. Бу даіды ўпункөңүрүп өндөңпötүом; бу даіды суорун сокуската гынышам, бу даіды турағын асылыға гынышам, усун үцуохкун урусхал гына усарышам, кылгас үцуохкун кызымах гына усарышам!» — діабіт.

Абасы әппіт:

— «Маңайқан аллах! Талях тоббетүн сыйстан сір чарыас оғотуп саға буолан бараи — саңатын күсүн, тылын дрімін! Бу міжігін хая бајајинан өлбруох бајајині? Әжіаха өлбұх ңұсупнәх кісі олоробун дұ? Аյахпар бірдә уоптахшыша, білімнә хәлбесібын» — діабіт.

Өлөрсебуттәр. Тоң сірі тобуктарынан тобулута үктүбүттәр, іріәннәх сірі іарчактарінан ібілі үктүбүттәр. Хапшыт сірі атахтарын салбағынан хәр курдук хардырдаччы үктүбүттәр. Бу даіды сірін кырсын бугұнда суюх гына ібілі үктүбүттәр; бір тіс анијыныах мас суюх гына атахтарынан дәлбі үктүбүттәр; бір ңұуоскаңа ү суюх гына дәлбі атахтарынан уллауахтарынан күрпүттәр. Айыттан абасы бірді кырбас ёті логлу харбі-харбі сіян іспіт. Абасыттан бірді аյбі уола ірбіт болғуо саға тімірі логлу харбі-харбі кәнін діәккі ілгән іспіт. Бу айбі абасыны өттүгар міншарән сатта пәчәтінәй даідыны тобуду брахшыт, түөсүттән мімміт, мініјаш олорбут, хорбөлжүшнәх уштах бысағынан түбсүн ласыграччы быспыт, сыраынгар саба кәспіт. Сурәбін тіәрә олуібут, төрдүттән тутан олорбут.

Маныаха абасы әппіт:

— «Маңайқан аллахтан өлүом діән санабатаңым» — діабіт. — «Атәр тыла ажыллах саттәх-кәпчіәләх буолар ібіт. Күн діәккі өттүбүп көмүстә, соғурү өттүбүн сосолә, арға өттүбүн алтанин, хоту

1) Въ подл.: агырым. 2) Въ подл.: оғоснуи (переправлено изъ оғосуи).

бтгүбүн хорбојуннә, кіріспін кібат, уцуохун тұксара тут, чардашын сандарт!» — діабіт.

Олон халбыт.

Сәттә пәчәтінәй іні хаспыт, сәттә тарған тіті даңбі мастаны, кута [уоту] оттубут, сәттә күнестәх түн тоххору уоттабыт; уцуохун систән тасарбыт. Иккі суоруша¹⁾ тәс іккі ардыгар даңбі мәлібіт, абыс ўостаҳ Арат-бајағала кілләрән күпнүт, сілгрәх-тәх тіті көтүрү тардан ылбыт, ытыјан күгүниятан кәбіспіт; кіні уцуохун куодасына күн анығытыгар дылы алчах, тыімбыт, чоху, хомурдуос, ү кыса, үбн-көжүр буолап сыйжаллар.

Бу уол үәтігәр тахсыбыт. Бу үәтігәр тахсыбытыгар:

— «Абаңын сымғыла! Бу міғін суорумүлабыт абасыны өлөрбүккүн; бу абасы сіабітіп сіабаттабіп, өлбутұп тыннағын — маны біл! Ер суолун ірдә!» — діабіт [іжат].

Маны «ісіттім-істібатім» діабіт, тахса копнүт. Атын мімміт, тус соғуруү барбыт. Баран іспіт. Бу көрдөбүпә — туюхтан даңшы атып аччығы үздіяйіт уцуох тірі буола хашыт аттах кісі ісәр: кашпіт бәргәсәтә тобötүн оројугар әрілла хатан халбыт, кашпіт саңыраға ёпсәрі хашыт, кашпіт ўтулға тарбағыш тобötүгәр ытыса тарда хашыт, кашпіт аттарбаса бәrbакайігәр әрілла хашыт, хараға хәңқыра уолбут — уцуох тірі буола хашыт кісі ісәр.

Бу анарәбы кісі көрдөбүнә — кісі буолан үөскәбітін тоххору манынк үтүө кісіні көрбөтөж: усулууччу үтүө кісі мәжін ківі цахтарын атын мінән баран ісәр. Бу кісі көрөн баран сүрәбәр-быарыгар уордаібыт:

— «Бу мін цахтарым әр булбут буоллаға» — діан уордаіда.

Бу уол ёппіт:

— «Кісігін дү, абасығын дү? Хаята буолабын? Сыңар кісі, мін абаңын көрбутұң буолараі, істібітің буолараі?» — діабіт.

— «Мін буолабын!» — діабіт.

Түсә 'кірібіт, аттары бајаларі атыгар туора төргүлән кәс-

1) Въ подл.: суорунан.

шіт. Іјатігэр сүрдан кірбіт. Іјаті-амахсіп убрбут, әріш котөбөн кілләрбіт. Үс кіс тірітә талләрп суржаныгар сұлабыт, араңас арбіннал асаппыт, үрүц үрүмәннан асаппыт. Үоібут, топшут; урукку баятігэр түспут. Тігівән-тагынай олорбуттар.

Бір сасыарда уоллара асбір асын асабатах, іјатін-афатын қытарты кәпсәппәттах, — уордаібыт.

— «Туохтан маниык буоллуң, ічігәй?» — діабіттар.

— «Сүрәр атахтах арасына жа барыта тысылах атырдах буолар абаіт, көтөр кышаттах әғәлгата барыта тысылах атырдах буодар¹⁾ абаіт. Мін бачча сәсім тоххору харабын²⁾ хам құса сатап кәбістім» — дір — «ханбы буолбата; сонн сотобун туора құса сатап кәбістім» — дір — «доғор буолбата; тыс таллах тының буолла, сөрүб таллах сөрүн буолла, әндір орон әрәідәх буолла, ыңғыр сыйтық сылалах буолла, саңылах сабы саҳсархай буолла, сон сабы туорхай буолла. Кытта сыйтар холдиңнөх доғорунаш туатайды, таллаххә сыйтар тәтінәх атасынан ітәбастәннім. Хаңас әттүбәр олорор хатын џахтара суюх буоллум» — діабіт. — «Іштарда ыңан кулуң!» — діабіт.

Манылаха ағата әнпіт:

— «Алларағы даідыга тоғус хос бастах Цаба-баба, Ціас-хоттобо, абасы ѡмаксінә, аттах-суралттах Bai-Акымай-тоюн џахтара сәттә ыңдах олордоғуна — тоббетүн оројунаш кбіс обону куоттаран ылан обо [гылан] ітән олорор³⁾). Бәрт әрә үчүгәй обо әтә; әжіаха қүбәләххә сөп обо. Ону сітән хотон ыларың буоллар — сөптөх џахтар буолуох әтә» — діабіт.

Обо буоллағына — «ісіттім істібәтім» діан — туарар сірінән іті сімініәс буолан супту түсан хәлбұт. Өрүсүйән харбајабыт діан үіә сісіни харбән хәлбұттар. Түсан іспіт, түсан іспіт. Сіргә үктәнә түспут: күн аңара күннәх даідыга тібіг, ың аңара ыңдах даідыга тіжән кәлбіт. Балық мінін курдук бады-бөдү даіды буол-

1) Въ подл.: буолаллар. 2) Отъ хара = хары. 3) Въ подлиннике конструкция следующая: обо куоттаран ылан ітән олорор.

бут, собо мінін курдук солону даіды буолбут. Өңүрүмәр¹⁾ обус саға бағалах буолбут, тісәң ынах саға тыімбіттәх буолбут, туолан²⁾ обус саға чохулाह буолбут.

— «Манийк сұрдах даідыга — алатыгар! — кыс обо кырса кыртаібыт сурағар істібіччә кällәжім! Бу даіды ўпш-көжүрә сілі дә кабісісі» — діян саната, турбут.

Сұран іспіт тус арқа ділкі — «бу ділкі буоллаңа» діян. Отут уорқалах тігін турар тімір үшінде тіјән кәлбіт. Анын көрдү сатан кабіспіт: хаван да булбатах. Токүнүја көппүт: күн чыңырықана буолан үшінде бірнеше тасыбыт, үйләс тоббетүгәр тасыбыт. Өңбіжін көрбут: үчүгәі бајәләх кыс обо олорор, сәттә кісі мәжітін күжахалан әрәр, сәттә кісі сүрәйш-быарын ысарлыдан әрәр, ытбы-ытың саңарап:

— «Болын түсүйтәхпінә — «алжапар аյы обото калан ылла» діллімін түсүобутым бар әбәг. Бу даіды отун-масын іччітә әләгә буоллаңа!» — ділбіт. — «Міахә ханың айы обото каліәнді? Калтін дағаны інжігәр — Цаба-баба, Ціас-хотобо, сүс ордуға сүрбә кубулжатын хајан баран ыльыңай? Мін курдук усун сордой бар буолуоза дұ? Айы сірігәр бу кәрітә өйтүм буоллар бу курдук әрайдәнің суюх атім!» — ділбіт.

Бу кісі істібіт, білігі чыңырықан буолан олорон; уот оројугар түспүт. Білігі кыс хорбојуинәх уптах бысаудынан уолугүн тіріттіттән супту аспыт, үңқа ділкі ілжән олордон кәспіт. Хараңыш аралыста түспүт; інші гылан баран көрбут: түктарі діян бајәләх үтүө кісі олорор; кыс үңап халбыт. Тіллібіт. Уол кыс іккі угураспіттар, сұлласпіттар, тантаспіттар. Бу даідыга әр ұхаттар буолан олорбуттар. Сұбаласпіттәр:

— «Бу Цаба-бабаттан, Ціас-хотбеттон, хајан куотуох-путуі?»

— «Ханна 'мә баран калләжінә — уордајар-күсүрәр [дуо]? ону біләжін дұ?» — ділбіт әрә.

1) Въ подл.: ёңгөрмөрь (переправлено изъ юнгизюрямарь). 2) = дуолан.

Онуоха аниш:

— «Billipirim¹⁾ муннугунаң түсән баран кälläñinä — уордајар-күсүрәп» — діәбіт:

Уол турбут, billipik¹⁾ муннугар тібіт. Сытар ынах ханины саға курба тас сытар; арыја тарныт: ўдан ајаға чомөрүјән турар. Тоботүн ороунаң түсән халбыт. Түсән іспіт, түсән іспіт. Маниаңдар хараца даідыга тібіт, соғотох атахтах абасы кыса буолбут; бу уол былахылы²⁾ ыстаңалан іспіт, абыс кырылах тімір ампарга³⁾ тібіт.

— «Ампарым іччігә, ампарбын асан кулу! Мастах-оттөх даідыга бапшат Басыниылан⁴⁾-батыр сіәрі гынна» — діәбіт.

Ампарын⁵⁾ ана кыкыр-кыкыр асыллыбыт. Кірбіт. Ўс бытыл-калах у турар. Біргәсігар сомујатін батары біәрбіт — сомујата дәлбі барбыт, ортоқутугар укшут — осон тахсыбыт; онтон біргәсігар укшут — туохтабар дағаны күсүрбут. Еу кісі іккі үнү ылан тахсыбыт. Ампарын іччітігар діәбіт:

— «Міжігінән кубулунаң кәлиәбә, — онуоха асан біәрәјә-бүші!» — діәбіт.

Аса арға барбыт. Бір тімір мәтәгәр маска кәлбіт. Былахы буолбут, бу маска сыстан халбыт. Сәттә чуоқур таба icälläp, урга-үрга сырсыбыттар. Маныаха бу мас тыллах:

— «Сір-халлан үннәбійттан кытта үммүтүм, асігі үйскү үйкіттән үйскәбітім. Мін баялығы цылга тостон түсүөхни біләпциг куорурбаталкыт?» — діабіт.

Маны істән баран сытырбаса-сытырбаса кәлбіттар, сігам-мітінан барбыттар. Бір бастың кысыл чуоқур таба бар, уі курдук істах. Маны ісін хаја тарныт бу болотунаң — тімір ұасык түспүт, хаја үктүйбут — алтан ұасык түспүт, хаја үктүйбут — тобус хос бастах сатара моной түспүт; ортоунаң быатышан⁶⁾ бобо тарпыт. Хас маска, хас талахха, хас сір кусаңашыгар дәлбі сабан, дәлбі кырбан кәлбіт.

1) Въ подл.: билирғымъ, билирикъ. 2) Въ подл.: былахалы. 3) Въ подл. здесь: ампарга. 4) Въ подл.: Басынилан. 5) Въ подл.: ампара. 6) Въ подл.: бызнынан (переправлено изъ бызжнан).

Мәйи хаяғасынан тахсан кәләт. Сәттә пәчәтінәі һәм хаспіт. Сәттә тәргән тіті дәлбі мастабыт, кута [уоту] оттубут: манина салшыг, салла-салла турбут. Құн киәсәй буолбут. Тус арға дәлкіттән ырыя діан, тојук діан, ысы діан, хасы діан, қылас діәв ісар, — уотунаң убатаң, ыпчыкты діан, ыты діан ісар; хосно манпык:

— «Кубағай маған қысым, иңылдан маған қысым, бу сордотебүц міjjигін! Тугу јәрә бұлта буолла? Бәркә ыарылым, әтім бары хабырытынна» — ді-ді ісар. — «Мәйи күпшүн бұлтара буоллаға!» — ді-ді ісар.

Тіjан кәllä.

— «Күтуң бу бәр!» — діәбіт. — «Күгүб обо кәлан турабын».

Күтун уокка брахшыт.

— «Күпшүн!» — діәбіт.

Тәббөтүн оројупан уокка түспүт, күтун батысан. Маны баттан сыйтыаран, бусарап өлөрөн кәбіспіт. Бу даідыга күш-ысылаға гына ысан кәбіспіт уңуобун.

Цахтарын ўрүң көмүс тусахта гына кубулушут, сіабігәр уктубут. Ұсәjі даідыга копиүт, былыт бысыгар қыбыттан турбут; бу [турал] көрбүт: алларәбү дайдыттан тімір бісігі қыбыммыт абасы қыса, құлғын булкуібүт, ақар сыңағыш уңуобун булан ылбыт. Бісіккә білиәбіг:

— «Бөl-бөl, біәбәi, біәбәi!» — діәбіт, тілкір-таңқыр білиәбіт тімір бісігі. — «Ан даідыга баппат Басымжылән-батыр¹⁾ ір суолуш ірдің буоллар — ilбас-ilбас!»

Ніjрәi обо иjіріләчі ытабыт.

— «Тор суолун тордуоц буоллар — торолуi-горозуi!» — діәбіт.

Балчыр обо ытәи маккырапшыт. Бу кісі: «бу абасы ўбскәтәрі қынна ёбәт» [ді] санағыт, атіқ буолбут, дәлбі түспүт, өлөрөн кәбіспіт.

Ұсә даідыга ан даідитыгар копиүт, тахсыбыт.

1) Въ подл.: Басамылан-багатыр.

Тахсаннаар Угалжылан-улав атын ыңырбыт: ата кälбít. Тус iñin дjäkkí барбыttар. Цахтарын мäңстibít, ајаниш iспít. Кысыңыта¹⁾ сухо сајынынан äргiја турап даидыга, түцнүтä²⁾ сухо күнүскүнän³⁾ äргiја турап даидыга кирän тijäni kälbittär. Сысы iñin кытызыгар⁴⁾ ус күндük даидыттан күlyмурдүйн кöстör кöңиö кöмüs цiä кöстүбүт.

Бу кöрө iстäхтаринä: кiсi кiситин бiлсебат, уруц сүрүктäрä ургän тахсыбытын Öимöкön омуктара утä гынаан барбыttарын оидöн бiлбätтär, хара сүрүктäрä хара тыаларыгар тахсыбытын хара тыа хацајыта хас ылан асан барбыttарын хасан дабаны бiлбätтär — оннук байдах цончо kälbittär. Бастыц сäргäläpärigär түснүттär. Цахтарын ылан абыс агахтах алтан араңас үрдүгär тасарап олордол кäбиспít. Öттük туттан брбöljüja⁵⁾, бiл баттаван⁶⁾ бiакäлжiја, сото кäбисан дороjуя сыjыбыт.

Симäхсiн-ämäхсiн iккi цäс ыафасыгар ўämäхнiт, бiäräc оjon icäp. Bilirä циону кöрбүт: уосун таттаран түснүт, ыафастах утун тою брахпыт. Цiатiгär кiрiäх yóх бiэрбättaх, күборт ыт кiрар куллауранынан кiрбiт, осох хоротуттан тардыстабын дiän абыс ыафастах сүогräj i тобо тардан түсäрбiт.

— «Тоjoн-иум!» — diäbit — «хатышым, уостубут уолаттар, кымырыбыт кыргыттар, кiндiл-хандын кiнитtär, iстiц барыгыг! Сäргäbit тöрдö сäпäхсiбít, тусасабыт туксубут: кöрюйтäн атыны кöрдüm, iстiäхтап атыны iсittim. «Араңасыг үрдүгар абыс брögстöх аламай маңан күммüt тахсыбыта дү?» diäbitim — цахтар кiсi туналбанинä цjura äбiт! Түктäri diäni утю байжалак кiсi kälän тоң ciri тобугунаан тобулута уктуон äрäp, iрiäñä ciri iäрчäjинäni iбiliñä уктуон äräp. Min ädär äрдахпинä товус бiсiñ ўса тоjoицо... уолугунаан агахтах Уолујар Улý-тоjoшу кытary

1) Въ подл.: кысыныта (переправлено изъ кысыныта). 2) Въ подл.: тюнютя (переправлено изъ тюнютя). 3) Въ подл.: кюнюськюниш (переправлено изъ кююськюниш). 4) Въ подл.: кытызыгар. 5) Въ подл.: ёрбölюнь переправлено изъ ёрбölюн. 6) Въ подл.: биль кльбiчиш (оба слова зачеркнуты).

көрсүләсән сыйыбытым — оннөборämä ордук; алларағы даідига адарыјар абыс бісін ўса Адам-бўраі-тојону кытарты көрсүләсән сыйыбытым — оннөборämä ордук; орто даіды уон ордуга іккі бісін ўса түёсүгәр күстәк Тўёнә-бухатыры кытарты көрсүләсән сыйыбытым — оннөборämä ордук кісі калбіт. Ханна ўбскабіг-төрөбүт кісі буолла! — діабіт. — «Хамыјахпар харда кулу, урчахпар ўта кулу!» — діабіт.

Үзан халбыт. Ынах сайдын күрцәр күрцағшаш¹⁾ ортотунан быса охсон кәсіпштәр. Кәлін бысағаса, толугурдах торбос буолан, тоңкурчахтабытышан²⁾ барбыт, ілін бысағаса, күорт ыт буолан, ісірә-тасырда ўрбутгүнай барбыт.

Халған асаччы Халыгыс-батыр халғашнарын арыбыт, үіә талајақчи³⁾ Талібіс-батыр үіәтін талаібіт.

Бу үон кірбіттәр. Кірәннәр үіаләх тоjoңчо-хатыңца атахтарыгар үңпүттәр. Бу тоjон-хатын төсөбө дағаны характарышан көрбөтөх үено, кулғахтарышан істібатах үено буолбуттар.

— «Хантан аттах-сурахтах үон тіjән kallirіt — бісіргі билбаппіт».

Маныха ар кісі:

— «Мін атым-суюлум, іjäm-абам аттара: [абам ата] — Тоjосо-тоботүгәр-тура-түспүт-Ціуро-бөбжө-диap, іjäm ата — Күңца-көстүбат-Күн-Тұналыңса діш, байм атым — Мастәх-оттөх-[сірдәргә]-бапнат-Басымнышан-батыр діан кісібін. Аң қахтарың саттә ыідах олордоуна — Цаба-баба, Шіас-хоттобо, обо куоттараң ыбыта, обо ітән олорор; ону істәмін ылан кällim. Маны тугунаң biliäkhkite? Ол іnijigar абалым — köllöröpүбүн»⁴⁾.

Үорәпі ўорбуттәр:

— «Мағы бызырыгы ўjаjä ово куотан кәбіспіт обобут калта буоллаға діахшіт дү? Білбашшіт. Аттахкіна — billäkhshit!»

Усалабы умсарбыттар, туостәjі түңәрбіттәр, асабыттар-сіабіттәр ўсу.

1) Въ подл.: курдкар курджагынан. 2) Въ подл.: тоңкуржахтабытышан. 3) Въ подл.: асаччи. 4) Отъ köllöp (v) = көрдбр.

Бір сасыарда араан баар күпә буолбут.

— «Сүбсүттән талбыккытын ылыц, таңастап талбыккытын ылыц!» — діабіттар.

Маныаха бу кыс аппіт:

— «Кулунтән көбөнүп ылым» — діабіт; — «торбостон үрүбтүп ылым» — діабіт; — «ісіттән хамыјаңын ылым» — діабіт.

Туран барбыттар. Кулуннар аппіттара:

— «Көбөмүттүттән ҳалбаппыт» — діян барылара көбөнжоруң батысан барбыттар.

Bialär аппіттар:

— «Оғолорбутттан¹⁾ ҳалбаппыт» — діан²⁾.

Атырдар:

— «Үрбүттән ҳалбаппыт» — діабіттар.

Торbos:

— «Үрүбм бартын кәңжә тобо ҳалынамы?» — діабіт.

Ынахтар:

— «Оғолорбутттан³⁾ ҳалбаппыт» — діабіттар.

Обустар:

— «Ынахвытыттан ҳалбаппыт» — діабіттар.

Бары сүөсү батыспыт.

Часкы:

— «Хамыјахтан ҳалбаппын» — діабіт.

Ас:

— «Ісіппіттән ҳалбаппын» — діабіт.

Үстарә:

— «Хапыбытыттаң ҳалбаппыт⁴⁾» — діабіттар.

Kicilär:

— «Үпүттүттән, асытыттан, сүөсүбуттән⁵⁾ ҳалбаппыт» — діаништар барылара тураннар барбыттар.

Ijaläk афата ҳалбыт, Сімәхсін-әмәхсін ҳалбыт. Бу Сімәхсін-

1) Въ подл.: огобуттан. 2) Въ подл.: діебиттаръ. 3) Въ подл.: оғолорбутттан. 4) Въ подл.: ханыэбыттаң хаалбаппын. 5) Въ подл.: юпшюттән, асытыттан, сюәсшюттән.

амъсін төгес холлоюс ілжіркайіп булан ылбыт, балаған үрдүгәр убаппыт, ҳаллаңда тіјәр уот буолбут.

— «Хатыакам!» — діабіт. — «Іжаләх ағаң уоту кытта убаі-дымалар¹⁾). Ҳанаң діәккі ҳарағың қырбетынан қылаң гына көрбүс!» — діабіт.

Маныаха бу кіңс ҳаңас діәккі ҳарағынан қылаң гына көрбүспүт. Бәја-тото төбө тырыбы аңара быса ыстанан²⁾ туран ҳәл-быттар. Бу ҳәлбыт кісі-сүосү, үп, ас төннүбүттәр. Ол — аյналәх: күн аныгытыгар дылы сүктәр кіңс кәнжін ҳајысан көрбөт³⁾ ыжах-тәх — ფоло ҳалар діән.

Тураннан аяппабыттар. Маңы ішләрігәр-адаларыгар тіјән кәлбіттәр. Сәргәйә кәләннәр түспүгтәр. Сәргә төрдүттән күбх оту тәлгіәбіттәр, ківіті тәсін түпнұттар, көтөбөн түсәттәр, кым-иібіттән сіәтән killärtäр. Ыс іечәжәй тітірік тоботұнан уот оттон кірбіт.

— «Канәбәсін ўјатін тоххору кіпіт бу курдук уот оттон кірәр буоллун⁴⁾!» — діәннәр ол оңорұтун оңорбуттар.

Ону үтүктәміт күн аныгытыгар дылы уот оттон кірәбіт сахалар бісігі.

Тордохxo killäpән сасыаран олорбуттар, урұлабыттар, аса-быттар-сіәбіттәр. Тәгәс тіастібіт, атахтах аігыстыбыт, кулан тоғуоруібүт⁵⁾, курғун тілібіт, тімір ісәңзәләх тіастібіт. Урұ буолбут. Буоланнан ұраібыттар⁶⁾. Күн бүгүңңүтүгәр дылы олороллор үсү.

Сычча!

1) Въ подл.: убайдыллар (переправлено изъ убайда). 2) Въ подл.: астана. 3) Въ подл.: көрбетюнь (переправлено изъ көрбеть). 4) Въ подл.: кирянъ буолуннар. 5) Въ подл.: тогурайбыт. 6) Въ подл.: урайтар.

8) Хан-Царгыстаі.

I.

Үрүү Уолан.

1.

Ус күөгәјәр күлүстәх, сәттә үаллігірәр тасіннәх, төбүс үулусханинәх үуларыјар үулду маған халлан алын сыйндысыгар, сәттә үіппіасиннәх, абыс сыйндыстах лоңујар лох түбтүгән¹⁾, кайбалжійбәт кәтіт үтүгән урут өттүгәр, ыраға міасталанан биллибаттах, үрдүгә үылжаламматых, халыца холоммotoх, дірің тургутуллубатах; үктүөн көрдөр — өңүлүбәт, баттаң көрдөр — бајаттыбат; көнөр көлүбсәтә көстүбат, әргіјәр іарчабә биллібәт; ох кырсын курдук оломнөх, орто түсүлгә даідыга, сір кіна сіргә, даіды далғырата даідыга; абыс іләх-сағалах, атанин-мөңүннәх алаңаркән ан ішә даіды араңас далбар быарыгар, сырдық ығай кішігәр, көмүс көі қіалітігәр, үрдүк үобар²⁾ өрөсөтүгәр — сір кіна діәп, халлан ороjo діәп, отут уоржалах күлемүрдүр көңдоі көмүс балаңан тулха буолуоðа діәп — төбүс бачаттінә даідыштан төбүс бәрәбінә³⁾ масынан устурұп охсон баран, оңосуллан-орчуллан, убскән-үодујән, тәңіјән-тәлгәнән, ірән-іччілән одорбут үсү үрдүк аттых, үрүң сололох, әр тојон азаттаң убскәбітін тәјымматых, күбәі хатын іјаттан төрөбүтүн бідоммётөх Үрүң Уолан діәп кісі, Үрүң Үкәідән-куо діәя балыстах буолбут.

Оідөнди көрөн үіятін-уотуп әргітә көрб турда:

— «Ціам-уотум чарчітә⁴⁾ туох холобурдах буолусу?» — діән.

1) Въ подл.: төрдь-тюгиянь. 2) Въ подл.: ёбяры. 3) Въ подл.: деребил. 4) Въ подл.: чяртити; ниже: чярчити.

Холобурдан көрөр: бәі хара тыатыттан бастың масын бал-лырдан кілләрәп мағанатын байтачы аңдан кәбіспіт, ўәл хара тыатыттан үтүб масып оннан кілләрәп осуётүп өндөччү үран кәбіспіт; ол үрүт өттүнән үс хос сүсүхтәх үрдүн тігінәччі тәл-гәтән кәбіспіт, албәз масынан әркінін іәчігрәчі туруоран кәбіспіт. «Төбүс өргестөх толомон құнұм соғуруү арғыжарын саңана толоно кірдін» — діән төбүс уолқан-чоулан түштүгүн тобулута бысан кәбіспіт. «Хотуттан соғуруттан кәләр көі салғын сәја охсууда» — діән алта арсын хара туојупан хам сыйбан кәбіспіт; ол үрүт өттүнән үс арсын өрүкүр күй кумаңынан өрө ысан даңай кәбіспіт.

Ціятін ісігәр кірән көрдөңүнә — тәс үрәх үта тасымны сүрбүтүн курдук тасқыл хән муостазах буолбут; ол үрүт өттүгәр кәрә сылғы кәйбәччі синиңтын курдук кіліә-халә кәтәйләрін орунун кәйбәччі тутан кәбіспіт; біәс хат бічіктәх billipik¹⁾ орунун байбәччі тутан кәбіспіт; үгаңга охсон, усуорду ојұлән үс сүсүхтәх үңдо діәккі орунун өндөччү охсон кәбіспіт. Хаңас діәккі өттүгәр — «хамиаччытым оруна буолууда» діән — тітірігі хатырықтары бағастары хардары-тары²⁾ аңдан тутан кәбіспіт. Ол үрүт өттүнән бәі кісі маңайғы салатігәр бәյап кәбіспіт маған кулуңун басыттан байбыта басынан³⁾ атағынан ойнұ тураарын курдук бардам бас усуктардах буолбут. Ол үрүт өттүгәр көтөрү күрәмміт мәйінөн күс мәйінөх мәјіттің күөкәлжітә турбутун курдук күбкәрімә көмүс көхөлөрдәх буолбут; көлүјә күөл бүсүн түөрәлі хабан⁴⁾ ылбыт курдук күндәл көмүс осталулах⁵⁾ буолбут; тіңәй сылғы тірітін тіәрә үрбут курдук бүләдәләх буолбут; кәрсіә сасын кәтәйін үңдоуди кырәскалан үрбут курдук кысын чашылах буолбут; тысын кыталық сыңағын үңдоуди сија бысын курдук кырбытаммыт кыдам көмүс білкәләрдәх буолбут; ісітә-хомуоса, сәбәсабіргәлә тобус толору, санатын хоту, буолбут...

Мантан әргітән кәләп көрдөңүнә — ўәл хара тыатыттан

1) Въ подл.: билирикъ. 2) Въ подл.: хардары-мары. 3) Въ подл.: бысынан. 4) Въ подл.: хаман. 5) Въ подл.: осталлох.

көңө ىылжан тітірік масын ёрутә түппахтәш, іән іцрін сыйа таршыт курдук ијамыкта талағынаң хардары-тары¹⁾ бајан баран, алта арсын хара туојунаң хам сыйан хатын осојун налаччі-хоточчу туруорал кабісініт: сәрәл ўоластаң, әргәс кымнәх, аләс буруолаҳ түбірт кырылах џаңқір тас осохтох буолбут; абыс курдұлах алас сыйбыны түйрәді хабан²⁾ кабісініт курдук ар маңан холұмтанинах буолбут. Онуоха сатта сіліргәхтәх тіті сіңірі тардан killäрән оттон кабісініт: сатта күнинах түн тоххору тігіні-тагышын убаја турбут.

Бу уот үсәйі суюстугана суюсан тахсан абыс хаттыгастах ағарыјар араһас маңа халлан арђа џаящар, күнүсә сую түпүнаң түбүләбіт, сајына суюх кысынаң кысыныбыт, түңварі аргірдәх түңіастігәс түң хараца күнінах, кәдіргі аргірдәх кәлтәрәі кәріс барап ыңдах, арга барбатах әріңах кыстах, оjoх ылбатах џулусхан уоллах, біа ылбат џураїаі атбірдәх, ынах ылбат³⁾ муңутах обустах, үрдүшән үмүрүк, анынаң нальсіах, ортуушан бурчайдах наңдал тас тімір дыңғыла җіаллах Уолујан-Усуктар-Улусханинах-Үлү-тоjon Хан-хатын діан бар даідьтыгар — бу үон орто даідьига олу-сүту ўёскатін діан ол особойлың тусугар осукудујән олордохторуна — бу кісі уотун суюстугана, уотун төлөнө ңөлө өргөсөн⁴⁾ тахсан кәлиң күңіарын кәбірәтән, асаңас сірдәрінән сајан, бұтән күңіарын суюсан турал ыарбылатан, сұрахтаршы-быардарын⁵⁾ әрбә ыарбы гынаң орто даідьига олуңу-сүтүп ўёскаппайт буолбуттега онтоң уесү.

Онтоң буоллађына — ол алларабы өттүгар кәібәлжібат катіт утүгәнқа кыстырь сыйбы бирән сыйбылах, сајылбыр саі күдүб сајылыктых, барык-сүдук балағанинах, үлүк-сүлүк ўоластаң, куохарыма сәргәллах, тасылымға чәсқылах, кылана турар кытыжалад, тоббутын оројунаи ажахтах, асын чаңчыгынаи харахтах, Аи Да-расы⁶⁾ бісін үсүн атамана буолбут Арсын-Дуолай-тоjon діан,

1) Въ подл.: хардары-мары. 2) Въ подл.: хаман. 3) Въ подл.: ылбатах. 4) Въ подл.: ёрыгесөнъ. 5) Въ подл.: сюрих бывэр. 6) Въ подл.: аи дарасы.

Аи-Цасын-хатын діән баллар ўсү. Ол џон «орто даідига өлү-сүтү ўйскатын» діән осуён олордохторуна — бу Ўрұц Уолан уотун суюстугана таңнары сіріадіжан түсән, бу џон тобөлөрүн оројупан үшүү суюсан түсән, мәсәл өлү гынан, сәллік өлү гынан, күгүнәччі сөтөллөтөн, күрдүргәччі сілләтән орто даідига өлүнү-сүтүнү тасарбат гыммыйт.

— «Бу гынаңбыша — туохха тускулах, хантан тардылыктых¹⁾, туохтан тутулуктах оттуллубут уоту?» — діән холујан көрдөбүпә: — «ұт тәс олбохтөх, ўс үрүц көмүс ўқталах, саты намылы санаалах Үрүц-аяы-тојон аччығыл ојото, саха ураңхай аламаі тиңин тутарга аյыллан-кардилан төрөбүт, бас мас бәріктых, үбіл мас үталых, куранах мас хонуктах, асах мас асылыктых Кыра-бырғал-тојон, Быра-бырғал-хатын, Дабыл дархан²⁾, Дархан түсү, күн чаған³⁾, хатан џолуо⁴⁾, хаңдарбастах торбеско, хатан баіба, хахаі саңыјах, кырынктых кымијілах, толонніх торбеколых, бордо мурун, бодо борбуі, уорда џасын, ал уот іччітә Аи-Улаханы асам, Аи-Сабаға-хатын діән аттах-сололох буолусу».

Мантан тахсан — сіркіәр сіркіріәб⁵⁾ діән — сатта қыс џахтар сәттә бүр тајах іірінән, сатта аса тірітінән сатта күниләх түн туххары лігіжан, тіажан, тәңсән офорбут сіксіргәніләх іш хан үілләх. Бу үіллін талажа анjan табыстағына, тахсан көрөн турдағына — тоғустағ атыр сынғы таба тірәяни турбат тоң ңулуо хан тусасалах буолбут; ол тусасатыгар тоғус уостаҳ томторбозох тојон сәргелләх буолбут; ол тас өттүнән бүр тајах қыл дабдаја сіалан ісәріш курдуқ лабыстах буолбут; қыс џахтар сара қыталағы атағыттан таңнары түшшута ішін атахтын талағач-чија мөхсө турарын курдуқ ыла, біләрә, сарбалыја турар сара-дахтах буолбут; күнін авшын дікіттән⁶⁾ көстө күлүмүрдән кірбіт күйкәс кыммыйт күрүбләх (буолбут).

1) Въ подл.: бу гынаңагытына (переправлено изъ гынытына) хантан тускулах, хантан холубурдах. 2) Дархан дабыл? 3) Въ подл.: чага. 4) Въ подл.: җоло. 5) Въ подл.: сиркіеги. 6) Въ подл.: дикиттән.

Онтон тус союру дікі көрдөбүнә — тоноюс-кыл быса торулан тахсыбатын курдук торюң үрім даідылах (буолбут); ус білләх ўрумадібät үт күөлләх (буолбут). Омуқ ўтүбүттән, оі холтон, уоран арантаң¹⁾ сурулур сур цаңыл атбыр сылгылар сұлбұрута сіәлән кірән хоннох хоннохторугтаң, быттық быттықтарыттан сылласан баран сојуласан ңохебйтосо турбуттарын курдук сұлбұрута үнән кірбіт сую-хан тумулуттара усулута үнән тахсыбыттар.

Онтон ілін діакі аргітә хајысан көрдөбүнә — ёміс ышаш ітіріп сиатын талғаннит курдук пәх-сағалах ішін түрү даідыта ѹнісіjаң түсән барда. Сімахтәх-таңастақ качінгір²⁾ кыс қаҳталлар ысылах буолла діан ылласан, түсүлгә³⁾ буолла діан түгүрүјән, білу буолла діан сурағалан, кәріән буолла діан кәккәліан, іл ілләріттән сіәттісән баран, «ол кісі үчүгәі, бу кісі үчүгәі» діан қаспәтә ісәннәр, «тың, доюттор! маны кісіләр⁴⁾ ісіттілә’ шіл» діан баран, толұта охуссан баран, ішірі-сібірі хамсан іспіттәрін курдук кәмә билібат кәйгәл тігрік мастара кәккәләсә үммүттәр. Ол мас анарә өттүнән көрдөбүнә — хагдарыбат нарасын талах мастара тардыаласа үнән тахсыбыттар. Ол анарә өттүгәр — сүңгәі арбыны курдук сұржаттак сүргә даала жылсуја сұржаттән барбыт. Хороттон қалоғ көюн күс табытальын тасым тарбата түниуг курдук күөх ургусун оттөх-мастах (буолбут). Аттәх ат кутуругүн әріә туттубутун курдук ѡмник аскәл хара тыната ѹнісіjә үнән тахсан барбыт.

Онтон хоту діакі: хоңор хәс тоббетүн курдук, хомурах мустубат, хоңороі дуорсун тумусахтара туроран кірбіттәр; сурулур сур борблөр⁵⁾ улуја олорбуттарын курдук төңүргестәрдәх буолбут; Сімахсін-аммаксін ижалбай тусахтата тупалыјан, үаң іәмәйә аялағалан хаман сарымтахтаң іспітін курдук арбаі мастардах буолбут.

Онтон аржә діакі — кәнәбәсін дә буоллағына абасы артык-

1) Въ подл.: оран араттаң. 2) Въ подл.: кычыгыр. 3) Въ подл.: төгюльги. 4) Въ подл.: киси. 5) Въ подл.: бөрө.

танаах даыыта — адархай мутуктах, акыр-букур силицәх алас сыйсита анысыдан тахсан барбыта; сүсүгәр тобус сірінән туора тусаҳталах, холугар бохтолдх, бүтугар сашыјаллах, бөбүраалах күтүруктах өлөр өлф луо-хан¹⁾ обуса «олұ-сүтү ўёскабат» дійн өсүрганан өлөрсөн ўғыләс²⁾ турбутун курдук буордүн буор хан булғунахтах буолбут. Ол үрүт өттүгәр: тобус қоцкунүр чуор мутуктах, ағыс арахсыбат аідаң салалах, сәттә сіңібат силицәх-тах сиріп силицәх, тыала суюхха тыналырбыт, салғына суюхха салғыдыбыт, тілігрі-тазыгры үнаң туарар тірах мастах (буолбут).

Ағыс атырдах салғылах, тобус хотошиох ынахтах; ырыгар ыл ыланан сиаріләмміт, күдәшіләр³⁾ күн көжөр күрүләмміт; Хан-Царағы атырдах, Күн-Көдөлү біаллах, Тоюн-Тоіболу обустах, Ыл-Ыдалы ынахтах буолбут; күндүк усталалах, күөс туоралах, көхсүттән көтөр көмүс қыннаттах күйөх⁴⁾ маған аттах (буолбут). Мөңж⁵⁾ халлан хантардұта үннәх, үрдүк халлан мөңжесіна ыңғырдах, сір ішшата тәллахтах, курбұ-шірбі холуниах буолбут.

Түттар сабыната, сәбә-сабіргәлә: Кокүнан-үс күөртәбіт, Баканан-үс балталабыт, Таканан-үс талтаібыт, Конөгө-үс көрөн, Кығынан-үс кыңан, Алыс-луо-хан⁶⁾-үс әлбыйт, Хатыс-луо-хан⁷⁾-үс хатарбыт, Кікінан⁸⁾-үс кілбашпіт⁹⁾, уолан кісі уостах тіса орғолујан көстөр, убун ортотугар ділі усуор ојулых, улұ дайдыны улағатынан охсуллар уру нурад батастах буолбут. Кімән-імән дайды кілә кіллах, Хажан-імән дайды хатың-нах, Туман-імән дайды туоса туостах, ала кузугунаі балык күта күттәх, ўғаләс¹⁰⁾ балық іәнів тірітә ішарчаллах, улұ тағах-кыл тудума кірістәх, ың отут хонугун тоххору ташпігін көниөрбөт, онжүбіс үрәх тобоіду охтубутун курдук, қаралі мус салах (буолбут); бай кісі туос урасатын саға басаҳтах тімір тіңсерікі оно-бостох (буолбут). Аллах ат басын саға ала чокурдан хататтах

1) Въ подл.: лохан. 2) Въ подл.: сюгёляся. 3) Въ подл.: Кюдянигя (переправлено изъ кюдянигя). 4) Въ подл.: кель. 5) Въ подл.: мөгө. 6) Въ подл.: Алыс Лукан. 7) Въ подл.: Хатыс лукан. 8) Въ подл.: Кикенянь, въ русскомъ текстѣ: Кикенянь. 9) Въ подл.: кильбяшпіята. 10) Въ подл.: ёгияся [?].

(буолбут), сылгы биарын саңа убл хара йастіріктәх (буолбут), тыс хасах кыалыктәх буолбут, араканнәх-шараканнәх унтах, іаданиннәх-куданах иіс-холус бысаҳтах (буолбут).

2.

Кісіттәп кіріс ордуктүк, сахаттан сәр ордуктүк, ураңхайтан усулу ордуктүк санаан олордо.

— «Үөсіттәп үргүйр үргүйр буоллаңына — манаң бүйі аңызам» — діәп бөртөлөх бөрө тысынан үтүлүк тіктәрән баран мөлбөчү үјән кәбістә. — «Орто даідыштан көі салғын кәлләжінә — манаң бүйіүм» — діәп бөрө тірітівән саңыжах тіктәрән баран сарадаңар мөлбөччу үјән кәбістә. — «Аллара даідыштан аргыар аргыдаңына — манаң саба үктүбөм» — діәп саңаҳтах әсә тысынан атарбас тіктәрән баран ләпштыңар кыбытап кәбістә.

Бу гынаан баран халың хасаинан харчы үрунаң, суюн салынаң товоюс кәбісін, коју қымызынан күөмәјіп оңостон, көмүрүү үциоңунан тісін сајан олордоңуна — бір сасыарда сырдыр кәмігәр халлан¹⁾ сырлабата, тахсар кәмігәр күпі тахсыбата.

Мантан күттапан-куојан, саңарған-саныјан олордоңуна — хара тысаңас саңа кураі іңчіләх модут халырык орто даідига сапсыјан түстә. Буор баттах көттө, кујар-бөбө куореуіда, ән талқа сатылата, хара сәнипас турда, кытарар кысым от кыш-дистаппа, от судүрүн сүдуіда, куо дапсылжан дапсылыда. Бу гынаан баран тыстах баттахтах іәбі²⁾ хара былыт бөрө күран таңыста, иіләх атахтах наі суорун былыт таңиары сатылан түстә. Бу буолла. Бу буоллаңына — бір түрүлүр түн үбсүп саңана ўәдә даідыштан, былыт быстыбытын курдук, халлан хайдыбытын курдук, туох даңаны тыасыттан улахан³⁾ тыластах кыл күгүнан тіјән калла; ус сусубхтах үруң көмүс үіә үрдүп үрәјә кәбісәргә ділі гынаан баран муостаңа туох даңаны тыасыттан улахан³⁾ тыас кәлән ііс гына түстә.

1) Въ подл.: сырдыр халланы сырдык кәмігярь. 2) Въ подл.: лебе (перенаправлено изъ лёбб). 3) Въ подл. зәтес: лохон, улохон.

Маны Үрүң Уолан: «хаја кылыш?» діаң күттаниң көрө түсән олордоғуна — сырдық іккі хараңа әkkärdігär бір арсын усталах, бысаңаса — сыраі, бысаңаса — бајатә, абасы тірітә арба-жастах, ытық тірітә ыстаңиах, кәрәх тірітә катіңчалых, сут тірітә сутуруолаҳ, ҳаллән қалахая тімір лысыбаі курунан хон-ноңдуган білігәр ділі лычыграчы әріншін кәбіспіт курдах; арда-тах алас сысың саңа алан-цалан сырайдых, ұабінніах ңаң алтан салып ұллуңабын түбәра түппүт курдуң ңаң мәлжәң¹⁾ тобөлөх; ол тобөтүн төгүрүмтәтігәр²⁾ ісірік ојур курдуң тімір тәтініјар астах; арәдасинніах үн тіәрбасін курдуң ҳарахтах; аллах ат хара-тын саңа сәтәлых мурұнніах; байлыат ыал тохсунју ыіға ділі уола³⁾ сатан баран олорон кәбіспіт оібопуң ҳајыңын курдуң томторжолох уостах; ол үрут өттүгәр кур кәрәх сійләх кутуру-гүн кәккәләччі түпнүт курдуң күрүә бәрәмәс быттыктах; былыргы кісі туруору охсон ҳардастан охторбут ҳарыалах төңүргасін курдуң ҳардастығас тістәрдых; ҳаңас діәкі ілітігәр үлү күөл бүн-пүтүн курдуң түйрәт кырылах түрбә таңас дәрдәлі күбх әләмәс ҷоңкупүр өзи үлән түңүрдых; үңуо діәкі ілітігәр үлү таҗах-кыл саниның үңуоңын арәра бывспыт курдуң сымаладах хән-шарғын⁴⁾ былајахтах абасы әkkärdіншін бағаны ківі дікі сырәйшін яюлоочу тутан туран, саңара-іңәрә, әтә-тәши, ыллы-цаңсәтті, ырца-лышыја, кісіні (Үрүң Уоланы) утары көрөн олорон ыллабір:

— «Доңор кісі! Орто даідыға кутуң кубудујан төрөбүт, ураңхай саха, дордбо! Ҳоммут уоспүн хоңиорұм, өрүбүт уоспүн өсуylum! Қаріаң қас тылбын кәпсәттәхшінә — ажлахә ітәжәлләх iljít källim. Аман өспүн амалыідахына, төрөбүт даідыбын төргүр буоллахкына, ыар әппүн, ытық солобун ыјытар буоллахкыша — ірән ҳаллаңца ijälammít, манаңктах ҳаллаңца мәjilammít, хара былыт ҳалхалах, боско былыт олохтөх, тыллах тылбас, өлбөт үjäläх, быстыбат тышніах Тімір Суодалбы діаң ојүн буолабын. Бу ijjigіn iljärібін кällim: барар да буолларгын iljiam, барбат да

1) Въ подл.: маддам. 2) Въ подл.: төгүрүмтәтиғарь. 3) Въ подл.: ула. 4) Ниже: хән-шарғыр.

буолларгын ілжім. Мантан тус ілін дікі хатың чараң діәп албіләх даіды бар; Туора-томтор діәп сіргә Күн-тоjon кыса Кубғалжин-удаған діәп ақіжім ыңыртарар әжігіш. Хайлыңға аккын мін, олунцук таңасқын таңып, көңсү аскын асә! Mäjiläх баяжбін мәнпәрітіам, сапаллак баяжбін сағылам, өндөх баяжбін бсулыом! Чәі, барыах!»

Үрүң Уолан: — «Маңаікән аллак, асар былыт албына, көтөр былыт көлжүн! Тыныш қысын, ажаңын абатын, уосун үгалжытыш, тісін сілігін!»

Інде діәп баран кісіргәс сапата кәтәх өттүттән кірәп кәлбіт, уордах сапата оююс өттүттән ојоп кәлбіт, күстәх сапата көңс өттүттән көтөн тіјәп кәлбіт. Азамаі күп тұналбаниах ижүрун курдук ижүрдах кісі үбаібыт осох буоруи курдук бсукудүйән түсән барда; төбөтүн оројуттан сапыны бајатыгар ділі түсәр қылбажы-жар қысыл көмүс курдук курдаллак астах кісі қујахата бысытта¹⁾ гынап баран ёрө әріллән курдалашап тахсан тіјән кällä.

Бу гынап баран абасыны батыјатына:

— «Тоббөйнән хајытыам, ортодунаш бысынам! Мин ѡп ани-тиң хоту барыах кісі буолбатахнын!» — діәп баран төбөтүн сігін устун түсәрдәйә.

Бу охсубутугар асара көтөн суюх буолан хәлбыт. Муоста-ттыттан үс масы үлтү охсон түсәрбіт.

— «Бу үйдәннә уордајаммын саопін-сабіргәлбін aljattадым үсу» — діәп саңарда.

Бу гынап баран тахса көтөп көрдөбүнә — күнә көстүбүт, халлан сырдәбыт. Арға дікі көрөп турдағына — білігі кісітә тахсан үс бәчәтінә усталлак буолбут; бу гынап баран арға дікі аләс сыйебитын быса әккірәбітә — урах сүргә²⁾ далай онорбут; сыйбы діәкі көрөп барап, хорутан баран түңүрүгәр охсубута — кірән уста турда сыйғы сүбсүтә; хотон ісінбі ынаға — бірдә мәцирәбітігәр — маңыры-маңыры үга уста турдулар. Сыйғита тыбырыбытышан, ынаға маңырабытышан бајағалға кірәп қызы-мак курдук уста турдулар. Маны бу іппіт сүбсүтүп көрөп аյы

1) Въ подл.: бысыттата. 2) Въ подл.: сюрьбя.

кісі асыіда, абарда, абасы дікі көрөн туран ытбы-соңғұ, ыллый-туоја турда:

Үрүң Уолан: — «Тојон асам, ытық қырғаңасым, улұ хәраңаным, туох буоллуң? Тохтоб, болжо! Топоғостұң нуоғаідым, сүсүхтүң сүгүрүідүм: кәл баттах, усун үігум кутун сімәлітімә, кәтіт кәсібін сіәкәнітімә! Аյбытган-таңарраттан ыжахтах сылғынах буолуоға, сәттәх-қанчіаләх буолуоға. Иті кәріатін бајам ілжәр даідыгар барыағым».

Манылаха абасы күлә түсан баран күн дікішән ёргіжәр: баја-жала сысып буодан халла, сылғыта-ынаға асбы тураллар ібіт — харађыш іршіт.

Абасы: — «Мін да бајәбәр утүөпү оқостубашын. Ән буолбатағың абатыттан кусаған оқоробун, ажытыш-бурујун биләрбіш дајавы».

Індей діәп баран төннөн тіјән кällä.

Манылаха бу кісі (Үрүң Уолан) барапы сіп курдук сімәннә, таҳ курдук таңынна; сарыттаң тыңысын, бброттби бброттөлбүйи, кістән кілбіәннәйін, бадартай бәрдін, әсәттән харатын, тіңтән күбүп, сасыттан сабахтәйін, үзіләкәптән мүөдүтүн таңпансімәннән бырахшыт быра курдук бысбланна, ыныңт ох курдук умнанна¹⁾, кустук курдук куосанна, тү курдук қырбланна; қырғыс ілітігәр қырыктых батасын таңпары таҗахтанны, ілбіс ілітігәр ітіріктых үңүтүн брө тутта, батастых сатағын курданна. Індей гынағ баран ајапнәры таңыста.

Бу гынағ баран күндүк усталых, көс туоралых, хотуттан со-бүрүттән кәләр көи салғын асылықтах, көксүттән кәтәр көмүс қыннаттах көр маған атыгар мәңә халлан хантаржата ўнүн үшнәбіт, сір іппәтә таллажиң талғябіт, үрдүк халлан мәббесупә ыңғырын ыңғырдабыт. Бу гынағ баран атын сомоғо тоноғосуғар, кәтіт тасатығар, үрдүк иорүөнүлгәр, хара сіәлін төрдүгәр, хара туорабы бырахпіт курдук, хасытабытынаң олоро түсар.

Манылаха білігі абасында түңүрүн түңпәрі біләрән баран міңдә

1) Въ подл.: ымнанна.

түспүт, былаябылан ус тәріл кымнібләбыт — опуоха түңүрә ус атахтах міңді бій буола түсиүг; мантын міңжан баран, абасыта бастаң тус ішін дікі бара турбут. Бу кәпілтән кісітә бардаға.

Сұрүктәх сүргә далай ох кырсын курдук оломун булан касар-дай күгүнәтән тахсан бардылар. Ciäl ciärläx, кутурук кулусун-нах кәңкәмәләх кіәң үрәх тәлә тардан кірбітін курдук дөргөм далағай әртүрлін устүн ажашиптаң тахсан бардылар. Ор да бартарың, бітір да бартарын біліммәтіләр.

Үрүң Уолан балыса қахтар, маған кыталаңк-кыл буолап, сітән көтөн тіјән кәлаш, атын тәсініттән оттүгәр міниәран тарда сыйтан ыллы сынашыла жаңылай.

Үрүң Үкәідән: — «Убаідатар убајым, абаіләтар ағам кә-риятә кісім! Бу ан барбытың кәпінә абыс уоп атбердәх сымбытыны кім сымбытылаңай, тоғус уон хотониң¹⁾ ышахпытаң кім ынахтылаңай? Қастор өлім байтапп кәлән туокайдабітігәр байтапп көстө баран біарәрі гынашаң дү? Барыма, үілбәр-уоккар, сір-гәр-даідигар төнүн!»

Маны істімің атып быса атағынан²⁾ сігрәхтән көтүппүтә: балтын уон тарбаңш тірітін барастаңкі үтүүлүк курдук атын тәсінігәр усулу тартаран ылан сілбігәр уктан кәбіспіт.

Бу гыша халтарын кәнің абасы кісі кішіні куота барбыт. Бу куота каләп — оюбос оттүнән түмиугаса суюх, алын оттүнән әртүрга суюх, урут оттүнән ытыара суюх халләңца тіјәр тас ха-жаңа тібіт. Абасы атын тәсініттән тоқолою³⁾ ішін баран сүсүр-гәнді түсә сыйтар ібіт, туғу әрә ыллы-цаңсатты сыйтар. Маны Үрүң Уолан кәпілтән icilli көрө-істә турдашы — абасыта ыңызғар-туојар-цаңсајар:

— «Халләңца тіјәр хаңқынбір хара тәсым іччітә! Кәлін от-түбүгтән сырк гына сырғыңың убајыах сымлах, харғыңың харызыых хәниах, уга кәбістәххә дазаппах, уокка кәбістәххә

1) Въ подл.: хотониңах. 2) Въ подл.: атын, по ниже: атағынан. 3) Отъ тоқолох = тоқонох.

көңсүләх кісі утүötүп, Үрүц Уолап діан кісіні, сіятәп iлжә ісәбіп. Албаш арәбіп — арыллан кулу, туојан арәбіп — тохтотума!»

Маны істән баран Үрүц Уолап, сүрдүк діан уордајан баран, түсә әккірітә, ңарәлі муюс сатыш сұлабу тардан ылла, сідам оноғосун ыңға тардан ыллан баран, ың отут хонугуи тоххору сатыш кіштәп баран арәбашының лас гынаң халлаға. Обо баран абасыны тоббөгүншін хаја түсәп, кәтәjін уоллағасының қол әндең тахсан, халлағаңца тіjәр тәс хајаны тоббетүвән хаја сүрән тахсыбыт. Тас арылла түсәп біләрбігіншін ылла үстүн ласыгратан тахсан барбыт. Обо сіргә түсә үлгінә сітә көтүтәп харбаш ыллан сәтағар уган кәбістә.

Бу гынаң баран қашін қажысан көрдөбүш — абасында іккі діәкі қажа баран бараш, ақара үс сур бөрө буолан ңаңы сағатыгар тахсан үзүя олорбуттар, ақара үс хара мағас суор буолан хасбеттебітынаң халлағаңца іңиал-таңнаң көтб турбуттар.

— «Соботох буоллағым буоллаға, соботоғун барылах бајам буоллаға» — діан сана. — «Іргәх күлүн арәігә төрүр, уоз обо соболондо төрүр; көстө кәлбіккә байжән бәрівіәх діан кісі арәбашын¹?» — діан баран сајыңцы күн тахсебітын дікі ажанната турда.

Бу баран істәйнә — ата ѡміскә барбат-та кәлбәт-тә ат буозан тохту түсәп турда.

— «Союғосум оғото қажатадай?» — діан түсәп утары көрөн турбутугар байлышт ылал ҹуоратын курдук хончојуғас күтү көңүс күлгәйн күззуччу кәбіспіт, соҳсес ылал турбатын курдук тартағыншын тардбі көмүс ташығын үс аңы ўраjа туттубут.

Інжә гынаң баран атта-тына сүбәлі-сарғыны турбут.

Онуоха:

— «Ап өйдөттөбүң² үчүгай!» — діатә: — «ол ән аниятің кәнжә ән тылғыш тоғо істібәт буолуомуї?»

1) Въ подл.: ярибаш (переправлено изъ ярябенъ). 2) Въ подл.: сидѣттѧгинъ.

3.

Атын міңдан баран баран іспіт. Сір кіші сіргә тіжан калла, даіды дағырата даідига тахсан кәлбіт; усун уйғу оқосуллубут даідигта буолбут; кәтіт кәсі тардылыбыт, былтарыібат быјаң, узарыібат уйғу оқосуллубут даідигыгар [кәлбіт].

Тобус туос урасаны тутан чуорадыпшыт сір ібіт, тобус тоғойдых тојон салә тардылыбыт¹⁾ даіды ібіт, чобб мәжіләх чуобусшыт сірә ібіт, сылаі сиәлләх қыттыбыт сірә ібіт, өңүрумар мояустах²⁾ ўордашыт даідига ібіт; хоторос сістәх холбосшыт, атахтах арыгырбыт, тіләхтәх тібілібіт, уол ово суперсүннәба сугасабыт, әр кісі әрілірә аргілібіт, кыс ово қыләнинаға қыттыбыт, чахтар кісі қансаңа тазыллыбыт сірә буолбут.

Бу сірі аса баран істәбіна — тобус туос урасаттан сәнәі улахашыттан сүрдәх ара үчүгай баялах, үс қағымдах кәрә кулуи тірітә саңыжахтах, үс тацалядах туос ыағасы тоңомохтомшыт, таңас бутаі тіріләрә көстө турар, тірі бутаі әттәрә көстөр, әт бутаі бүттәстәрә көстөр, бүттәс бутаі сиһләрә көстөр, илбіана көмүс іадәсгәх, сардаңалах чанчыктых, долгушинах иңүрдәх үс түктәрі үчүгай қахтар кірәннәр үңә-сүктә турдулар бу кісіаха. Абыс өргестөх аламаі күнүп аниш дікі абыс сардаңалайшап алам-чалам аңара турбуттар, үс өргестөбүшіп өгүрүк-төгүрүк көрө турбуттар, чарас чарасышап сугасты турбуттар, иңамчи-иңамчи³⁾ саңара турбуттар, нағызы-нағызылык ыллбы турбуттар:

— «Ытых кырғабас, тојон кісі, көстөр аյы оғото, үоп кішінә тобус үлүс тојоно буолбут, абыс үлүс ажата буолбут, кісі гіланә кінаса буолбут! Іккі істөр кәр чуор күнжалық тәргән ыі күлгәх-кышап істә-сәраја тур, іккі көрөр көр чөлбон, күн күндәләс, аламаі ҳарахкышап көрө будулаң тур, даіаі дағырата санағынан⁴⁾ чахчы тајан таба өідбін тур! Ајап кісітә — аснытың буолуода діәбіт усубүйт? Ајап кісітә — аспатарғын дағаны, суюл

1) Въ подл.: селяни тардыбыт. 2) = мюостах. 3) Въ подл.: пиячи-нинчи. 4) Въ подл.: санагышан переправлено изъ самагышан.

кісітә — тоцмоторгүн дағавы, сыры кісітә — сылаібатарғын дағаны, әп каліах сурдаңың icillibitigär әмәнім ататін, кырғаңасын сөңдүн, туңујум урдүн ажахтахха амсата 'likpit, уостахха чугута 'likoit, абыс ілбашік тарбақтахха ірсібатих [сәттә] кісі џахтарга ыратаммыт-астатаммыт ас үтүйтүн мундан оморобут әjiax... Цоллых чороммут¹⁾) үрдүн чугујан ас! Аяң кісітә, сарғың сардацарапан сыңылаңа... Ажахпыйт үрдүн амсајан ас, кал бәттәх!²⁾— дін бараңнар Үрүң Уолавы білігі џахталлар атын үрдүттәп харатыттан³⁾ сыса тарда түсарділар.

Бу гынаш бараңнар атын ҳаның әрә ҳакыр-күкүр³⁾ џахтарға біәрділәр:

— «Бай!» — діан.

(Ата: «іччім әрә буолларғын — бука бајар әрә буолајаңын!» діабітә мәрүші).

Маны білігі џахтар тасарап ҳахыјах маска үс түйрт тәріл бүгүстән бајан кәбістә. Маны көрөн бараң білігі ажы кісі куруја түстәбә. Онуоха білігі џахталлар:

— «Іті алләх тутұта-хабыта толбуси-туоратын! Итіні барар хоносо барбытын [қанjā], асар хоносо әспытын қанjā мін ых-төхпүнә, аттәхпілә — күтүрүм, нағарым буэлуоңа буоллаға, мін батарбатаңым аттанаңа буоллаға».

Білігіттәп Үрүң Уолап көнөн, құлғын-әнен тіjән калла. Тоғус урасаттаң сәмән улашашыгар сіятан даалларытан абалызылар, сіятан ажалан killäрән уцуо ділкі өттүгәр тыстах баттахтах атыр әсә тірітін налыччы тәлгін кәбіспіттәр. Бу гынаш бараңнан үлгіттән әргіjә хәман тіjән сәттә сірі ісіттән кымысы йімән-сімән, абыс сәр ыаңастах арбыны аіман-сайман, тоғус [сірівән] томторбоду ојулак төјөн ажахха кымысы кутаң ажалан ажах туттулар.

Білігіні білігі кісі:

— «Маниң мәні үчүнгәі џахталлар маниң мәні асы аса-

1) Въ подл.: чоронуммут. 2) Въ подл.: харатыннан (отъ хара = хары). 3) Въ подл.: ҳагыр-күкүр.

тан ёрдактарин — турал арын¹) асыам дуо?» — діан сана. — «Бай, доюор, олоро түсән, сынижан барсыбын! Маник манысыт џахталлары атаңстабыкка холобурдах буолуох тустаҳ тохтоботох-хо» — діан санбі-санбі — «олоро түсүөм²» діан — асә тірігіп дікі бајатта түспүтә, тұғаңа билібәт күрә ңүң чың-чаң түсә турбут.

Көлів өттүтән абасы кыса џахталлар ыттыстарын хон гына бәрішан барал:

— «Цүсүйәрбіт курдук цүсүідүбүт, џасајарбыт курдук џасайдыбыт!» — діан баран күлән алларастаса халылар.

Төсб 'мө тоххору — сорох ёрдінә басынан алларә, сорох ёрдінә атаңынан алларә, сорох ардына оююсунан — чың-чаң курудү-харылыбы хабыс хараңа ім баллай даідышан түсән ісән, ісән баран тіjән тургутаң түстә. Ол тургутан баран, бодоюзби, оноп-манан туппахтән көрдөйнә:

— «Урүкку дә өттүгәр көнө уңуохтах сүгүдүйбүт, іңәр ханнах іңәстібіт дајыға ібіт. Машыаха тіjән өшөйүм суорумата сүрүн, оболор! Өлбөйүм буоллаңа³!» — діан саната.

Бу кәнәjә бір асә сағынжахтах кісіні ылан тәлгі үрунна, бір борб сағынжахтах кісіні ылан сапта кәбіста, бір мәсәмәнчіктах сары соннөх кісіні сыйтташа үран баран сыйтан халла.

Бу кәнәjә өттүтән маңы фәтігәр халбыт Үрүң Үкайдан-куо діан балыса џахтар маны барытып түп түсөүн, күпүс бүттәнан билә. Үта ү буолбата, олою олох буолбата. Маңан кытальц-кыл буолан, кәніjитән батан, көтөн тіjән кәлән, убаја тімірбіт ініп көрөп олороп, сір сіңнәйбәр ділі, халлан хайдарып курдук, былыт быстарын курдук, іккі хараңын үга іккі көлүjә күбіл буолуохар ділі ығатта-соцбто. Бу (ытбы олорон) үс хаттыгастах үрүң халлан үрут өттүгәр (хәйисан) ытбы-соңу, ыллаб-туоја-йәнәлиjә олордо:

— «Үс хаттыгастах үрүң халлан үрут өттүгәр үрүң хара сурукинутун суруја турар үт курдук үрүң аттак Үрүң Аїкәнәi⁴)

1) Въ подл.: яри. 2) Переправлено изъ тюсюмъ. 3) Въ подл.: боллога. 4) Въ подл.: Ялькинай.

діан тоюн убајым бар буолоц... Істї-кбрд тур! Үрүң Уолан убајым тұғәбә билібат күрәң ішін тілірәп халла, тоғус мөбесун-найх суюл осолугар, абыс арахесіләх аյап-хатын алжархайыгар түбәспіт. Сұң ордуға сұрба курбалыши кубулдаттых, абасы атамана, көстүбат құстайбы, сөдүкә сұрадайбы, сіахчіт сіміләй жаңа кубулупан сіятты, кыаіда убакабын. Маны ір суолун ірдіп, барбыт суолун батысан, түспүт суолуп төргөн¹⁾ көрүбінүп — ән анарәбү беттүгәр Үрләт-тоюн кыса Цәргастай-удаған діан ңүбагалайбім: манында бараңын тылла; ол баран тыллатын — Ыл-тоюн кыса Ылбайын-удаған діан білсәрдәйім; ол баран тыллатын Күн-тоюн кыса Күйгілін-удаған діан ағиібар; ол баран тыллатын барт халлан Бәрәгіасін туиштү Бәріт-Бәрган діан убаібар; ол баран — құстых күрүшіләх хасалах Күрүө²⁾-Цасағай-тоюн абақалайым — опуоха баран тыллатып; ол абағам баран—сүрдәх кәлтых Сұң Цасын-тоюн асалаібім [— опуоха баран тыллатын]. Ол анарәбү оттүгәр, көрөрүн анығар күбх мәңнайх Көкх-бұраі-тоюн діан асалаібім; ол ңүбәр³⁾ түңүрдәх сүргә⁴⁾ буолбут, әріан бытырыстых ағия буолбут, кулан арык быарыктых бібара буолбут⁵⁾ улұ күді куласуини кумалы тұпнат курдук [кбиңі құбғұ тімір] әләннайх ытық Дылбыңса-куо-кујаж-тірбі-іјә-куорчах таңасын⁶⁾, тоғустақ атыр ңұзајыши үздөбүн курдук тоғус хоңкунүр хоңсөр хоболых, абыстақ атыр сымғы хәңсарыни үздөбүн курдук алған аігыр арықтах⁷⁾, куладыңар кулан арык быарыктых, улұ күді бүншүтүн курдук түборт кырблайх түрбә таңас дәрдәлі күөх әләмәс чоңкунүр чоі узан ат түңүрбүн түсәрдін!»

Аллар «әттіам әппәтіам» дійтә, үсә дайдыга «ісіттіам істібәттіам» дійтә — үсә дайдыттан түңүрдәх таңаса түсаш құғунаң дәрәгәчійн тіжан кәллә. Таңасын кәтән баран, түңүрүп тутан баран үс хаттығастых үрүң халләнца Үрүң Үкайдән-куо-удаған

1) Въ подл.: төльгөнь. 2) Въ подл. здесь: Кёрө. 3) Въ подл.: джеребя. 4) Въ подл.: сюрьба. 5) Въместо ата буолбут. 6) Въ подл.: тангасым. 7) Въ подл.: арыктах.

брѣ ёккіріан тахсан барда. Брѣ ёккіріан кыран тахсан, Ўрۇц-ајб-тоюн абатыгар тїјан, үїтгїн інжігәр, сир даідитын, үїтгїн-уотун таламан чарзітгәр, толомон туюштыгар, ілїн дікі абыс салалаш әр ҹадаллах мас барыгар олордо.

— «Ахталыган төрөпүт әр тоюн азам, күбәлітан төрөпүт күбәй хатын іїäm! Ани¹⁾ маңнаи күнүс ох кырсын курдук оломпоказ орто тусулгә дайдыга аяя-кардан төрттөхкүтүн²⁾ — «өлөр сіміаркіттән ус тәгіл бىсанына» діан, «үс кутуң кубулујан төрөбут удағап-џахтар буолуоң» діабіккіт. Убайдах бајабин, ітәр сұбсуну күрөбүхкүт-хасалыазкыт діан, төртөр оғону ужалыахкыт-бічіктіхкіт діан төрөпүккүт. Ол убајым омук утуёттән, оі холтоп, уорав әрәптан³⁾, «barağai үіабін манабыллыам» діан, «іаріма үіабін іччіліам» діан, «тоюн үіабін тусенин дөбордауом» діан, «џахтар кіспі ылајабын» діан, кыс кансаста баран істәнін — өлб-бөбө өсүпинәй түгәбә билібат күра һіңді тімірдин кабіспіт. Маны тағаран көрүөхпүн — азам оғонјор тоббетүн оројугар ус кысын көмүс астаға — бу мантыттаң бірдәріп міәхә біәрдін!»

Іккі әңгіја бу Ўрۇц Үкәйдән тылын кірап әттіләр абаларыгар. Маныаха оғонјор уордаіда-тымытта:

— «Ол даідига, тобурахтах даідига тохтонујан баран, буордах сіргә холбосоп баран, ырас байтә біланан баран, чагіан байтә сіліјән баран, мін ырас сірбін біләры, ҹабалжанпаш маңан артыкпин утары чамчајан тахсан тіјан кәлләбә! Олун дә остын, міәхә көстүбатін! Байжарып ыіажтара байжарігәр: міп кініләрі сіргә ыппыттым, «гөпінр буолуң!» дійбатайым. Ўосқаттахтарін — үосқаттахтар, өліхтөрүп — бостохтөро! Кіар бардын, кіар бардын!»

Маныаха іјатә амәхсін bilir өғонјор ашпіт тылын істән туран, сык-сык ыты⁴⁾ туран, хар-сабар таңыбытынан-сімәммітінан барар.

Оғонјор: — «Амәхсін! Ханна барәры таңының?»

1) Въ подл.: ам'. 2) Въ подл.: төрттөхюя. 3) Въ подл.: оран араттап. 4) Въ подл.: ытыр.

Амәхсін: — «Обонјуор! Аң іті әтің ыајыбагах, әрәі әрәідамматах әр кісі буолаңын ішік кытанах сүрәхтәх-быардах буолаңыц. Мін уон ыі тоххору кініларі іспәр көтөбөн әрайдам-мітім кініләргә. Мін барылам: асынабын, харысыңабын, сұрағім-быарым тулуппат; оболорум, сүрәғім хана тамалабыт көмүс сы-мыттарым өлбүттарін-сүпшүттарін істән бараммын олоруом сую!»

Оғонјор: — «Хатыакта-ар¹⁾, кәлің! Бу іжәғіт дә амәхсін сүрәғі-быара ујана барт. Баран олөрү гына. Калиң, бу аспыт-тан сәмаі аччығыјын, қылгасын, сіңігісін ылан біәрің!»

Манылах іккі қыс сүрәп тіјән кәлән билігі асыттан сәмаі усуунүн, сәмаі суонун талан, ишләрігәр әріjā охсон баран, көксүт-тән тәбінә түсән баран, сутурук саға күжахалары, әттәрі, хән-вары-сіншәрі логлу тардан ыллылар.

Оғонјор: — «Абыта! абаларын-сүттүләрін! Бадаң улаха-нын ыллылар әбәт?» — діән баран, хаңардастах тајаңын хаба тардан ылан баран, осох арбатыгар ділі кыргыттары кәңjиләріт-тән²⁾ сырсан куоттаран кәбістәйә.

Кыргыттар балыстарыгар билігі асын тасара көтүтән біәр-дахтара. Оғонјор кәңjиләріттән:

— «Кімі аны кәlәхтіә әрә! Мін оччою кініләх балајін біә-ріам!» — діән халбыт.

Аңніләр:

— «Лың тесб [дө] қысаннаргыш — мания туюх-та івіjігәр тахсынаң суюға ўсү: абаң барқа 'ра тымытта-урдаіда әjіләхә» — діабіттар.

Цә, бу қысыл көмүс асын ілjä түстә орто даідыга түсән. Бу убаја түсә сытар інігәр кәлән, билігі асын ейтім оңороп ыңға тү-сәрбітә — мапта چубаңчі курдук сардацарапан сырдан түстә шіcігәр. Бу түспүтүгәр көрдөбүна — убаја, ўрут өттө, ус іл түнү-гүрбүт, алын өттө алға ілі ардаңырыбыт, наcілә қыламана хамны хамнама³⁾ хамныр, тымыра наcілә табар.

1) Въ подл.: хатыктар. 2) Въ подл.: кинниттинь. 3) Въ подл.: хамныр хамнама.

Үрүц Үкайдан: — «Куну біләр буоллахкыша, тәшниң бар буоллар — мангтан туттусан тафыс!»

Үрүц Уолан тахсары бу сітіміттән, наңдай ағай хамсан, туттумутин кәңжіна кіні алын оттүтгән кісі сацата сацара сытар:

— «Ханиңк көстбр аյы обото калаңғын мін курдук өлө сыстың? Міңін кытта ілжә тасар! Мін бу дайдыга тімірбітім толомон тоғус сыла туолара бугүн буолуоша. Ол тоххору бу мін быстыбыт тәбінәх, өлбөт үжалдах өлүмнәбін ырыалғын¹⁾ ырытанаң, тојуктүн тоқкушан сыйтахлын көрөбүйн! Аи іті калаңғын союзото үс ыја туоларыгар өлө сыстың әбат! Міңін тасараңцын хамначыт гын: сајынын оту барқа оттөн кулусуннур барт оччут кісібін, қысыныш масы барқа мастан барчаңыр кісібін; аллах аյылғылах, сұрүк сұсөхтәх, хосун холбашох, бысын бысылах кісібін; ынахтыйра, сылғы сымғылбырга сыйдам кісібін; хасалдах убаса адағытын хостуюхха алғачы кісібін; үрүлдах торбос утұмабай оқостуюхха үчүгай кісібін; хотон хосұна буолуохха, тітік ціккәрә буолуохха сәптох кісібін. Быса-абра міңін, тасар мантан!»

Үрүц Уолан: — «Да, әк, учугай, тафыс!» — діән тасарбыт.

Іш тасыгар тахсыбытын көрдөбүнә — үс қырылах тімір кісі қызығыр-халығыр әkkірі турда.

Тімір кісі: — «Доңор кісі, дорбобо! Абрағыккар махталба қанаңжаскіті буолуоша. Бырасты! Кірдігә дағаны, ажігін кытта хајаң іңән-батан сылжыамы? Үтуб діән кісі хасан амана қысал-балдах буолар. Қысанар оттүң кәләсінә, «сусал тутулых, сыйдам сирьлах, хатарча атах Қытыграс Баражы, үрдүк буоллахкыша — наңта, ырах буолларғын — сугасай, аллара буолларғын — күөрәй, кәл баттых!» діәнцін ыңырдахкыша — хания да буолларбын кәліәм».

Інжә діән баран, үс қырылах хара суор буолан, арђа діәкі көтөн сурулұ турда.

Бу кәнжә балтынан ытасан-ытасап, соңсош-соңсош олор-

1) Въ подл.: ырыэккин.

дохторуна — ата, мағы бәлбүт сілістәрін нақылчә түйәрә хасан, тына ара¹⁾ кіран тіјән кällä. Бу кіран кәлбітін Үрүң Үкайдан-куо абыныахтан-абыныахтан, сұлгујан-сұлгујан, уруккутунаңар ордук гына, уруккутунаңар барт гынаң кәбістә.

Үрүң Уолантай аттар:

— «Барыах буолбут дайдыбар бардағым. Сір ортотуттан төннібр сата-хосута дәлә буолуоға дуо! Ап, сіргар-дайдыгар төнніңүн, үшіншін-үоккүп, сүйсүгүп көрөн-істәп тәріјан олордоңуң!»

Інде діав баран арахсаннар²⁾, білігі цахтар, түңдердәх таңсын халләңџа қындаш кәбісан баран, цілтін дікі қыталық буолан кото турда. Үрүң Уолан аттанан ілін дікі бара туда.

4.

Төсө 'мө бр аяланан баран, сір кіна сіргә, дайды дағыратада дайдыга тіјән кällä. «Үрүң ыарбата» діабітә — үрүң сұруқтак даиды ібіт, «хара ыарбата» діабітә — хара сұруқтак даиды ібіт. Бу үрүң хара сұруғұттан: сылғытыттан, бөлөңүн қыралын, сұрбача 'рә халбыт, ынағыттан уонча 'рә батахтак халбыт.

Отут уоржалах қулемурдұр көңібі көмүс балаған қулемурдан көстүбутүгәр тіјән кällәбінә — сабыллыбыт ана асыллыбатаңа, түсопт хара курцуллубатаңа үс тбогүрүк үыл буолбут майғыта. Маны калан аргілан көрдөбүнә — Сімәхсін-амәхеін, бірдә тахсан, сысын тобон кірбіт суола бар. Атын, түсән, тобус уостаҳ томтор болох тоюн сарғаба бајан кәбісан баран цілбі кірдә.

Калан кірдәбінә — ініншін сыраідах, імінір тыннах, іккі атахтак кісі суюх; ү харахтак, усаты муруннах, уосунаш кәпсатар ураңхай саха ғилібат. Араи кәтабәріңін³⁾ орун батарә мәйітігәр көрдөбүнә — тор курдук бытыктак, томтор болох күбәмаідах, доржиніпх саңалах буолуох, сую-хаш көрүңіах, сүр кәп үсүнініах⁴⁾ тоюн хан кісі, хаңарбастак тороскоттоң⁵⁾ сүсүттән біжінен

1) Въ подз.: тышара. 2) Въ подз.: араганин. 3) Въ подз.: китриги. 4) Въ подз.: джююниих. 5) Въ подз.: тороскоттан.

барац, олорор. Ол анара өттүгәр хәр курдук ёттәх, халыбыт хасалах, хатан чиң саңалах (майгымых), хахсаттабыт хабарјалах хатын ламақсін олорор. Манылаха кірәш, сағастан¹⁾ ілжән оғодоро²⁾ онжур сарбышжах ојұлах олох мастарын сысан аңалан, інжіләрігар дар гына кәбісін [барац], саңара-іңәрә олордо:

Үрүң Уолантай: — «Аләтыгар иң, аbam-сүттүм усу! Аjan-иан кәләрі кәләммін, қон үтубтә ыңыртаран әрілләр діәбіккә, осолу ортотунац, әліну үрдүнән кәләммін, отбәх үтүн өтөрү охту-бут, бүкү буолбут оғонжордөх³⁾ ламақсіппә. Мін асігіні, кысыл ақкітін, кырбастаммын кыя хәңцытып кәсәрі кыншым!»

Білігі діаш ардағынан — бідс хат бічіктәх billipik⁴⁾ ісіттән хаңарбастаҳ халбаң тьласа халыр гыша түстә. «Аламаі күнүм туналбанин віўра саха кісі мас балаңаныттан таңыста дү?⁵⁾ діәбітә — џахтар кісі тупалбанин віўра көсүннә. Кіні діәкі үңә-сүктә турбут, саңара-іңәрә турбут:

— «Туюх буоллаңызы? Тобус улұс тојово кісі, тохтө, бол-жо! Иті қон кісіні ыңырылах қон дуо? Ёжигін ыңыртарбыт мін барбын⁶⁾ — көстөр күөх тыммын көмүскүөрә діаммін, үрдүк үрүң тыммын өрүсүјәрәпі діаммін. Мін апшар-солобор абасы аіма-быттан, сөдүәкә сұрдәйттән кәлбітә тохус толомон сыла бы-жыл туларға буолла. Бу тоххору сұрдәх кісібітін сұдүідә, күттәх сүөсүбутүн кубулутта. Бу күтталын тусугар ішігін — қалан бы-сыах-абрылах кісі буолраі діаммін — ыңыртарбытим міп. Еңә гыннағына — маны міжігін, көстөр күөх тыммын көмүскүө, үрүң тыммын өрүсү!»

Онуоха әр кісі:

— «Ак, сәп!» — діән баран, үші ортотугар бірдә уктү түсән барац — хаңарбастаҳ халбаңа халыр гына⁶⁾ түстә.

Џахтары іңчәбәй талах курдук әргітә тутан ыла, ўол талах курдук әбулунәрі тутан ылаң барац, кырыаттыбат кысыл көмүс

1) Въ подл.: сагаста. 2) Въ подл.: олоро. 3) Въ подл.: оғонжер-доах. 4) Въ подл.: биліріпкъ. 5) Въ подл.: минь бар яигини ығыр-тарбыт. 6) Въ подл.: гышара.

[курдук] іңіттән сымлән ылла, оқорұлах хоро чоңчу уосуттан угураң ылла.

— «Бәрт сіртән мәккіләп, ырал сіртән мічаңыјаң, утүй сіртән үтүрүлләп, алтәх атым мінжилән әммәпіләп, алләх атым алла-рылан¹⁾, сопөбос атым солбонујан, бајам сылајан-алайәп кәлбіт кісі чәріан баям сірідәхпіна, ырас бајам ылланнахына — ол бајалләх кісі (аյыләх-хараләх көсүнвәхпіна) тулатар үсүй? Айыләйшын²⁾ ырас әинінән-хәммәниң көрсүм!»

Мантан туран, көркіткіш батасын таңпары тајахтапан, ілбіс ілтігір ітіріктәх үңғұғиң өрө тутан, батастәх сатаңын курданан барап, иләсә-таласа хәман кіран барда сысың діәкі.

Сысыны быса хәман тахсан ілін діакі тәс аныңгар тідабінә — тоғус бәчәтінә үсталдах, тоғус сірінән бөкчөбөр, онтугар тоғус оттуубут, онтугар сүбсү аңыс албы мұсатә, түборт тәс тыңыраға хәрдәх бугул саға бросоң мустубут, кісі утуја сыйтар.

— «Көрпөтөн сүрдәх, биләртәп барт — маны хайтах усугунинарыамын?» — діәп туда кото сатан кәбістә, усугунинарах үәтгін булбата.

Сәттә уон бүттәх дәріаспі тәс балкы аттыңгар сыйтарын ылан чохкоjo-чохкоjo көтөбө сатан кәбістә, аңыс уон бүттәх тімір мәччігін көтөбө сатан кәбістә. Бу гынаң бараң атағынан даалаанан быарыңгар өрө сүрән табыста; бу тахсан хара быарың өрө көтөб[-котб] тіләхті сатан кәбістә — хаян да усуктубата.

Мантан түсә әkkirін хара тылаң сүрән табыста; сүрән тахсан, іккі әт тутап арап қабамлах тілі сілістәрі бағастары сіңінәрі тардан ылан бараң, іккі әттүгір кыбынан бараң, сүрән алайәп кірдә; бу кірән бараң, іккі танытын хаябаңыңгар батары білән бараң, аңыл басынан өрө көтөбө-көтөбө олујан — сілірләхтәх төрдүгір ділі булгурата олујан — кәбісә турда.

Онуоха ңакітін (абасы):

— «Бу даиды ото-маса бінурға қысылах аріәхсіт» — діәп бараң, муннун уосун тұра сотген, усуктан тіјән кәллә.

1) Въ подл.: аллярыны. 2) Въ подл.: айлан.

Аѣыс бачатінай сіртән аѣыс бокчюбюрүн араан ылан тохсус бокчюбюргәр турал олордо. Туран олорон іціат кына іціаттәциән кабистәйин — сылгы быарын курдук хаяир таска билирәп діл батары түсән кабистә, іккі оттүттән сылгы быарын курдук хаяир тастаң іккі ытысын тоххору ииччажай кумаңы ытысан ылар курдук ытысан ылла; бу гынан баран мантын дәлбі имәріјан кабиса олордо. Онтон бу кісіні (Үрүц Уоланы) қа көрби барал, ымахымах, ырцас-ырцас сонжуюн кабистә; інja гынан барал, халлан түйрт оттүттән түйрт күреүләх атің орбі аттан тахсан барал үраjan ёрәр тыасын курдугупан ыллан ырыцаја олорбут, сацарап араџа олорбут, куорай-мараі ілітін аңарышан оттүк баттанан, аңарышан ол-бу дікі булұ олорбут:

Абасы: — «Добор кісі! Орто даідыга кутуц кубудујан төрбүт ураңхай саха бысытыгар буоллаңына — доробо! Хоммут уосун ҳоңпордум, орбүт уосун осуулум, аман-шаман аяхнын атыттым. Ай кірцік-тәбәні учугәй хәннах-сипиах әдәр кісі кайлбіккін. Міжігін төрүт даідыбын төрғүр буолларғын, ыар ыппин ыјыттар буолларғын — мантан аллара сатта үіппіәсіннәх, аѣыс чамчасыннах, тоғус сындыстах лөвүјар лох тұбортұған¹⁾ алын оттүгәр қыстыры сысы быран сысбләйым, сајылар саі күдүә сојылыктайым, убаја турар уот бајаңал ұлағым, төбөтүн ороушина аяхтах, асын чанчығына харахтах Ап Дурасы²⁾ бісін үесун атамана буолбут Арасын-дуолай-тојон абаляйым. Мантыбар ытың суккулжуюрун³⁾ төрдүгәр сордөх өлү сутурук саңа буола сомоңолосо үалапыта атә. «Оғом ёрә буолларғын — барқа буоллар бір смыны асајаўын: отёр кәләр!» діабіта. Мантым аны өлбута буолуоға. Ол туппугуци, байыттын аны тугу булан ылымамы? Ай Царсын ізәләйім — онтум халың хара быарыгар хараңа өлү хаяйыллыбыт атә; онтум аны өләбүә буолуоға. Харылан⁴⁾! хара маңас сылгым, ышабым!.. Тімір Долонукса-бухатыр ділан убаідайым; онтум, омук үтүтүттән, оі холтон оjoх-кісі кәпсәтән, сү-

1) Въ подл.: тेरть тюгашь. 2) Въ подл.: аи дурасы. 3) Въ подл.: суккулжиярым. 4) Въ подл.: харан; въ русскомъ текстѣ: харен.

гүннэрәп-боуиннаран азалбыта буолуоңа — ол аны міңін күтән отұга чос-бус буолан олордоң!.. Ўс күлуктах, сатта цібілгіттәх Тімір Дыбылыңса іпіләбім; онтум қахтар кәнсәтә барылаң бара — ол міңігіттән тәрілләх, ол аны міңін күтән, қабілән, қарчіләп ардаң! Қынтың-сарын-кытадас-тарбах-Кес-Кысыйдан¹⁾ ақілдәбім — онтукам осодостох буолбута, ыылыгар-күнүгәр тіјан халта; онтум аны бісанна әрә, суюх әрә? Халырыктых-talläх-Хаскыйдан-куо-батыр діән балыстағым — онтубар омук үтүтуттән, ациі әмәхсін, әріллә саңағай, тыңырахтах тытылба, сары таңалай, сарасын әрбәйі, иңалбан тусахта, түрчай²⁾ қыламан Куо-Чамчай-тысы-хопчолгу-әмәхсін озото, хос іңасалләх, Хоро-тәбіян аттых Ытық-Кынбырдан діән кісі күтүйт буолан каліеңә бар атә. Аны кәлтә буолуоңа. Ол аміә міңігіттән қасалләх уру буолуох атә; тоғустү лоцкур маған тұңұраттәрі, абыстың лаңқыры ходобүттору азалбыта буолуоңа. Ол бірді бәjәләрә міп үстү асылық-шын бірдітә холбн асылықтаныах қоң буолуохтара. Харылан! хара маңас сызғыбын, ынахпын бука бараттахтара буолуоңа абат! Бајам атым буоллаңына — тоғус сірінә бекчөбөр Тімір Бұкустай діән буолабын. Урукку өттүгәр ағыс қахтары ылбыт кісібін — онтум ахсын өбүттәрә; онтукаларбыттан абыстың тарғын тарағай кіс, тоғустү қулагын қулагын уолаттар төрбүттәрә; онтукаларбын, шії тохкору ыам-мунјах оюону, тәбіян кабісән кәлтім. Аны құдјајән-құдјајән күл көмөр буолтара буоллаңа. Харыап, оболорум! Бу даідыға тахсыбытын тохсус толомон үзіла бызыл туолара буолла. Күтүйт буолары, қахтар ылары тахсыбытын; ол тохкору қынным-әх сорох ардына — «кіпі кісіләх барар қыспытыгар олох [ат] суюх, ону көрдөсүннәрәбіт» ділләр, сорох ардына — «әнжә кулут кісі суюх діән, әнжә кулут көрдөсбүт» ділләр; «кіні курдук кісіләх көстө барылаңын сімәбітаңаса тібат-мытадаң» ділләр аміә. Маны күтәрбәр, күтүйт кісі буоламыны, оююсум тостоп, ат-сурал барылаң діән сатаммын,

1) Въ подл. здесь: Хаскыйдан, ниже, въ томъ же письме, Кыс-кыйдан. 2) Въ подл.: тюрчай.

кіасăлăх сасыарда кыралан-бöдöнöн туборт уоншу¹⁾ äрэ сүбсүпү асылыктанан сыншынpar холлон-холлон, юдjaјan, öлбр уцуобум бтöрүтä тахсан, öцük буолан сыйтабын. Ноко! бïдöн iсit: тоjonуц мін тылым улахан буолар; хатыныц тылым iстар буол! Урукку бттугтар иккі кісі kälбittära: Кöмüs-мökönükän²⁾-обоијор iинит обото Köбүl-бöб діан кісі kälän, мін äшіт тылбын толбс курдук iстән туора сацаrbыта. Онтон тымтаммын баласшär кабеспітім—billimna да халбыта. Куруйлах-хасалах Куруб-Цасагай-тоюн iинит обото Ýруç Öлкөнү діан кісі kälбittä; ол кісі тылым-бсүн кіссыра iстамми тамахнар кабеспітім — тарыjымна да халбыта. Барка тiйтjäп, барка цабцымысан, барт түрганvик барыахыт. Хатың-цар кирәпцин оронун учүгайдик, сымналас гына офор! Хатынмар бу түн ырас баятпін балырга, чагiан³⁾ баятпін сілтäргä санаан олоробун. Ноко-о! туборт кулугуллах, тбötтүпн сіктäх түнä таца-сын тölöрут, ахтатынаи сіктах, ағыс харафалах сары таңасын сагағайда! Маныаха алас уцуоргуттап сатар äтä ылдыцараи⁴⁾ костүббä, сисы уцуоргуттап ытык äтä сырдан костүббä — онуоха ымсырар äрэ буолажыны: кбр, ол тоjonуц гiäпа, міана буолар. Сылжаны сылбарытыахха сыйдамцын дуо, сутуруону сұлбурутуохха сұрхайғын дуо? Aja-aja! холлон-холлон, юдjaјan-юдjaјan баран тiјар-түгшär да байläх буолабын! Öjüп-убан уган да бiарä 'нigin? Icittiq дуо? Чай, бар, кiр!»

Маныаха ажы [кісі] сүрдүк діан уордаіда, сүрдүк діан тымитта: іінін хана іадајан кällä, сүсүн хана öрө таңары сүрлätä, мунини хана буралаты, уохтах санаата оююс öттүттап оюн тiјан källä, кісіргiас санаата катых öттүттап көтөн тiјан källä, копчү санаата күöх былыт курдук күдәнириан тiјан källä. Бу гынаан баран са астарін курдук тымтан-кіссыран турал сацара-кöбүбölү турда:

— «Маңақан аллах, сіахчітім сіргідäбін⁵⁾ цүсүпн, сөдүйкәм сүнтүрә, абасым аңыржата⁶⁾ тылым кіссын, ажабын абатын, тум-

1) Въ подл.: тेरдённю. 2) Въ подл.: мёнгенюкянъ. 3) Въ подл.: чётень. 4) Въ подл.: айданараи. 5) Въ подл.: сирьгитягинъ. 6) Въ подл.: аджаргата.

сун тұсын, уосун уғалжытын! Иті кәріатін кәліп өттүгәр кәріали-
сіах¹⁾ кәріас-хомуроос тылғын кәңеі олор! Иті кәріатә бырас-
тыласыах бәстілінәі сіргәр-даідигар бырастыласа олор! Мін
әжігін тобөйүн түört гыныам, урдүгүн ўс гыныам, байжін біäs
гыныам. Бұғүңцү тахсан турар аламаі күммүт қолуота билиәбә,
түбспүт күса, әрбахпіт арчімә, тарбахпыт талана билиәбә».

Абасы, утары көрө түсән баран, сосуібукка діли:

— «Баі да, добор! Туох-туох дігін? Кужахам күра, айтм
сасыра ісіттәб ўсу, добор, ан тылғын! Ан ол курдук міжігіттән
өсүргәнәр буолларғын — үчүгәі хәниах-сіннәх үчүгәі кісігін
аббәт; мін дә туспар әдәр кісібін — уруку өттүгәр абыс цахта-
рым өллөр дағаны. Бісіргі туох өсүн-сасын өттөспүт қон барбы-
ты? Бісіргі бухатырдар буоллахпыт: бірдә туттар сабыапыты-
шан бағаласан көрүөк! Әjәнә туттар сабыатың туох буолар?»

Маныаха аյбы кісі:

— «Miäna бу әрә буолар» — діән батыјатын köllöpör²⁾.

Абасы: — «Баі да, ноко! Ачығыя барт! Бу туох тусалай-
бы? Өн-яна тоғо сыйтытаі, біләххә, усуктакхада ділі буолан? Аи
манап міжігін бітіпәп охсую кісі буолајабыш! Miäna бітә суюх
аббәт! Ыл, «бітіпәп охсуюм суюба» діән андағай: «күл көмөр таца-
рам көңүрү³⁾ көрдүн!» діә, «тот оғо саға туос түгулгах тацарам
тобулу көрдүн!» діә, «балчыр оғо саға мас тацарам батары көр-
дүн!» діә, «тартык оғо саға тас нацинал тацарам тацары көр-
дүн!» діә, «түңәріл аргирдәх түңәстігіас түң барап күпүм түңәрі
көрдүн!» діә, «қадіргі аргирдәх кәлтәгәі кәріс барап ыјым кәдіргі
кәмніятін!» діә!»

Ажі кісі білірі абасы апшітін курдук барытын андағајап
біардә.

Абасы: — «Miäna бу бар әббәт!» — діән барап сәттә уон бут-
так дәріасын тас маңчігін ылан иітігәр әjәннатын köllöpör²⁾. —
«Аи бастыңаң дуо? Мін бастыңаң дуо?» — дір.

1) Въ подл.: киреллесхъ. 2) = көрдөрөр (отъ көрдөр). 3) Въ
подл.: кенжю.

Ајы! — «Лійни абасы бастабыта суюх: ајы кісі мін бастыах тустахшын».

Абасы: — «Чәї, баста!» — діан баран турал біарәр.

Ајы кісі, батыјатын өнчобұрап түсәрән ісән, әргітә тутан бітіншін біарбіт суюн мойнун¹⁾ төрдүнап; батыјата бітін ортотугар ділі сықама түсән баран мойнун тірігін арбіда ағай таспіт.

Абасы: — «Абытаі! Аи, бадаңа, бітіншін оқусутиң әбат? Бая-баја, көрүм мін ажігін!»

Бу діан баран, сымғы быарын курдук хара хајыр тасы хая харбашы ылан — оноп ханишары-сінвәрі, әттәрі-тіріләрі уңуоғар тіріәрдә быса ңіккәріжан ымар.

— «Абытаі, абытаі! Кірцік-тәйдані бітіншін охсубуккүн әбат, ноко-о! Бая-баја!» — діан баран, қыланда түсән баран, ајы урдүгәр кәлән салта түсәр.

Ајы кісі куота көтөн, тәскіліан ашіа²⁾ сірі таңдары мөхсөн кіртін абасы сыйса халты³⁾ харбаша іспіт, мұлтұ халты тутан іспіт. Ол ісән ајы көңілі тәтің төңүргәсін сору мөбөн, хоржоjo көтөн барбылтын абасы төңүргәсі кәлән күса түсән баран хајыта тұттар, үлтү көмүллүр:

— «Абатын да! Біліри аллах бу даідыға ѡміә суюх ібіт!»

Бу гышап баран ѡміә суолун ірдіан батысан кірән... — маны ајы көрбін баран, балысын уон тарбаңын тірітін усузу тартаран ылан кәлбітә барын ылан:

— «Уон атбір асә буолан сабырбағар⁴⁾ түсүң!» — діан баран абасыны утары брахпыта.

Уон атбір асә буолан абасы урдүгәр түснүттәр; ону кіні, уон тәріл дук қышарга ділі гынан баран, ыңыстан кәбістә. Инә гынан баран, оюн тіжән кәлән, аյнын қыајар оттө буолла.

Ајы кісі: — «Сүй! Сусал тутұлах, сыйдан сырымлах, хатарча атах Қытыграс Бараччи, урдүк буолларғын — памта, аллара

1) Въ подл.: мойну. 2) Въ подл.: яние. 3) Въ подл.: ланты [?].
4) Въ подл.: сабергагар.

буолларгын — күөрәі, ырах буолларгын — сугаса! Олоң-халар күпүм буолла! Абра!»

Тус арға дікіттән лабіл¹⁾ хара былыт үктәлләх, бастах атах-тах наі суорун бызыт үллүктәх, іккі хос бастах барылыр бар өксөкү-кыл көтөн сурулан ісәрә, уохтах одиу халырык тәннәх (буолбут). Бу ісән қыстық тыласын курдук сацатынан сацара-хасыра бысытга маігымыр:

— «Бәйә 'рә, иоко-о, тобус сірінән тобус бөкчөңдрөх Тімір Бұкустәі обургу! Кімнәхтәр білбат кісіләрә буолаңын үрдүк халлапын үтігүләттің, наң түбргүгәні²⁾ кіңінәттің? Тојонуң міш ісәрбін біләгін дү, білбәккін дү? Тохтб, болжо!» — діан баран көтөн сурулан тіjән кәлан тумсұнап бірдә дәгіс гынарга ділі гынина, харалабыт³⁾ Цәңи хатырны саңа тімір дәгіә тыңырабы-нап бірдә дапсык гышарга ділі гынина.

Манылаха білірі абасы ортотунаң быса барда, тобётұнан хаја барда, түрт ацы буола арахса түста.

Білі кәнжә өксөкү-кыл, үс қырылах тімір кісі буолан, Үрүң Үолантаі ініjіләр кәләп, қылығыр гына түстә:

— «Канайбас, күң күбәрәйтін кәнжә, көңүләр тіјаңқін, сір-ғар-даідыгар бајан-тотон тәнүншіхкіна — манжалабын санар! Бырастың⁴⁾!» — діан баран тус арға дікі, үс қырылах тумустах хара суор буолан, көтөн турда.

Бу бартын кәнжә өлбүт абасыны Үрүң Үолантаі, ың күн ысынаға гына қырбастаң баран, ысан кәбістә. Оз гәлж:

— «Ціабәр, қынныбар тахсыам» — діан тахсан барда.

Сылаібыта-әләібітә барт буолбут, утујуодуп да баражыт. Абасы отұтуи масығар тіjән, масын уттарәп оттон баран, маса-мәңчіктәх сонуи саптан баран, сытаң, сылаіта-әләітә барт буо-лан, сотору нұраға түсән барда. Бу утуjan ісән үтүн бысынан

1) Въ подл. здѣсь: лябей, по выше: лебе и иже: лябѣ. 2) Въ подл.: тѣртъ тюгяни. 3) Въ подл.: харызлабыт. 4) Въ подл.: бу-растый.

ісіттәбінә — саңа саңатар саңарар үрдүгәр үчүгәі арә діан баяллахтық, урах басыгар тәтің тірәх масын сәбірдәйін сіркіар тым хамсатан сібігінәйп¹⁾) әрәрін курдук — цахтар саңатын:

— «Көстөр аյбы ожото! Ханнык айбы таңара ожото кәлән сыйбыны? Мін әббәт оңорубар кәлән сыйбыни буоларай? Кесі ожоттоң бастың кысаңжалаш, суюн әрайдах, холобура билібат хосу әпәйгү сыйјар²⁾, куттаң бастыңар сыйјаччи мін кәллім! Тур, усугун! Үрдүк үрүң тәймимин брусын!... «Атың-суюлұң, төрдүң-үсүң кімі, хајаны?» діатәргін — мантан тус хоту Аламаі Сандалы діан тоюн, Сір Сірабіл діан хатын, обонјордых амәхсін, баллар. Ол абыс кытылан кыталық үбәрә кыттысан түспүтүн курдук кічігір³⁾ маңан кыргыттарын арбетыгар, тобус субан туруда үбәрә ционисон түспүтүн курдук уолаттарын ортотугар төрөбутум. Ол төрөбутахшінә — күншіләх таңараға көстүмпә⁴⁾, былыттак таңараға быгымна, халлапиах таңараны харағтама ірілән озорбутум. Аттән сілітін ассылыктанан, үрүңтән үрүмәтін әліңнөн⁵⁾, Күп Тұнальцса діан аттанан⁶⁾ олорбутум. Ол олордохпупа — тус арбә дікіттән, сатана аімағыттан, абасы улусуттан күстах көрүңшіләх, обургу қалы бысыншіләх, аллах аյылғыләх Ай-Шарсылы-бухатыр діан қалан сајыалабытга сәттіс сымы сітәрә быжын буолма. Бу туххары көтөр арасына да буолан көтө сатан кәбістім, сүрәр атахтах іінші буолан сүрә сатан кәбістім, устар далаі балыға буолан сурғуя сатан кәбістім... Кің жардым қа кыарағастыда, усун биүм⁷⁾ қа кылғата, сітәр өттө буолла!»

— «Туох саңатай?» — діан харағын бысыншан көрө түстәбінә — хантыгар дағаны харрарар хара таңаса суюк кытарар кысын сыйгиштах цахтар кәлән турар: түктарі арә діан баяллах, көрөртөн ордук, істәртән бәрт, күш хара былыт бысыншан тұнальчы тыкыныш курдук баяллах.

1) Въ подл.: сибигияшь. 2) Въ подл.: сымлиря. 3) Въ подл.: кычагыр. 4) Въ подл.: көстюмнәбин. 5) Въ подл.: юрюмлітә әллөнәммөн. 6) Въ подл.: аттаммытын. 7) Въ подл.: олугум, но ср. стр. 104.

Үрүң Уолан: — «Ол кіші тугун бардаі? Ошібзор мін абасы бухатырын, Тімір Бұкустай¹⁾, өлөрб сыйнарабын... Хата кал, сыйнах кытта, құлұх-бішуох!»

Машыаха бу џахтар кірә сыйнытыгар, сыләтыгар-әләтігәр әбіләсән, уол оғо омук кісіп кытта көрсөп кәңсәтәр кәңсәтігін, әншур бінүтуи діниото. Бу гыннағына, џахтар тарасатып ісінәр сутурук саға уол оғо үлән-хардыш бүтүргү мөхшүтүнән барда. Бу кәңжә Үрүң Уолан, дағбі охсубут курдук, сотору утујан халла.

Ор іл буолан бараң, өтөр іл буолан бараң, қабіә-кәнәбас²⁾ усуктан кәләбінә — мәбү џахтара ханша дағаны суюх, сөтчозотуи сыйтар.

Үрүң Уолантаі: — «Аләтыка, доботтор! Ханшик асар антах албыныгар, тылын ојүгүн-бічігін түбкүнүгәр кірәмміш, ажыны-хараны оцорон, бәйәбін быртахтагымын!» — санаң бараң, тураң, хар-сабар таңылахтаң бараң, кынның қіятігәр тахсан тіjән кәләр.

Бу тахсан тіjән кәләбінә — сүйсүләрә барыта tillібіт абасы өлбүт ўорұттән; кісітә — үтжөтә угажхә кірбітә, хосұшара хотоңдо кірбітә, бәртәрә білліріккә³⁾ түснүтә, ордуктара ојурға тахсыбыта — барыта төннүбүттәр.

Бу Үрүң Уолантаі кәлбітігәр, өлбүт tillібітігәр, сүниүт көстүбүтүгәр, барбыт әргілібітігәр ўорар ўорұнән ўорап-көтөн, урұну-тарыны оцорон, усақды үмсаранинар, түбестәjі түциарәннәр, кәтіт түбестәjі кәдіргі бысаннинар, халың хасаләбы хаја бысаннинар, саллабы самнинар, урұ-тары буолан, уораппак отут хонук тоххору бінбін-күлән, уол оғо сорсуннаға сугасан тураң, әр кісі әрдәжәл әргіjән тураң, кыс оғо кылаппаға кытта олорон, џахтар кісі қанеанинәга талыллан тураң, кулан холбосон, тәгас тіксән олордохторуна — Үрүң Уолан:

— «Мін әміә ңіләх-үоттак әтім, сірдәх-даідымлах әтім — онтукабар барыахын сип буолла әбат бадаға» — діабітігәр кбис-

1) Въ подл.: Бюгюстай. 2) = қамнә-кәнәбас. 3) Въ подл.: биліркек.

тарын сіп курдук сіміән, тап курдук таңышараң, ох курдук уміән, тұ курдук қырыјан, барахыптың быра курдук бысбілан ба-
раппарат:

— «Көңіс оғо омукка аналлах қыл буоллаға» — діәп іштә-
аҗата; — «ајашнатағың, бардағың!» — діәтиләр.

Самаі тахсар барар күшүгәр қыс ішләх аңатыш іккіәрдігәр
кірәп олорон әтә-тбына, сацара-інара олордо:

— «Абам обонјор, ішәм әмәхсін, абыс үіә арыалжытым, то-
ғус үіә доғусуолум! Истән-көрән турға ара, чахчы таян, таба
өідөн! «Оі холго, уораң араңца, омук үтүтүгәр қахтар кісі сый-
татакхыпты» діәңгіт ўорә-көтө хәлымың! Түнүн түсүөп біләбін, кү-
пүсүн бүтгәнән біләбін; арәйдәхтәп әрәи арахнат. Кірәп үіәм
қаскілін білбакқа, асбір асым табын білбакқа әрәи-муң аныгар
бардым майғыләх. Ол әрәи алжән хәлың! Бырастыңың!»

Бу діәп барал ајашың турда әрінән аңжалин-сатіни. Білігі
тызын істібіт-көрбүт үон:

— «Туох діәп іті курдук әттабай? — діәп санәргі-саныја
хәлмилар.

Сүбесүләрін ўран-түрүјән, көрдөх¹⁾ күөх от ўрдүттәп күөсаң-
јән-аңиан, атташан ајашың турдулар.

1) Въ подл.: көрдөндөхъ.

II.

Күстәх кісі Көңчүй-бөбө.

5.

Үрүң Уолан, ајапшар, қопнұп сүйсүлүп көсөп күбәйән іспіт байжатін даідыштыгар.

Бу ісашшар, іккі хонуктарын хоноп барашпар, үсіс хонуктарын отұларын оқостон барац, құбстәрін құбстәнәц, асан-сіаң, құлаң-бійн, ыллан-туојаш, чабырбаҳастасап, табырыңвасас олордохторуна — ішін дікіттән хантыгар да таңаса суюх қытарар қысыл сығынжах уол обону хаңас дікі хонноғор қыбымын таңтар кісі кірәп қалбіт. Ол қалан отұ уңуоргу өттүгәр, обону іккі бәрбәкәйттән таңнары тутап, Үрүң Уолан дікі үнаш турал, ағыс арахесілах арағас солку¹⁾ асын анынан ағыс сардаңаләбінан апәрап анағалыыта (турбут), үс әрғостобұнан өгүрүк-төгүрүк көрө (турбут); қарас-чарасынан көрө, ңамчы-ңамчытық саңара, нағыл-нағыллық ыллаби:

— «Үрдүк аттах, үрүң сололох Үрүң Уолан обургу, өттүгәр, таңаң, таба бійн, іста сіріjан, көрө будулай тур! Мін уруқку өттүгәр сыйламмын, «кіаң қардым қыараңастында, усун әнүм қылгата, әлбір күнүм буолла» ділләмш, «үрүң тәммүн әрүсү!» ділләмш, әжігіттән әртасытым-көрдеспүтүм. Онуоха әп міжігін бісісақ-абрылах буолбутуц; онуоха мін әжігін әрәммітім-ітәйібітім. Ол ғәкітіан²⁾ қахтар кісі буоламмын қадатым, қыс обо буоламмын қысаным, алшар байжам әммәпілдім, ырәс байжам ылчашынан.

1) Въ подл.: шолку. 2) Въ подл.: долякитенъ.

бүйдым, обо байын сөлбонуидум. Сајыалабыт абасы бухатыра Ачыраман-Чачыраман-бухатыр цакітіән сітәр-сір ёттö буолла. Иң жылдағына, бу сүрағын хана тамалабыт — атің сімасиннăх¹⁾ әрдәһінә, уцуоғун сыйралых әрдәһінә ырас байыц ыңчағыбытың — бу оғодуи, бу көстөр көмүс сымбиккыш харайл! Кыс оқоттоң соғотобуң сордых-муниах мін әра буолум! Бу сылжан мін сір сігіл буолан сімәліжіам, халлан хасыңа буолан халыам. Онуоха ханиңк сір-даіды улағатыгар суор-турах сокұската, ўп-көжүр әжүттә буолан халарбар міңгін кытта оғодуң әлбірүмә! Мә, оғодуи харайл! — діан баран үлан біардә отү уңуоргуттап.

Маны әр кісі сосужа көрән, күттана санаң, отү масылттан уотіах масы сұлбу тардан ылан охсөрү гыммытығар білі қаштар, салғыны туоратан, ўға оғустаран, күлүгүн көллөрөн, алай-малай буолан, мәліріп буола түсән халла. Бу буолтун кәнжінә ілж ісәр қаштара:

— «Тебі, добор! Іті хантан төрүттак-үстіх, хаја ўлұғарії?» — діабітігәр ар кісі:

— «Мін бајан-тотон ісәр әппар сір-даіды іччігі, артық-хатын абасыта бәрік-тусах көрдін тарән тардысары, сіал кутурук саласағірі сақараң әрәп іші!» — дір.

Цә, бу даідыға хонон баран, сарбеншытығар туран аյапштылар.

Аյапнатап калан, хонор мілстә сірдәрігәр тіјәннәр, курущ тұза масын күлесуннан килләрән, тобус халлайдың тіјәр курдүләх төлөп-нох күтә уоту оттунан кабіспіттәр; сатта тарған тігі далбі охсон түсәрән, көп сөгөлөн охсунан кабіспіттәр.

Бу гынал, хонору олай оқостон олордохторуна — тус ішін діктіттән күлугә білібәт күлемүрдүр күн күөгәлә таңастаҳ, қасала тәјіллібат халлан сардаңатада маігылых, көрортон әра діан утүө ңүсүннәх²⁾, істартан әра діан барт маігылых, алыс әра діан аялғылых, үікті әра діан бысылых, туналбаниах көмүс шүрдәх, сардаңа көмүс чанчыктых, йібіана көмүс іадастаҳ, харамиах кыл

1) Въ подл.: спрѣпиннѣхъ. 2) Въ подл.: дюбюнняхъ.

харахтах хасынан харарычы көрбүт, озорулах хоро¹⁾ чопчу уостаҳ тісә турта битынан, кырыаттыбат кысыз көмүс курдаук іңдә сырдабытынан, үстәлек уол обону хаңас дікі иштігәр сіашпіт бағасаңғї²⁾ қаҳтар кісі, тіжән кәлән, отө уцуоргутугар тохтөн турда. Бу туран, бағасаңғїтін кәнәјә сұрлук уордаібыт, бәркә тымытыбыт, бајатта саңара-ызызы турда:

— «Тоғус улұс тојон, абыс улұс ажата, кісі гәләнә кінаса, утүй кісі Уруц Уолан, өндөн ісіт! Ән маңнаі міжігів, үрүң тәмминың брусеујуюх буолбутуц, күөх тәмминың көзіскеудөх буолбутуц. Бу буолбуккар мін, қаҳтар кісі буоламмын, ітәбәйілітім ажігін. Бу ітәбәйән-әрәпән, бір бајам іккі буолбутум, себотох бајам обозах буолбутум. «Суор обото — суор, тојон обото — тојон, бу ән ободуын хараі!» діән сатан кәбістім. Ән, кісі курдук, хараібатың... Оңтон ән... бу омук утүтүтүгәр сұктан-бохтоң ісәр кыс обозаң буоллағым діән оқостунарың буолуоңа ән... Маңнаігы ўоскүрбүтүгәр, сірбітігәр-даідыбытынгар, ажабытынгар-жәбітігәр, обоз буолан уләттарбыт сабына, мін ажігішшәбәр³⁾ әғін барым, ән міжігішшәбәр⁴⁾ балыс барың. Бу гыппабына — мін ажігін биләбін. Ажігіттән салыннах аттәх, кісі бысылах обоз төрөб суюба. Өлөр күңцәр бу обоз брусеујубә ажігін, халар күңцәр бу обоз харысыныңа ба ажігіш. Машы, ылаңцыны⁵⁾, мін асбір асынан атағастыр буолајаңын, таңдар таңасынан ұадатар⁶⁾ буолајаңын!.. Машытынкүтүтүтүк⁷⁾ іт! Кіні ўоскән торбүтүгәр буруя суюх. Мін дағаны, утүй кісі «абрыам-бисем» діән әрдәпінә, әрәммепар-ітәбәйшінпәр бурујум суюх — утүй кісіні таптей көрбүппәр, ўбра-собулы істібіппәр. Кіні дағаны, утүй кісі, мін маңнаі кісі атә аттәх әрдәхпінә, кісі хана ханинах әрдәхпінә, кісі үсүнә үсүннәх әрдәхпінә, кісі ахә үсүнүнгар⁸⁾ үшірәләх, майгытынгар баразах әрдәхпінә, мұң-сор өлөрө бүгустүй үрінә, әр кісі ідати майгытынан, уол

1) Въ подл. вездѣ: оро. 2) Въ подл. здѣсь: блгѧснн. 3) Въ подл.: лиғиншарь. 4) Въ подл.: міғиншарь. 5) Въ подл.: ылан ыланғыни. 6) Въ подл.: жаданылыр. 7) Въ подл.: тѣгютюкъ. 8) Въ подл.: жююншарь.

ођо бінумсағын майгытынаи бінбутуғар, күбүтүгәр, албышпайдығар буруя суюх. Бу ободутун харајыц!» — діәп бараи, отүүчүоргуттанаи обону бাগтых ўтани, умсары авjan кабісан бараи, топтору ёргија түсар барары.

Машылаха Ўрүц Уолан ојон туралаккіріән:

— «Оі, доборум! тохтоб, болбо! Туох буоллуң?» — діәп бараи, қахтары бараи хабан ылсан, ёргітә төрдан ылар: — «ән барғын бастаң турал көрсүбүтүм... Ірімә ціәм әрәбілләх іечітә, барадай қіәм мапылах манағыбыты, тојон ціәм тосхолләх доңоро, сөлтөңүм-пүүрәләбім, тәңшабім-холәнибүм буоллаңыц¹⁾ діа санаан, кәпсәппіт тылым кәрәгәја суюх курдук, санағыт санаам албына суюх курдук діәмміп сана²⁾ сылжыбытым. Бајаң куота сылжаргыттаи хоргутарбын асан күттана санағын, көстүмнәйін күрәнди сылжаргыттаи сөллө сапан сылжабын. Ап барыма, тохтоб! Иті ән «атын сіртән талаи турал, талтән, қахтар оңостон, тәңшәл добр гынаи, сүгүнвәрән істәғә» дігін дуо? Кәлбіт араірә, сылжыбыт сылаба, ајаннабыт абаңа, тоғус мөђөсүннәх суюлтоюи хорекијуләх-та курдук буолар, ол да кісінән кәмчілір³⁾ әтін, «күн хатағағыгар кісі-сүдсү халлар үсүө?» діәмміп, үт курдук үрүпүк, сырдык ара діәп ырастык ілжә ісәбін⁴⁾ аргыска ара — үрүпү үрү курдук, тарыны тары курдук. Кәл багтак, тохтоб, болбо!» — діәп бараи ілгіттән сіәтән, ілжә кәлән, халың сөргөлішшөх, коп таллахтак орунугар ілжән олордои кәбісәр.

Інжә гынаи, ободутун обо оңостон, қахтарын қахтар оңостон, хонуктарыгар ол курдук утујан, күнустәрігәр ол курдук ајапшан, күлан-бінди, көсөн күөгәјан існіттәр.

6.

Бу курдук ајапшан істәхтәрінә — оболоро, ўол талах курдук, ўоталгітік⁵⁾ ўфән-үсекән тіjән кällә. Уолах тіт чүркатель курдук

1) Въ подл.: бүолланг. 2) Въ тексте саны. 3) Въ подл.: клемчелиръ. 4) Въ подл.: испльвть. 5) Въ подл.: ётильгитикъ (вм. зачеркнутыхъ ётильшикъ и ётильгитинъ).

уулуктәх, бай тіт кәрдігін курдук былчыңдах буолан, түктәрі утүötүк ўбекан, торозујан, қондојон, улатан тіјан кällа. Бу ма-нылаха ханиык діән ат мөңута миңараи қыајан ајаниабат кісітә буолла, ханиык діән обус¹⁾) дағапы сүшәбә қыајан көксүгар уібат кісітә буолла, күстәх-куләрдәх, обуннах-уохтәх, хаљарым-тағай, хансағай кісі буолла. Бу гышан баран, бу көс ғон қанжілә-ріттәх соғотоғун, саты, іккі хатан тітірігі тајахтанан баран, хәзан, ајаниән іста; бу Үруц Ұолан кісітә-сүесүтә, баја-тото... оту-масы таңпары иյылатан, сірі-даідыны быса солотон, қаңқамаләх ўрағым быса сұркәтән барбытын курдук суюлун батав іспіт бу кісі.

Онтон бастаң ісәр ғон бу кәніжікі оболоругар — сәманның кә-лаң хонуоға діән — хонук мәстә сірігәр хонор сірін оқорон, асбір асын балампіән халлара ісәлләп; сантан сытар суржаныш, талған сытар талләжин — сәманның утууоға діән — талғратан, кө-бүтәш кәбісан бараллар. Манылаха кәләш, кіні, хоно-хоно, утуубут талләжин, суржаныш, асабыт ісітін отұтуғар халларан ісәр, — бачча байдың былаңдах ғон буолбуттар.

Бастыкы ғон, араі бірдә кәләп, отұ оқостон бараннан, асән-сіән бараннан, хоноп утуя сыйтылар.

Бу хоно утујан баран, сасырда²⁾, турох кәм буолла діән, ұта суюх кісі усуқтан, ұлах кісі үтүн міңігасінан утујан сый-тахтарына, халлан сырдыбы сырдамна гышан ёрдәйнә, Үруц Ұолан усуқтан тіјан кәләп көрдөбүпә — џахтара, Құн Қүбігалиң, туран, отұтуун масын ўётгүрәйнән уттара сыйлан, ытбы-соңу сыйлар.

Маны — «бу џахтарым хаятадай?» діән сосуја түсән, уолуі-букка dili буолан олоро түспүтүгәр — џахтара, ўоттүрәйн тајах-танаң баран, ёрігәр угары хаман тіјан кәләп, атә-тына, сацарап-іңәрә, ытбы-соңу турда:

— «Улатыгар, доңор! Тустаң тојон ёрім, тусаннах доңор-дәх обонјорум! Истәр кәр чуор күлгәбүң бүйләнибә, көрбрө хата-

1) Въ подл.: огуста. 2) Въ подл.: сасердя.

сыннах көр чолбоң харабың сабылыпнаңа, санбір санаң сајаңан-наңа, білүр ојүң десуұшнайды, мажіләх бајаң мәйіріндәй! Алата, үтүјуг-та әтә ұлан устан үзүтуја сыйттаңың! Мұндаңы міжігін үң ҳашна да булар ібіт, араідәйі әрап сітар ібіт... Бу дайыға маңы үрүккү өттүгәр тобус сыл тоххору сајыалабыт абасы бұхатыра Ачыраман-Чачыраман¹⁾-бухатыр қәкітін сітар күпә буолла. Маны ҳая субабінәп-сарғыбышап, ҳая аппынан-хому-сүммунан қуотуом-әсінам діә санаңцын сыйтар буоладын? Мін әjігін субалім, ісіт! Бызыр оғо ардাখпіна — әлбәжі абылах гына, улаханы күчтүгүі гына, бары суюх гына, суюзу да бар гына кубулутан озорон кәбісәр кубулжаттых, сатабыллах әтім. Бу буоллаңына — ән сотчобетогуз аттах бајәләх әр кісі буолан аянынаң, қыяңғығын әрә тутан ісің. Ол істәхкіна — абасың бухатыра Ачыраман-Чачыраман²⁾ әjігін көрсөн — «сіттәjім, булаңым әкітін қахтарбын!» діән — ўорән-кötöп тураң, аңыс атахтах тімір дарда сыарбатыгар үрал бараң, сәттә былас тімір жысыбаі өргөнүпәп қысыграчы өтүлән бараң, тіајән бара турофа. Ол бараң істәjінә, ән тың әттәхкіна, сана саңардахкына — тыңдын тасарар, тылагын әттіәр аյылых буоллар: — «тоюң асам, туох буоллаңың³⁾ бу?» діә, «әргіjаңнін әккәр әргійдәйін дуо?» діә, «хајысаңын ҳаңцар ҳајыстаңың дуо?» діә. «Мін әмілә әп курдук батастых сатахтах әр кісі буолбаппын дуо?» діә. «Дjоксө ән маңнаi⁴⁾» күпүс, орто дайыға, ырына ылам, тојук туоја тахсарығын, оі холго, уорән әрапца, омук үтүйтүгәр та-быистахкына — «омук үтүйтүгәр сирьттахнына — туох біпүләх-кулїләх сијыламы?» діңцін — ўорәнәрігін тојус бастах Дуон Арбалыши-ојүн улахан кыса Тімір Чоңкурдәп-удаңаңца үс сым тоххору озорон, күлән-біпби көрсүләсәп тахсыбытың. Онтон кыс оғо торбутай; бу төрөн, көңүл олохтөх, күндү күниләх, көңүл көлкү күн сірігәр көтүлән⁵⁾ тахсан, Көмүс-мөкөнүкәп-тојоцқо тахсан

1) Въ подл.: Ачараман-Чачарыман. 2) Въ подл.: Ачирыман-Чачыраман. 3) Въ подл.: буоллаңый. 4) Въ подл.: аң' маңнаi. 5) Въ подл.: көттөгелян.

цахтар буолбуттап төрбүт уоз обо буолабын міш» діа. «Джөксө мін джіәкә сіан урұ буолуох тустанбын — оның «цахтарым» діан ілжарі гышишың дуо? Хая даіды сатай-сұрай, аյытай-харатай!» діар. Манылаха бітара дұ, біппата дұ?»

Маны істән баран, Үрүц Уолан ўттар:

— «Ай, ол абасы уола Ачыраман-Чачыраман туғун барда діан саңара турдашың! Мін оннің ол аларәбі дәіды абасытын бухатырыш Цаганайібат Тімір Букустай-бухатыры білбүттүм болат! Ол кіші Ачыраман-Чачыраман туғун барда?»

Маны істән баран, цахтар кісі харағын ұтув іккі дікі ілбашік¹⁾ көмүс ілгінің ілған кәбісан барал:

— «Сы!²⁾ Иті саңардашын іті чабыш-чаллырынын, іті ўттағын мәнігін-тәнігін істібіт кісі³⁾ ој! Ажігін оннің ол абасы өлөрору үрдүк халланың намтапшыты, аламаі күдіңүн сатыманыта буолбат дуо? Оның — кәніңгәр үтүң-онғой барт кісі буолаңын — абасы бухатырын бәрлігәр өлөртөрбүтүң дін. Өлөрүбастаңар өлө сыйешшитың! Оштон Тімір Букустай-бухатыр — сыйебі үңдергүттегар істәйінә — сағышын үймна ұчча бызатын курдук шаңбалыјаң салышта сылжар абасы ата анарағы, — очко күстәх-кудәрдәх абасы бу. Оның хая байжашан тулусары саңарағын?» — діан баран, цахтар үрүц хара сүрүгүн үмүрүчү тардан ылла.

Саха кісілі ұалысыјарға ділі гышар, абасы бысытышап алғырга ділі гышар; бу гынаи баран, үрүц хара сүрүгәр сілліргә ділі гышар да сімәліјәргә ділі гымышты. Кісілін-сүдеуілі кубузуан-кубузуан, куччан-куччан, абыжан-абыжан, інан-хатан, інан-сұттан істәйінә — бајатға төкүнүйәргә ділі гышар, арғатччіјәргә ділі гышар баран, арған ханаң ілгін ата суюх тарбаңар кәлән көмүс күлүсә⁴⁾ кәттілә түсәр.

Бу буолтуи кәпінің Үрүц Уолан атын міншід. Атын мінжан баран, ајаниән обустаран істә цахтара ыбыстын хоту. Өр аjan-

1) Въ подл.: ильбеншарь. 2) Въ подл.: гм! 3) Въ подл.: кисин.

4) Въ подл. здѣсь: кюлюсь, илже (стр. 113): кюлюсса.

натаи баран дұ, өтөр ајашнатан баран дұ, бір кіңің ағай ішінің сиынға кірдә. Ол кірән, ајашнатан ісән көрдібүнә — тус арбә дікіттән сүрдәх әрә діән байжәләх, кәтәжін уоллағасыттағи үммүт, ус былас усталәх, саттә былас туораләх, туорт кырызлах қәңкір тәс кулагахтах, бу күлгәбұттағи куталәх уот өрө усурал төлөшпүрән ісәр, хайлығыттағи ыла хара мағас атбір сылағыны колуібүт, ағыс атахтах тімір дәрда сыаржатыгар¹⁾ түңәрі бүгүстән, таңпары баған. Бу колуібүтә тұтын басыттағи утуб үс болғу тімірін сіра-сін курдук уот кім сырыңызы тамалап ісәр. Бу анара өттүгар көрдібүнә — уолаҳ тіг орто чүркатель курдук уллуктах, бай тіт бағарах кәрдін курдук бычындах, арадасіндах үн тірбасін саға харахтах, саталәх салтәркән муруппах, бөдөң діән байжәләх, үскәл діән мағылах авасы ырына діән келің ыллан, тојук діән кбылы туојан, мәңде халләни сатаратан ісәр буозбут. Маны кіпі (Үрүц Уолан), чугуя түсән, ісилі түсән істә. Бөдөң-бөдәнүк, күлгә суохтук күлүр-халыр туоја ісәр, кәскілә суохтук кіңір-хаңыр ыллан ісәр:

— «Аләтыгар, обозор! Абаккаібын-сүгтүкәйін! Маңайқан аллах, басын аңара мағас, субата туртаібыт, кырең цыртадыбыт, пәнчәйшін таҳсан кірәр, кубаһаі маған, сұра [сыңғар] сүнтүр џахтар кісі кубулжатын-цибілгәтін сітімшабін іш-бодо куогтардағым бу абат! Кіні кіңің хардатын, кіні усун әнүи сајыналабытым-батыснытым тобус үзіл бүгүп туолуоға курдук. Бу тоххору муңдан-сордаш, арәдіән солбонутан, албыннан асаран, кубулушан куотаң, сорох ардығар ханиңк діәбіт батастәх сатахтах әр кісі бәрдә буолан, џахтары қыттары тантасан цырбајан сыйтар буолар дібін, обозор — ону хаја даіды батастәх сатахтах әр утүбүн «џахтары» діамен, тутан ыламмын, ишә сиільях байжам дұ? Сорох ардығар утю ысалым сүшләх ўоруң атбіра буолан бійжә кістән мәңіжән әрәр буолар дін — маны хаја даіды ўоруң атырын «џахтарым» діаммен сіятән сиільях байжам дұ? Хаја муңмуңу!.. Сорох ардығар ханиңк діәбіт байланат ысалым батбылах

1) Въ подл.: дарда-сыэрргата.

бәраңай мәны обуса буолан, ышах хәjan, күрбаја тұrap буолар дібін — мәны хая даіды обусун «џахтарым» діаммін сіятә сы-
Іылах бајабіні дү? Хая ёрәбіні дү!.. Сорох ардыгар көтбр
қыннаттах кыз өксөкүттін улахана аччығызыгар, чычайыттан
чарыасыгар dili, хая көтөр ёғаша бараі, ону барыттын үтүктән
кубулунар — бу мәны хая көтөр арасынајын «џахтарым буо-
луға» діаммін хәjan аңа тута сылыша бајабіні? Сорум іні дү!
Бу кәнінә ғұрар атахтах, улахана — тајағыттаң, аччығыжа —
чыңырықаныгар құдайғырар dili, буолан кубулунар, барыларын
ғүсүнүн ылаң¹⁾ сылжар буолар іні — ону хая кыз тајағын дү,
хая кыз чыңырықашын құдайғын «мін џахтарым» діаммін хәjan
тутулаң²⁾ хамылан ісіләх бајабіні? Абаккабын іні! Ол гәніја
сорох ардыгар дазаі [үтуп] қалқытар, салбан кутуректах, сан-
далы бастах, қытарар қантаннайх салыннайх балық, улаханыттан
сәмаі қыратыгар dili, хас арасынаја бара барыттынан кубулу-
нан, устан, сургулан сылжар буолар дібін — ону хая даіды базы-
ғын көлжупүн ү ахсын арат³⁾ барбытыш, бары от-мас төрдүгәр
кірбігін сітән, туган, «џахтарым» діаммін сіятән сургутан дү,
үләх ісіккә ҳалан дү ілжә сылыша бајам ібігә дуо? Сорбун іні,
сорбун! Аідәннайх абасы сіріттән орго даідыға аң маңпаі күнүс
ырыя ыллабы, тојук туоја табыстахына — сұбу курдук џахтар
шара, сомодо⁴⁾ тыімбыта албышын сылжалаңа діәбітім дуо? Алла-
рәбы даідым аімаға сат-сүт гынаи, қылай, алларастан көрсүөх
бәjäläpä 'ні? Ол кініләр күlжәрігәр, әлактәрігәр кіріам кәріатта
бу орто даіды отун-масын аңа сылжан, үйнә-коjүрә буолан хә-
льям... О! татат! О, бабат! сүйбун сәйбын! Куоттардым дій са-
найбытым — әкітін сіттәғім курдук буоларай?.. Даалбараібын,
чычахын, күммүн, күбрәгайін сіттәғім іні! Цәкітін түмүк
даідыға тубасісар діаш, буомчара даідыға булсар діаш, сір-даіды
ынсытығар сіміләсән кәләр діан мәны аттөмлара іні! Іахәjік-
шін — әккірір дә, оболор! Куюхајыкпыш — хохониүр⁵⁾ да! Сајы-

1) Въ подл.: жюсіппионь ылар. 2) Въ подл.: тутулаш. 3) Въ-
сто арат. 4) Въ подл.: соллонго (?). 5) Въ подл.: хосониур.

кабын саргылажым! Буулажым, сіттәсім буолуоға абат!» — діан баран отут бүттах, төтбөрү салғахтәх тімір кымыңылажышан Үрүң-Уоланы бајатіш дікі әргітә тардан ылла аттары байжаларі. Әргітә тардан ылан, сыаржатыгар быраған баран, атағышан сірі-рахтәп, тобугунаң батты-баттың отұлән кәбісәп баран, сілләрәп ңүккүгүлжұтә турда. Сілләрәп ңүккүгүлжұтә ісғәбінә — барыңны¹⁾ қахтар туюх діни ўйрәпшітә дә — сол курдук әттә-ыллаты Үрүң Уолан.

Онуоха:

— «Іаі, бай да, добор! Кірғік-тәбәні — сапиши-сұпини! Бу абасы абыс үлүсугар, аյың тобус үлүсугар әтырдыахтара буоллаға міжігін — «цахтарым» діан сіанін оротун тута сығыбыт діан. Бу маны ілін өттүгәр кісіләх кәңсір буолајаңып! Мін дағаны үрүң құлтән сүтүөхнәр ділі бу гурдук буолтум діан кісіләх әттәрдәх буоллахнына — тас тацарам таңиары көрдүн, мас тацарам батары көрдүн, күрүң күнүм көтүрү көрдүн, туос²⁾ тацарам тобулу көрдүн, хайдыбыт хамыяж ағарын саға хампартхай ыјым хабыры көрдүн! Шім атағым тосто ілігінә, күннәх тацарабын биләр әрдәхпінә, әжігін әрә бөрсөубұтум діан кісіләх аттахпівә — ол кәрітә оттоң³⁾ тыллых сыңахнын усулу тардан ылан быраған кәбісіхтәрә буоллаға дін! Аң дәбәші⁴⁾ әттәр әрә буолајаңып!» — діан баран Үрүң Уоланы субрән ытап кәбістә.

Іншә гынаи баран, бырастыласан-бырастыласан баран, кәңсәтән-кәңсәтән баран, арахсан, абасы ілін бара турда, ажы арға бара турда. Асысан ісди, ажы кісі үрүң көміс күлескәтін төлө тардан ылан үлтү бырахныта — үрүң хара сұрғұл үрәллә түстә, кісітә ыллабытышан-туюбутуши, күлбутунап-бінбутуши хамса аяланната турдулар сүбсүләрін үрбутуши.

1) Въ подл.: барагы. 2) Въ подл.: тас (переправлено изъ тоc).
3) Въ подл.: отто. 4) Въ подл.: яшде яны.

7.

Абасы кісі, айыттан арахсан ајаннан ісән, маңы саты ајаннан ісәр хатал тітірік таҗақтах обону көрсө тұста. Бу саты обо, утары ҳаман тіjән калән, сыарбалах атын басытган хаба тардан ызла. Ошоха абасы:

— «Байя, кіар¹⁾ бар аитах! Ҳашык маңылар ҳаңнан уолупағышын? Ҳалбары! Атахқынаш туотчаты буола-буолағын, бајәбінәп чыңақтағар аміә аччығын, chargastajар аміә наимчы буола-буолағын! Байа, бүтуц ётә мұзутатыш, көксүң сіттін, үңуодуң кытаттың, інірің тәннідін — ол гәнжінә мәнән буолузна кімінә буолар үсүгүүн? Оштоң билігін бәләсқә қәбістәлхә білінә суюх, асағыт кісі астыныа суюх, сіәбіт кісі тотуо суюх. Кіар¹⁾ бар, кіар¹⁾ бар!» — діятай.

Ошоха аյбы кісі:

— «Мін іжаби-ағабын көрүстүң дуо? Мін іжаби-ағабын ҳа-жатың?» — дір.

— «Суюх, бір да хамесір харамајы, тишиләх кісіші, інінән сыраідайы, ү долгуң тыннайы көрсө 'лікпін!» — дір.

— «Суюх, ён көрсүбүтүң буолуоға — хайтах көрсүбат буо-луону? Ат!»

— «Хайтах-та көрсө 'лікпін» — діабітігәр абасыны аյбы кісі:

— «Сіаш бараң мәлжасәрің буолуоға — ҳаяң көрсүбат буо-луону! Байя-байя! іскін тіәрә тардан бууом әбат!» — діян бараң, сыарбатыттаң сағастаң түсәрән, сағатыттаң умсары бат-тән, самнары үктүбін бараң, хатал тітірік торбекотуван іәпін інірің кіләjan көстүбүн тоххору тасыдаға бука²⁾): — «іжаби-аға-бын, көрсөн бараңцын, ён ҳајабытың?» — ді-ді.

Ошоха абасы:

— «Көрсүбатәйім да көрсүбатәйім! Абытай!» — діән ісәр.

Ол гәнжә ағасы іккі ҳарағын таса аңдан бараң:

— «Іжаби-ағабын көрсүбүтүң дуо?» — діән ісәр.

1) Въ подл. вездѣ: көрь. 2) Въ подл.: букка.

Абасы андаңардах¹⁾ кісі буолан:

— «Көрсүбатайм да көрсүбатайм — өлөрдөргүн да көрсүбүтүм діам суюба» — дір.

Іккі іштін тосутта:

— «Іжабиң-ағабың көрсүбүтүң дуо?» — діни ісәр.

Абасы андаңардах¹⁾ кісі буолан:

— «Көрсүбатайм да көрсүбатайм — өлөрдөргүн да көрсүбүтүм діам суюба» — дір.

Іккі атағын булғу баттата:

— «Іжабиң-ағабың көрсүбүтүң дуо?» — діни ісәр.

Абасы андаңардах¹⁾ кісі буолан:

— «Көрсүбатайм да көрсүбатайм — өлөрдөргүн да көрсүбүгүм діам суюба» — дір.

Бу діабітігәр, хайлығынан²⁾ тосту әріжан баран, тыллах сынағын, усулу тардан ылан, быран кәбісәр. Июја гынаш баран, тімір шарта сыарбатыгар жычыграчы өтүлән баран, ағын арға дікі салајан баран, сыарбалары бағастары күідан кәбісінітә — іцкірлаңқыры сіалан халбыт.

Бу гымныстың кәпіјә, абасы абасыннаң, өлөн баран, араған, арға дікі барда; аյғы аяғыннаң аяғатын-іштіп сұодуи батан істә.

Бастап көсөн ісәр албах үон, ғаляпірігәр тіжіахтәрә үс хонуктас сір халтын кәпіјінә, хонон олордулар. Ол олордохторува — мәңү Ыруң Уолан қіятігәр халбыт балыса, маған кытазық көл буолан, утары көрсө көтөн кылбаяп тіжін кәллә. Бу кәләш, убајын джілбәгәр көтөхтөрб түстә. Убајын джілбәгәр көтөхтөрб түсән [баран], штіәйн-тәпіпағыш, саңарыағыш-інәріәйн баттарә өттүнә, тус арға дікіттән, үс кырблаж тімір тумустаҳ хара суор буолап, көтөп тіжін кәллә хатарча атак Қытыграс Бараччы. Бу көтөн кәлән, үс кырблаж тімір кісі буолан, Ыруң Уолан інжігәр күлүкүс ғына түсән турал:

— «Аләттика, доңочуккам!... Аләттика, тојонугум! Ажіғин —

1) Въ подл.: андаңардах. 2) Въ подл.: хайллығын.

шіяті-ута, сірә-даідыта, кісіті-сүбсүті хайтах турар ібіт діан — кірә-істі барбыншар балысың, міжігіттән тәскіліш, күттапаң, сір басыгар атағар, халлаң улағатыгар мәнә көтөн бараң халары гыммытын сітән ілжаммін даідытағар олордоң кабісіәм діан батыса сатан кәбістібім, — онтукам бу куотан кәлән олордоғо. Үңуохтұн сұтән байтә суох буоллағына — доғорум кәлән: «Хая хан қаралы уолаттара, хая абасы аімағын албына, хая кубул-жата, кәлән, ілжә бараң халлағай обобун?» діаға діаміш батыса сырыйттағым. Ону, қахтар кісі буолан, «міжігін сіәрі гынинаға» діан, сосуя көтө сырыйттаға. Бајан-тотон даідигар-сіргәр төпшүннәхкінә маңјаны-сулұну санылах буолтуң хая?» — дір.

Онуоха Ўұрұ Уолан ётәр:

— «Маңјаны-сулұну ағазылах буолан бараммын тылбар турарым ханна барылағай! Маңјағын ағалтым, бар!» — Иіжа діан бараң, білірі маңнаі абасыттан бұсабыт қахтарыш біәрәр. — «Іті бар кәсім, маңјам» — діан: — «апы ән абасыгыттан арах, аյы кісі буол, кісі-хара буол!»

Манылах қахтар кісі:

— «Алата, оболо-ор! Мұндахтан мұц арахнат, араідәхтән әрәи арахнат! Мін кініәхә тахсыам кәріятә — устар дағаі үйнітігірәм әміә тәнән өлүм. Хара тыа үылдаң маса әміә уую суоға дуо, орто даіды күйіх ілбісә әміә хотую суоға дуо?» — діан бараң, маңан туллук кіл буолан, халлаң ілін туспатыгар көтөш, аләс гынан халла.

— «А, доғор! Маңаікан аллах қахтар кісі санатта асышабар қылғас діан ёс хосбино, угә домођо гыммыттара кірік-тә ібіт, оболор! Міжігін: «бір қахтары ісілән харғытылах кісі буолуоға» діан дү, «санынаң тоңоруох кісі буолуоға» діан дү тәлгәріјан турал барағтыра бар әбат! Сітілліәбә буолуоға — сітіәм буоллаға әбат! — діатә дә кәнійттән, ус қырблых тімір тұмустаҳ хара суор буолан бараң, көтөш, күлкүс гынан халла. — «Маңјаны-сулұғун біәрбіккәр басыба!» — діатә саңата білләбәр.

Сір халлаң улағатыгар күлкүс гыммытын кәніпін қахтар кісі саңата тыңқылаччы часқылда: бараң тутан ыллаға ол.

Үрүц Уолан ціятігär-уотугар, сірігär-даідытыгар көсөн күбәгајан тіјан кällәжин — ого-маса ўммұтә діән, сіра-даідыта кіәргәммітә діән, сылғыта-ынаға ўосқабітә діән хая кілтан бәрт буолбут.

8.

Кәпійттәп хатаи тітірік тајаҳтах уоллара кälän ісән, ағатын сірін іллăх-сағалах ішә туруй даідытын ішін чарчітігар кälän баран:

— «Міжірін кініләр оболохтор оболоруң оболулларың курдук оболоботохторо, ішә-аға төрөншүтүн манызыбырың курдук маниллабатахтара. Мін кініләргә барынам кәрітәт — атахпар билләрім!» — діан баран хоргутар ағатыгар-іштігär. — «Міәхә кініләр іті астарын бірдә күйстән біярә ғіктәр, сылаас хбіноругар бірдә утута ғіктәр, бірдә сымнағас тылларынан кәңсәтә ғіктәр! Мін бу кәрігін ағаттан да аյыллыбатах кісі, іштәттә дә төрүбәттах кісі буолум, ішә-аға дағаны ўбун сіәбаттах кісі буолум!» — діан, сысінга кірімнің рә, ішін үаңы сағатынан соғуруй дікі бара турда.

Масы, тасы барчалан, кыра әрбасеи талағы — кісі атағынан касан сұмайдан іңызачы табан-талғаттән барадын курдук — тән-сан сімәлітән барда.

Ор II, отёр лі тас устун аяппан баран — араі бір түбәрт улахан тумул түбәрт оттүттән тумусаҳтән кälän аңдар даідытыгар кällәжінә — арызыас күс сымбытын умсары үрбут курдук турорбах тімір баладан бәр. Маша тіјан кälän, турорбах тімір баладаңца кірән кällәжин — кіні іштігін балыса қахтар, кіні аңіја Үрүц Үкайдан-ку кälän олорор [әйтіп].

— «Бай да, ноко-о! Бу даідыға ѿн хаян кällәжіні?» — діётә бу үіллăх қахтар.

Маша:

— «Мін калімінә хаянамы! Абайттан-ішабіттән хоргутамыш мава сір баттах кällім. Хата ѿн хаян кälän, хайтах бу даідыға кälän үілләнән олородун?»

— «Хаја, міңін мағы ән ағаң Кытыграс Баражы діәп абасы іккі кісі іккіәрдішін маігыләх кісіләх біәртә дібін!»

— «Цә, кәләңгіш, хайтах олоробуп әмій? Абасы іккі кісі іккіәрдішін¹⁾ кісің хайтах олордор жігін?»

— «Мін обонюорум бәрт кусаған, абасы маігыләх кісі буолбатах. Асыр асышан харғыта ՚ік, таңар таңасышан тоқоро ՚ік, бајабін тантыр, мін дағаны абасы көрбөшпүн. Сін үчүгейдік олоробут. Шілтіттән барбыта ՚ор буолла — хата ошу күтә сатан тәсіімнә әллүм! Уон хоноп баран кәләх буолта; уораппах отут хонно — туюх ханик буолта буолла?»

Інде діәп бараң, џахтар, тахсан, ас killäрәп, құстән-астан асатта сурғун.

Бу олордохторуна — чочумча соғус буолан бараң, ысы ысыттан атыш, қылас қыластан атын, хасы ҳасыттан атын буолла. Маны, тахсан, icilliән көрөп турдузар. Бу турдахтарыша — тус арбәттан ысытән-хасытән, куталәх уотушан усұран тіјән кәлә, сүрән-көтөн, көлбесүн абыстаң-ысыллан тіјән кәлән, бөлөх-бөлөх ҳасыран бараң, бөлөх-бөлөх қыласан бараң, білігі кісіні:

— «Ханик түйрәт харахтах харылалах хара ыт, албын-түйкүн, үйдің үйі гышап, уоппун уот гышап олоробуни?» — діәп бараң үргүгәр сапта түстә.

Үргүгәр сапта түснүтүгәр:

— «Сүі, дөзор, бу хаја даіды уолугунаң көрбүт уолусханнан, қалысханиәх, уохтах абасыны²⁾, дөбо-ор!» — діәп бараң бәтәрәжі кісі illitи illitigar түбасіниәрдә, атағын атағар³⁾ тубай-сіннәрдә.

Уолук уолуктарыттан ызыстылар да охусспутунан, апъялласптынан бардылар — өлөрсөн кумаластылар. Бу буолбуттарыгар џахтар, кәлән, быса сатан, әртә да сатан кәбісәра. Kiniләр салғынпарыттан, учча таңасын курдук, антах ырах көтөталабаччија туар.

1) Въ подл.: яккіәрдінлий (== ёккіәрдішін). 2) Въ подл.: асыны. 3) Въ подл.: атагыгар.

— «Туох буоллаугут? тохтоц, болбоуц!» — дір. — «Халах-кытыл бу? Тохтоц, болбоуц, урұлұ буолбаккыт дуо? ајбі абат, сат әбат! Урајыц, ірімәц, тохтоц, болбоуц! Ўі, тохтоц!»

— «Баі да, добор! Кірік-тәйжі!» — дәсісаннар, білігі үон, утарыта көрсөсаппарат, сыралысыраідарын көрсөсә турбуттар: — «Туох буоллахшытыі, хаятажхытыі?» — діаш, іліләріттән сіят-тісан, кірап барбылтар.

Іліләрігәр сілләсән барашиар, імәрісан кабістіләр аттәрія-тириләрін өлөрүммүттәрін — онуоха осоу халла быстыбыта-оіду-бута, хәниаммыта-сіннәммітә. Инә гыммымт қаняда, Кытыграс Ба-раччы аттар:

— «Баі! Бу, мін суюхпуша, үіләбін үіләнән, уонпун уоттанан олордою туора кісі діаммін уордајан, уолујан үүсүләннәйім¹⁾!»

Ајбі кісітә аттар:

— «Баі! Бу хая күтүобүн сіабіт сөдүбкә сурдаба, абасы бәрдә, кәлан, үіләтін үіләләрі гышадаі? діаш өлөрсүбүтүм. Онуоха да туох бәраі — албаска буоллаға діп, тутустахшығ діп, үчү-гәнді буоллахшыт!» — діаш.

Туксан, асан-сіән олорон, Кытыграс Барадчы аттар:

— «Цә, бу мін тымтан-уордајан кәлбіт төрүоппүн²⁾, кылнаң-кысыран кәлбіт төрүоппүн²⁾ кәпсім — дұ³⁾? Бу аи, добор, бајаң бајаңнәп, мәжіләх бајаң мәнәріјан, сапалах бајаң сајағанаш, оідәх бајаң бсуланаң, сәттәх сырбыны сылжыбыккын, саңкілләх тутүну туттубуккүн, абасы бухатбра Ачыраман-Чачыраман-бухатбыры іккі харағын тәспіккүн, іккі ілігін тосуинуккүн, іккі атағын бул-гуроппуккүн, хайлығын быса әрібіккін, тыллах сыңағын уесулу тардан ылан кәбіспіккін, инә гышан бараң көңілі көксүн сыар-жатыгар үран бараң, отұлән бараң, атын күідәп біппүккүн. Ол сыаржаләх атыра абасы абыс үдүсүн толору сылжыбыт. Бу абасы іжат, Тімір Лыспычылаха діаш амәхсін, аїжәх бәркә діаш абаланаң, бәркә діаш тымтан, бәркә [діаш] хоргутаң, сүс орадуга сүрбә

1) Въ подл.: джююляннагимъ. 2) Въ подл.: төрәмпөнъ. 3) Въ подл.: до.

курбајыш кубулбатын көсөрөп, абыс уон ордуга абыс арат ап хомусупун, албын үіккәрін алабаран, сәттә былас тімір дәлан куталах уот тылышан күндүктәх күндүк ақара даідыны оттору- мастары хасты салан, сір арасынаі үопүн-көжүрүп сір арасынаі үлафатыгар саба тібірап, аяниш ісар, ан аккын аттан, ан сур- ракын саяылған, ан бескүн өсөгойдөн ісар¹⁾). Бу үбнүн-көжүрүп өлөрөп сатаммын, уотун хомусупун умуруора сатаммын ѿр буол- лум. Цә, мапы хайтах субаланіахшіті?»—діәп сана булаллар. Бу сана булаппар: — «Аї, діабаттар дәжәпі! Ар тоюн [аға курдук] абаттан ежеллыбышыт, кубай хатын іштә курдук іштән көстү- бупопут. Бу буоллағына — ағабыт тоюңдо, ішабіт хатыңца баран көрүөхпүтүн²⁾ — дү? Ол — кырдаңас ғон: кінілар субаларә біліә- ба» — діәп бардылар үсүйн Үрүң Уоланиахх.

Бу баранпар, ағаларыш үіаларів чәрчітігәр, сасыарда күн таҳсытын сағапа, үіа тасығар тіжәннәр — уол бастың сәргіті- гәр өйбін турда, білләбә Кытыграс Барапчы џаҳтардың күләтін хаңас дікі өттүгәр хорбожон турда. Ол турдахтарына — ағалара Үрүң Уолан турал таҳсан, уолун көрө түсән баран, күләтігәр төттөрү көтөн түсәп, өніүбөс үрәх тоюйдү охтубутун курдук үә- рәли³⁾ муос сатын сұлбу охсон тасаран кіәптәбітіән барда, уолун дікі тутан баран. Маныха хаңас дікіттән Кытыграс Ба- рапчы кіні дікі саңарда-іңәрдә:

— «Туох буолмұң, тоюн кырдаңас⁴⁾? Тохтб, болбо! Ақкар- ханңаңтар хәжысаңцын, бајәбіттәп төрбөйт оғону өлөрөп гышиаңыц дуо? Хая кыл әріәккәс кыла діәп уолгүп бултары гышиаңыц дуо? Бісірі ажіаха күттах бајәбіт кубудујан, сүрдәх бајәбіт сұдујан, күттапан-куојан, сапарбән-саныјијан кәләп турабыт... Хата бісі- гіві ан өлбөт өттүбутүнән субалиа, кісітіжәр өттүбутүвән кәңсіа! Бу оғон, ан кәніжіттән калан ісаш, мәғы ажігін көрсөбүт абасыны іштіп атағыш тосуталан, харағыш тәсән баран, көңілі көхсүн сыарбатыгар үрав баран, атын үрән күідән ыппыта. Абасы

1) Въ подл.: яєринъ. 2) Въ подл.: көрөхъюнь. 3) Въ подл.: жереле. 4) Въ подл.: кырдаңас.

аімаўши, а乏аі үлүсун барытыгар сырыйтта. Бу абасы іјаттѣ, Тімір Лыпшычыаха-амãхсін, бу обо атыгар, бу обо ёсун сајыатын сајыалан ісәр. Ону кініні кісі дә күсә, сәрі дә күсә кыајыла суюх күсүнди, түргәнін кыннатах да кыл қуотоо суюх кіміттән. Бу маны хаја субанин, хаја санаанин бісігі кіміттән бýсаныах-пышты? Ытык кырдағас, субалия!»

Оиуоха Үрүң Уолан:

— «Бай да! Хаја үлүгәрі дұ? Бая, міш амãхсіңцә кірім, ол кіні субаттә billin!» — діні баран амãхсіңцә кірбітігәр —

— «Төрбашуипүт буоллаға... Үрүң хара сүрүккүттән анала буолуун: олох аккын біар, мініян бардын!» — дір.

Оиуоха Үрүң Уолан тахсан аттар уолугар:

— «Міана олох атым бар, ону мініян бар! Сір-даіды ышсытыгар байәтии байәжінди көрсөңдүн хәітах қасаттарабын дұ, қасајабын дұ, кіні араи онтон әрә төнүпшүп, мания әрә kälbatin! Остоб-бүп ёсөгіәйтүн, састабын ғанаңын! Mіаха kälän усун уігубар дуксурдабатын, кәтіт кәсібәр дәрігі díaliiбатин, былацмар-кәсібәр, сірім-даідым чарчітігәр, үәм-үотум туонатыгар kälbatin кіні!»

Мавы істән баран, оного сүрдүк дінін уордајар:

— «Аныах ғон анатажкыт, ыјыах ғон ыїдахкыт, ытыах ғон бытажкыт. Урукку да оттүгәр іріандах аскытын ітітік сіан көрб-тікпін, сылаң қәйітігәр сымнаңастық утујан көрө ?ікін. Бардағым, үчугай! Мін ажігіттән төрбөтүм буоллаға, аға! Туттар сәпкіттән охтәх сәбүн кулу!» — дір.

Оиуоха азата охтәх сатын тасаран біләр. Онтун ылан барап — бирастың да суюх, доруоба да суюх — сысыт дікі ытысын тосујан баран хоругабытыгар ыңбырдах ұниәх ат ciälän тіјан källä. Охтәх сатын курданна, атын кәтіт тасатыгар, үрдүк норуонүгәр, сомою тоноюсугар хасытабытынан alijan тіјан¹⁾ мінія түстә, хара ciälän төрдүгәр хам систа түстә. Иіја гынан баран, тус соңурү дікі кірап, ciällärин тұманната турда.

1) На ряду съ произношениемъ тѣ существуетъ и произношеніе тѣї. У Худ. долгота вообще указывается очень рѣдко.

9.

Ор лі ciällärtä, ётёр лі ciällärtä, ўрдук ўтүö тумулу ёрб сүрдап туманнатан таңыста. Сир халлан ыпсөйтүгар, айы іккі абасы іккі сірін ыпсөйтүгар тіләжінә — анара дікі оттүгәр күпдүктәх күпдүк аңара сіртән öлү уота ёрб ёрукуյған усурал ісәр, көстөх көс аңара даідигтан сир кусағана, ўопа-көжүрә саба сыйлан ісәр.

Манылаха тіjан, атын көмнөхтөх муңур харыјаңа түсән кәбістә. Бу гышан баран, көрө (түсәп) турда; көрө түсәп баран, саңара-іңәрә, атә-тына, ыллы-туоја турда:

— «Өлөр ўтурғаппайх ѿббұллайх ўрдук цылым үниә, сүтар халар күнүм буолла! Тобус тојон айыттан тутүзүктәх төрбүт уол обо буоллахына — тоноғос кыл тоноғосуп түтүп турору түпнүт курдук торулас тыа тоңқуначчы тыалырап кал! Тураңас былыт тобураңы тохтоншот добурай¹⁾ маған халлаңца тохтөп тураңын лохеси толон самыр добудуграччы²⁾ тбронон кулу! Кырбыл кыл қышатын кырыйтын қыптыбіді туттан баран көтөрүн курдук кырылас қыскырдах тыал кырылаччы тыалырап кал! Кыданнайх қысыл былыт, қышан тахсаңын, кырнаңы қытарбат, қырса білібат қырәскадаң кырай маған халлан кырыс оттүгәр кыттан тураңын, кыданнайх қырамаі хәр сымыграччы тамалан құлу!»

«Атәжінә апшаккіән» діабіт курдук, «ісіттіәм істібаттіәм» діабіт курдук, сана хоту, апшітін ысыбытынан, хәрабін, самырдын, тыаллабын, халырықтын тамалан-көмнөбүрән, қыскындаң арагайчітән тіjан каллә. Бу мантан төрүöttән, бу уот-күөс умуулан халла, ўоп-көжүр öлә барыта.

Оны, тохтөп, көрөн турда: тоңус сірінән токур, азыс сірінәп бајаттығас, бійс сірінән баттәх, ўс сірінән бугүйәх алта баттықтәх таңаңынан халыграччы таңаңтанан, паңаң тәс бүс дулаңбы бәргәсәтіп түңиәрі катан, тахсан ісәр абасы қыса Тімір Лып-

1) Въ подл.: ло бурай [добун бурай?]. 2) Въ подл.: тобдуграччи.

нычынаха-амাহсии. Бу тахсан ісәрін көрөн турал, бу кісі ырына ыллата, тыл атта:

— «Абä хатыным, хатын ацијим, ытык кырцаңас, Тімір Лышичынаха обургу, баја, тохтö, болжо! Ос атіах тыллахыны абат ажайхä! Бу мін кіаң хардыбын сајылан, усун бімоммүн ірдіан ісәр кісің, остыбүң-састаңың мін байбашан — ытык кырцаңасы, кәріәс-хомуруос кісін, ажигін «әрәйдәнә сылышаң» діән — байам ілә-бодо кällim ажайхä: маны остыбүң-састахын, міжігін-көңүүң — хайтах цасајаңын. Ўрүң Уолан — ажигін «міаха калбатін» діән — міжігін ажайхä бітта. Манынаха мін ажигін, аны бачча калан бараммын, «хания куотуом» діән, арәіді да сылышамын? Баялыш-бодолүн, аттін-тірін баласкар ілә-бодо кірән біәріахын ўса тоңсекоңи үрдүк халлан осутугар хата, аллара сыңаҳкын сір үілбітігär талға, ажахкын ат, самыактах сыңаҳкын арын, күлүстәх сыңаҳкын төлөрүт!» — діабітігär абасы кыса амাহсии ѡро көрө түсән баран:

— «Кірцік-тәбәні утум сітім кәрсіә цоң буоллахкыт — ани-дайан атіахкіт дуо! Остыбүн өсөгөйдөн, ажигін арә сітан баран, мін антах, аң абаңар, тоғо барыамын? Ўрүң Уолан туох буруідә-бай? Мін ажигіттән хоргутарым дағыны балах буолуоңа дуо? Ўöl талах курдук ўтәлгітік¹⁾ үнан ісәпқін, отөр үjalăх буолуоң івіjіgär (өлөрсүбүт өлөрөн кабісәр обұга²⁾ куолута), аң ківіші кыаібытың да ініjіgär, іті курдук муңун муңап, арәйін арәйдіан ыппиыккын көрөн баран, төрөппүт өзөлдх кісі сүрәбім асыммат, сапам хайтах хамшабат буолуоðай³⁾? Чай, кал баттых, міжігін арәйдіама! Барқа діән кураңхаран кällim кутујам куолаңыра түсүөбүн, сіксігім сігірә түсүөбүн!» — діән баран ажаңын атар улахан байлахтік.

Ажаңын аныңга, похтолох сүраңа көбөрөн көсүннә, сәркәлжійән турар сісін үбсә чиркәлжідан көсүннә. Маны кісі сатың, охтөн баран, ажаңын үтүн устун ытап, тардан кәбістә. Опуоха абасы кыса ўса аллараңы тумсун төлүтә ытап ылан, сыңаңын тыласа ҳан⁴⁾

1) М.А.: ўтәләзиң (см. стр. 107, вын. 5). 2) Въ подл.: ёмюгя.
3) Въ подл.: буоллагай. 4) Въ подл.: хат.

гына түстә. Ышыгт ох сісін ўесүн быса, шохтолбұх сұраЊін үйлө көтөп, кәңікі хајаңасынан супту көтөн тахсыбыт.

— «Абыта! бу алләх кісі кәлән тұстаба арчімін-қызынын!» — дір абасы қыса. — «Ајаппән кәләммін, аjan чуора охсоң, тулуұмары гынымы. Барт кісі буолуох кісі ібіт — сыата сыйтытын, атта амтанын, буттаса қытанаңын!» — Бу гынаң баран: — «Үйсүрдүм әбат — абытаі ін! — сұраЊім-быарым ыарылда!» — діан, інжә баран, дар гына түстә, іті бу дікі тамтарійтәлән.

Онино-манна бајаттаңан бара сылжан, онино-манна хардах бүгүз сағаны бінжан хотуолаталан кабіста.

— «Бука өлөрү гынымы әбат бадаң! Үтүө кісі буолуох кісінін сіаммін бука хайтах дағаны өлөрү гынымы!» — дір.

— «Күнтән ытсан төрүттәх көстөр аյы оботугар, күскүтүн араңаңціт, ілә-бодо сіахвіт діаңціт, қалбат буолуң¹⁾ діан қана-жаскі кәңікі кәтіт уя тоххору, — кістәнан баттанан²⁾ сыйтаниар қамашіңі өлүннан кәләннәр кәбірәтән сір буолунар³⁾ діан қаріәс тылғын кабіса бар кәңікі ფоңдор, әмәхсіан!» — дір обо.

— «Абатыја! бу турага ібіт әбат!» — діан өрө хасыра түсәр: — «әкіл, араідімә да, бүобаққа-ә, күн әрәјә гыныма да, аны бірдә ілігін харалә!

— «Чай, ітічәнан да сөп буолуон!» — дір.

(Ону кімі іккісін обустаңына дү, астаңына дү — tilliäx тус-тах; ону билән ажы кісі буолбат абасы албыннабытын да інігәр).

Тіәжән-тіәжән баран, өlöп халла абасыта. Өlöп халбытын бу даідьыга даібі кырбан, дәлбі әlliан, ысаи кабіста.

10.

Іjатігәр-абатыгар төннөр өттө тіjан кәлан — іjатігәр-абатыгар тіjан кәllä. Бәркә діан уордајан, бәркә діан тымтап — урдүк халланы ўөгүләтән, наң түөртүгәні³⁾ тігінәтән тіjан кәlап — үіәбә кірімшә ціа тасыгар бастың түннүктәрін үрут холудатын⁴⁾

1) Въ подл.: буолунар. 2) Въ подл.: баттанан. 3) Въ подл.: төрдь тюгани. 4) Въ подл.: колодатыттан.

абыс күндүк дајбигтан сандардан түсэрән, куо үаллік кызыујейтышан Шаи ilicäxtän туран үialärин бире аңдайшатта турда; ус салбасыннах үialärин ўрүц көмүс ўрут оттүн сабаргәнатин басыши [күп] кылајан көстүйбәр дили бире көтөбби кәбистә. Маныаха хар курдук аттых, хатын баяллах, хатан-чиң сацалах, моңотхон хабаржалах іјата хатын амакеин, хаңас дікі хатын осоузун хоро-туттаи тардыстан баран, налајаш-хотојон туран:

— «Ноко кісі, тохтö, болжо! туох буолдуц бу?» — дір. — «Орусуібут¹⁾ санаң үраідын, халжаібыт²⁾ санаң тарбатын! Мін ажигін төрөпшүтүм, уон ың тоххору іңдер тарасам ісігәр шаңжас баяләйшін ірән-іччілән шинітім ёрайданан туран. Төрүйтәхкіна — ус күпнәх түн тоххору атім ыалыбыта, күттаммытым, санааржабытым. Онтон обо баяләйшін уладышарбытым. Міәхә улаханиң, ітінік омунинахтық уордајыма — ажы буолуоға. Хата мін ажигін сұбадім, ат міңде біарім, кісі-хара буоларғын ғасајым. Истә сәргә-бәлиән, көрө көлүйшін тур, чахчы тајаш, таба бідән [тур]. Ат міңде аттапиахкына — атың буолуун дән: көргө мініјәр, күндүк усталах, көс туоралах, көхсүттән көтөр көмүс кыншаттах көр үағыл күйкәлі маған аттых, күпү көрсө төрбөтүт Күстәх кісі Көңчүй-бөбө дән [буол]. Аң үаҳтар кісіннан падалах буолуоң, кыс обонион кысалжалах буолуоң, іәрімә үіңдің ітабастаніші, ал уотуң аналалах артыала суюзуттан аімасыјыаға. Итар сүйсүң күрүөләх-хасалах буолуох куолуда, төртөр оюң үжалых-бісектых³⁾ буолуох куолулах! «Бәрағай үіләм⁴⁾ маңнайғы манабыла, сөйтбүм-шубрәләбім, тәциләбім-тәғілләбім ханна буолуоға!» дән санарапың буолуоға. Бу буоллағына — сәттә сыл тоххору ампік ёрай-маж байтасын барбыт біа сылғыны блөрөңғын, үсібін утатта гынан, азларағы асылығар аиан, мантан тус арға дікі илja бар. Илja бардахкына, ырах ахан даідига бәрт сірі мәккеси, күтүр даідигын күрсән, ајаннан-самалан тілдәхкіш — тімір ёрілләшес мастих, тімір хатыллағас оттөх, бәрт олж баласа, абыс алжархай

. 1) Въ подл.: орулайбыт. 2) Въ подл.: халлайбыт. 3) Въ подл. переправлено изъ бичиктия. 4) Въ подл.: день.

анарабыта, тобус олۇ тутұлуға, уон уордах улۇ олۇ улашата, күн уота хоржоңып ұлтув¹⁾ курдук құогәлжіян көстөр дайытта, ыі уота ңас алтан ұлтув¹⁾ курдук қабідіјән біллар дайытта, кісін үолугунаи оңхойдах, ажаңашап ашилдах, кәтәбінан кәрірдәх дайытыгар тідәхкінә — үс күндүк дайыттан көстүёба, дөлодуја сүркүт турар үлүскәшшәх олۇ бајаңала бар буолуоға²⁾. Маныаха тіjән, қытылынаи брө сүрдән істәхкінә — улۇ үс қыстығын віјүруи курдук тумусах чор кумаҳ туора үтән қирбітә бар буолуоға²⁾. Онио тіjәңциң, ыңбырдах тәlläхкін шылды тардан ыл, байтасын біл сыйғың атін ўрәл қырбасын курдук үлтү қырбаңцын, «от-мас іччітә, сір дайы сіңә, асаң-сің!» діан ібір ысыах ысан кәбіс, [ол гәнja] ыңбырғын сыйттаң, сөрүөбүн тәлғән, соңнөх саңыжахкын сабын, баран түсәңгін утуі. Кісі буолуох кісі буоллахкыша — манша түсөңгүн тұлғар killәрің, бүттәнәңғіп бүккәр обустарылац, кісі-хара буоларғыш онтоң билінің — діатá.

Онуоха обото Күстәх кісі Кончуб-бөбжө:

— «Ах, учүгай, соп!» — діатá [да] іләсә-таласа сыйынга кірән дібдігрәта ciällärәn кірән барда.

Сатта сыз байтасыбыт сыйғыны тутан ылан, быса охсон баран, атыгар аргыны кәбістә. Інжә гынаң баран, сібіліргі іштә апшітін курдук сірға аяпшан тідә. Тіjән апшітін курдук сыйғының атін қырбастаң ысан кәбісән баран «утуі» діабітін курдук утуіда.

Бу сыйтан үтүн обисынан ісіттәбінә — кіні арға өттүттән тылас тыласа қыккырап-қыккырап баран, халдан тыласа қап гына асылла түсән, тајаҳтәх кісі тыласа қычырбан тахсан тіjән кällә. Кәлән баран, тыласа төттөрү қычырбан төннөн барда; тіjән, халданын ҳан гына сабан, кірән халла тыласа. Чочумча буолбахтан баран, араи бір кісі саңата күр-күр сөттөлүйтә, чырк гына, cillән кәбістә. Бу гынаң баран, сүрдәх улахан саңа:

1) Въ подл.: утун. 2) Въ подл.: буоллага.

— «Л-әи, бу хаја даіды үлүтәрәи, туох сұңсұғәи-сұңсұлғанәи, дібдіанәи-дабдәнәи, туох лірбланәи-дарбанаи манины? Тобом ороjo үндө сәсырдаңа усу, әтім сәса ціәрірдәң үсү!» — діабітігәр аптах бір әмәхсін кісі саңата — тімірі кысыграчты алай әрәргә ділі саңа:

— «Л-әи, алатыгар, оюонжор! Аны апьяха ділі асаңас ңұлайдах оғо буолаңын, сатағай кіннәх ңірәи оғо кіаба кілпінәннін... ңірәи оғо кіабіттән тахсыбыт кісі буолуох әтің! Миң хата, бу баран, көрүәм суюңа діабіппін көрдүм, істіам суюңа діабіппін ісіттім! Алата! саха кісі аса амтапнәх дағаны буолар ібіт, күн кісінін аса күнідү дағаны буолар ібіт! Кісі алләх үтүötүjан да ўәскүр, оғо аллах торолујан-шондојоп улатар, ірән-іччілән тrilläp буолар ібіт! Бісігі дайдыбытыгар кәләп, бісігі оппұт-маспыт іччітіп, сірбіг-даідыбыт іччітін асаиппіт-сіәппіт, сыарбаш баяләрпін сыларпіт, торжон баяләрпін тоторбут, туорхай баяләрпін туругурпут, ас баяләрпін асаиппіт әбат оттоң¹⁾!.. Бу гынаш баран, «тојоммут үлүтә» дійн — сал ақарын үрбуттар әjіахә, «хатын үлүтә» діәп — хасалдах түбәт оююсуп үрбуттар міахә... Хата маны, бараммын, ылан кәллім. Хата, оюонжор, амсајан көр!»

Оюонжор саңата:

— «Л-әи, ічә кіәр гыни! ічә кіәр гыни! Алата, күтүр ёстөх! Ону — маңна, маны — опно ынсарапын, тіәрдәннін!.. Туохтах ханынктах даідитган хайдахтах туохтах асы алаңаран²⁾ сылжаларын біләннін аңалан асбі-сі сырыйттаңы? Ичә кіәр гыни, ічә кіәр гыни!»

Амәхсін саңата:

— «Лі, ічә арах!.. Аңсан түс! Ләчә барахсалы, көстөр аյбы оғотун, Аյбы Таңарә асын ілja сылжарын аյбытылан да саңара-іқарә олордоцү!.. Ичә, алата!.. Аны апьяха ділі опу-маны абасыргышың аснат! Хата бісігіттән³⁾ баялбіттән кісі күттанап кәліә суюх үнно буолбанпіт дуо? Хата мә! Бысан біәрім — ысталап ыұзыны!» — дір.

1) Въ подл.: отго. 2) Отъ алаңар (ыл + абал). 3) Въ подл.: бисиги.

Оюнјор саңата:

— «Ханик асы булаңын маник буоллуң? Цә, алаңар¹⁾ — отгон²⁾ амсајан да көрүм... Ачікіја, ўсүң дә быстары гына, күтүр аյлах!» — діабітігар әмәхсін тыласа сыппах бысаңынан кіріяттан-кіріяттан быста. Курдур-курдур ыстыр, күлк гыва ыұстар. — «Ә-әі, кірпік дә алшіккіш: кірпік дағаны бартас! Сурәх-пін-быарбын сая түстәбә үсү» — дір — «амтана аманашпар тііда, миңігасә мајібәр табыста!»

Інде гынаң баран, улахан аңаідых, көбүбіру аңаідых құлан қусүграттан қабісар.

Амахсін саңата:

— «Цә, оюнјор, уос кураңаш сыйтахтаңар сасарғасіләр ара! Інде кісі бісіләх туох қысалылай буолан кәлбітә буолуоғай? «Цахтар булап ылажабын» діән кәлтә буолуоғай³⁾ аба! Кіні соптөбөн-шүбрәләй бісіләх кім бар буолуоғай?»

Оюнјор саңата:

— «Әі, ажахтат, ажахтар ох түстүн, саңарыма! Кініләх соптөх-шүйрәләх кім бар буоллаға діәңции саңара сыйтаңы!⁴⁾»

Амәхсін саңата:

— «А, кіріаскін! Іңде бу бісігі қансатібітін кім істіләй дің-циш ітішік буоллаңы? Иккітә іккін им ижім, усә үсүң бутаі буолдуң! Мұңду дағаны, улү кісі күлгәба бутаіді! Олордохxo да күн бараммат, сыйтахха да түйн қылғабат, үзүр ара кәнсаттәхпітінә. Оюнјор, үй, хата, кірпік дағавы, бу бісігі ыалбыт қбісін, үә, хаяттаңыша ылыша әтәі?»

Оюнјор саңата:

— «Аյыккабын, антик буол, саңарыма! Бісігі тынваж үjәбітігәр опшук түбаснәтін. Алата, күтүр өстөх! Оппөңүнү — мания, маниабыны — оппо көсертбөңцүп, амахсін аллах, сүбүн⁵⁾ дә сынпаккыш! Кісі ажағыттаң тахсыбыт буолан баран ісилібәт буол-

1) = ыл абал. 2) Въ подл.: отто. 3) Въ подл.: буоллага.

4) Въ подл.: олордонгүй. 5) Въ подл.: сёбюнь.

бат. Иті араи хапан амã іcиліннің: ىä, бісіргі хајаң тыйнäх тулујап хâльяахытын! Саңарыма ёбät, саңарыма!»

Амäхсін саңата:

— «Лі, ічä¹⁾) хаја кыл істәп сытап сäргäжäлиäх діäңкіп кініттән-кірбігіjән, кыбыстан-кыңчынан өлөңү? Оңонjор, чаі, хата, кірғік-тäбәні, бачча тоххору мін тылбар ән кірән сырыйтгыц іні, ән тылғын мін ылан сырыйттым іні... Аны калан тыл тылбытыгар кірсібät буоллахыт... Кырғыбышыт бәliятä білінäх — іті дібін» — діәп баран саңата сыңырбаччи ытән барап.

Оңонjор саңата:

— «Аі, амäхсін! ىä, барт, — өлөрү да гынның! Оңору бар іні қозоюн... Аған көрүөм іні оттоң! Бу бісіні хоту ағай өттүбүтүгäр, бу үлүскәнпäх өлү бајаңалбытып сашатаңын айы тötтöру тары туору туарар тімір әрділлäх, тімір тыйлäх, сättä хос мäjilлäх Тімір Дыбысыса-бухатыр діәп сыңар буолуoға. Маныаха араi кіні сырыйттаңына — Хороттоң калар союо тумустаҳ хоңор чырыш діәп кыл бар буолар. Манык буолар кубулбаттах курдук баран, бајаңал кырбіттыгар түсән сүрә сырыйттаңына — «тбі! хаја даіды шіба котёрой, дөзор! төрөн баран көрбөтбүм... манығы барыңцы балтыбар, оңбор, тафараммын бінотуох атім; көстүбатах күпдү көтөр, амсаібатах арасынai ас буоллаға бу» діәп — әрдітінән халбыја тутаң ылан тбітын ісігäр кабісіäх. Онуоха ол көтбр, тбі кырбіттыгар ўктанән баран, убая туарар уот бајаңалга түсәрі гышиаңына — «бу кыл аны үга түсән хâлары гынина аbat!» діәп — ылан хаңас дікі хонноюн анығар уктан кабісіäх. Бу уктан кабістәjинä — онно білстәх харчы саңа кытарар кысыл аттäх буолуoға; онон қолд тоңсұјан, таса кабіjан ісігäр кірдäjинä — чиркäjан туарар сіcін ўбса, нохтолбх сүрәjә бар буолуoға; маны iбili тарбап, быса тоңсұјан кабістәjинä — «ыа татат! өлөр үлүскәнім, быстар бýичағым буолбут ёбат!» діәп баран өлөн түстәjинä — усулу мөjби, тахса көтөн²⁾, бајаңалга ылан брахпыта барылбі тімірән хâлъиаға. Ол аиарә

1) Въ подл.: ячя. 2) Въ подл.: ётjanь.

öttүтгәр таңыстаңыша — сұла турар сурба тәс бар; маныаха — іккі тобугар кәтәр тімір тардах, іккі іштігәр тутар тімір кысыах ол тың ісігәр бар буоллаңа. Манаң тардысан таңыстаңыша¹⁾ — сүрбә хос бастақ Сүлемәдірә-бухатыр діән бара. Кінің көрөн баран — «сүрдәх кутум, күттәх сүрүм» діән баран — уоп бүттәх тімір мәччігі сұларылаңа. Маны — «әсігі ірәккіт әспыт, аյы кісітін албаса үрдүйтә, үйеңіт туолла, сітімдіт бысынна, сәккіт²⁾-кәнчіәйтіт сіттә! төннубат тәлкөң, аргибат ірәтің!» діән баран — ус тәғіл ытысыгар сілліән баран, халбарыјан біәрән, хаңас дікі ілігін тасынан³⁾ халбарыта охсон, бајаңалга түсәріәндә. Маны көрөн баран, сүрбә хос бастақ Сүлемәдірә-бухатыр — «харылан, күттәх сүрүм!» діән баран — кәңіттән кытта бајаңалга сұлан барылы тімірән халбыла. Бу қалпівә, мантан тахсан, ұқітіән, бу сурба тәс ортотугар, ўрутöttүттән түспәт, алыш öttүттән ыттыбат, тәс хара быарыгар туроурбах мас балағаны туттан⁴⁾, барбат-кәлбәт манчбик таба гынан бајан, күнтән-ыттаң тутұлуктах Құп Өжүөргән⁵⁾ діәв қаҳтары бајап, абасы бухатырын⁶⁾ кубузбата хәјан олордоро бар буоллаңа. Маны араи іті курдук күрәтән ылар кісі⁷⁾ ылыхаң әтә буоллаңа. Бу тахситыгар, бу ылар-білесір⁸⁾ [сағанақ], сәмаи обо iimlарә ус бухатыр бүбәйігәр iillibіг Tіmіr Лұңқұраң-бухатыр діән бар буоллаңа. Маны көрүстәбішә — бу өлөрсүттүгәр түгу-да⁹⁾ тулутуобун түктәрі. Маныаха тәңінәсір-холосор кісі бар буоллаңына — кініләр сугас чығданипарыгар туюх да тулууобун түктәрі. Оччобо, ҖӘ, олор-булпут сыйчах, сыйжаммышыптыт сыйчах, öllöхпүт! Ол әбат ачікіја, аяккабып әбәт, оболор! ачікіјә сүрүн әбәт, оболор! Кујахам күрдә, әтім сәсірда... Хајатар-да¹⁰⁾ бу цион өлөрсүләрә тымымын бысары гынина, уохтара-кылышара¹¹⁾ быса дапсылышыры гынина... Аї, күтүр өстөх, aljas буолбут әмәхсіп сақатыгар, тылы-

1) Въ подл.: таңыстаккына. 2) Въ подл.: сяккитя. 3) Въ подл.: тасына. 4) Въ подл.: тутан. 5) Въ подл.: Эёрьгянь. 6) Въ подл.: бухатыра. 7) Въ подл.: кинн. 8) Въ подл.: бысар. 9) Въ подл.: түгу день. 10) Въ подл.: хайтарта. 11) Въ подл.: кылышара.

гар-бсүгәр кірә сылжаммын әттәбім буолла. Хајан түниах халыахптың, тугунаң бысаныахптың?..» — дір оғонзор.

Онуоха Амаксін:

— «Ачікія, өсөн түс, өсөн түс! Алатыка, куттамсағын! Алатыка, күс сүрәйін сүрәктәшін! Хата кәңсіәбітің сөн!.. Ол ісін ітінік буолуох тустах!» — дір.

Білігіні «ісігтәм істібәтім» дійтә аյбы кісі, оюн турда. Оюн турал, сібілігін кінілар әппіт даідиларыгар баран, әтіләрін бысытынаң џахтары ылан, атын чогдојор самбытыгар маңасіншай. Иш жынал баран, тус ішін дікі ајашнатап-цалысытан іста.

11.

Айбы кісі даідыта сәскес күн сысарбатын курдук тољишуран көсүнін. Бу буолтуи кәңінә, анараттаи, ішін оттүгәр кырылах от сабаны, кәлін оттүгәр тосоюс от сабаны әмшәхпіт, күнү күкүрдүр, халланы хасалыр, ызы сабардір абасы сүрдәй даңацап ісәр. Көрсө кәлән баран, әминаштің түсарәп кәбістә. Бу гынаң баран, бәйә бодо оностон білекалійан, үсүсп¹⁾) бодо оностон үсүлшән²⁾, уос-тіс оностон орбоциоп, кініах ыллабі-туоја-сацара турда:

— «Маңаікан аллах, сүөгәи сүсүөхтәх, үрүмә оттүктәх, кытайка көниах, манчары бысахтах, дырабышаи сіләхтә³⁾), Күп Сүргілә балтыбын, обобун, мәбы хәлбыт хән урұбун, кәңікі катіт төрбұпшын хаяталын бараңцын, көстө күртән істәциі бу? Маны әрәй-буруі ачылыңыша, өс-сәс субунұн⁴⁾ ажырта суюх арағыах ділтәргін — балтыбын, обобун, алаңар баттәх!»

Айбы кісі:

— «Күтур өстөх, күкүрдәх күлүк, көлөсүнпәх күөх сырал, күтүр ұллы, көстүмә, кіар буол! Сірдах-даідилах кісі сірбәр-

1) Въ подл.: джююнь. 2) Въ подл.: джююлиянь. 3) Въ подл.: шиляхта. 4) Отъ субун = сүгүн; въ подл.: ёюююния.

дайдыбар баркә җабғылыјан¹⁾ таласан ајанин јасиин. Єтиң тірің бутунүш, тышың күнүң барына, аламаі күңгүттән салғыбатах буолларғын — саңағын-іңәбін ісітіппәрімд, антах арах!»

Bilirirä били абасы суордұ хасбира түстә, әсәһи часкыя түстә. Бу гынаң бараң, әнпіят-да тыл-да суюх кәлән, іккі чаичыгын асыгар hillä түсәрі гына. Аյбы кісі атығтан соххор бттүнән усулу ыстанан тусә ёккіріп кытта ѿлорсөн кулусунаспыштынаи бардылар сурдук әрә дін: халың тіріләрін хаяйта кырбасан істіләр, чагіан әттәрін сәімәктәсән істіләр, хатан уңуохтарын хардаңастасан істіләр, ўрдук уңуохтарын ўбрәбастасаң істіләр, ўрдук халданы ўбғұлаттіләр, орто дайдыны кута курдук күб-ралжиттіләр, хаңқынбір хара тасы харыя курдук хамны тәнсән кірділәр, үді тыа ызыдан масын іаш іңіріп курдук сыйя үктүн түсәрділәр, сұруктак сұрга дағаідарын сініргас білләрігәр діли кәсән кірән бардылар. Олорсө сатә-сатән, хаја хаяларын қыа-жыспатылар, құстарә-уохтара беуүүни... Иккі ацы түбс түбста-ріттән утарыта кәңсән кәбісән бараң, ұларыгар күр гына хоп-нохторугар діли түсән олордулар. Абасы кісітә әтәр:

— «Добор, ән бісіккі сір халлан ёкк'әрдігәр тайнал үон кбрустубут әбәт: хол курдук хололустубут, бұт курдук мәсімән-настібіт, баскі курдук мәрайдістібіт, чагілан іңірбіт ахсата, хатан уңуохнұт хән буолла... Сахалы саңарап, кісілі кәңсәтән кө-рүбх! Кісі әрдәхкінә — сахалы тәсө ылләр кісі әтің, ураңхай әрдәхкінә — тәсө олоңқолур кісі әтің?»

Онуоха айбы кісі әтәр:

— «Бу олороммут, әміә бачча буолан бараммыт — ҹабырың cılıgın!»

Абасы:

— «Ай, добор! Мін [кісі] курдаук әрдәхпіна — істәртән әрін ырыя кісі әтім, обо әрдәхпіна — ураңхайтан ордук олоңқосут әтім. Кәңікі халлахкына — кәңсі-да гына сыйымаң әтә. Добор-бор мін әжіаха ыллан, олоңқолби біәрім әрә!»

1) Въ подл.: жабжиміян.

Аյыл кісітә:

— «Ча юра, оттон ыллә, олоңхоло — істән көрүөхпүн!» — дір.

Білігі абасы кісі әтәп-тышан, ыллан-туојан, ұалысытап түсәрәп ілжә барда. Орго даіды аյахтағыттаң ордуктук әтәр кісі буолбут, ураңхайтаң ордук чабырдахтах буолбут, күөгатан ыллыр күөмәйіп доржно, іңсаңлар ділі буолап баран, іңін арасының арахсылах кісі гиәниңдәр ордук буолбут. Уос-тіс орцојујан, хас-хараҳ хатамаі [?] уоттанап, саңата чыңырап, ырыатыш доржно ыратан, сірә-даідыта барыта ырыя-тојук буолап¹⁾ доржно-шурап барда.

Айыл кісі маңнаі:

— «Аләттика! Аյахтахтан ордук амалыјар абасы ібіт, тыл-лахтаң ордук тіксарап-сысыарап әтән істәйін ңіл!» — діә санаң ісән, ішітә-атаңа хамсабат буолап барда, харада көрбүтүн көрбүтүнәп күөл буолап барда, өжө-санатта іәдәідә, мәжітә ірәргә ділі гынина; ол-бу өрүтә көтүләп баран, әрәгаччіјәп барагра ділі гынина харадаңар. — «Ты іні! Бу кісі тугун саңатыгар манинк буоллағымын?» — діән бідіп о түсән ісіттабінә — абасыта доржно-нох соғустук туојан әрәп ібіт, ытбыр бысейинан ыллан әрәп ібіт:

— «Каш суюрунум, кәттіт уорадајым! Кәібәлжіїбәт кәдәл өлү тордағар ілжә курдук іјәттәп төрөбүтүм... Истәр кулғаңың бүйләшім, көрөр хараңың [сабыныша]; хандалы бісеккәр қакыраччы білиағини, іккі сара баңа саңа тартыл тараңдарқан амінгіттәп үңүлүттәрәпциң ішітің, оғо байжаби үлатыннари, күгүнас күндәлі күс үтүшан утахтаң, күсүрдан-уозурдан бішшитың. Орто даідига гахсан баран, қыаттардым діам дуо? Қыаібатым іні, іjәккә!.. Тојук-тојук, доң-доң! Исіттің іні, іjә? Ми ахай!..»

Бу діәп ырыатыш хосбино барана үлгінә, тыла муңу үлгінә, айыл кісі арђа өттүгәр, кутуруғар хоболых маған көрт оғого, кәлән, Айбіттан-Тацараптан оқорудах, курдалах²⁾, сәттә салалах мас барығар түсән одорон, кініләх тыл әтәр, чің чарас соғусунаш ыллабир:

1) Въ подл.: буоллун. 2) Въ подл.: курулах.

— «Ллата, обонјоруом, доборуом! Орто дайдыга, бўё-санатта суюх ақары дағаны буолан бараңыш, нөрүёншах¹⁾ кўхсүң үтуб буолан ўбсўр ібіккін. Іті абасы кісіттән ханик ырыя хосено, ханик ырыя бічігә... «істіам» діән ісилліан олороду? Іті барыта айгіп албыниаш, мајігін-санадын ғрдан, хавытын-біләтіп, іжатип-абатыш, хараңа сәрітіп ыңырынар айт. Аң бісіккі көрсөп олон рон арағыстахныт бу айт... Өлдруң буозла, өлүң! Ыл ара, хаңас дікі өттүгүн хајысан көр: сättä былас тімір далан албас куорай тыллах, сättä хос мажіллак Тімір Силирбай-ямәхсін уот мөбій тыллын үрдугар олордуоға соютох бір хамбы халла!»

Маны істәп, аյбы кісі:

— «Сүй! — діән өрб хасыра тусәр. — «Мәбы добор, бўёр күнүм каллабінә — бўрусьјүоҳ буолбутиң, сусал тутұлах, сыйдам сырблалых, хатарча атах, Кытынграс Бараччи, үрдук буолларгын — намтә, ырах буолларгын — чугаса, алларә буолларгын — күбрабі!» — діріп қытары тус ілін дікіттән тыстах баттахтах лабіл²⁾ хара былыт үкталлах, бастаҳ атахтах наі суорун былыт ўллукталах, іккі хос мажіллак барылыр бар бексүку-кыл, көтөн күгүнән тіјән калән ісәп, хаја таса быса ыстанан халыгыр-кулугур гъина төкүпүйән тусәр тыасын курдук, ббдениүк хасибра ісәр:

— «Бајә ара! тохтоб, болжо! Мін ісарбіп биләжін дү, биләккін дү? Кім биләт кісітә буолаңып, Тімір Силирбай-ямәхсін, сырбыц-ајаның сбідаминың, албасыц-кылдың үрдүйен!»

Оюн тіјән калән, ўә дајыттал күгүнән тусәргә ділі гынина, харалабыт³⁾ Цаңы хатырын курдук тімір дәгіә тыңырағынан дәгіс гышап харыјарга ділі гыммыта, Тімір Силирбай-ямәхсін сättä хос мажітә сättіаш, быса ыстанан, сиаллах дулба курдук сіяттісән устан силир турда. Бу гынан баран, тәттөрү харыјан калән, мәбы уол абасыны харалабыт⁴⁾ Цаңы аијитын курдук тімір союо түмсунан бірда чугус гына тоңсујарга ділі гынина,

1) Въ подл.: кёрюпчиокъ. 2) Въ подл.: лябё. 3) Въ подл.: харыэтабыт. 4) Въ подл.: харыэлабыт.

амাখ төңүргәс курдук тоббутынай хаја, ортотун быса бараң ба-
ран, уста турда, бајаңалга кірән.

Бу кәңінә Қытыграс Бараччы, өрө тајаш көтөн тіјән кәлән,
мәйс џахтар олорор масын алларә салатыгар олоро түсән бараң,
өрө көрө түсән олорон, џахтар дікі әтә-тына, мәңіја-көбүөхтү
олордо:

— «Маңақан алләх! Қырыс өттүң кыртаібыт, субаң тур-
таібыт, кубағаи маған џахтар кісі, басың аңара мағаныгар сө-
рәп сыйяаццын, іті бајаләх көстөр аյбы оғото, көмүс бајаләх
үтүң тојоммун, дозорбун, обубун, бу даідыға абаласцын, үлүс-
канвәл өлү бајаңалыгар тімірдәп кәбісәрі гынаңаңың! Ҳарылан
үрүң көмүс үрумәтін курдук тірітін алжаттардаңың! Ҳарылан
чәтін сәмнәхтәттәбің, харысықтах кыла хәпнин тохтордо-
бың, хатан үңуобун алжаттардаңың! Аны іті кісібітін бісіаха, орто-
даідыға, урукку бајатін курдук гына, хаја кубулжаккышан та-
сарыаңы? Аи маны уруккутағы чөлүгәр түсәрә тіріәрбәт буол-
лахкына — мін әжігін әмә күнүң сіріттән көстө арарыах кісі
буоллаңым!»

Онуоха џахтар ыллЫр:

— «Іштык қырцаңас, тојон әсәм, тохтө, болжо! Аи міжігін
өлөрдөхкүнә дағаны — ордук абраң тіксіә суюға. Хата мін әжіах
әтім: бу үс хаттыгастаҳ үрүң халлән үрут өттүгәр, балыр оғо
әрдәхпінә, ітіллән олордохпіна — үс ұт маған аты таңнан міңжар,
күтүр халлән күрсөләх күлүсүнүјүгә, барт халләп бәрәгіәсін түп-
пүт Баріят-бәргіән діән убаідаңым. Ол убаібар оғо әрдәхпінә —
кутум кубулуібүт: өлбүтү тіріәрап, ыарыныты абрәр ідаләх
әтім. Машыаха улұ күй кулусунун кумаңы түпнүт курдук көң-
ибі күбүгү тімір алғаннәх, ыі сардаңатта џајаләх, күп күбәгіәр кү-
саңаләх, үс сірінән әргіжар, сәттә сірінән іңәсіннәх Тімір-дүрбү-
куо-кујаҳ-ытық-Дылбыңса таңастанаңым; үс өрістөх, іккі мо-
жуостаҳ нациал тас бүс дулаңбі бәргасаләбім; тоғустаҳ атбір
тураңас сыйыгы цулајын үңуобун курдук тоғус хоңкунүр¹⁾ [хоң-

1) Въ подл.: чонгкупур.

сөр] хоболох, абыстах атыр ала сылғы хәңсарын уңуоғун курдук алтан аігыр арыктых¹⁾, ус хос ёксбұқ мәжіләх, іккі хос сарадах қутуруктых, [куладыјар] кулан арық бынарыктых, улұ күйі бүшіншін курдук түбірт кырылах түрбә таңас дәрдаі күбх алаңаас қоңкуншор өзі үлан үолба-түолба түңдердәбім; улұ таҗаһ кыл кымнижмалыах дікі холун абыс оюбосуттан араһа бысан ылбыт санинын уңуоғун курдук хән-шарғыр былајақтағым. Мантыларбын уба-жым ыттын! Тахсаның абал!»

Кытығрас Баражчы «ісіттіам істібаттіам» діаты, көтөн күлү-гүдүйән тахсан барда. Ще хаттығастах үрүң халланаң отөрү көтөн тахсан тіжән кәлән, туруорбах мас балаған барыгар көтөн түстәнінә — billirik²⁾ оруңца [ороңцо] көрөртөн утуб үсүннәх, барт маігымлах кісі сыйтарыгар аттә:

— «Абыстах обо арағаша — абасы үлүсун албасынан ара-рыллан барбыт балыстах үсүгүп. Бу балтың — «түңдердәх таңасын түсәрдін!» діан — тасарда міжінін.

Онуоха анара кісі сүрдүк діан уордаіда, барқа діан тымытта, хатаи мағанатыттан³⁾ хамыс маса хабылыта барыңдар ділі хабаранык сацарап:

— «Міжігіттән, кәләңциң, түңдердәх таңасы ылан бараң кісі ән дуо?»

Інде гылан бараң, мәжітігәр сары унтах батас барын сұлбу тардан ылан, ојон тура әккіріән, кырбабытынан⁴⁾ бараң. Billiriga анараңды кісі iittigär атаңтар түсәрәп, сылжа олорес, сылжа кырбаса, туруорбах балағаннарын чуорчах урдун бәргаса курдук кәтән тағыстылар. Бу тахсан, бр ахсан блөрб сатә-сатан бараң, хајалара да баяжайылар. Бу сыйтанар көрдөхтөрүнә — джекө ол анара әттүгәр, аңарыјар араңас маған хаззап үрүт әттүттән, күлүгә billibat күп күбәлә үсүннәх⁵⁾, түктәрі утуб кісі пөрүннәх⁶⁾ көхсүгәр ділі өңбөйн көрдө. Өңбөйн көрөн бараң:

1) Въ подл.: азыктах. 2) Въ подл.: билирикъ. 3) Въ подл.: манганатыттан. 4) Въ подл.: кырбабытынан. 5) Въ подл.: джю-гюниях. 6) Въ подл.: мёреңиах.

— «Хантан түбасісаның маниык буоллахкытын?» — дір.

Маныаха Кытыграс Бараччы аттар:

— «Хапының әртасар аյыбыт, кәләпциң, көрдүң? Бісігінің үйлә: бу кісіхә балыса түңүрдәх таңасын көрдітө тасарбытыгар кәлан ашпіншар біәрімінә¹⁾ өlöрсөбутұғар кәлан сыйтахпайт бу.»

Үсәбі кісі аттар:

— «Кірүік аттар іті кісі. Аң ол түңүрдәх таңасы біәр! Бісігіттән төрүттәх-үстәх кісі-хара төрдө буоларга оқосуллубут үон абат!»

— «Ах, үңғай, сөп!» — діан түңүрдәх таңасын ңа біәрәр.

Онтуп ылан, түстә алмарады сіргә Кытыграс Бараччы.

Бу џахтар, білігінчі таңасын ылан кәтән баран, түңүрүн тустан бараш, айыт аյбеситыгар алғанар, іппіт іајаҳсітігәр атіншар:

— «Асыпайлых айыт айбеситым, әп маңпай құнұс орто даідига ајан-кәрдән түсәрдәхкінә — «быстыбат тышнах, өббөт үjаялых буол, ітәр сүосу ажігіттән ўосқап тәніjіаң» діаңціп, «төртөр оюо узалаңан-бічіктәнан ажігіттән ўосқуоба, тәніjіаң» діабітіц. Ол аң офорбут офоругунаң, сүйі дајыттан сөптөбө көстүмнә, тәріл даідигиттан тәңпәңә білімнә, «тәңвәх добор гынышам» діан, міңігін ылан баран — айыс арахсылых ајан-хатын абасыта, албаса — ап хомусуннәх, албас дәріалых алышка ылларда²⁾, албыңца табіліннә, бысылан өлүгә былжатта, даң өлүгә діаліттәрдә. Маны ыбасан-абран, сұжан, сотон тасарылахнын тус ілін дікіттән іті сіріләс тыаз сіріләччи тыалыран кулу, хәр-самыр курдук үрүң сүлүгайгін, араңас ылғаңцін тамалатан кулу!»

Білірі білігіннән буоларын қыгта, кіпі ашпітін курдук тыал тыалырда. Ол долгуниугар үідаран тахсан калла Күстәх-кісі-Көңчүй-бөбө. Җахтар ашпітін курдук, халлантан үрүң сүлүгай, араңас ылған тамалатта. Ол тамалабыттын атә-хана осон³⁾, Көңчүй-бөбө урукку баятінәңәр хаван әмә ордук кісі буола түсәп

1) Въ подл.: берибиня, 2) Въ подл.: ыллярдын (переправлено изъ ыллардын). 3) Въ подл.: оёян.

кәбистә. Минјär аттара хат таманинанан¹⁾, халыц күннанан, тус иш дикиттән ўс былас ўллугү, көмүс көнтөсүн сосон тіјән кәлбітігәр ѡр цахтар іккі, сін аттарыгар маңастәлләрін курдук маңастән баран, бара турдулар. Кытыграс Бараччы, көтөрүп курдук, халынан көтө турда.

Аяниән кәлләләр сірдәрігәр-даіымарыгар, үшләрігәр-үоттарыгар.

«Оңзорбут кәлән кіріәхтәрә» діän Үрүц Уолан-әх²⁾ үіл-үот оңорбуттар. Маныжа кәлән кірбіттәр уол кініт іккі.

Бу кәлләләрігәр сугастан суюрумынласан, ырахтан ығырсан, ѡр кісі әпілірә әргісан турал, цахтар кісі ңасабылләба талыллан турал, суюх бар діän мустан олороннор, усаләбы умсаран, түестәсі түңілләрін, саллазы самнаран турал, асайнар-сәйнәр, ўс күниәх түн тоххору³⁾ курұтә суюхтук күлән-бінбә, хојү астарыгар бөтөн, ыбағас⁴⁾ астарыгар чачајан, сыарғап байжәләхтәрә сылларан, торғон байжәләхтәрә торолујан, араған таржастылар.

Бу тарғаспышттарын кәнја ѡр цахтар іккі олордулар.

Сахалы бысыға буоллағына — цахтар кісі, «хат буолары гыныым» діän, адыланан тіјән кәлә. Бу буолтун кәнјінә, сіріндейдітын соғұрлұғу дікі қарғатігәр, сәмаі турұ даідытын туонастыгар, ат ѡртүр тоғосо курдук, тімір тоғосо — хантан да кәлтә биллібат — саялллан турар. Хонон турдағын аյы цахтар ыја ўнан істә, хонон турдағын айы тімір тоғосо тулатыгар тімір сысы улатап ўнан ісар. Саттіс ыјыгар олоруоға тіјән, атта ылајан, әрәйдәнәп тіјән кәлә, ахсыс ыјыгар тіјән талларан кәлә, тохсус ыјыгар тоғосою көрдә, онус ыјыгар олоруох атә. Онус ыјыгар олоруоға барығар, саха нәңбыта буолар хаја да біләччітә білән, хаја да көтөбөччүтә көтөбөн, хаја да кырцағаса кысана сатан кәбистә. Ўс күниәх түн тоххору әрәйдәнә сатан кәбистиләр — цахтар хаітак дағаны ѫләр оттуғәр тідә:

1) Въ подл.: табанинан. 2) Въ подл.: Уолана. 3) Худ. ишиштель двояко: тоххору и тоххору. 4) = убағас.

— «Күпүм-ыјым төсө хачча халбытын кәнжинә öлбүр гышинауымын бу! Öjbn тасаран күммүн köllörүц!» — діан, іккі öттүгүттән бјотон, ат буолан, сыйлан тіјән кәләр суюл аныгар, цілгін анын тәләјә үрдара сыйтан, сајыңцы күн тахсебитын дікі көрө сыйтан, абытаідбі-ајалы, ытбы-соңу сыйтар:

— «Бајалларын ықсарыға діан манинк буолар іні, öллөрүн күсә діан бу буолар ібіт! Иккі ушар бүйрүттән тардыстан, џапта самыбынан саллан, суюн уллуктарым үңуоға тудуншатылар. Иккі сурам мәжіттігән тардыстан ыарыбыттыгар тулуібатым, öлбр халлар күнүм үтүрүстә. Ітән олорор іәріма ціам іччіта, маңава тордугар барбарьыт¹⁾, сәттә быт тірітә дурдалах, Ніжаха-Харахсын-Ніжрылын-куо Кую-Чамчай-ијаңым, мін туспар халбарыібат халың халбаңын халбарытан біәрдің. Оттон, олорор ал уотум іччіта, міжін ббсабатың-абрабатың! Абыс іләх-саңаләх ан іжә даідым аваллах іччіта, алтан торбсколых Аңарыхса-тоjon, көмүс торбсколых Күн-Күбайхса-хатын, төлоруібат сөң сүңгәсқін төлөрутан біәрдің! От-мас іччіта: от іччітә кырагы iiläх Кылбадасын-кыс, мас іччіта Ніжалахсын-уол, мін туспар²⁾ хара суругу суруідугут! Сүрүктәх сүргәдалай іччіта Олұғат-тоjon, мін туспар²⁾ қазылаккын тубасіннәрбатиң! Амижік аскәл хара тыя іччіта Баттах-сарын-Барылах-батыр, кыя хан үктәлләх, көп сөгөлөнних түләх олохтөх, сөң туспурға, ура бәргәса, кураңачы сүрүк, бирадаи-бәргән, туосуғар күстәх Түбән-ојун тоjon кырғаңас, түләх джібәккәр күөсаліт, cialläх аржаскар намылыш! Бајах сылгым cialläх кутурууга саламаләх, маҳтаттәх маңан халланым, арыллан кулу! Ciär сылгым cialläх кутурууга ciärläх ciärәл халланым, сариллән кулу! Од анара öттүгар күсүңцү күнүм күйгәјә көстөр, саскы сардаңара тахсар даідитыгар, кысалжалах кысына бийлібат, налыр сајын тардыллыбыт, түктүмәрдәх тұна суюх көрүлүр күнүсүнан күйгәібіт, күсүңцү күрәң убасаны көксүн үрдүнән күгүнәччи оломнур көнбөрү көйгрө кымыс көрдүгәннәх, устәх öңүрүмәр оқусун үрут öттүнән öрүкујән көстөр öлбөнүі-

1) Въ подл.: барагарбыт. 2) Въ подл.: туспабар.

бат öлөң оттох, кыспат кылыс оттөх, бадар кылым барда мәйіләм-
міт, ўс кылым толбоңнбю суоруннаммыт, өргөстөх үлүк саңа ўс
бәргасаллах, асыныллах абрааллах айыт аյбысыт, ітімжіллах әрги-
тиллах іаяхсітім! Ісігіттән дағаны, төрүттәх-үстәх кісі буола-
рыбын, орто даідыга төрөбүтүм, ураңхай бысытына хат буол-
бу tum. Бу буоламмыш, уцуох арахсар күммәр, орто даіды біләч-
чітә, орто даіды кісітә мірігін тусалабата. Олор күнүм буолла.
Олор сіміәрніттән тасарың, бысаң-абраң!»

Bilігі діан бүтәрәпін кытта, тус ілін дікіттән тыстах баттах-
тах, үрүң ўс кыл тірітін курдук, үрүң былыт брё үрүйтән¹⁾
тағыста, тус ілін дікіттән іті сіріләс тыал сіріләчі²⁾ тыалырда.
Бу гынаш баран, халлан хайдарга ділі, былыт быстарға ділі
гынина. «Аламай күн сатылата дү?» діабіттәрә — іккі айбысыт
цахтар ілә көтөн күнгәјап кірділәр. Бу кіраннәр, цахтары ілә-
бодо көтөхтүләр. Манылаха цахтардан тұктәрі баяллах, тоботүн
оројуттан санины бајатыгар ділі түсәр кысыл көмүс курдук
кудраллах астах, тұктәрі үтүө баяллах уол ою төрүтә.

Бу төрүрүн кытта — хантан да кәлбітін білбәтіләр — хал-
ланнара хабыс хараңа буода тустана, хара тысаңас саңа кураі
іңчіллах уохтах одун халырық, оюн тіјән кәлән, түннүгү кәдіргі
ылан тамнаш кабістә, күлләрі-көмөрдөрү, уоттары-одуннары,
сыстары-сымнары тасырда ытыјан тасаран кабістә. Хабыс ха-
раңаңа, ыс будаңца әргіжан халан баран, кабія-кәнәңас сырдаң
тіјән калләбінә — көрдөхтөрүнә — араі маңы оболоро ханна да
суюх: халырық ытыјан сөрөн ілжа баран халбыт.

Халланнара сырдаң, күннәрә тахсан³⁾ тіјән кәлбітіләр сұн-
пұт оболоруң аттақтын сатылын көрдо [сатан] кабістіләр, хан-
тан да булумуна сутәрән кабістіләр.

— «Алата, көстүбхтәбәр көстүмүнә⁴⁾ халлаңа!» — діан ытач-
чы ыттан, соңоччу союн, сүрдүк діан санаңдан, сүрдүк діан хо-
мојон олордулар.

1) Въ подл.: ёрюттянь. 2) Въ подл.: сиккиряччи, по ср. выше
(стр. 137). 3) Въ подл.: сырдан. 4) Въ подл.: көстюбюния.

Барбыт барбытынан барда, сүшпүт сүппүтүнан сүттә. Кісі кісіншән, сүбсү субсүннән сін олордулар.

Öідөшөн баран ісіттахтарінә — айбысыттар, тахсан саха кісі көрбөр, кырпақ кыттыбат кыраскылах, кыраі маған халлан кырыс өтгүгәр, іккі маған кыталық кыл буолан, калашнәр, әргілан көтби әрәлләр ібіт. Ол көтө сыйжаннар тыллара буолар:

— «Орто дайды хобо-хомусуна, аласыта-албына сүрдәх кыл буозар ібіт! Алата, сосуідахпыт! Алата, бідүт куттанваңа, сұрахпіт хаяйниаңа! Аны төсөбө-дö буолтун ісін, орто дайдыга төрбүккә — төсө-дö асыммышыт-харысышыптыт інжігар — ilä бајабітінан кірәр үсубүт. Оттон канаңдаскі-дә үjä тоххору — төсө-дö асыммышыт-харысышыптыт інжігар — туом әрә діан туомвүр, маігы әрә діан маігымыр, сүрүн-кабін әрә оңорор буо-луохтуннар! Алата, харылан! Бісігі бајабітінан кірбіт обобут сүт-таңа сүрүп-кабін! Бу ханан әмәнән — ilä кірғік бісігі шаңы буол-бут обобут сүтубүттән түктәрі әтә — ханан әмәнән күбрајан көстби, өлбөт үjäлах, быстыбат тыннах кісі-хара төрдө буолуох-тун!» — діан баран, котоя тәмтәјан тахсан бардылар халлан-нарығар.

Ыллабыттара ыр былыт буолан, туоібуттара тор былыт буолан халла.

12.

Ор illi, отөр illi олорбуттарын кайиңіә, бір сасыарда¹⁾ халлан сырдабата, харацапан әргілдә. Халлан түört мұңнугуттан күрсү-лах әтің, бро әтән тігінан тахсан баран, одун халзырығынан, хабыс харацапан әргіттан кабіста.

— «Хая улыгәрі?» — діан балыксыт ыал буор урасатын саға Сімәхсін-амәхсін, тахса көтөн, балаған үрдүгәр ытта сүрән, аңар кулғағын таліт бырахта, аңар кулғағын саба тардынна.

Бу гынан баран іcillia сыйтта.

1) Въ под.: сасёрдя.

Тус хотуттан ырыла ырыаттаң атын, саңа саңаттан атын, кылас кыластан атын:

— «Абыс атахтах тімір дарда сыарбалаш харбыја мағас атбырым! Ciäläхкінән ciälän, хамылахқынаң хамаң, тыңрахтах байаң тыбына соғустук чычырбән, атахтах байаң аллах соғустук аяниң!.. Үрдүк аттах Үруц Үолан діән кісі добордбх billäjim¹⁾ барқа үсән-тәвіжән, барқа баjan-тотов олорор диләр. Манылах тіја тардылахның барқа тіатайдім, барқа таластым. «Ханышы ыар аттаж, ханың ытық сололох кісі істәбәй?» дір буоллаллар — Хос-ісәпәләх-хосудајар-Хоро-тәбіән аттах Ытық Кыбырдан діән кісі буолабын» — ырыла саңата ылләр.

Сімәхсін-әмәхсін цілтігар сұран кірән:

— «Іча аյыккабын! Истәхтән атыны ісіттім; тус хотуттан саманың ырыналаш-тојуктах кісі ісәр» — діән кәңсін біардә.

Тоjoно, Кончүö-бөбж, «ісіттіам істібаттіам» діаттә, батастах сатаңын курданна. Батастах сатаңын курданан баран, iläcä-таса таса котон, сысытыгар сұран батыргајан кірдә. Ата сысытыгар асы туарын ыңырданыах-ұннәніах ўөх біәрбәтә: сыбытахты үрдүгәр түсан, тус хоту сұрдан туманната турда.

Баран ісән, ајы дајбытын абасы дајбытын іккі әрдігәр көрсө түстә сүрдәх баяләх абасы бәрдін, онуңасын. Аттар уолук уолуктарыттан, күйн күбнәріттән көрсөса түсан үтүбләсә турдулар — хајаларын дағаны хајалара тәттөрү аијан чугурутан барбата. Аттах кісі ат үрдүттән түсә ёккірійтә, сыарбалаш кісі сыарба үрдүттән тура оідо. Утарыта көрсө түсан турдулар.

Абыс кісітә саңарап кішіләх:

— «Ан бу даідыға кәлиәхкін сөбө суюх. Сірің-даідың сугасына төниө тур, арәjің-бурујуң аччыгызына арғијә тур!»

Абасы кісі әтәр:

— «Ханың маның кісі тоббетун оројунаң кірәр, ўлләр бүбінән тасар тыллах-бетбх кісіні? Мін ан саңа кісіні қытары кәңсәтән, ан саңа ңону қытары тоюнносон сылжыбытым. Ан

1) Въ подл.: билгісиятимъ.

кірфік-тәбәні, бысеміц, барт тәтійнәх тыллах-өстөх кісігін аbat. Аң міжін кірфік-тәбәпі кыајыах-хотуох кісі буоллахқына — сірім-даідым сугасына төпнö турохпун, мін әжігін кыајыах буоллахпұна — ән-дә сірің-даідыш сугасына төншүбәц. Халтысты банаар хабарғабар мін хара быллаттакыны: мә әрә, ңаш маны быса тардан көр! Маны быса тартахқына — кыајыах кісі буоллағыц, быспатахқына — мін ңаш ажіаха баран көрдбүм буолуода!» — діан баран быллатын мәйнүттан сүбән ылан біәрдә.

— «Сүi! маңайқан аллах абатын-сүттүтүн, оғозор! Нә «бу былаппнын быса тардың дұ?» ді-ді әләктардәх!» — діан баран, Көңчүй-бөбжү, ылан, быса тардәры тарпыта: ніччәбәй ыас курдук үнан біәрдә.

Бу үнан біәрбітін аңар усугун аңар атаңар әріjа біәрдә, аңар усугун іккі illirär әріjа охсон баран тарпыта; үнарын муңун тоххору брø үнан біәрап баран, сіргә үктүбүтүн төлө тардан ылла; төлө тардан ылан, іккі әqіl мәjіттітән сіnіjärс bili-gär dіlі kälän әncärі әpilla түстә. Маны тұрдастә-тұрдастә быса тәllыталә сатан кәбістә — опуоха улам ықсары ылан істә: барбат-да kälbat-да гынан, хамиабат дағаны буолан, токүнүс гына түстә. Маны абасы, атыгар ылан, дадаңдалбі ўран кәбістә, атын атыгар ылан холбонно.

Інjа гынан баран, Көңчүй-бөбжү ғiятін дікі ајаннатан үүккүтән källä. Үүккүтән kälän, іккі баlaғаны түрі ҳамыјан ылан, іккі әрәмәдәjін уллуңаjар уктан кәбістә, іккі бai кісі kärgräni, ахса billibat арыаjытын іккі әрәмәдәjіп толоро ҳалан кәбістә. Бу ҳалан кәбісән баран, тахсан, даідыштын дікі ајаннатан үүккүтән істә. Кәвjин ҳаjысан көрөн баран, сысын дікі [аңар] ытысын үнан баран, сылғылбі кістіан баран, «хуру-хуру» дійтѣ, аңар ытысын тосујан баран, ынахты мәңірәтә [маңырата] — опуоха сысын ісінәjі сылғыта, хотон ісінәjі ынаға барыта, кәнжіттән батысаннар, ilim хотоjосун курдук быса субуруібутунан бардылар. ңа, бугурдук көсөрөн турда.

Бу істәjинә — туох ѡттә, ҳанык ѡттә — аjы кісі туюнатытап араға арағымыша гынан әрдәjинә — тус соғуруттан ус

атахтах тімір міңә біләләк үс кырылах тімір кісі кәлән інігәр күлүкүс гына көреö түста:

— «Кімнахтәр білбат кісіләрә¹⁾ буолацын, кімтән ыjäхтәх ўрұq хара сүрүгү, хантан булацын, хамыјан көсбрөн iljä іса-жин? Сірің-даідың сугасына, әрәйің[-бурујуң] аччыгыјына — ән бу сүбсүләрі төннөр!» — дір, тырыттар, хаяттар, тігінір.

Bilirä білігі абасы:

— «Іла бабат!» — діәп, сосујан баран, аттары байжәләрі Кытыграс Бараччыны харбән ылаап, хаңас дікі ытысыгар үран, хамтаран көрөр: — «Аյыа, бу байжәтә ёміә абасы кілбә кіаптых, бухатыр үсүспә үсүннәх²⁾ ібіт дү?» — діәп баран, атын хантасын төргүтүгәр, атабын брә гына, басын аллара гына, төргүлән бајан кәбістә.

Бу гынан баран бара туар.

Сірігәр-дајытүгар тіјән кәлән — үілтін ішін дікі оттүгәр, былыр аյбы сүбсүтүн куратан ылан, сүбсү-кісі ітә сылжыбыта абыс курдулах алас сысы барыгар ақалан — кісітін-сүбсүтүн тәлітән, үіләрін туроортан баран, бу даідига тусунаи тас чар-чітінән үрут оттунаң ыттан кірбәт, алын оттүн арылан кірбәт тасынан бутән охсон кәбісан баран, тубрт сірінән түбәт айнап кәбістә. Иш дікі аныгар туроурда Сімаліjән-сік-бајаңал-тышнәх-Тімір-Цасіна-бухатыры катабінән, соғуру дікі аныгар туроурда Соғотох-атахтых-Суон-Суодалба-бухатыры, арға дікі аныгар туроурда ақәрдас харахтых Арғаман-Царғаман-бухатыры, хотугу дікі аныгар туроурда Хоролу-тыллах-Хоңкурдан-бухатыры. Бу туроурал баран, бу ფоңдо аттар:

— «Үбсәттән ургүйр ургүйубә, аллараттан сіркійр сіркі-жібә; бу гыннасына — міәхә кәләңкіт тылларың!»

1) Въ подл.: киситя. 2) Въ подл.: дююнил дююниняхъ.

III.

Хан-Царгыстай.

13.

Абасы аідайна-албына ілжä турда, сіті курдук ілжä барда, аппіт курдук, Кончүй-бөбөпү кісіләрі-сүбсүләрі.

Мәдү үјаңä халырык сөрөн көтүтән тасарбыта Кончүй-бөбө оғотуң. Бу сөрөн көтүтән тасарап — улахаи хаңқышыр хара тас үрдүгär көңәбі тәтің төңүргасі бар ібіт — манылах көтүтән ілжän түсәрбіт¹⁾. Үсәттән — Бәріят-бәргән діән тәідәң — хары са-мыры кылта Уруң-ајы-тојон үрүң сулығајіттән тамалатан біәрә-ринән ітіллібіт, манна сыйтан, білігі оғо. Сынпыта уон сыл буолан баран, тәтің төңүргасін хая тұллан тахсан, сымыт хабын кур-дук усуулан тахсан, сысбига сұран батығраң кірдә. Бу кірдәбі-на — үрүң тұләхтән бір-да хамар суюх, үс сыллабы ўммұт оту туох дағаны быса ытыран ылан сіабаттах, кісіттән бір ішінән сырайдах, іріңақ тұллах кім-да суюх (буолбут). Тұборт уон²⁾ былас туоралах, ағыс уон былас усталалах, тұборт ілі халықнах, тігінір тімір алас үшән турар. Ол інжікі усугар тұборт қырбылах, үс былас үрдүктәх қаңқір тас остәлбололх буолбут. Манна сұран бітігрән тіjән кәlәn, оғо иjаңқір тас остәлбо үрдүгär ёро ытта сұрдә. Бу ёро ытта сұран іcilliән көрән олордоңуна — кіпі урұт өттүгär сур діән әлбәх кісі, сур діән әлбәх сүбсү бар маігылах. Манылах ёро көрөн турал үогүләтә, хантајан турал хасытата:

— «Үрүң халлән үругт өттүгär үт тас олбохтөх, үрүмәдібәт үт күөl дайдылах, сатбы намызы саналлах, саха ураңхай кісі буо-

1) Въ подл.: тюслрбитинъ. 2) Въ подл.: тेpьдeнь.

лар кәскілін¹⁾, саха буолар ұасалын²⁾ төлкөлүргә оңорорго оло-рәччу Үрүң-ајбы-тоюи бәр буолуох тустах атіц. Бу мін орто даідыға күбәі хатын іjаттәп төрбөбүпүн өйдүөмнә халым, әр тоюи абаттан торбөбүпүн тәжінінінә халым. Саинибар таң-нар таңасым суюх, ісшәр ассым суюх — туос аччык халым. Мінжәр атым суюх — туотчаты халым. Туодунап төрүйттәнан, туодунап арғіжан кісі буолуох кісібіш? Мапы, тоюи асам, міжі-гін субали!» — діан баран, icilliān олорор.

Бу ісіттәбіш — ilin дікі кісітін аргітә тартаран ылаш, со-буру әлкі кісітін сугасатас, аржан дікі кісітін алабаран, хотугу кісітін холбоп баран, муңжахтән мүијан туран:

— «Саманнык бысынан, саманнык кісі, орто даідыға төрөн, бәрт тылы тылласан, бәрт саңаны саңаран, ытән-соңғы ёрар» — діяттә Үрүң-ајбы-тоюон. — «Бу мінжәр ата, бу таңнар таңаса, туттар сабыата хантан тускулах, туохтан оңоруллах буолуох тус-тағыз?» — дір. — «Санаалах — тајыц, біләчі — біліц!» — діәбі-тігәр ўс күннәх тұнұ мәліғі мустан күгүпә сатан барап:

— «Туох діәмміт, бісігі мајібітінан харахытыван көрбөтөх кісібітін сатамыт, маннык буолуођа діан кіпіләх бісігі тугуда бағамшайхлітін білбәтібіт, хашынк да аты біәрәрбітін хотог тоюн-пой тасарбатыбыт!» — діан баран, тарбасан халлылар.

Бу тарбаспыштарын қалпя, Үрүң-ајбы-тоюи бәркә әрә діан санарбән-саныңдан халла. Аржан дікі бір тајаҳтах кісі тыаса ба-рап ісәп төпнөн kälär; төпнөн, халбаны лос-лос тоңсујап баран:

— «Үрүң-ајбы-тоюон!» — саңата саңарар: — «Тоюи обонјор! Мін, бу баран ісәмміп, санә буллум ёбат: іті орто даідыға төрө-бүт обону мін аттән, ат аյаң біәрдәхпівә — сөбүлүөп дуо?»

Обонјор саңата ціә ісіттәп:

— «Ах, сөбүлүрүм ханна барынадай!» — дір.

— «Мінжәр ата мін сібөр іті: мантан тус іlin дікі өттүгәр Аյыттан-Таңараттан ilä оңоруллах, сүсүгәр — күн дікі көрдө-бүнә — тоғус сірінан тусахталлах, ыі дікі көрдөбүнә — сәттә

1) Въ подл.: къаскильмы. 2) Въ подл.: жасалым.

сірінай үәргәлгәпшт іадастах, кәбә қыл кәккәләччі олорбутун курдук кәтәбәр кәр чуор күлгәхтах, сүсүгәр чохчоңо қыллах, харәбәр хараңаччык қыллах, таштыгар тарыбана [?] көтөрдөх, кутуругар кураңаччы қыллах, борбујугар борұ оттөх, тамыгар талах мастанах, аїданнах аյаннах, алғархайдах атахтах, ұабылжаннах сырылах. Табыры-тугуі ат бар әбәт, бәjәтіттән ұммұт ыңғырдах ұниләх. Бу акка әр кісі туттар сабә бәләм, әр кісі таңшар таңаса бәләм. Бу аты аյбы үәсәлжітінән, сәттә уолан кісіннән быса қылдатан түсәрдәхкіна — кішіләх сөптөх-пүөрәләх ат буюлоға. Бәjәтін аға: сүсүгәр чообишох, кәтәбәр ыңдах, түөсүгәр күннәх, өлбөт үжаллах, быстыбат тәннәх Хап-Царгыстаі діан аттах буоллуи» — діатá.

Онуоха үіә ісіттән Тою:

— «Ах, үчүгай, онпук буолдуи!» — діатá.

Алларафы кісі «ісіттім дү, істібатім дү» діа санаға. Хантан да кәltін білбета, ыі күн сардаңатыш курдук ыңғырдах ұниләх ат кырәjan түсан кәllä, тімір аласыгар тиң гына түстә, үс былас өljүргү көмүс көптөсүн соснупунаң; мантыттан хаба тардан ылла кісі. Ат, білігіттән сіргәнән сосујан, бірпаста-бірнаста ојуолә сатан кәбістә. Білігіра білігі кісі туинут іштін мұлтүрушшатә, үктәмміт сіріттән атағып улларышшата. Бу буолтуң кәңінә, атын күлгәжар түрә туған укпүт таңасы ылан таңнаң кәбістә; онто үс қахтар кәтәрдән көрө-көрө тікініш курдук буолла. Үс кісі туттаран көрө-көрө оңбортуи [курдук] кісі туттар сабыната барыта бәләм; бәjә бәjәтігәр үүрә, тәгіл тәгілләр сөп буолбут. Атын кәтіт тасатыгар, сомођо тоноюсугар¹⁾, хара сialin төрдүгәр хам олору түстә. Онуоха ата үс күннәх түн тоххору ѡргөн устата барымына²⁾, мәjітін іккі атағын іккіәрдігәр уктан турал мөңә сатан кәбістә. Машылаха олоюп бірдә [-дә] ѿгдәпніötö, кыпчыбыт атағып бірдә [-дә] үігіңиаппәтә³⁾. Бу буолтуң кәңінә, тус хоту салајан барап, атын халың күңүп хаја күмијиблән ба-

1) Въ подл.: тоносугар. 2) Въ подл.: барыбына. 3) Въ подл.: жегянинииятә.

ран, күлгәбып тыласа арылыас күс кынатын тыасын курдук ісірән істә.

Төсө-дө буолбата, сотору тілә Ытық Кыбырдан кал суоруңугар, кәтіт уораңајыгар, сірін туонатыгар. Маны ілін аңца кәтәбіл буолан турбут Сімаліјан-сік-бајаңал-тыннах-Тімир-Цасинә-бухатыр кәлбігін billä. Бу мантан кініхә үрдүк халланған үрдүгар умүрүјарға ділі гынап бараң, наң туәртүгана¹⁾ аллара сіміттарға ділі гынан бараң, аламаі күнә үрдүгәр хараңарапта ділі гынан бараң:

— «Тојонум кәлиәбә діабіт кісітә кәллаңа бу аbat!» — діа санаң кәбісан бараң, соғуруү дікі барда Соғотох-атахтах-Суон-Суодалба-бухатырга тыллыбы: — «Тојоммут кәлиәбә діабіт кісітә кәлла мағыләх, ону «тылларың!» діабітә; мавы бараң тыллыах!»

Онуоха:

— «Бәжә тбина бајаңа харбас! Бајатә дағаның субұн тою озорботою? Үрдүк халлантаң сұпсұқ, халлантаң таңараттаң хапсыр²⁾, былыттах халлантаң бысылай былжаспыта. Тыллыах кісі буолларғын бајаң тылла; мін тыллыам суюңа³⁾!» — діаң бараң, соғуруү дікі кірән, күрүбін суодајап халар.

Арға дікі аңца турбут Аш-Царсын-бухатырга⁴⁾ тіјан тыллата; онто аміә Суон-Суодалба⁵⁾ курдук саңарап бараң арға дікі күрү турбут. Хотугу аңца турбут Хоролұ-тылләх-Хоңкурдан-бухатырга тіјан тыллабыта; аміә ол курдук атәп бараң хоту дікі бара турбут.

— «Бачча цон бары [манның] буолтуң кәпініп, мін-дә тәскілісібіп, мін-дә, ордук хайтахтах кісі буоламын, тыллы діаң ісәр кісібіні?» — діаң бараң, Сік-бајаңалга сімаліјан сасан халла.

Хан-Царғыстаі, кәлан, тәс бүтәні сірін іккіәрдінан тасын іккіәрдінан кызынжытын батары біарәп бараң⁶⁾, сір улаңатыгар⁷⁾ бірдә сыңаја аијан кәбістә. Бу гынан бараң, ајанинатаң кірәв

1) Въ подл.: төрдь-тигияния. 2) Въ подл.: хансын. 3) Въ подл.: сох. 4) Выше (стр. 144) онъ названъ: Аргаман-Царцаман-бухатыр. 5) Въ подл.: Тимирь-Джебиня. 6) Въ подл.: дембараң. 7) МА.: улаңатыгар.

källä. Ајанинатан кіраи källäjivä — маска-окко бапват сасынап хара мађас сылгыны, хара мађас ынағы даљі табистаран, даљі кәсәрдан, іштә атаға тіјәріпші быса кымыжылан, атыгар кыс бәр-бәкәйинші көлгүиаччы кәсәрдән, ёттарін іңде табағајинші дәлбәрітә тәпсән тіјән källä.

Бу тіјән каллағинә Ытық Кылбырдан ус хос тімір балағанын кәп сурорушгар, кәргәттәрә қоно көрдөхтбруна — аламаі күн ча-бағаныш курдук ча бағаннах саха кісі ајанинатан тіјән källä. Бу тіјән кәлбітін абасы кыса кәргәнә, тахса көтөн, күлә бысынап көрөн баран, көтөн кіран, іккі ёттүгүн тасына-тасына, сәттә былас тылын туора салбанаи, аттан мәңіжә туар:

— «Тојонум-убајым! Мойінбұх мајітә үчүгаја барт, іңіләх іадаса ңаңқатай барт! Мойінбұх мајітін міаха үлүләр, іңіләх іадасін міаха сәмсаләр!» — дір.

Бу буолтун кәнжіпа, Хәп-Царгыстаі абасы ціятін тасыгар, улұ ус кыстығын піјүрун курдук тоң тімір тусасатыгар ојутан тіјән källä. Маны Ытық Кылбырдан көрөн баран сүрдүк діән күттанина, ёж хамната, сүрәбә хајынна, хамна-да барынах-кәлиах сір булбата. Холұятынын¹⁾ ішін ёттүнан сіргә сунту түсін баран, «бу Хәп-Царгыстаі атын хара быарын ортотунаи, ус кырылах тімір уәрбә кыл буолан, чіркәјан туар тісів ўюсун ортотунаи быса тәблізіам» діән, — «ол тәблізан Хәп-Царгыстајы²⁾ асағас куңунаи сәсырдыам» діән, «kälïn куңунаи кәбіратіам» діән, «әрә кәбүйәм» діән көппүтүн, ата атін таргаран цігіс гынан біәртін, кычымын іккіәрдінан атін іккіәрдінан тұтүп быса харыјан ус кырблых тімір уәрбә ёрб хорос гына түспүтүн, «ус кырблых тімір уәрбаді ортотугттан хабан ызызам» діәбітә [да] Ытық Кылбырданын кәтәйін асыттан сыса тардан түсәрдә [Хәп-Царгыстаі].

Бу гынаи баран, Хәп-Царгыстаі Ытық Кылбырданы іәніп тардан құсунпарбытынаи барда. Іәніп тірітә кіләјан көстүбәр діли, сісін убәл чіркәлжійән көстүбәр діли тасылда бу даідыға абасыны.

1) МА.: холұятынын. 2) Въ подл.: Жаргыстаі.

Маныаха абасы:

— «Артбыш, ён міжігін абра, тоюонум! Аң міжігін олөрүмә! Мін, ён каліахқін біламміш, үрүң хара сұрккүтән тышнабы тымныта-'ікпіш, еңеуохтәйі мұлтұрұтә-'ікпін, туозкуп да тарыя олөрд-'ікпіш; барыта бүрүс бүтүншук турар. Аң, маны көрөн бараңцын, кісігіттән-сүбсүгүттән ітабастамміт буоллаңына — оччою міжігін олөрпөр!»

— «Ах, үчүгәй, чәй, көллөр!» — діаш, абасыны мөлтөтөн туруоран кабісәр.

Туруоран бараң, мәйнүттән тімір өргөнүнән быалайр. Бу быалан бараң, інжіләр кішаран, іәнін охсо-охсо:

— «Ханна балларын кісің-сүбсүң? Буллар!» — діаш ілжә бараң.

Ытық Қылбырдан мұңу мұцнанаң, атта тірітә баранан, ытап-соңғы, сір сырдарапан-харахтанап, інжіләр кірән сұрап¹⁾), көтөн бикбөлжүйән ісән, тідә маңы аյбы кісі сүбсүтүн қіалан-үоттән олордор сіріләр-даідыштыгар. Кірғік дағаны, сүбсүттән бір [-дә] сүсесү ітабастаммәтәх. Маны аյбы кісі:

— «Ажәнә буолбатах, бу мінә» — діаш, барытын хамыјан көсөрәп, аյбтын сіріләр үрән-туржын ілжә барда. Ытық Қылбырданы, мәйнүттән быалан бараң, ыт курдук сіяттән ісәр.

14.

Кісітін-сүбсүтүн үрәп көсөрөн ісән, Ытық Қылбырданы ыт курдук мәйнүттән быалан ісән:

— «Аны бачча буолан бараң тугу гынылаңай?» — діаш — «бачча буолан бараң хашпа күрүбәдай?» — діаш, ыттан кәбістә.

Онто ынабы үрәччітә діаш кісіттән ордук буолбуг, сылғышы үрәччітә діаш кісіттән ордук буолбут. Бу гынаң, кәңійттән үрәп, күлгүччүйән ісән, кісіттән кісіаха хорбою, сүбсүттән сүбсүгә

1) Въ подл.: кюрлянь.

хорбоюон, мастан маска кістәнән сброной, сасан ила мәлігір буолап, сүтті түсән халла.

Бу халлан, Ытык Кыбырдан санаппа. Ишә гывнаубына — кінің айлар қаҳтар бар ібіт Кынтый-сарын-кытабас-тарбах-Кыс-Кыскындан-куо Ытык-Чөкчөйдөн-удаған діәп. Абасы абыс улусугар баппатағар — төрбута сүрба сым буолап баран — ағатайштә арға халлан ұлағатыгар хараңа хәйылан, халың халдаңаш олохтобуттара бар. Онуоха сиәлән біәкәйән тідә. Тіжән, анын асан, кіріах ўәк¹) біәріміш, моңодутун туора охто сыйтта. Бу сыйтан, ытән орбосго, ыллан улуу сыйтта:

— «Әпіјіккәм! Орто даідыга Хан-Царгыстаі діәп, көрөртөн үтүү, ісгәртән барт баялал кісі төрөн, імміттән бысәры гынина, аппытыттаң сүтәрәпі гынина; абасы абыс улусун, кәлән, мас чарнатын курдук, от хотүзүн курдук гына оңордо. Мантан, барадаңын, бісігіні бысә-абра!»

Онуоха әңіjа:

— «Кісіні бысебі бысынахтәғар, абрлы абрывахтәғар, суюн²) түрмәйдә, хараңа хәйылға сыйтар кісі абасым албыным дағаны суюх буолла. Хая жәйәбінән барав бысатабымын-абратабымын?» — дір.

Ол діабітігәр Ытык Кыбырдан:

— «Аләтыка әпіјіккәм! ан ітіппік тыллак буолтуң кәпіjа, мін хәжән кісі буолуомуi? Муң сатар, орто даідыга бургунас ынах мусоса булғурута тоңор модут тымынта буолап бараңын, сабыл-зыбытынан турар ынах, оттуллабутуспан турар уогтак турорбах мас балаған буолар кубулжаттак әтің; манылах кірбіт кісі-сүбсү, әп кіаң күлілігәр кірбіт курдук, барыта өлөр буолара. Ама, кінің бәрдін ісін, ол кубулжаккын ханаң быса барылағай?» — дір.

— «Әi, озом кірдік әтәр. Діәбатар дағаны, оннук кубулжаттабымы әтті дү?» — дір әңіjа.

Ініj гынаң баран, орто даідыга кіррап әліjан қаргылан түстә.

Күп кісітә Хан-Царгыстаі көсөн істәжин — туох-да әтіахтән орлук уорәннах тымынта түстә, кісілін-сүбсүлүп тұра тоқонпор,

1) Въ подл.: ёгл. 2) Обыкновенно говорять: түнүктәх.

хамнабат буоланнар, біліру бағіжа тартаран бардылар. Бу буолан ісән көрдөхтөрүнә — убаја турар уоттах, сабыллыбытынан ән-нәх, тасын сібілігів кәлән кырасалан кәбісән барбыт үіә турар. Маныаха:

— «Баі кісі Айбіттан-Таңараттан ілә оңорұлах буолар кыл ібіт! Олы соуҳ оңорұбу туғар сорујан Айы-Таңара біәрәр ібіт, ән даіды іччітә түбәсіншарәр ібіт» — діән, кісілін-сүосүлүн кәлән, кірбітінән барары оңосуннузар, іадаіділәр.

Онуоха тојонноро:

— «Бәjä-’rә, воколор! Тојоңнұт, мін әтә-’лікпівә, туохтах ханықтых қіәні биләңгіт, кірән барары гынаңыт? Тојоңнұт, мін бастап кірән biliäx түстәхшын» — дір.

Кәңжиләрттән¹⁾ ісәр бајаға, кісіні ојодосунан ciällарән, бастаң тіјән, қіәні куо қәллік кымиңбұтышан хаја оңуста; онто іккі буола дар гыша баран түстә; онто абасы кыса цахтары тоботүн сігінәп хаја охсубута, іккі ацы²⁾ арахса хасыра хәлбыйт. «Модут тымны түстә» діабіттара — туох-да соуҳ: араі үчүгай әрә діән күjас ортотугар аяланнан icalläp ібіт.

Маны Ытық Кылбырдан, калән, хараңа былыкка хасаланан туран, көрөн баран, ытән баллаја³⁾ түсән баран, тöttөрү әліндә.

Тöttөрү әліjән, кіні балыса цахтар, кініні қытта төрбүт, Халырықтых-тallax-Хаскылдан-куо Ығык-Аյаңалік-удаған діән барыгар маңы әңjіjіgär кәлән әппітін курдук атта, ытабытын курдук ытәта. Анараjыта дағаны сія әңjіjә әппітін курдук:

— «Кубулжатым, хобум-хомусунум үрајан дағаны олоробун абат. Ол бајаљах кісіні хаја бајәбінан кыајылам діәммін баран істәрімі?» — дір.

Маныаха Ытық Кылбырдан:

— «Сәтар ап — аяланнан істәхтарінә — өңүрүмәр⁴⁾ оңус сүсүн тірітә چүкку бусар өңүрүк⁵⁾ күjаса буолар кубулжаттах әтің — ол ортотугар тас үрәх буолан сұрүктү турар буолуоң ариәхсіт;

1) Въ подл.: кянникатиягърь. 2) Въ подл.: дикия. 3) Въ подл.: маллая. 4) Въ подл.: ёнгеремёрь. 5) Въ подл.: ёнторю.

онтоң іспіт, оно кірбіт кісі-сүсү ѿп іскәр кірбігін-дә таңвайбә буолуох ётә буоллаңа. Оз кіні, төсб-дә бардің ісің, оно юміә кіріә суюх баятә дү?» — діабітігәр Ытық-Аյәқалік-удаған орто даідыға кыран, чуорадыңа түсәр.

Хән-Царгыстаі көсөн істәжіна — туох-та атытган атын күстәх өңүрүк¹⁾ күжаса түсәр; кісілін-сүсүлүн тараја ботуохтү бусан кытара кынаа убајаң істәхтәрінә — сібілігін бүстах тас аныштап кыңымахтын кылыгрбы-халыгрбы уста туарар тас үрәх ұта уста туарығар кісілін-сүсүлүн сирсан кәлән умсақтабытынаң баары гынынлар. Ону Хән-Царгыстаі:

— «Баяң, тохтө!» — діән, куота сійләрән тіјән, кымијитынаң быса біәртә, араі абаңы кысын кубузбаттары баяләрі ортотупан быса охсон түсәрбіт.

Бу буолун кәнжә, күниәрә күн курдук сылаңыта, салғын-пара сіркіәр мәгіттынаң намыңыта турбут.

Маны Ытық Кыібырдан күох былыкка кукурдаңаш тураң көрдө; көрөн баaran, ытың туеңи баaran, тус арға кірән сүрә турда.

Хән-Царгыстаі, сірігәр-даідыштығар, ғіятігәр-үотугар көсөн кәлән, кісітін кісіннән, субсүтүн субсүннән тәнітән-тәлгәтән кәбісән, олордоғо іті.

✓ 15.

Бір сасыарда — «туарар кәмім буолла» діән — туаран тахсан турдағына, хантан-да кәлбітін білбәтә, ўсә, халлантан-да сіртән-да тутүлуга суюх, қылға билібат ыі күп сардақата таңастах, тұктарі утуд баяләх кісі, кәлән, сір халлан іккіәрдігәр біәраңы туар.

— «Дојор, Хән-Царгыстаі, хайтах буоллаңы? Сәттәх тылы тылласынкын, сәркіләх санайы санабынкын. Бу уолујар улұ халлан улаңыттығар²⁾ уолуғунаң ажахтах, Улұ Дарасын бісін ўсун уојана буолбут, Уолујан-усуктар-Улусханиәх-Улұ-тоjoңцо ілжіт-

1) Въ подл.: ён ёрю. 2) Въ подл.: улага є [?].

Т. II, ч. 1.

тіәбіккін: «Кіні міаха аналлах іші аныңағы наскыл [нәктәл?] күдіт оқостуохпун, хасалах убаса адағата, үрүбләх торбујах үтумаджә, хотон хосұна, тітік үіккәрә, барап-кәләр манысыт оқостуохпун кірдін дійбіккін. Манылаха барқа діан осүргәмміт; інші гынаң — әjігін, кірән, дағбі мәліжән тағыстынар діан — іккі сүс әттәх бухатырраттары¹⁾ оқорон әрәп әjіаха, — мантан сәрән-сәрбән!» — дір.

Опуша Хан-Царгыстаі әтәр:

— «Іккі сүс тоттобу ыам бырдағын көрбйтөх²⁾ қоңыту дү? Ошу дәлбі мәліжән кәбісәр бәріккіләх буозар дуо? Мін кіміләрі дағданы онтоң ордорбоппун!»

Маны істән бараң, халлән кісітә халләңца көтөн тахсан барда.

Хан-Царгысга үрүң хара сүрүгүп үмүрүччү тардан ылла, қонун-аімағын хамыја тардан ылла. Бу ылан, түört үон бачатінай туоралах, абыс үон бачатінай усталалах тімір аласын аңар өттүнан брө коппоччу көтөбіп, бу аныгар сүбсүтүн-кісітін кістіән, баттан кәбістә. Бу гынаң баран, үс бачатінай туоралах, түört бачатінай усталалах тәс осталбутугар бараң, батасын тутан бараң, сасан сыйта. Иккі сүс әттәх бухатырраттар³⁾ кәлан түстүләр хәр-самыр курдук. Бу түспүттәрін кырытытган аға сыйтан, іккі сүс әттәх бухатырраттар³⁾ сітә түспүттәрін канжінә, тұра өjүтән, тімір аласын бірдә әрітән кәбіспіт, — дәлбі мәліллан халлылар, бір-да тбын тахсыбата.

Маны Ытық Қылбырдан, кәлән, күөх былыт қулыгар хаса-ланан тураң, көрән бараң, ыты түстә; інші гынаң баран, тус арға дікі кірән әlіjән халла.

Тöttöрү әlіjәn⁴⁾, әміә Уолујан-усуктар-Улусханиә-Улу-тоюңқо тідә. Бу тіjән, үіәжә кіріләх ўәк⁵⁾ біәрімпә, хахаіды хасыра турар аныкы сәргәпі курдү оқутта. Бу сыйтан, ыты-әnәlіjә, мәңә халләнса сатарата сыйта, көбүөхтү-цаңса, ölöp

1) Въ подл.: бухатыры. 2) Въ подл.: көрбётъ. 3) Въ подл.: бу-хатыр. 4) Въ подл.: ястянь. 5) Въ подл.: ётъя.

сацатын тасарап, тыла тахсыбат буолбут ојюн кәріасін атап күтіраң әрәріп курдук:

— «Хан-Царгыстаі, бу аյылаж гынаң, алшін-тірбін барап, бәркә уордајан, барқа тбыттан, бітта әжіаха. «Бұ кіні тугун ха-раца сәрітәі?» діән сәрігіттән тбын тасарының дәлбі мәліжән кә-бістә. Ол гынаң барап, бәжәсін «кірә тартыш!» діән, міжігін та-сынан сыншын тасарада әжіаха. Бәркә әрә діән тбыттан әрәр, бәркә әрә діән уордајан әрәр. Алатықа, өлөртөрүмә-дә, тојоко-ом, кірә тардан біәр! Хараңарап күлкүттәх ағараі алларәбұзы даіды аіма-бын атын-солотуң іміттән сүтәртәрімә-дә, тојокко! Әжіаха уор-дајан, әжігін «кірбәтә» діән, бісігіні барыбытын-да қырган кабі-сәріп кәрәйін суюх кісі бадаға. Чәі, кірә тардыңаң усү!» — дір.

Манылаха Улусханин-Алұ-тојон:

— «Цә, кірфік-тәбәні, сурдах-кәптәх кісі үбскәбіт, оболор! Барт-тәбәні кісі төрөбүт, доботтор! Кіні кірфік-тәбәні міжігін кулут гынылаға. Мантан хая жаңынан бысаныах-көмүскәніах бајақбіні, хая субашын-сарғышын аімағым урдусун бісінен бајақбіні? Ай, діәбәт дағаны, білігі міжігіттән төрөбүт уол обо бара әбәт; сұрбатігәр тіјімінә әрә, абасы-да айы-да сірігәр бап-ватағын ісін, алларәбұзы абасы сірігәр тән тараты¹⁾ қабыныгар түсартараң, сәттә [хос] тімір амнәр ісігәр сун тімірінән бо-ңустараң, сәттә хара күлек кісінә кататан кабісніт уолум. Бу кісібін тасарап өлесүнәрәп көрүм араі кінін қытта» — діән, үс хара күлек кісіні ыташ, абаңтарда үә білігі уолун, Үрдук-халман-уола-Өксүкүләх-Бәкістәі діән кісіні.

Бу ағатын сірігәр-даідышыгар кәліеңәр ділі маңшайғы тахсы-быт обушугар түйрт уоп кісіні, түйрт уоп сүйсүпү сілан кällä.

Абжата-іштәт:

— «Тохтб, болжои! Сонтоғуң-шүбәрәләбің көсүшін. Туох аты-гар үтүө уол обо төрөбүтуңі? Көстөр өлбүтүттән бісә! Нә-бодо саха кісі кулут гына ыләрі гыниң; саха кісі қысыл талах қымыңжытын ашынштан быстар күммүт буолла. Мантан бысан-

1) Въ подл. описка: татары.

абра!» — діаң бараң, тосоюс от саңа ас ўтүйттән кусаңыгар ділі миңдан біәрділар: — «Маны аса!» — діаң.

Бу маныла:

— «Ах, учүгай! Уон холукка асыам, уон хонукка қалбіт сызабар утуујуом, уон хонукка, тураммыш, сүсөөхпүн тәнітім» — діатә Оксукүлләх Бәкістәй.

16.

Хан-Царгыстаіга уруккутуң курдук тыллаччы кісі Бәріят-бәргап кәлән тыллаңа:

— «Сұбу гурдук ілжіттәбіккәр сұманвый туюх-та атыттан атыш күстәх абасыны оңордо аյлах» — діаң.

Опуоха Хан-Царгыстаі аттар:

— «Мін шаштак-да тылым, санаңатах-да санам. Мін бу абасы хобуттап ўбун топтүк¹⁾ утуібат буоллум, олохпун оноллохтук олорбот буоллум. Олөрбүн-сүтәрбін аттабыт ағам Қүөх-халлан-уола-Қүокә-Цасын кірән көрөн турдун!» — дір.

Бу діабітігәр халлан кісітә халланыгар көтөн тәлібірідәјән²⁾ халлар. Хан-Царгыстаі, кісітін-сұбсүтүң мәбыттап сасыараңын курдук сасыараң бараң, тәс осталбутуң аттыгар сасап турда.

Төсбөтәзар дағаны сір-халлан аіманиідә, наң түрттүгән³⁾ кәібалійідә, тәс хајалар хајыта бардылар, буор хајалар сұлан сурулан, тәң сір буолан, дәхсіланан халлымар, халлан түбөт миң-пугуттап өргөстөх толон уот мажіләх, кылданнах кута уот үктәлләх добун халырык, оjon тахсан, халлан тобөтүң оројугар тахсан сомоболосов ірдә. Бу ірән турдағыша — холлоюс бысаңасын саңа кута уоттар, бысыта ыстана-ыстана, сір-даиды улағатыгар тамалан-кыдаңиан, ўнәр оттору-мастары ијылбы салан сіатилар. Ара⁴⁾ аміскәчі хабыс хараңа буола түсән бараң, сүлләх атің ѡрө аттән мөхпүтүпәнәр ордук күстәх күтүр тыас тыасаң бараң

1) Въ подл.: тёбътиюкъ ўбуп. 2) Въ подл.: тыллабриллянь. 3) Въ подл.: төрдь тюгавь. 4) Въ подл.: яръ'.

үрайтын¹⁾ кәнжинә, уохтах [одун] халырык ортотугар үс бәчәтінә усталәх, аңара уот, аңара тімір кісі, тәләгәччіјә аргіјән, усулу ыстанан, [kälän] түстә сирға. Бу түспүт арчімәр тімір аласы бір бәчәтінә жөл түстә²⁾. Бу буолан барап, усулу тахсан туран, кысыл уотунан кідаңшапан³⁾, күйх уотунан төлөншүрән, осталбо аттыгар тураг Хән-Царгыстаіга тіјән кällä:

— «Мін іjабін-ағабын тыннахты ёпіә кулут оқостору гым-мыт ўи ават! Аjіаха ёпіә кулут оқостуохкун сөйтәх кісі мін кällim. Бу ўи дуо ёпіә кулут оқоруох бісіргін? Аппіт тылың сәтін-әр-кәнчілтігәр, санаңыт санаң аյбытыгар, тыннах бәjәбін тыннахты, тураг бәjәрін турору күн араjа буолуохкун бавара-быны дұ, ардә сынјапан әміскәчі хараңаға кіріләкін бабарадын дұ?» — діән, тымыттар-тырыттар, даlbаріта барап тас тыасын курдук саңарар.

Онуоха Хән-Царгыстаі атәр:

— «Бәjә, тохтә, болдо! Ап-дә ыалјар әттәх, тохтор хәннәх, быстар тыннах буолаңын, орто даідыға төробутүң буоллаға! Бу гынашына — барт улаханик сашаным, барқа оқостума! Мін әjігін кәтән тураг кәтінчабар-дә, уктан тураг угуијабар-да холуібапшын!»

Абасы:

— «Маңаікән алмах тылын кысын, ажаңын абатын көрүң дә!» — діән барап, уохтах ахханик утары оюн тіjән кällä, аյы кісіні үн утары абасы құстәх ахханик оюн тіjән барда.

Іккі өргөстәх бур тајах кыл тікестін курдук, соң курдук тік-сісан, хара хараларыттан туттусан⁴⁾, ыласыбытынан хабыналасан, охсусан iestilär. Тімір аластарын дәрәснә кумах курдук dälbi тәпсәи кәбістіlär. Kiniilär тыастарыгар, өлбесубут обушарыгар,

1) Въ. үрайбытын. 2) Конструкция послевнукъ трехъ строкъ подлинникъ: следующая: ...уохтах халырык ортотугар таллгиччия ярьгиянь, уеулу ыстанан тюсты сирғя, юсъ бичятниий усталах аңара уот, аңара тимиръ кися. Бу тимиръ аласы, тюсюнь ярчимъяр, биръ бичятниий джёл тюсты. 3) Въ подл.: кыданнапан. 4) Въ подл.: туттасан.

төгүрүтә сәттә күндүк дајытташ ыла, ай талба хазырынга тураш, отун-масын барытын кумалан-барчалан түсараш, сир-даіды томторуш-бузларын, дулбатыш, кәңсін — барытын мәліжан, толорон, дәхсілән кәбісініт.

Усәйі чуорадыјар төбөс бісін үсүттәш:

— «Орто даідига хаја алжархай үбекәтә?» — діәп, өңжөп көрөн бараштар: — «іңчә аյыккабыш, тубасісіах үон тубасіспіттәр! Кісіні быса дансызымахтара» — діәп, үсәй даідига چугус гынаш біәрділәр.

Алларабы даідигттан ахталыјар абыс бісін үсүттәш:

— «Орто даідига хаја үлүгәр турдаға?» — діән, сәргайнән [сәргайнәсән?] көрөн баран: — «жәй айыккабыш, тубасісіах үон тубасіспіттәр, кісіні дәлбі үктүөхтәрә» — діәп баран, аллара сіміттән біәрділәр.

Бу өлөрсө сатан, баја баяларін қыајызна, тыщаларын күгінә бараңан, тәңиасәннәр, іккі ацы хаңастаса түсән, тімір аластарыгар аїфардырыгар ділі батары түсән, іккі ацы тардыса¹⁾ сыйттызар. Бу сыйтан, Хан-Царгыстаі көрдбүнә — мәбүс сұрахтіәбіт абата, Қоғоррө-күбх-халлан-уола-Күбкә-Цасын, күбх былыт ўрдугар кәлән, көрөн турар ібіт. Оны:

— «Аттабыт ажам! «Өлбөт үйләх, быстыбат тәшинах буоллуи діәп аідым, анатым» ділбатәбін дуо? Өлөр-халлар күпүм буолла, қаккітіәп: брусү, абра!» — діән, ығырап.

Күбкә-Цасын, күбх ўбрбатін тутан баран, котоп тіјән кәллә. Маныха абасында ёттә:

— «Туох буоллуц, Күбкә-Цасын? Миш обо ѡрдәхшінә, ай уолан ѡрдәхшінә — туох ділпін: «өлөр-халлар күпүц кәлләбінә» бісіялах-абрылах кісі буолаңын, күстәх андағары біәртігій, улұтылы әннөтігій? Тылғыш сымыјаалыр кісі буолларғыш — тыммын быс, албын буолларғыш — өлөр!» — дір.

Маны істән баран, күбх ўбрбәләх Күбкә-Цасын Хан-Цар-

1) Въ пода.: дардаса [?].

гыстајы ölöpöру уңүгүн-батасын тірілбітінән барап. Маныаха Хан-Царгыстай äтäр:

— «Үрүң-ајы-тоjon, асам, брусүі, абра!»

Онуоха абыс тістәх ајы атарата сатылан түсән тіjән källä. Bilirinі көрөн барап, Күюка-Пасын, күбүк уйрбаттін түппүтунаң күрүөн, күөх халланыгар көтөп күокәjән халла. Ајы атарата саха үнап сірігәр сардаңалың бағастын сатылан kälän турда. Öкесүкүләх Бакистай ата сыйтта:

— «Тоjonум, доңорум, Хан-Царгыстай! Ölörumä міjіgіn! Туох өсүн бетспүт үон барбытын bіscіrі? Kici iñjіgar kälän, kici хобун iñgäjäjәn kälän ölörcеубут кісі буоллағым. Тәйимын көмүс-куйтәхкінә — міш аjiaxhә бастіlіnai үіккәр-да кулутуң буо-луодум! Mіш ajiaxhә кусағаны санаташына, албыны әттәхнінә, ажыны оңордохшұна — бары тацарам барыта баттатын; халла-ным, ҳадәр тас самыр буолан, урдубар түсән саба баттатын; сірім, кута буолан, үібат буолан халлын! Тутар iñi тосушиун, хамар атағым тартын, ісім dälbi бардын, сісім үсәй быса бардын, кө-рөр харағым чакырылас хара тәс буоллу, ätäр тылым тардан халлын, іккі tіcіm — іккі әрдінан сік кірбәт, саңа тахсыбат гына-ытыстан халлын! Тас үyläi буолан барап, iñi арбәні билбәккә, aläi-mäläi буола бібүн сүтәрән кәбісім!» діәбітігәр ајы кісі — iñgäjäjән-собулың — Ајы-тоjon атаратын үсә даідыга быса кіл-дан үлпіпта, тәттөрү көтөп-тамтәjән тахсан тіjәп барада.

Bili кәшійттән уостарыттан үрасан, күстусан, туксан, Айыга-Таңараға албасан, ат äттәрә алжаммытын ытыстарыгар cillä-сән барап, iñärсін, осороп кәбісән барап, үjäläpiräp тахсан тіjән källiläp.

17.

Үс кырцақас үіл кісі буолла; төрдүсә: Хан-Царгыстай іккі Öкесүкүләх Бакистай [іккі] қытта олороллоро — ол буолла. Бу үон үläläpә үасаллара, туттұлара бігітә, сыйжаллара сидама, бултұл-лара öлғоми, аյылғылара угубтә, санаалара үjaimitә, кәрсіäläpә-

öндөрө хая [да] кылтап ордук буолла. Бу үон дөбөрдүларын көрө-көрө кісі туораттан баңарыах курдук буолла. Бірдәрә суюх буоллағына — бірдәрә асабат, бірдәрә даң кәлиах буолбут кәміттән утасыідағына — бірдәрә: «бу дөборум тух буоллағай?» діәп сапәргейтынгар утуібат-олорбот... Цоллөх әрә діәп майғыләхтық, саргылах [әрә] діәп майғыләхтық бајан-тотон олордулар бу үон.

Бу illäх-äjaläх буола олорониор, бір сасында туран олорон, аյе кісітә әтәр:

— «Дөбор! Бу мів абасы хобуттаи маниык öлөрсүгә aljар-хайга тійтім¹⁾ аbat. Міп манылах уңа барыах санаалашып: Хоротабіш атіах Ытық Кыібырдан кәп суюруна, баса-көсө-тоjoно хана буолуоғай? Машы ан міжіаха ыјан-кардан кулу!» — дір.

Ониуона Оксекүләх Бакістай, ilitін үнаи бараи, уңу сөмүjätін тус хоту дікі чороччу тутан олорон:

— «Ах, дөбор! У долгуун курдук күөх әріан обускун міш, хәннәх хайлык саламалан, сімәсіннәх кутурук салбірдән. Бу гынаш бараи, тус хоту бараи ісәв, төсө-мө аяшиән бараи, тіjән тыала суюхха тыалырыбыт, салғына суюхха салғыдыбыт хайғына тімір курдук хара туорахтардах харыя мастах сіргә. Онию öрбө-жүтүгәр үс субурђа атахтах Мак-түгуі діән уот субурђа кыл субуруја сұрап әрәп даідитынгар тіjәнкін, күөх әріан обускун öлөрөн, тірітін хастап ылан бараңцыш, әтін — «бу даідитын-сірін іччіләрә²⁾ асатахкыг!» діән бараңцыши — ібір ысына оқорон, тәшітән-тәлғәтән кәбіс. Оз гәнжә, обусуq тірітін бүрүпән бараи, обус буолап, аянина тіjәң үс хән төрдүгәр. Ша, ол айғін сұбалиәх-саргылыңа, ол субатінан сыйынац!» — дір.

— «Міш кәлихпәр dili сүбсубун сүбсүләңкіш, кісібін қаса-жаңцыш, олордобуq діп. Оғонжордору, амәксіттәрі — кырғаңас үону — атағастыр бар буоллағына — быса³⁾ ішігіш!» — діәп бараи, Хән-Царгыстаі, бырастыласан-бырастыласан, албата-

1) Ви. тібітім. 2) Въ подл.: яччия. 3) Въ подл.: быса; по сло-ванию МА., быса ішігіш выражает недовѣре, бѣсѣ ішігіш — довѣре.

алжатан баран, сібілігі дөборо ыібытыш хоту баран, бір турор-
бах тімір балағаңца тііда.

Бу кәләп кірдәйінә — туох-та діахтап сурдах кісі, осоғун
іккі öttүпәп көллон баран, мажітін кәтәбәріп оронун аныгар
аңдан баран, утуя сытар. Мүнпүн тыласа, тас үрах ұта тарызы
сурбутуп курдук, тарылбір. Шіятә түйрт мүннүгүнап¹⁾ саинан
түспүт: манаң ісірқа әгіріjан тәбінағына — оттору-мастары
ісірқа үмүрүтән ылар, тасырқа үрән кабістәйінә — бір көс тө-
гүрүлтәләх сірәт отүн-масын пізылачы охсор. Түспүт хардыш
самырдын аміә бу курдук майғыланар. Утуібута уон сыл буолбут
цүсініләх²⁾; уота утуібута уон сыл буолбут. Маныаха, дөборо
әппітінәп, обусун тірітін кәтән, обус буолап, кәлтә. Иңә гына-
ғына — хаңас дікіттәп сүрәп батырграjan кәләп мојуосуна bilіrі
утуя сытар кісі оjoюсун булғу аңдан кәбісәр. Маныаха усукта
біjутан тіjән кәллә, кіні дікі көрдö. Иңә гынаан баран, мұғук
гына соңуя жақеста:

— «Бai, Хән-Царгыстаі-бараҳсан — мұцу мұцинаан, таңы
таңнаан кәлләхтәбіт!» — діаң баран, осоғун уон тарбағынаан
тарт гына тарбан жақеста; уон тәргән харыја мас буолап, тілі-
грі-талағры үбайбытышан барда.

Бу буолтуи кәпіjnә, хаңас дікіттән қасан-қасан, тоғус сірі-
нін тобулу сыйтыбыт қугас сылғы тірітә күбірт аңара күбірдү
сарқ гына ѡроп кәбеста; уңу дікі орупун аныттан мүнна-уоса
бараммыт қытадас аңара қытадасы ҳалыгратап тасарда; ҳалы-
гратап тасаран ағалан, Хән-Царгыстаі күөх аріап обус буолап
туарын басыттан хан³⁾ гына ытыртарда. Бу гынаан баран,
сәттә сірінәп дәбілі сыйтыбыт қысатын аյағар ағалан бырахта;
бырағарын қытта күйт аңара күбірдә байтәнәп күйтәп бабы-
шаптышан барда. Атін-хәпни тімір сірәсінә гынаан атін сі-
масініп⁴⁾ сіралітән тасарда; оптоң ҳајыта баран ҳалбыт кулан⁵⁾

1) Переправлено изъ мүннүгүнап; ср. выше стр. 156. 2) Въ подл.: джюгюнияхъ. 3) Въ подл.: хан (переправлено изъ хан). 4) Въ подл.: сирясипши. 5) Въ подл.: куган [?].

әрбәх курдук қыстығар юисәрі быраған баран, уп бысағаса уштых үлтү сыйтылан түспүт балташан [балталан] хабарђапштынан барда; тұра аңара тұралах тобұға бараммыт хаппыт ігі аңарышан алап қыскылбытышан [қыбырђапштынау?] барда. Умшан-умшан, оцорон-оцорон уостах ох оцорон кәбістә.

— «Ойом, Хан-Царгыста! Тоңтон цулаібат, ірінәхтән іңібат, хаташтаи халтарыібат, өлбөт үжіләх, быстыбат тыныш, охтөхор тұрган, үтәжар құстәхтік өсөбулләхкін өсөгөідөн, әрәідіәбіккін сітән, төннөр сіргәр-даидыгар!» — діән баран, әрбәїн үрдүгәр олордон баран, хоту дікі тыған кәбісәр.

Төсө-’мө тоххору бартыш білбатә, Хан-Царгыстаі куруләп тіјан кәлә абасы тоюно Арсын-Дуолай-тоjoңдо. Ціятін тасығар куруләп тіјан кәләп, ціятін үрдүн ороуынан, үлк-сулық үләсінан үләп түсәп, состуогар кәләп хорос гына аңызла түстә. Білігін кісіргас кісітә кірә-такса Кәр-Цабал-обургу кәләп хаба тардан ылла. Кәләп хабан ылбытын Арсын-Дуолай-тојон:

— «Аңал әрә бättäх! Хантан төрүттәх-үстах, туох ыjáххасорукка кәлбітін хабыталан ылаттығын?» — діән ылар. Ылан көрөн баран: — «Әт-тата! Усун әрәідәх Хан-Царгыстаі-бараҳсан ойом! Барың әрә, ус күлүгә көстүбат уолаттар, күлүгә көстүбат Тімір Дәбірыдан-бухатбіры тасарың әрә!» — дір.

Манылаха сәттә хат тімір амшары тәләjә тардан, сұрдах бајаләх, хатасын чолбонун¹⁾ курдук харахтых, уот-төлөн тынвых [кісіні тасардылар. Ол тасарбыттара тоюонун Арсын-Дуолай ініјігәр кәләп күлүк курдук харыс гына түстә]²⁾.

— «Бар әрә, ноко, Уолујар-Улү-тоjoңдо, тылла әрә! Кіні улуса Көбөрөр-күөх-халлан-уола-Күек-Цасын діән тоюон бар ібіт; ол кіні әттабыт озотун, Хан-Царгыстаі діәп кісіні, өлбөрөү гыммыт; онтун кіні бајатә үшләтін. Ол гәнжә мін кісібін, Ытық Кылбырдашы, «ханна да барын³⁾ [білбәппін]» діәбатін, тутан ыттын: кініхә үңғләх үңған әрә!»

1) Въ подл.: хатасыннах чолбон; ср. стр. 108 — 109. 2) Это нечто, отсутствующее въ подшивке, восстановлено по переводу. 3) Въ подл.: бар.

Іија діан баран, тасырца астараи кәбістә Үрдәххә-аптах-ағірідәххә-бәттәх-Тімір-Дәбырданы. Аңар атағын тасырца үктүйн баран, ісівәгі атағын ылла дұ суюх [дұ] ді-'іккә, Ытық Кыібырданы чачыграпшытынан көтүтәп түсәрдә.

— «Ұлұ-тоjon Қубқа¹⁾-Цасыны хайтах үйләтә? — діан ыјытар Арсын-Дуолай-tojon.

Онуоха:

— «Туттаран ыллан, басын алларә, атағын ёрө гына, арбә халлән қајықар іккі атағын сісіттән тімір тоғосопин сәттаран кәбістә, қанаңаскі уяғігәр ділі күн кусаңаша, цыл қытапада әр-гілдәйніә — тыал іччітә, хараңа буржә төрдө буолан турдун діәп» — дір Тізір-Дәбырдан.

Ол ғанjа Арсын-Дуолай-tojon:

— «Ытық Кыібырданы убаја турар уокка бырағың, кіпі манишык ҳолпұт буолбат буоллун!» — діабітігәр, тімір сурұптәх күрбә тас халғашын тімір ампәрын асан халыгратаннар, кута-лах уот ёрө усұран тахсыбытыгар:

— «Бајә, тохтә, болбо! Аналләбың бу бар!» — діан, Ытық Кыібырданы аңап біартара.

Сақата кыламмытынан барда; ону халғашын ұап гына сабан кәбісән бараннар, сурұбушан әріјан қычыгратан кәбістіләр.

Бу буолтун қайінә, Арсын-Дуолай-tojon оғы ёрө тутап олорон:

— «Обом! сіргәр-даідигар тіјәлцип, кісі-хара буол, кісі төрдө буол!» — діан, алғап-алғап баран, әрбәйн үрдүгәр олор-дон барап, тыған кәбісәр.

Онто, ыппытышан ох буолан, хоројон ісән, үілтін тасыгар кәлән, бајатә бајәтінән, кісі кісінән буолан, үірас гына түстә.

Барбытын тоххору доғоро, Өксекүләх Бәкістәі, үілтін бәркә үіалабіт, үләтін бәркә үләлабіт, сымбітын бәркә сымбыт. Манна қалтін қайjа әбап көрдөбүнә — іккі төгүрүк сыл тоххору сымбыт.

1) Въ полл. здѣсь: Кѣкль.

18.

Төсөй-мө тоххору олорон баран, бір сасыарда туран, Хан-Шарғыстаі доңоругар, Ӧксукүләх Бәкістәігә, штабі:

— «Доңор! Бу бісігі бай мұңуп байдыбыт, тот мұңуп тоттубут, олох утүйтүн олордубут. Бу гынаңыша — аны бісігі, ціаң ішінде, қаштар ылан, кісі-хара буолуохпүн бар әбат... Бу мантан ішін дікі ырах ажан Әркін-Аралас-тојон діәни абалах, Әбір-Туона-хатын діәни үжалас, сәттә тамық сыата ірәскә ійніарлых, абыс сыйғай арбыта абыныахтых, тоғус тобук арбытын ұлларбыт утахтых, солку саптах Күн-Күргәлә-Ытық-Нурулләп¹⁾)-куо діәни кыс обо бар буолуох куозулас, міңіаха онорұлаж-ыяхтых, мін соптобум-шүбрәләбім. Мін маны, баран, ылан кәліам; онтоң хојут ап ціәбін-уоккун тәріжіахпіт. Онында ділі сүбсүлірүң курдук сүбсүлгүп сүбсүләңғін, ціәлірің курдук ціәбін ціәләңғін олордоңуц! дібін²⁾».

Бу ліабітігәр Ӧксукүләх Бәкістәі — абасы абасында кірән кәліен, ақарал алларәбітада дайытта тардан — сүрдүк діәни уордајан, сүрдүк діәни тымтан, утуб үсүттән үтаса маса ұлтұрттән кібіншындың курдук, сыйбаҳтах сирдық ціатә сыйнбасын басынан ыйдыңарбаҳтых³⁾ көстүубар ділі өрө ақкіріән ағдаңай-ағдаңай, қарас сірінәп дагдаја үшүндәр ділі уордајан туран, ыллаби-туоя, саңара-әтә-тіна турда:

— «Ама ап міжігін — «кылаідым» діәңғін, «артаттым» діәңғін — ціәттән арахнат қулат оңостору гынаңы⁴⁾): ізәң-аңаң ыарыттахтарына дағаны кірдәрін-быртахтарын міжіаха ырастатырығын, өлөхтөрүнә дағаны быттах үциохтарын міжіаха көтөхтөрбөргүн! Атахын алмәба, барабыт бысыңа, түбспүт күсән біліәба!»

Інде гынаш баран, әнишан тахсан ўәк⁵⁾ білірмінә, ціа холюбосуттан сәттә масы антах аңаң кәбісән баран, ціа тасыгар тахсан, төкүнүібәхтіргә ділі гынаш баран, бар Ӧксукү кыз буолан,

1) Въ подл.: Норуллан. 2) Въ подл.: эбягъ. 3) Въ подл.: ыйдыңарбатах (переправлено изъ ыйдыңарбаҳтых). 4) Въ подл. переправлено изъ гыннагын. 5) Въ подл.: ёкъ (переправлено изъ ёть).

кötöp барылбы барыара турда. Ајы kіcіtа, сырыjа¹⁾ хаман тахса сүrәn, ыцырдах атын үрдүгär²⁾ түсәn, кәnжittәn сүrtä, kіmі-da кытta үialläxtärittäni бырастыласымына³⁾.

Кыпattах кыл — «кыпattахыны» dіan — куота кötöp барбата, сүrәr атахтах — «түргänпik сүrәbin» dіan — сіtä сүrbatä. Төсö-мö-дä туххары ајанибыттарын билбатилар, барт ырах сіrgä källiläp маіgылах. Абасы kіcіtä тöttöry арғijä хајисан:

— «Бу барахсан! хата бу кәriätin, үiäц-уотуц, сіriç-даідың сугасына, тöшүннäргiн сыңжалац буолуох атä. Mijigittäni џахтар быlжän ызäрыгын аттын байjälin ү-хär курдук устан істәjиң⁴⁾ мәнгiгi! Хата ол кәriätin аjiaxä сöптöх џахтар Узу-тоjon аяjä кулута Сіmäхсiн-амäхсiн Иjipilir-Цäс-амäгäт⁵⁾ бар; ону, тöн-ибцүни, ызлабың кәnжä сöп буолуох атä» — дi-di кötö турар.

Kaliñ öttüttañ аjы kіcі, абалана-абалана, сүrpүtүn кубулуппата. Абасы kіcі кутaлах уотун алларабы даідыңа саба тiбi-рәn істä; маныаха аjы kіcі аттын байjälin кыланыш басын кыла-рүппата, хär-самыр курдук асаран кабiсan істä.

Бир даідиттан абасы kіcіtä куота кötöp барда. Бу бардағына — ол курдук отут уоржалах кöндöi кöмүs балабан кöстöр даідитыгар (абасы) тijän, кöмүs балабан үрдүгär арғijärgä dili гыпап бараи, таңары сапсыjan түстä, үгäх орунун тусуван⁶⁾ ўс масы үрjä тардан кäбistä, аламаi күn толопибх иjүруи курдук вjүрdaх kіcіn јрö кötütäni талаjаччытан тасаран iljä барда.

Бу маны аjы kіcі кбрöи баран:

— «Улатыгар, абатыш ёбät!» — dіan, охтöх сáтын усулу тардан ылац, кәnжittäni ытап хälla.

Бу ыппита күстарылах ас сіmäхtäх џахтары кätäjip асын тöрдүннä тұра ытап түсäрдä; бу џахтар нальбытынан сіrgä түсәn істәjинä — Оксуку kіcіtä⁷⁾), арғijä кötöp kälän, сіrgä тijä'liginä, сағатыттан тыңырахтап баран, кötö турда. Ыам

1) Въ подл.: сылля. 2) Въ подл.: юсja. 3) Въ подл.: бырастыласымына. 4) Въ подл.: петяхинъ. 5) Въ подл.: ямигать. 6) Въ подл.: оруп түсүттан. 7) Въ русскомъ текстѣ: Ексююзялъ Бююстяй.

бырдағын курдук сәрі қон¹⁾), сырыйан тахсан, ытаса тураң²⁾ халылар.

Хан-Царгыстаі ышпыт даідьтыттан білігі балағаннах даідьга үс күннәх түн тоххору аяшшатан тіжән кällä. Бу кälän, ғиађә кіріәбін атаға буолбата, саната да буолбата: «кім бәрыгар кіміләх кіріәмі?» діән. Ціә ілін өттүгәр сұнабаңы өіпүр түс бузгүйжас бәрыгар, салғылы өіпүр чагда салә даідьга, сәттә сің-нібәт сілір көмүс сілістәх, абыс арахсыбат арат салалах, тобус тосгубат қоцқунүр чуор мутуктәх, үс ілі үрүң тұмәциләх, алта ілі хара хатырыктах, тобус іш тордуја туостәх, чорбы аյаңын чох-чолу туаптут курдук туорахтәх, кәріан аյаңын кәккәлаччі тупшут курдук сілбіәсін көмүс сабірдәхтәх, әр қабаллах ән сабаға тіт бәрыгар кälän түсә сытта.

Бу түсән, төрдүгәр оруу оқостон, ыңғырын сыйттанап, таллах-тәх сөрүбтүн тәлгәпән, соңнөх саңыјаңын саптан³⁾ сыйтадына — ціә ісіттәп тор курдук бытыктәх, томтоллубут уолуктәх, сую-хан суюбастәх, доржинибх саңалах, сүр-кәш көрүннәх тоюн обонјор кісі, ҳаңырбастәх торуоскатын тајаҳтапан бараи — өргөстөз үс бәрғасәтін сағірә кәпіт, бортолох бөрд тірітә саңыјаңын нәмсі-гінді кәпіт — хаман тахсан тіжән кällä. Кälän, Хан-Царгыстаіға үңә-әтә-тбына олордо:

— «Күнтән-ылтанды төрүттәх көстөр ажы обото! Туох буолаң-цыш, мін ҳәjәбытым ініjігар ғиабар кірімівәбін⁴⁾, ал уоппар еуостуғаннама, кіаң санаң қыарағастыјан, усув онүң қылған, мұңу көрбін, буору сөбйін сыйттаңы? Усунуң хоту усарда сана, кіаңың хоту кәпіттә сана! Бу гынаңына, мін әjігішнәгәр — төрөппүт-іппіт — әjігінпәйбар ытән, абалашап-сүттүләнән халбытым. Түлбәр бүниәр дағаны Айбіттан-Таңараттан тардылыктәх Хәп-Царгыстаі діән кісіні обо күттүйт туттуюх, урү-тарбы буолуох санаңах атім. Ол көстүбәт күстәбә, абасы албастәба, кälän, былjan-тазан бар-бытын ҳәjыахның? Хата кäl, тур, бәттәх кіріәх!» — діән ба-ран, харатыттан хаба тардан ызар.

1) Въ подл.: крѣп. 2) Въ подл.: тура. 3) Въ подл.: сабта. 4) Въ подл.: көрләппиягинъ.

Оңуоха Хан-Царгыстай, мүчүк гына күлә түспүтүнән, көрсө тураң кäläp; illi illäröttäv sättisäv, үäläpäräp кирән källiläp. Мавы бастыңып манылätтылар, ас бастыңын асаттылар. Бачча, Хан-Царгыстай курдук, утуоб кісі кірап кәпсәтән-iңсәтән, күлан-біеңи олордоңуна — маны көрөн олорон¹⁾ цион дағаны, санаалара тарбан, ойдәрә кәңжән, умнар-түмиәр курдук буолан бардылар. Бу олорон, түшира кäläp, утуідулар.

19.

Түрүлүр түн үбсә бадахтабынай²⁾ Хан-Царгыстай ісіттәбінә — атын саңата, кäläv, бастың түшпүгүнән ытбы-соңу турар:

— «Аналлäh іччім, істәр чуор күлгäбүц бүдләннä, көрөр чыңхә хараңыц сабылынна! Аң бісіккі арағыстыбыт; ўн ајап ортотугар саты хâллыц, суюл ортотугар сотовбунаң хâллыц! Міjі-гін абасы хараңа хâjбытыгар, абасы суон түрмәтігәр анатылар!»

Маны Хан-Царгыстай:

— «Түсүтәбім-дү, illä ісіттәбім-дү?» — дән, үіә анынан тахсын бокуoi біләрімінä, үіә холлобосуттан сәттә масы қоло көтөн тахсан көрдö.

Бу көрдөбүнä — атын саңата:

— «Аналлäh іччім, бырастый!» — al-al, арба дікі — түөрт тас тыңыраңа харәран, кутурууга субуллан — сұран хâлла; інja гынан баран, халжан тыласа хаш гынан хâлла.

Урбаллан тура бјұтән убун ортотугар dili усуор оjұlax, уолан кісі уостаң тісә ортоңбоп көстбр усуын нұра батасын бөтө-бөтүгәр dili сіргә батары тәjажтана[n] тіjән käläp, ытбы-соңу, ыллабы-туоја турда:

— «Ігімүллäh Ішәкесіт-iжәм, асынблых Аjбесыт-хатышым! Аpäi-бөббнү арәдәшпім; абасы-обургу алыбар тәптә, албасыгар түбасиннәрдә. Аны сір-даіды ортотугар туютчаты хâлым: таңиах

1) Въ подл.: олорон. 2) Въ подл.: бадахтабынай.

доборбуя, олох ашпын мұлтұ туттараң, төлө харбатаи ылан барда абасы албастаға-барда. Маны батыахыны, үрдүк халлаң бөктүрғаты, бајатішап көтө сыйжар, баса-атаға billibat боско маған былыт бар буолуоға¹⁾. Маны міжіәхә быса туојан түсәрән кулұң!» — дірін қытары бастың сәргәбә баса-атаға billibat маған былыт, калан, аргибітішап барда.

Оғопјордых амәхсін оюн турға [әккіріән] аттылар²⁾:

— «Хая көстөр айы оғото кусаған кыс оғо аијбітшын аијбіләңцын, іргәх кулун улаппыташ тәнныш тәшшанаңцын?.. Иргәх кулун улаппыта бісіәхә аны-да бар, кыс оғо улаппыта аны-да бар бісіәхә — ону да ыз; көстө абасыга ілә-бодо баран біәрімә! Бір сымыт хаша сыйынбатаі, сыйғы бір кууда хаша әрдә төрөн халбатаі, қаҳтар бір оғону хаша кәлчәркәйдәммәттәі?»

— «Кабіс[iи]! Мін бардағым. Оғопјордых амәхсін, бырас-тыңың!» — дійтәбә³⁾.

Інде гышиң баран, маған былытыгар олорон баран, тус хоту кірәп көтүтә турда.

Кötөн ісәп, хоңор былықка холбосон істә, үәллік былықка тіксәп істә, әләмәс былықка ілбасан істә. Бу ісәп, бір даідыға ітір былыт ісігәр ў долгуун курдук күөх әріәп обусу кутуру-гутта ыјастан⁴⁾, Сімәхсіп-амәхсін өрө біәрәпшай⁵⁾ ісір; білігіні Хан-Царгыстаі хотугу оттүнән асан күгүншітә турда; асысан ісәп ісіттәбінә — Сімәхсіп-амәхсін сақата әjäц-хоңоң ыллы-ыллы ајаңшітә^[и] ісір:

— «Алатыгар, оболор! хаја даідыға сірім сіксігәр, хашың қаҳтар кісі хашағајын хаја тәбінән төрүөхтән баран, сімәләх асы асан, ітіріктәбінән амсәхтәнәп, мінігірәсінән мәмәләнәп, чіліжан дәрбәйән ітілләхтәбіттә? Уолугун томтоjo торолуја улаппы-

1) Въ подл.: бүоллага. 2) Въ подл.: этинярь. 3) Въ подл.: де-тядя. 4) Въ подл.: ыясты. 5) Въ подл.: берянгиятінь.

тын ул^у бағацы оностубут. Іјаккага юм^{ах}сін тосо-әрә әрайдәпә халла. Ол үрдүнән әлиәңқа аңсан, хабаңца хансан ајаннаң ісәхтірә буолла. Былыр, әдәр әрдәхпінә, Күн-тојон уолан әрдәрінә — ёміә-да ітілік-кутулук¹⁾ сылжаммыш, кірәрін-таксарыш қытары добордосо сылжан ёміә-да кәпсәтән сылжыбытым. Улусхавиах-Улуттоjoңцо ітілік-кутулук¹⁾ сылжаммыш, кірәрігәр-таксарыгар кәпсәтән-інсәтән сылжыахсыг әрәбін. Хар хаяңынан балаған саңа ханинах-чыннах хаяғамсык Хан-Харахан-тојону қытта ёміә білсә сылжыбытым. Иккі хос бастаҳ Дуон-Арбајын-ојүңца ёміә сылжыбытым. Шідам кіcіләх-сұбсұләх Ыл-тојонцо ёміә сылжыбытым. Үргүк кіcіләх-сұбсұләх өргестөх Үргәл-тојону қытта ёміә бодоруса сылжыбытым. Чобо кіcіләх-сұбсұләх, толоннөх Чолбон-тојону қытта ёміә-да illäсә сылжыбытым. Ай барда Әрайдәк-буруідах-Ар-Соботоххо ёміә сылжыбытым. Тобугар урдах, тусахталах сұстах, турағас аттах Тулајахан-Еайлбашыңқа ёміә сылжыбытым. Хара тумуз быстыбытын курдук хара цоруо аттах Харашыал²⁾-Мохсоғолго ёміә сылжыбытым. Салбырбастан сатахтах Нарын Нурғустајы ёміә көртүм. Алларәңи даідига аңарыјар абыс бісін ўсугар абасы тојону буолбут Әрсын-Дуолай-тојонцо ёміә сылжыбытым. Тобötүнән ажахтах, бұс булгуижах суоруннаж, укулат тас сутуректах Үолуја-бухатырға ёміә сылжыбытым. Тумуз тас тосхоллох, тумуз тас толуғугар туоллубут Туоллац³⁾-бұраі-бухатырға ёміә сылжыбытым. Сатта ciliрgräxtах тіг тајахтах Тімір-Ліппардән-бухатырға ёміә сылжыбытым. Олору⁴⁾ барыларын қытта — ама көрсүләсніятәрбін дағаны — кәпсәтән-інсәтән сылжыбытым. Бу барахсан олордбзор барыларыннажар ордуктук сапанан маңылахтан ісәр бајат-дү? — ді-ді аса турда.

Оны Хан-Царгыстаі маған бызыта тасиннаж буолбут; онтүн аргіті тардан, күйә көтүтән тіjән кәлән:

— «Хатын абам, әрайдәх-муңнаж әжүя ачыабыт⁵⁾», санам

1) Ви. ітірік-кутурук. 2) Въ подл.: Хараджел [Харыт?].

3) Въ подл.: Түоллан. 4) Въ подл.: олор ярл-тохору. 5) Ви. ачыбыт.

кылгабыт кісі буоламмын, аса турабын лбат јігін. Хатын ѫбам, тугу білбіт-көрбүт кырцаңас буолаңып?» — діәбітігәр ѡмәхсін:

— «Аі, ічігәм! сірің-даідың сугасына төннүмна гыннаңың буоларай? Барт-ахан кубулжаттах, барт-ахан мөңгі даіды буолуоға ібіт дә: маптан аң қыајан-хотон ызылахкын бука білбаппін. Бір џахтары қытাহтабыт барыјар бар Оксуқұ убаја туар уот бајаңал арытыгар тоббетүнан ажахтах бұс булгуңажаха кіләрән барбытын көртүм. Маны хајан да саха кісі сатан тіјан кіріәңдіә санаңаппин!» — дір.

Айы кісі «ісіттіам-істібәтіам» [діәп] аса көтүттә; көтүтән істә-бүнә — алларәңді даідыға маңы ківі атын саңата, ытбір ытыта, кістір кістітә узлуңаңын оројунаш иірісіjан ісіліннә.

Хән-Царгыстаі ата саңарбытып дікі¹⁾ убса даідыштан быс-тан құгуван түстәбінә — ўс хән төрдүгәр түборт көлспыт ыі сырајын курдук сыраідах, босхо тумуз быстыбытын курдук улахан цүсүннәх²⁾ үстар уңуо illärіgär бірді бүттәх хохорсо өтүә оботун түппүттар, хаңас illärіgär бірді сүнја бірді бүттәх қытабастарын оботун түппүттар, атын ылтасын тімірінән мөи-шүттәп бүгустәбіттәр, талба тімірінән хараңын кулғаңын сап-пүттар, түört атаңар уоннү бүттәх тімір адағаны охсупуттар; ўсүн кәтәрдән бутарбіттәр, бірдәрін³⁾ кәтәрдән баран харафатын үгуохтара халбыт.

Маны Хән-Царгыстаі, түсә'ккіріәв, харафтЫн харафаран⁴⁾ кіран, атын байыт [адағаламмыт?] адағатын төлүтә тбітап кабі-сан баран, атып қылыттан түборт қылы сыйа тардан ылан баран:

— «Түört күраң маңас сылғы буолуң, тојон асälärбәр кәсім-бәрігім!» — діәбітігәр түборт қыла түборт күраң маңас сылғы буола түспүттәр.

Ону түборт ўс, әр-бір бастарыттаи таңнары уобан баластарі-гәр кәбісан, ығыстан кәбістіләр:

— «Обобут — ўтүб кісі, көстөр айы обото, — ѡстөхкүн осө-

1) Въ подл.: саңарбыт дікі дапдытыгар. 2) Въ подл.: джюгюн-вяхъ. 3) Въ подл.: бирпинь. 4) Въ подл.: харамаран.

гойдбн, састанахкын цаныјан, маккіардаккіп сітән, кісі-хара төрдө буол!» — діабіттар.

Хан-Царгыстай маңыттан санарабыт, маңытташ бајыллыбыт атын тасарап — уоідун-тоттун діїн — урдук былыт осутугар, мағаш былыт үктәлігәр:

— «Кысаннахпыша — каләп!» — діїн барап, ытан кабістә¹⁾.

Бајатта, іккі хос бастах барыјар бар Оксүкү қыл буолан, тус хоту көтөн күгүнән іста.

20.

Төсө-мө бр көтөн баран, убаја тураг уот бајаңал ортотугар тоботұшан ажахтах бұс булгуңа барыгар быса көтөн сурулан кірәв, іккі хос бастах бар Оксүкү қыл сыйтар ужата барыгар тіјән сыйтта. Бу сыйтазына — чочумча буолан баран, тус соңуру дікіттән барыјар бар Оксүкү қыл, іккі тыңыраңар іккі бай кісі мас балағанын сағаны батыччы кытәхтән баран, көтөн сурулан ісәр. Бу көтөн ісән, кіп (Хан-Царгыстай) сыйтарын көрөн баран, іккі кытәхтәбыны төб ысықтан кабістә бајаңал ортотугар. Сүрәрә діїн улаханик хасыттата, үсәй даідіттган табыталаңан²⁾ тајан көтөн сурулан калан, Хан-Царгыстай урдугәр түстә: тыңырахтарын тыңырахтарыгар тубасиннәрділәр, тумустарын тумустарыгар түбасиннәрділәр, қынаттарын қынаттарыгар түбасиннәрділәр; урдук халлан осутуwan, наң түртүгән³⁾ үірбітінан өлөрсөн кумаласа сатан кабісгіләр: хајалара да хајаларын ордук хопшото. Тү тұларін, әт аттара баратысаниар, сәніләрін баратысаниар, іккі улұ тумулға іккі аны дар гына баран түсә[и] сыйтарлар. Абасы кісітә саңара сыйтта:

— «Дозор! үә ан бәрг-тә⁴⁾ кісігін абат! Мін әжігін «аны бу даідыға каләр-да үсүб, сітәр-да үсүб» дій санабытын. Бісігі тәңнәстібіт абат; бісігі аны үс хан тбраұғар, баса-атаға billібат болғу тімір буолан, кірәміт, ұылдалатан көрүх-ірә!»

1) Конструкция последних двухъ абзацовъ изменена. 2) Въ подл.: талбатанан. 3) Въ подл.: төрдь тюгиян. 4) Въ подл.: бярьдятая.

Манылаха аյбы [кісі]:

— «Ах» — діатā.

Төкүнүйбәхтіргә ділі гыпап баран, үстү кырбылах тімір үбрәә буолан, көтөн кылыграп тіјан кәләп, ўс хан төрдүләрігәр¹⁾ үлас-тәріп аяғышап түстүләр: уңу дікіттән бір бороібут сыралдах ўс, хаңас дікіттән бір күбіх сыралдах ўс, ојуталан кәлән, кытабасынан хаптарал ылан, іккі ацы күбортан байышаттылар. Ще күпвәх түн тоххору іккі ацы күбортада сатан кабістіләр, хајаларыттан дағавы бір [-дә] хатат кыма сірәсін тахсыбата.

— «Таңнәх үон, түбәсісіах үон түбәсіспіккіт; бісігі үымжабыт кыаібата, кің ҳаллан байжатиң үылжата billiu!» — діян баран, тасырца әсітәләни кәбістіләр іккіләннәріп.

Бу мантан тахсан баран, іккі ардаі асбләх, адырышнәх түләх, дәгіләх тыңырахтах атбір хахаі кіл буолан, хатыспытыпаш бардылар. Сір-даіды улағатышап, тас осутунан өлөрсө сатә-сатан, тү түләрін, әт әттәріп баратыстылар. Інжә гыпан баран, субуруса утұ-субұ хамныах байжаләрә суюх буолан баран, түстүләр. Бу си-таппар, абасы кісі:

— «Доғор! бісігі кубулжат-кубулжапыт таңваста, күс-күспүт тәңваста. Апы бісігі, харыја буолан ўпаш турамыт, syllakh²⁾ әтіңі быса туојан түсәрәміт, манылаха үылжалатан көрүөх!» — дір.

Онуоха айбы кісі³⁾:

— «Хантан хайтах ағалар кылғыны? Җай, ағал; мін сөбулұ-бун» — дір.

Абасы кісі ҳаллан дікі ҳахсатты сытар:

— «Іадәннәх ірәп былықка іјалаван ітіллібітім, ҳалырыктак хараңа былықка хасаланап ўосқабітім, Үохтах Ороі-бұраі Ор [Уор?]-Цасын улағатыгар оңосуулан-омсуулан тұртум⁴⁾, харсы-ләх хадар [тас] ҳаллан хабаржатыгар хабыаласан ҳәмар буолтум. Сyllakh сұл әтің үшіншіләжім; курсұлах күтүр әтің, көмүскүбұх буол-

1) Въ подл.: төрьдюляринъ. 2) Въ подл.: сюля. 3) Въ подл.: киситла. 4) МА.: тұртум (въ. турбутум).

туң... Өлөр-халар күпүм буолла: брусы! «Орто даідыға кута күбүлуюа төрбүккә, көстө кәләргә кәмиәх сіміәрдің ішінде өлүң көстүй суюнан діабіккіт; ол өлүң көстөрү гынна, — то...нуоңай...»¹⁾

Інде діабітін кәнің, іккі көмінбұтқох мұңур харыја буолан, үлән күбігін түсейн турдулар. Халлап түбарт мұңцауттап күреңіләх сұл атің өрө атән тігінән тахсан кәллә; халзән тобötүн оројугар тахсан, хатысан туран, атән-атән баран, көі қазалғана, орто даідыға түсейн, уот буола үбатан, чаңылыја сатә-сатән кәбістә; туолан обус мәйінөх мајітін саға уор²⁾) саталах сұл атің, түсейн, үс күнвәх тұн тоххору дәлбірітә хајыта бара сатан кәбістә. Манылаха іккі харыјаттан сәбірдәх-тәғәні тостубата, бір-дәгәні түорах хатырык үлтү барбата. Бу буолтун кәніңін, сұл атің іччітә:

— «Үрдүк халлап бәjатіп үзынжата білін, кәтіт утүгән бәjатін үйінде білін; мін үзынжам білбәта асігіні!» — діан баран, төттөрү күгүнән тахсан барда.

Бу буолтун кәніңін, көмінбұтқох харыја[лар] сіргә үлтү түсән[нэр], бәjәләрә бәjәләрінән буола түсейн баранипар, қысым су-туруктарынан кырбасан-ölөрсөн қалларға[ты]стылар. Бу курдук өлөрсө сатан, хајалара дағаны бәjә бәjәләрін кыясымна, іккі ацы баран түсә, көбүнхтаса сыйттылар.

Аյбы кісі аттә:

— «Ан аппіт тызың хоту мін барытыгар сырьттым абат; аны мін атән көрүм!»

Онуоха абасы:

— «Ах, учүгәй, ат!» — діатә.

Айбы кісі:

— «Алды-тојон діан бар абат; ол мұлтүркәі уоржалах, мәбүнпәх сістәх, бәбө уоңғаннәх, мұтүрүібәт³⁾) сүсөнхтәх, мұлтүбәт өллөх бутән маған атбәр сылғыта бәр абат; маны ыңғыраммыт, мінжән иөхтөрөн көрүөх».

1) МА.: туюх тонолатуоңай? — Ср. выражение тононостын нуюайдын. 2) Въ подл.: бүор. 3) = мұдүрүібәт (отъ мұдүрүі = бұдүрүі).

[Онуоха абасы:

— «Ах, учугәй! — діатә.

Аյы кісі:]¹⁾

— «Бәтәрә халлән баласігәр, сугас халләп түмудугар²⁾, отөрүнән бідүбх буолтуң, сугасынан істіләх буолтуң, күнтән-ыітан төрүттәх көстөр айы оғото, ујәләх үтүй дөзорум, аналлах ат соноюсум, түс-әрә, кәл баттәх!» — дір.

Сылаң³⁾ cialläх, сылығыр⁴⁾ кутурұктых ат сылығы таңвары сылырђан түсән тіјән källä. Маны:

— «Чәй-әрә, мініәх!» — дір айы кісі.

Абасы:

— «Ән бастән мін!» — дір айыны.

Айы кісі мінжібітін⁵⁾ ўс омурђан тоххору мәжү сатан кәбісәр; онуоха олорбут олодуттав бірдә [-да] хамсабата. Айы кісі түсән барап абасыны:

— «Чәй-әрә, мін!» — діатә.

Абасы:

— «Дөзор! Бука⁶⁾ әтім тарта, өйүм күттанина, күжахам күрдә, бука⁶⁾ күттанимы. Ән міншарім⁷⁾ мініәхә бу сүөсүвү; мін ара-хым әжігіттән, атахынап тәскілім!»

Онуоха айы кісі:

— «Суох, ән бу тоххору кіршіктәх тылы әппәтәх кісігіш, кіршіктәх маігыны офорботох кісігів! Ән мініәхә үрут дағаны тәптөх тылы, улұ андағары андағајан барап, тылғын-андабар-ғып кәспіт кісігіш. Мін ажігін ітәбайбаппін: ән туғу-да әт, хан-нык дағаны хамшарыјар андағары андағаі! Чәй, мін!» — дір.

Абасы:

— «Суох, дөзор! Бука⁶⁾ артыбыш, бука⁶⁾ міншарім⁷⁾! Сүрә барт, уоға барт! Хайтах-та мініәм суох!»

Айы кісі:

1) Это место пришлось вставить для ясности. 2) Въ подл.: түтүлугар. 3) сыйспай? 4) субугур? 5) Вм. міммітін. 6) Въ подл.: бука. 7) Въ подл.: миншаръба.

— «Міннэр міңімә¹⁾). Мін әжігін, сорујаи сылjaи, абасы абыс улусугар, саха бары аімағар әп аңдағарғын каспіккін, албыңын кәпсіан біәріам. Сымыјаччы, тызыгар турбат кісі әтыгар сылjaихын бағарар буоллахкына, сәтар сыраја суюх, тостор оюбосо суюх буоллахкына — бағардар, міңімә!»

Абасы кісі:

— «Суюх, добор! Мін очко әтырыам кәріятә, уйсүм-дә быстыаға буоллар, міңілібім!» — діан, атін тартара-тартара міңілібір.

Білігінін ат, мөбөш, үсус көтөрүгәр тілрітә, тоботұн ороуын түйрә астә; тоботұн ороуын түйрә асан, ортолуан быса таптә, тоботұнан хаја таптә; онно, түбргт буолан баран, бајалга кірән уста барылғы тұрда.

Бу буолтун кәңінә, Хал-Царгыстаі абасы суорунугар, тоботұнан ајақтах бұс булғувяғар тіjән, тоботұнан хаја уктүөн, түсәрдә бајағалға. Җахтара, әлор байтә буолап, шүң-әрәпі бастыңар сытар ібіт; ол кіпі кәлтіп көрөн баран, ішін ҳана қубарыја бысташ, куоја әлән түсән барда — ўйран, сурәжә хайдан. Маны қыајаш-қыајаш, әмтіән-әмтіән тіріәрдә. Бу гышан баран, җахтарын абыс ўостах Арат²⁾) бајағазға сұјаш-сұјаш, сотон-сотон, атын чогдојор самбітыгар маңасташ баран, җахтар іштігәр-әбатығар көтөн тіjән кәлліләр. Бу кәлбіттәрігәр, әлбут тіллібіттігәр ўйрәп маігитышан ўйрдуләр. Ас-бөбөнү асан, бінү бызатыш бінен, кісі утүйті тіксән, ўйрәп-көтөп, отут хонук тоххору көрүләбіттәр! Бу көрүләбіттәрін бір-дә хонук саға санабатахтар³⁾.

— «Мін әміл іжаләх-ақалах, үіләх-үоттак әтім» — діан, Хал-Царгыстаі баарарын оқосуши.

Манылаха кістіх обонјор — «әнжіті буоллуш» діәп — абыс ціә арыаլытын ақардан біәрдә, сүсітүн ақардан біәрдә; інжә гынан баран, албаш-албаш ыттаға іті.

1) Въ подл.: мипнибл. 2) Въ подл.: араза. 3) Въ подл.: санабатахтар (переправлено изъ санабатахтар).

Сіті курдук сүсітүн үрән, қахтарын іші, аң даідьтыгар, үштігір-үотугар тідабай іті Хан-Царгыстаі. Үштігір тідабай — сүсілүн кісілін ұбыта союх үйкәбіт. Кіні асатіп балысын, Үрүң-Ұқайдай-куо ділән қахтары, халлан бәрәгіәсін туспут Бәріят-бәрган ылбыт. Бајан-тотон, үйскән-үбдүйән, Қытығырас Барапчылбін түйрт ыал буолан, олордохторо іті. Сорохторуттан саха төрдө тарбабыт усу, сорохторуттан омук төрдө тарбабыт усу. Авылаха ділі кінілартай төруттәх-үстәх [буоламыт] үчүгәйдік үт [турән] курдук олордохпүт дін.

9) Чарчахан.

Чарчахан бар усү. Кыл-Күоммэ кисиллэх, Сабирдах-Түөс кисиллэх, Сытыгаш-Өттүк кисиллэх, Хабах-Май кисиллэх, Былыкка-Тијэр-быт обустах, Халлацна-Тијэр-хадан обустах, ус Маңыс шаллах.

Бу обустарын сийләрә буолбут. Ойорбуттар, аттіабіттар.

Симиллэх түбесүн Сабирдах-Түбес көтөхпүт: түбеси көтөжон баран, түбәс тостон өлбут.

Кыл-Күоммэ — «тыңа сәлібрірін ыжыстабын» діән — күоммәй бысталы өлбут.

Сытыгаш-Өттүк — «бұтун соғостұбун» діән — оттүгә тостон өлбут.

От-Атах — күөстанан асары — ў баса кірбіт. Үтун баспыйт. Тасаран, олордон кәбіспіт буска. Ыстаңалы барбыт. Ыстаңалан баран, кәлбіт. Шітінші тарныт үтун — ілітә тостубут, атаңын тәппіт — атаға тостубут, ақар ілітінші тарныт — әміә тостубут, ақар атаңын тәппіт — әміә тостубут, көксүнан төкүнүйән аспыт — көхсүтә әміә тостон халбыт, мәжітінан әміә үтун аспыт — мәжітә хамны барбыт. Олон халбыт.

От-Сылжа кісітә — «ычча, ычча» діән баран — уокка іттә олорбут. Уот ыстаммыт. Хаппыйт окко ыстапан баран — тбёс буодуоҗай? — өлон халбыт.

Хабах-Май:

— «Алатыгар, қопум бары өлөн халлахтара!» — діән баран, сапарбән басын тарбаммыт. Уон тарбаңа басыгар хатаммыт. Олон халбыт.

Чарчахан сөтчөбетох әргічіян халбыт. Сапарбәбыт:

— «Бу Былыкка-Тијэр-быт обусум әтін тую бары сийбі?»

Маңыс тарда барбыт. Бастьң Маңыска тібіт.

— «Маңыс-Маңыс!» — діабіт — «төсө аастах өбөнжоргуну?»
— «Мәйиттан асабапшын» — діабіт.

Такса сұрбұт Чәрчахан, орто Маңыска тібіт.

— «Төсө аастахыны?» — діабіт.

— «Ә, асырым хәлбыт өбөнжорбун» — діабіт.

— «Үдән — уәдән ісігәр түс!» діабіт. — «Мін буолтум ініjар асыр да кісі көстүбат. Сағы сах iljä бардын!» — діабіт да такса көпшүт, сұрән іспіт.

Аччылы Maңыска тібіт, көтөн түспүт. Араі аргынжахтән сыйыс сығындах состуогар сыйтар (Maңыс).

— «Маңыс-Маңыс! Әjäxä källim, асыр әккар. Мін кәргәттәрім бары өлон хәллүлар. Халланца-тіjär-хаңдан өбүсун өлөрбүтүм, Былықка-тіjär-быт өбүсун өйрөбүтүм. Кәргәттәрім бары өлон хәлтара»,

— «Аjä-а!»

Баары гынина, џахтарын ығырда:

— «Хогуо!» — діатә. — «Отут өбүс тірітә соммұн ағалан кулу!»

Чәнтән суоран-суоран ағалла џахтара.

— «Сәттә өбүс тірітә сыалжабын ағал-әрә!» — діатә. — «Төбүс өбүс [kälin] тысылан тіrillibit атәрбаспін ағал!» — діатә. — «Төбүс өбүс ішін тысылан тіrillibit үтүлукпін ағал, хотус! Төбүс өбүс баттаға мұостары сүлбүт бәргәсәбін ағал! Төбүс өбүс күтүруга курбун ағал-әрә!» — діатә. Төбүс өбүс тәсәлкәтін¹ тірітә хашшарын² куругар бәммыт. — «Чай-әрә! барылах!» — діатә.

Чәрчахан үәтігәр кәлбіттар (Чәрчахан Maңысы қытары). Кірәп, үңдо ділеккі озорбут. Өбүсун атін мүніян ағалан біәрбіт. Мұосун тыңырағыш тібірәп кәбіспіт.

1) Въ подл.: тясянктинъ (переправлено изъ тясянкятиянъ).

2) Въ подл.: хашшара.

— «Бу аскар ыңырбытың дү?» — діәбіт.

Абыс ха хәјаңын кілләрән біәрбіт. Хатырыгын тібіран кәбіспіт. Абыс холлоюс тары кілләрәп біәрбіт. Холлоюсун тібіран кәспіт.

— «Асың — бу ара дү?» — діәбіт.

Тонното.

— «Асым суюх» — діәбіт.

Маныаха:

— «Ая, ая!» — діәбіт. — «Маныаха ыңырбытың дү?» — діәбіт. — «Абатын-сүттүтүн!» — діәбіт. — «Озбор, џахтарбар кәсім хаја?» — діәбіт.

— «Озбор-озбор! Суюх-суюх!» — діәбіт.

Інж гынаи баран, брё мылас гына көрби турбут. Осохторун тұла сырсыбыттар. Чарчахан әтәрбасін быатға сөллюи түснүт. Әтәрбасін быатылған уқтүбут Маңыс. Чарчахан сарк гына охтубут; (Чарчаханы) хаппарын ісігәр уқтубут.

— «Озбор, џахтарбар кәсім!» — діәбіт.

Шілтігар ләсекестен¹⁾ іспіт. Ара бір даидыга саҳты кәлбіт. Хаппарын ылан төңүргәс төрдүгәр үран кәбіспіт. Чарчахан мұңур бысынтынан хаппарын тәсә бысынты. Түсан халбыт. Араі џахтарыгар тибіт; хаппарын ылан лабаска брахынты. Шілтігар көтөн түснүт.

Дахтара:

— «Кәсің хаја?» — діәбіт.

— «Әі, аміә астах діятәйә дү?» — діәбіт. — «Топнотум!» — діәбіт. — «Чарчахана²⁾ бајатин абалым» — діәбіт.

Онуоха Маңыс џахтара уолујан інжәләх сұтуғұн кылыр гына ыңыстан кәбіспіт. Хаппарын сыса тардан ылбыт. Чарчахана³⁾ туох да суюх; хаппарын көтөйн кірбіт.

— «Озбор! Чарчаханың⁴⁾ суюх!» — діәбіт.

— «Абатын! Озборбор матары сіятәйә!» — діәбіт.

1) Въ подл.: ләсекестен. 2) Въ подл.: Чарчахан. 3) Въ подл.: Чарчахана.

Сыты кылсынан ісін хаја тардаи кәспіт. Җахтарын ісігәр Чарчахана суюх; інжәләх сүтуга кылым гына түснүт.

— «Маңақан аллах Чарчахан албыны!» — діабіт. — «Харылан Җахтарбын ёлбартордөйүн¹⁾!» — діабіт.

Төттору суолуп суолабыт. Чарчахан бу сытар.

— «Абыс оюбоскун хамсы үктүйм!» — діабіт.

Оюбосун үктүбахтабіт. Чарчахана оюбосугар хатырығы халанац сытар; хатырығын тыласа харк-курк гына түснүт. Ханшарыгар, ылан, укташ кәбіспіт. Сүған кәлбіт қіятігәр. Лабасыгар кәбіспіт. Котён түснүт.

— «Тоғус тарағай уолум, абыс тарағай кісім, Чарчаханы кәсібін абалылм!» — діабіт. — «Барың, кілләрің!» — діабіт.

Уолаттар-қыргыттар кітбен кілләртәр Чарчаханы. Уса да-бүрдарыгар үран кәбіспіттәр.

— «Чарчахан сыйатын хајан хотон сіәхкіті?» — діабіт. — «Кұмах барча сүгә барылам!» — діабіт.

Барбыт.

Чарчахан оюлоругар әншіт:

— «Сыты кылсын булан кулуң!» — діабіт. — «Мін сыйабын хајан сіәхкіті? Луоска оңортон біәріам!» — діабіт.

Онуха сыты кылсын булан біәрбіттәр. Луоска оңортобут ахсыннарынан.

— «Барыңыт кәккәләсә олоруң!» — діабіт. — Ўчұтайдіті-гәр үчүгай луосканы біәріам, кусағаңтығар кусаған луосканы біәріам» — діабіт.

Кәккәләсә олорбуттар. Сыты кылсынан мәжіларів бірдә охсон кәбіста, бары оюлор²⁾ мәжіләрә бочугур гына түснүт-тар³⁾. Маңыс орунун оңортобут. Оюлорун мәжіләрін⁴⁾ бочуграччи сыйтыартабыт; сурбанынан сабан кәбіспіт. Әттәрін бусарбыт, остуолугар хоторон кәбіспіт; сыйаларын чәскыга басан кәбіспіт, сұрәхтәрін жарыідабыт, остуолугар тасаран үран кәбіспіт. Ціа

1) Въ подл.: ёлбартордөгюмь. 2) Въ подл.: барыларын оюлоруң. 3) Въ подл.: тюсыншыть. 4) Въ подл.: мәйтіншы.

анынын курдатты сылжар гына ин хастыбыт; шин ісігәр киәни сышыпты.

Маңыс тіјән кәлбіт, үілгін асыпты.

— «Кумах барчаны мәйің!» — діәбіт.

Суох, бір да уол-кыс билібаттах.

— «Мәйің, нојоттор!» — ді-ді ысытабыт.

Істібатахтар.

Кумах барчатын тоғо аңдан кәбіспіт; көтөн түснүйт. Остуолга сымалаш ат бусан-бусан бараң тардымлан турад.

Әтіттән бысан сіәбіт.

— «Хың-хы! Хая ат урұм әбітәі? Әтім тартаңа үсү!» — діәбіт.

Сыатыттан басан іспіт¹⁾.

— «Хың-хы! Хая сыла урұм әбітәі? Сыам тартаңа үсү!» — діәбіт.

— Сурәйттән бысан сіәбіт.

— «Хың-хы! Хая сұрах урұм әбітәі? Сурәйім тартаңа үсү!» — діәбіт. — «Нојоттор, хатынайдар, турұң!» — ді-ді ысытабыт.

Суох, — уолаттара-қыргыттара²⁾ утуя сыйаллар. Уордаан тұра әккіріләбіт. Суоржанын арыя тарныт; оболор мажіларә бочу-гур гына тәкүпшүйән түснүттәр.

— «О³⁾, бөтөкөс батакас⁴⁾, бөтөкөс батакас⁴⁾!» — өмүран дәлбі тәнсан кәбіспіт.

Олоро түсән ытабыт;

— «Мадаікан аллах, Чарчахан, албынынны сыйлан оболоруп өлөрттөбүң!» — діәбіт. — «Сітәхтіам буоллаңа әбат!» — діәбіт.

Чарчахан тасырца:

— «О-оп!» — діәбіт.

Шілгін кәтәбәріңін туснатын хаја көтөн тахсыбыт:

— «Чарча-ахан!» — діәбіт.

Ішіз ісігәр:

1) Въ подл.: бысан сіебить. 2) Въ подл.: уолаттар қыргыттар. 3) Въ подл.: с. 4) Въ подл.: бөтөкөсъ батас.

— «О-он!» — діабіт.

Ціятін білірік¹⁾ оттүн хаја көтөн кірбіт.

— «Чарча-ахан!» — діабіт.

Тасырца:

— «О-он!» — діабіт.

Ціятін уңу туспатын хаја көтөн тахсыбыт:

— «Чарча-ахан!» — діабіт.

Ціа ісіргар саңата:

— «О-он!» — діабіт.

Ціятін хаңас туспатын хаја көтөн кірбіт:

— Чарча-ахан!» — діабіт.

Тасырца²⁾:

— «О-он!» — діабіт.

Ціятін туспата бараша; сұол айнаш хаја көтөн тахсыбыт³⁾:

— «Чарча-ахан!» — діабіт.

— «Бу барбыш!» — діабіт.

— «Хана барғыны?» діабіт.

— «Бу сыйтабыш. Хараңың тастібіта дұ?» — діабіт.

Іи ісіттәп⁴⁾ мажітә быға түснүт.

— «Хың-хың! Абатын-сұттүгүн!» — діабіт. — «Бу даідынаш курдат шиах абат!» — діабіт.

— «Маңыс-Маңыс! Кір-кір!» — діабіт.

Кірапі қыбытта-қыбытта тіәбіт — баппатах: мояндах мажітә ара кірбіт. Сыты қызысынаш мажітіш бысан, Әлорон кабіспіт (Маңысы). Өлөн халбыт. Аттіан-әттіан күн-ый ысыаба ысан кабіспіт.

Сыччах.

1) Въ подл.: билірік. 2) Въ подл. здесь: часырда. 3) Въ подл.: кирбить. 4) Въ подл.: иессярь.

10) Чычăх іккі Маңыс¹⁾ іккі.

Чычăх іккі Маңыс іккі бар үсү. Цукакы буолап олорбуттар. Күјас кăлбіт.

- «Сігірдәйм²⁾ үсү» — діабіт Маңыс.
- «Сөтүөлә дә» — діабіт Чычăха.
- «Үга өлбін хăлыам суюға буоллаңа дұ?»
- «Оттон³⁾ туттус дә!»
- «Нібär быса кіріә суюға буоллаңа дұ?»
- «Үтүлуктан дә!»
- «Үтүлугүм іліjав хăлымаға [суюға] буоллаңа дұ?»
- «Тасаран хатаран кăбіс дә!»
- «Госута хатына суюға буоллаңа дұ?»
- «Іміттән кăбіс дә!»
- «Хајаң хотон іміттәмі?»
- «Балталән кăбіс дә!»
- «Бai! Хајыта баран хăлына суюға дуо?»
- «Тіктан кăбіс дә!»
- «Інjә ішбін сунтурута кіріә суюға дұ?»
- «Сұтуктă кăттан кăбіс дә!»
- «Кіріәсін, іцин-іцин тыллăх аласы! Сиән кăбісіам әбат!» — діан, Маңыс Чычăхы хабашылан тімір утасайжүйе ўолан кăбіс.
- «Маңыс, бустум-бустум. Ёргіт дә!» — діабіт Чычăх.
- Онуоха ёргіттан биәрбіт Маңыс.
- «Маңыс, бустум-бустум! Сиә-сиә!» — діабіт Чычăх.

1) Въ текстѣ же пездѣ: маңыс. 2) Въ подл.: сесирьдягимъ. 3) Вариантъ: манчарыттан.

Ону Маңыс ылан, бүтүншү ыжыстан кәбісан баран, үтәсатін салы олорбут.

— «Сытыңдым-сытыңдым! Тахсан кіран (тасарап) кәбіс» — діабіт Чычах, Маңыс ісін үйлө тарбы-тарбы.

— «Сүі-ја! Кіріасін, іңін-іңін тыллах абасы!» — діан, тахсан кіран кәбіспіт тәңүргәс төрдүгәр.

— «Маңыс-Маңыс ыта, кәлән сій! Хатан халлары гыныны» — діабіт Чычах.

Ыт, кәлән, бірдә ыжыстан кәбіспіт.

— «Маңыс-Маңыс ыта, сытыңдым! Тасарап кәбіс» — діабіт Чычах, ыт ісіғәр сытаи.

Маны ыт тәңүргәс төрдүгәр тахсан кіран кәбіспіт.

— «Ажыта суюх барт буолар ібіт! Бу аныха ділі сырдығы (күпү) көрө сыттабым!» — діан, харабын кылаччы көрө сыппыт.

— «Сүі-ја! Кіріасін, іңін-іңін тыллах абасы! Бајә, мін ажігін тутүгүн тутуом» — діан, Маңыс, бутун арбајы торуттарі бағастары түбәрә тардан ылан, күсүн мұңунаи түсәрбіт ыт кітіп төбөтүн үтүн¹⁾ усту.

Онуоха ол ыт кітә, ўлту барап, халлан түörtтү мұңпугар — «чалыш (чачын)» діан (чын-чап гынап), көтөр іңін²⁾ арасына да буолап — көппүт үсү. Маңыс халланы көрөн баран:

— «Кіріасін, іңін-іңін буолар абасы!» — діан халбыт үсү^{3).}

1) Вието оројун. 2) Въ подл. здеъ: ягынъ. 3) Варіантъ: «Абатын-сүттүтүн! Хар чарыаса буолап халлара бар абайт!» діан, майтін тарбана турал халбыт үсү.

11) Оноңостон-Чуокан іккі Олон-Долон [іккі].

Оноңостон-Чуокан іккі Олон-Долон [іккі] баллар усү. Бәртәрә діан атастылар усү. Иккі ыал буозан олороллор усү, іккі ардиларә көс аңара усү. Оноңостон-Чуокан — џаҳтардах усү.

Араи бір сассыарда Олон-Долон Оноңостон-Чуоканда ыаллбы кәләр. Цә, маны, күбстән, асаталлар. Бызырыгы кісі бысаға усун буолар, іккі харыска тіјар. Олон-Долон, асан бутән барап, бысағын джілбәгәр¹⁾ сото-сото әппіт усү:

— «А, «бу дайды үопо хатың мас сыңасалах буолуохтара» діабітім — Хән-Харахан-тоюн уола сыңасалахтар ібіт дұ!»

Онуоха Оноңостон-Чуокан кәтәбәрін ороңдо тіјан, анын өңдейен көрөр²⁾: араи, хара кіс саңыјағыш кәтән бараш, Хән-Харахан-тоюн уола орон анығар кіраң³⁾ сыйтар.

— «Абатын әбат!» — діан бараш, үрдүгәр түсән, кіс саңыјағыттай ылар.

Өлөрсөн бар араи. Өлөрсөн, Хән-Харахан-тоюн уола Оноңостон-Чуоканы араи, қыяјары гынаң, оппо ілжан саламалә, інжә ілжан саламалә. Онуоха:

— «Олон-Долон, быса, өлөртөрүмә!» — ді-ді ысейтір Оноңостон-Чуокан.

Оләп-Долон тұра әккіріп; тұра әккіріп, бысағышан Хән-Харахан уолуны биарып хаба ортотунаң өлө сајар; өлөрден кәбісәр. Оноңостон-Чуокан әтәр:

— «Ылат-тата! өлөрдөбүң кусағашын, бајағінай дағапы бысамнашын? Хән-Харахан-тоюн бісігіні хайтак түшінажынағай? Кыаідаға діш, — хана бараш кісі буолуохпүтүй?»

— «Чай, мін біссыам, мізігін әрән! — дір Олон-Долон.

1) Въ подл.: тиляльбагарь. 2) Въ подл.: орон аныш ёңғёс тілянь көрөрь. 3) Въ подл.: кипри.

Өлөрбүт кісіләрә уот інігәр сыйтар. Олён-Долон ону, мөінүттан быалан баран, сүгән ізатігәр-ағатыгар ілжә барар. Тұңғұ аянишан, сәргә төрдүгар тұсарап кабісәр. Ціләй көтөя тұсан:

— «Іә-аңа, сыйтыарың!» — дір.

— «Аі, бар, ол убаігін кытта сыйт дә!» — ділләр.

— «Аі, кіріаскін туо бар¹⁾! Бар, ақіндәргіп кытары сыйт дә!» — дір убаја.

— «Аі, бар, балыстарғын кытары сыйт дә! Алата, тугун мұна? ханна бара сыйыбытыңы?» — ділләр ағілдара.

— «Бар, ол Сімахсін-амахсіні кытта сыйт! Кіріаскін мұндах кісігін, кісіні утутумары гының!» — ділләр балыстара.

— «Іә-аңа, убаідар, ағілдар, балыстар, сасыарда үтүобүн көрөрүң!» — діән бараи, Олш-Долон, тахса сүрән, бір аттак ыстықбап діән атбірдарын үідә аныгар аңалан, ісін хаја тардан, өлөрбін кабіс.

Інә гынаш баран, білігі өлөрбүт кісітіп ыјан кабісәр, ісігәр үрукку хајағасын устун үідә ісіттән бір бысағы харбаш тахсыбыта барын аңаң кабісәр.

Сасыарда, уотун оттон бараи, Сімахсін-амахсін тахса сүрәр; араі көрдбүйнә — уол-тоюно, хара кіс саңыжахтах Харыңаң-барған, ыјанаң, бастың сәргәйә моцион өлон турар; улахан асыр бысағы биарын хаба ортотупан апжыммыт; атбірдара әміә сүрдәх бајаләхтік өлб сыйтар. Цә, отгон²⁾ тылын түбсүгәр тұсарап, мәңіжән кірәр абат. Цә, істән баран, сорохторо уңан, сорохторо чыбыч-чығындағын, сорохторо таңас ара атын саба кібісінан баран, тахса сұрбұттар. Ыты діән кыл, аідән діән кыл, «ән сыйтыарбатаңың, ән сыйтыарбитаңың» діән — атсіләрә діән кыл туюх-та атыттаң атын буол.

Онуха сасыарда Олён-Долон ыаллы кәлбіт кісі буолан бараи:

— «Сай-я, ітішәхә ытбай олордуохқут дуо? Иті сүбәтә бар-бах буоллаға дін» — дір. — «Сасыл-удаңан бар; онуха кісітә ытылахха сөп» — діән сұбәлір.

1) Въ подл.: кирескинь тугар. 2) Въ подл.: отто.

— «Цă, маныаха кім барыаџай?» — діаш сүпсүсү-сансысы буол.

Олён-Долён:

— «Мін барбыш — барыах кісі» — діаш буол.

— «Чай, бар. Маняң тугуї? діа».

— «Мапжабып¹⁾ — Хан-Харахан-тоjon сâбасів аңарын күлүң!» — дір.

— «Біәрімів²⁾ хајылахпты? онібөор-да буолуоғу біәріах-піт атә» — діаш, үптәрін аңардап біарділар.

Олён-Долён Сасыл-удағаңца тіjән:

— «Барың үсү» — дір.

Онуоха Сасыл-удағаң тобус борё уолун, аңыс сасыл кѣсын асылығын біәрәп баран, мәңстән кәләр Олён-Долёну кытта.

Уот інjігәр олоx кабісан баран, үа, көрү көллөрпеллөр: «кімтан, туохтаи өлбүт?» діаш. Сасыл-удағаң, кыран іjіргітан, қабын төрдүгәр кірән, була сатап кабісар, — өлтә ңабыны³⁾ төрдүгәр араi көстүмә. Оитон орто даідыга Іібіс төрдүгәр тіjән:

— «Босхо уостақ⁴⁾ бороц үрәцхай!» — дір.

Онуоха Олён-Долён, тахса сұрән, бір хаңыл атбірдарын күтүругар холлөбөстөх уоту баjan кабісар. Иңі ғышап барап, көтөн түсән:

— «Сылғыны уот сіятә!» — діаш ысыта.

Кісі барыта тахса кот.

Олён-Долён удағаңы (іккі) самағын туорајыттан ыл; інjа ғышап барап, хонтуурафа кілләрән, улахан сірі ісіттәх кымыска, атағын өрө ғына, уган кабіс. Сасыл-удағаң түниастан өлөн хал.

Араi үоп ңіләләрігәр көтөн түс.

— «Бай! Удағаммыт хашпа барда?» — дәсісін барап: — «Кымысы хампатаң!» — діабіттәр.

Олён-Долён көтөн түсән:

1) Въ подл.: манижтын. 2) Въ подл.: беребиня. 3) Въ подл.: була сатап кабисарь, ёлютиюн төрдюгярь арай көстюмә. 4) Обычно: бастак.

— «А, «бу даіды қоно хатың мас хамнатардах буолуохтара» ділбітім — хатын қахтар хамнатардах ібіт дұ?» — ді-ді удағапы, атағыттан ызан бараң, өрө тарда-тарда түсартір.

— «Тың, іті кісі туғу әтәр — көрүң!» — діән буол.

Уоллаттар, көтөп тусаң, көрбуттара — араі удағапиара қымыска тімірә сыйтар.

— «Ачікіја, аյыккабын!» — діән ытасы-соңосү, алжархай буол.

— «Туғу ытасағыт? Иті субатта дәбөң! Ытасымаң бостоі!» — ді-ді, уот дікі аңар харағынаң олочқы көрөң, олорор Олби-Долби.

— «Субатта туғу? Чай, бысә! Бісіргі әрәігін сі халларыахыпты суоға!» — діән буол.

— «Кысқытын біәрдәхкітінә, үпкүт улахаң аңарын біәрдахкітінә, бысан көрүөм дағапы әтә¹⁾. Ачікіја, ол іті бајәләх обургу тоғус бөрө уола, ағыс сасыл қыса қыаттарара манан аңай буолуоға [дуо]?» — діән күгүнән кәбісәр Олби-Долби.

— «Оны харысызыахыпты дуо, ол қылларга ҳајыта тыйтараш сіятіәхпіг дуо? — діән буол.

Ца, Сасыл-удағапы тасаран, іккі хонноюн анығар іккі хабахтах ҳаны бајар; бајатігәр іккі тіләғәр іккі бүргасі банаң. Инә гынаң бараң, күөх әріаң оғуска удағашын інікі міниәрәр; бајатта, кәңікі мініән бараң, ајаниң тіјәр Сасыл-удаған қіатігәр. Араі машина оғолор өрө көтөң:

— «Іжәбіт кällä, кәстіғиң сіәхніг әбат» — діән улујұларашүрләрә, ысбілара-хасбілара туох-та әтыттан атын буол.

— «Аргың, ічігайдәр! Сүі, аргың! Бу ғабыта суюх үргүк оғус; іжағіт барқа әра діән сылајан кällä: үргүттүгүт!» — діән буол Олби-Долби.

Оғолор істімә, өрө көппүттарін кубулатума. Сарғаң тіјән ісән, Олби-Долби оғусын бүргасінән үблө тіңіләхтиә, — оғус со-сујан туора көт; әміә тіңіләхтиә — әміә оғус көтүөлә.

1) Въ подл.: кысқын беръякхия, ююнъ улахаң аңарын беръякхия.

— «Іјајітін дағаны, міжігін дағаны өлөртөрдүгүт айыт» — діаш ісәп, Олён-Долон чөгдоор іәнинаи бар.

Сасыл-удағаны обус әсән кабіспіті — ол дікі баран дәлбі түс, іккі хабахтах хан дәлбі баран удағаны сыраідары харахтары саба ыс.

Олён-Долон, дәлбі түсән баран, мөңбі сытар:

— «Алатыка, күтүрдәр, кісі тызын істімінәбіт, іјајітін өлөртөрдөхкүт¹⁾. Іті гынаш баран, ытана, асылан харахкыт уолуоға. Даға «ургутумәң!» ді сатан кабіснәтәбім дуо²⁾?.. Оз да буоллар, іті субатта дәббәп; асыбат гына оцортуюм, алыс сәнілітін бысымац!» — дір.

Інде діаш баран, туран, оңусун бајан кабісар тіккә.

— «Міжігіп батысың!» — дір Олён-Долон тоғус бөрө уолга, абыс сасыл қыска.

Батысан бар. Бу барап, бір күйлә үс оібону алларар.

— «Цә, өлөрү гыныбыт асбібытыгар!» — ді-ді ысбытасалар бөрө уол, сасыл кбіс.

— «Байяң-байяң³⁾, — бәрт дәббәп халла субатта тобуллара!» — ді-ді оібонун алларан бүтәрәп Олён-Долон. — «Чай, ічігайдар, манна кутуруккутун уган олоруң; інде гыннахкытына⁴⁾ — асбығыт асыла!

Онүоха барылара кутуруктарыш үкінүттар араі. Кутуруктарын уган олорон, бу ფон:

— «Цә, өлөрү гыныбыт, сісніт үбсә џаразыјан!» — діаш, улусұлара туюх-та атыттан атын буол.

— «Аі, байяң³⁾, дібекең џаразыја түстүп, оччобо асыбат буоларғыт дәббәп!» — дір Олён-Долон.

— «Быса! өлөрү гыныбыт, кутурукпүт сыста тоцино майғылай... Сатар кутурукпүтун араан кулу!» — ді-ді ысбытасыптар.

— «Чай, байяң³⁾, хоңортуюм! Көрүң әрә бу масныв; манан

1) Въ подл.: ёлёрьдекхють. 2) Въ подл.: де җаташ җабисип-тими-до. 3) Въ подл.: бля-бля и бля. 4) Въ подл.: гыннағына.

кötүрүтä сынjan араптыам буоллаға¹⁾ — дi-дi Олбн-Долбн улахан чокоју масы кöллөрбр.

— «Хайтах-тағаны öлсүбүт — арап! кутурукпут букатын сыста тоңон халлылар» — дiан улустулар.

— «Ах, ўчугай; үә, субатй дöббөн» — дiан баран, туран, чокоју масынан кätäххä бiärän, öлörtön iс. Бу öлörtön iсan, орпуттарыгар ётэр: — «Кöрдүгүт дуо iтi сынjanихтара ўчугајин? Сотору асыбат буолан халлылар ёбат».

Арай бёртүттән, сасылыттан бирд, кутуруктарын быса тардан, куюшуттар. Оз онтон бёрб, сасыл төрдө тарбабыт ўсү; кутуруктара хоболб буолта ѡмiа онтон ўсү.

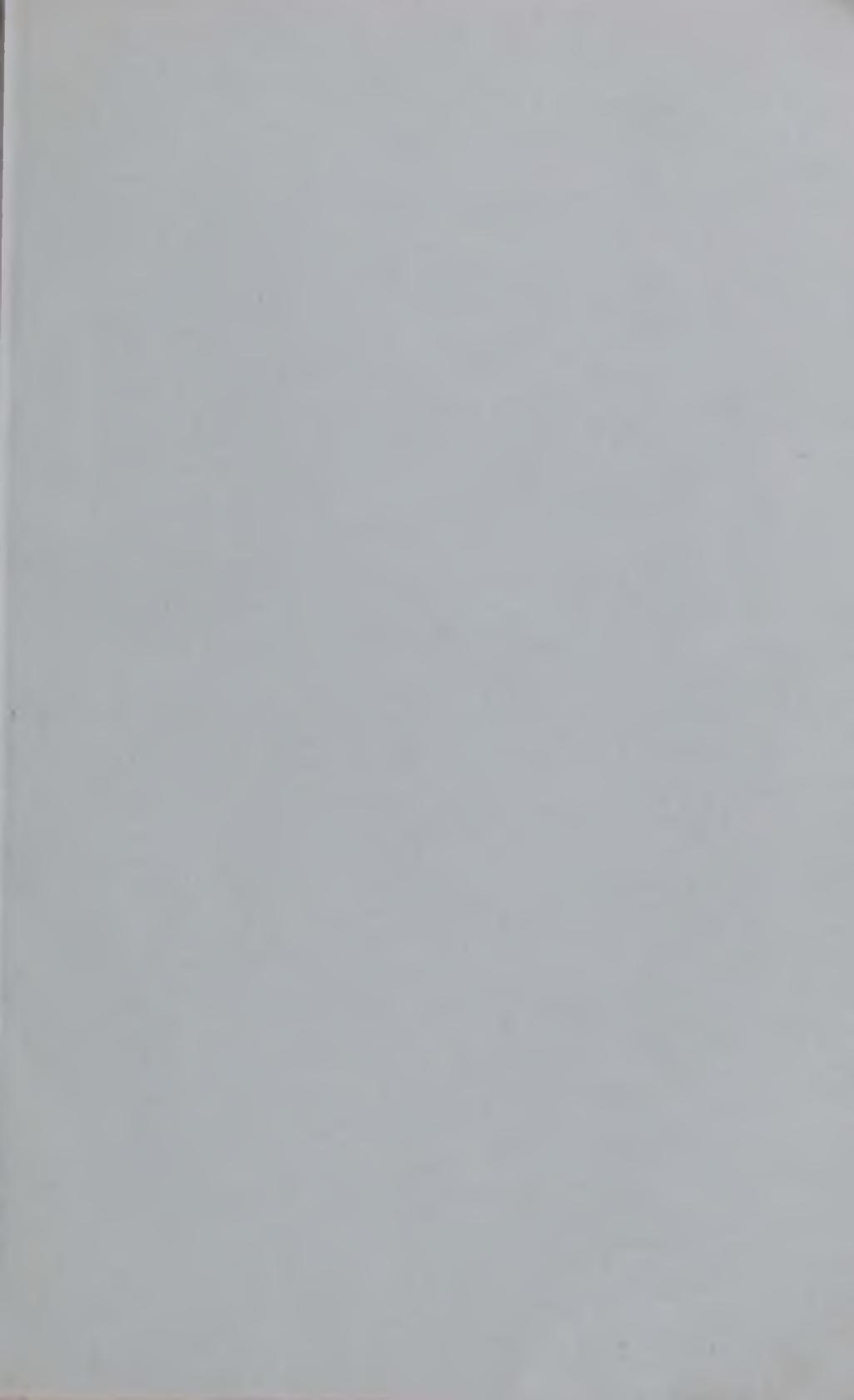
Олбн-Долон, онтон баран, Хан-Харахан-гоjon ўбун лохон²⁾ аңарын ылан, кысын арапан, үiятiгэр барбыт. Бары цов — «быйсатба» дiан — ўбруйлар барт буолбут; кыс — «маннык сүрдäх-кäптäх бағацыга бардағым» дiан — ытбыта-соңгута барт буолбут.

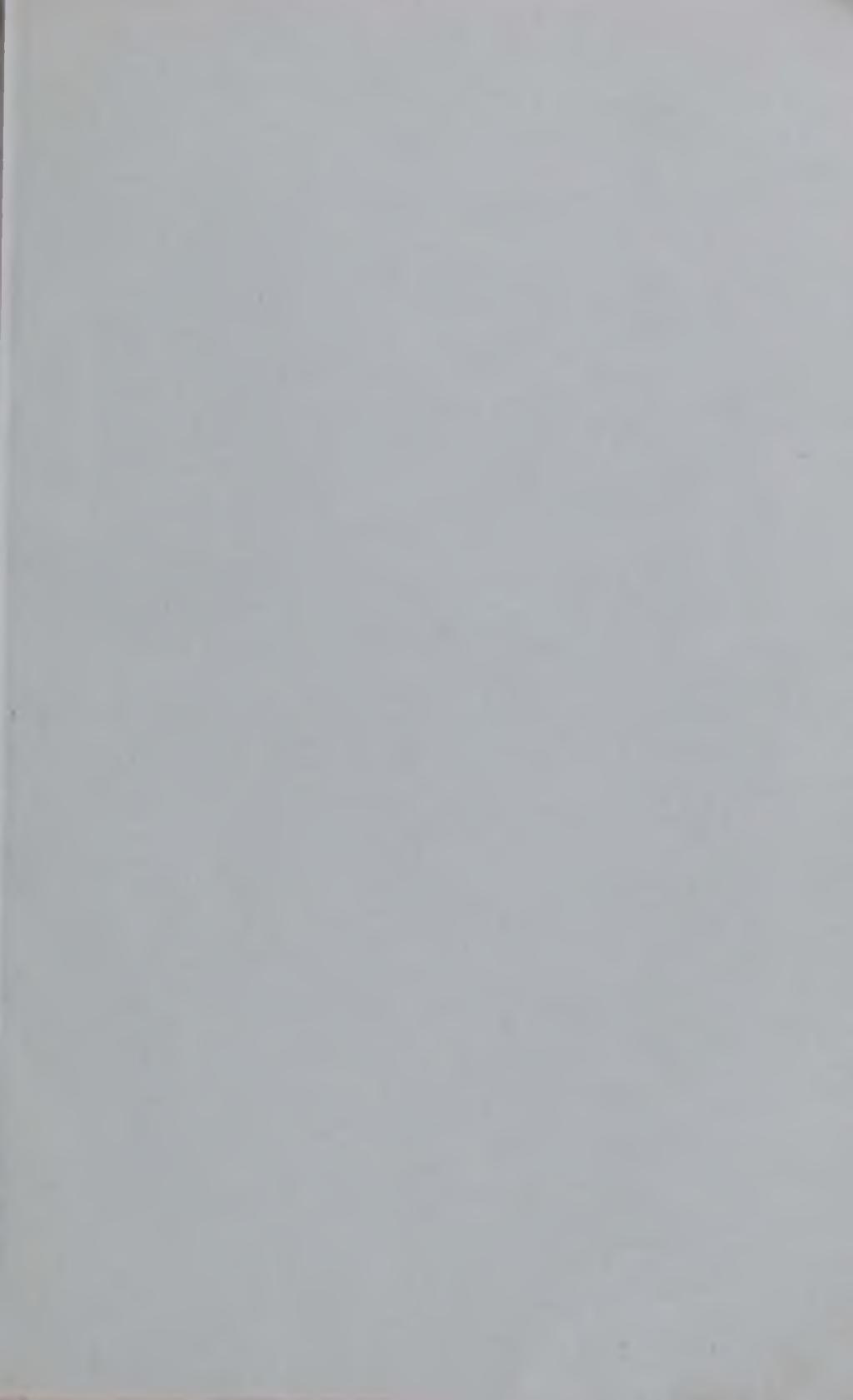
Оноюстбн-Чуокан ўбүи аңарын ѡмiа ылан баран, Олбн-Долбн бајан-тотон аныаха dili озорор ўсү.

Буттä.

1) Въ подл.: кётюрю.... бүолла. 2) = улахан.

ОБРАЗЦЫ НАРОДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ЯКУТОВЪ

издаваемые подъ редакціей О. К. Пекарскаго:

Томъ I. Образцы, собранные Э. К. Пекарскимъ. Ч. I. Тексты.
1911. 475 стр. 8°. Цѣна 6 руб. 60 коп.;
14 Mrk. 30 Pf.

То же. Ч. II. Переводы. (Подготавляется къ печати).

Томъ II. Образцы, собранные И. А. Худяковымъ. Ч. I. Тексты.
Вып. 1. 1913. 190 стр. 8°. Цѣна 2 руб. 20 к.; 5 Mrk.
То же. Вып. 2 и постѣдній. (Подготавляется къ печати).

Томъ III. Образцы, собранные В. Н. Васильевымъ.
Ч. I. Тексты. (Печатается).

Цѣна 2 руб. 20 коп.; Prix 5 Mrk.

Продается въ Книжномъ Складѣ Императорской Академіи Наукъ и
у ся коммиссіонеровъ:

И. И. Глазунова и К. Л. Ринкера въ С.-Петербургѣ, И. П. Карбасникова въ С.-Петербургѣ, Москвѣ,
Варшавѣ и Вильнѣ, Н. Я. Оглоблина въ С.-Петербургѣ и Кіевѣ, Н. Киммелъ въ Ригѣ, Фессѣ (Г. В.
Зоренфельд) въ Лейпцигѣ, Лозаннѣ и Комп. въ Лондонѣ.

Commissionnaire de l'Académie IMPÉRIALE des Sciences:

J. Glasunov et C. Ricker à St.-Petersbourg, N. Karbasnikov à St.-Petersbourg, Moscow, Varsovie et
Vilna, N. Ogloublin à St.-Petersbourg et Kief, N. Kymmel à Riga, Voss' Sortiment (G. W. Sorgenfrey)
à Leipzig, Lucac & Cie à Londres.